

Учення і Завіти та Історія Церкви

Посібник для вчителя євангельського вчення

Учення і Завіти та Історія Церкви

Посібник для вчителя євангельського вчення

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта

Зауваження та пропозиції

Ми були б вдячні за ваші зауваження і пропозиції щодо цього посібника. Просимо надсилати їх на адресу:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
USA
Адреса електронної пошти:
cur-development@ldschurch.org

Будь ласка, вкажіть своє ім'я та прізвище, адресу, приход і кіл. Перевірте, чи правильно ви вказали назву посібника. Після цього викладіть свої зауваження і пропозиції щодо сильних місць посібника і того, що в ньому можна поліпшити.

Обкладинка: *Перше видіння*, художник Дел Парсон

Сторінка 151: *Святі, вигнані з округи Джексон, шт. Міссурі*,
художник С. С. А. Крістенсен
© Музей образотворчого мистецтва,
Університет Бригама Янга.
Усі права застережено.

Сторінка 184: *Брат Джозеф*, художник Девід Ліндслі

Сторінка 192: *Бригам Янг, американський Мойсей*,
художник Кеннет А. Корбетт
© by Kenneth A. Corbett

© 1999 by Intellectual Reserve, Inc.

Усі права застережено.

Оновлене видання 2003 р.

Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 11/03

Затверджено на переклад: 11/03

Назва оригіналу: *Doctrine and Covenants
and Church History Gospel Doctrine Teacher's Manual*
Ukrainian

Зміст

Номер та назва уроку	Сторінка
На допомогу вчителю	v
1 Вступ до курсу “Учення і Завіти та Історія Церкви”	1
2 “Ось, Я є Ісус Христос, Спаситель світу”	6
3 “Я дійсно бачив видіння”	11
4 “Згадуй новий завіт, саме Книгу Мормона”	16
5 “Це є дух одкровення”	24
6 “Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці, через Святого Духа”	29
7 “Перші принципи і обряди євангелії”	35
8 Відновлення священства	41
9 “Єдина істинна й жива Церква”	48
10 “Мій голос для всіх”	53
11 “Ниви вже білі для жнив”	58
12 “Збирання Мого народу”	63
13 “Це покоління матиме Моє слово через тебе”	69
14 Закон посвячення	75
15 “Прагніть щиро найкращих дарів”	81
16 “Піднось свої священнодійства в Мій святий день”	87
17 Закон десятини і закон посту	93
18 “Встановіть... дім Бога”	99
19 План спасіння	105
20 Царства слави	110
21 “Стежити за тим, коли великий день Господа прийде”	115
22 Слово мудрості: “принцип з обіцанням”	121
23 “Прагніть знання, саме через навчання і також через віру”	127
24 “Не обманюйтесь, але залишайтеся у непохитності”	134
25 Священство: “сила божественності”	140
26 “Ідіть по всьому світі, і проповідуйте Мою євангелію”	145
27 “Їх треба покарати і випробувати, як і Авраама”	150
28 “О Боже, де Ти?”	157
29 Розбудова царства Божого в Наву, шт. Іллінойс	164

30	“В’язні вийдуть вільними”	171
31	“Запечатано... як на час, так і на всю вічність”	176
32	“Запечатуючи свідчення”	183
33	Президент Бригам Янг веде святих	190
34	Віра у кожному кроці	196
35	“Місія рятування”	202
36	“Звеселиться пустиня та пуца, і радітиме степ, і зацвіте, мов троянда”	208
37	“Ми вдячні, о Боже Всевишній”	213
38	“У Мій власний спосіб”	220
39	“Серця дітей повернуться до їхніх батьків”	226
40	Радість від храмової та сімейно-історичної роботи	232
41	“Кожний член Церкви—місіонер”	237
42	Безперервне одкровення пророкам останніх днів	243
43	“Візьміть Мою повну зброю”	250
44	Бути добропорядними громадянами	256
45	“Сім’ю встановлено Богом”	261
46	“Чисті серцем—це і є Сіон”	267
	Хронологія подій в історії Церкви	272
	Карта 1: Регіон Сполучених Штатів, що охоплює штати Нью-Йорк, Пенсільванія та Огайо	274
	Карта 2: Штати Міссурі, Іллінойс та Айова (США)	275
	Карта 3: Рух Церкви на захід	276

На допомогу вчителю

Цього року вивчається курс “Учення і Завіти та Історія Церкви”. Учення і Завіти—це збірник записаних пророцтв, видінь, заповідей і вчень, даних через пророка Джозефа Сміта і декого з його наступників у президентстві Церкви. Пророк називав цю книгу Писань “основ[ою] Церкви в ці останні дні і благ[ом] для світу, яка показує, що ключі таємниць царства нашого Спасителя знову довірено людині” (вступ до УЗ 70). Одкровення в цій книзі тісно переплетені з історією Церкви і були дані “у відповідь на молитву, коли в цьому була потреба, і ... [в] реальних життєвих ситуаці[ях]”, та стосувалися “реальних людей” (Вступ до книги Учення і Завіти).

Навчаючи євангелії з Учення і Завітів та Історії Церкви, ви можете допомогти учням навчитися цінувати минуле, знайти силу на теперішнє і надію на майбутнє. Президент Гордон Б. Хінклі проголошував:

“Яким славетним є минуле цієї великої справи. Вона сповнена героїзмом, сміливістю, рішучістю й вірою. Яким чудовим є час, у якому ми живемо тепер, просуюючи [цю роботу], щоб благословити життя людей там, де вони прислухатимуться до послання слуг Господніх. Яким величним буде майбутнє, коли Всемогутній розгорне Свою славетну працю, роблячи кращими всіх, хто прийме Його євангелію і житиме за нею, і навіть даючи вічні благословення Своїм синам і дочкам усіх поколінь через безкорисливе служіння тих, чий серця сповнені любов’ю до Викупителя світу” (in Conference Report, Oct. 1995, 95; or *Ensign*, Nov. 1995, 72).

Цілі курсу

Уроки цього курсу побудовані не за хронологічною послідовністю або порядком розділів, а зосереджуються на основних темах, викладених в Ученні і Завітах та Історії Церкви. Вони розроблені так, щоб ви могли:

1. Навчати доктринам, обрядам і завітам відновленої євангелії, завдяки яким особи та сім’ї зможуть прийти до Христа й успадкувати вічне життя.
2. Навчати історії відновленої Церкви Ісуса Христа.
3. Запрошувати на заняття Дух.
4. Допомогти учням розуміти і любити Писання.
5. Допомогти учням застосовувати євангельські істини в їхньому житті.
6. Заохочувати учнів навчати і наставляти одне одного.
7. Допомогти учням розуміти важливість часу, в який вони живуть, в історії Церкви, розуміти, що вони мають величний спадок, і знаходити радість у своєму обов’язку рухати роботу Господа далі вперед.

**Матеріали,
які ви маєте**

використовувати

Готуючись і викладаючи уроки цього курсу, ви повинні використовувати наступні матеріали:

1. Писання (див. “Навчайте з Писань”, с. ix).
2. Цей посібник для вчителя (див. “Як користуватися цим посібником” нижче).
3. *Учення і Завіти та Історія Церкви—Посібник для учнів* (35686 192). У цій брошурі подається завдання для читання на кожен урок, а також декілька запитань для обговорення. Готуючись до кожного уроку, зважте, як можна використати матеріал у *Посібнику для учнів*. Учні зможуть краще брати участь в обговоренні, якщо читатимуть задане і якщо ви будете ставити запитання, на які вони будуть готові відповідати. Заохочуйте учнів користуватися *Посібником для учнів* під час особистого вивчення та сімейних обговорень.

У кожного учня повинен бути примірник *Посібника для учнів*. Ви маєте отримати ці примірники від президентства Недільної школи, діловода приходу або помічника діловода приходу, відповідального за матеріали.

4. *Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* (35448 192). У цій книзі подається натхненна розповідь про історію Церкви з часів пророка Джозефа Сміта дотепер. В уроках обговорюється багато розповідей з цієї книги.

Кожен учень повинен мати примірник книги *Наш спадок* для особистого вивчення (щонайменше один примірник на сім'ю). У багатьох уже є ця книга. Ви можете отримати її примірники від президентства Недільної школи, діловода приходу або помічника діловода приходу, відповідального за матеріали. При потребі діловод допоможе вам замовити додаткові примірники.

5. Відеокасети *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912) та *Учення з книги Учення і Завіти та Історії Церкви* (53933 192). На цих касетах записані відеофільми, що можуть доповнити уроки. Пропозиції щодо їх використання містяться в розділі “Додаткові ідеї для навчання” багатьох уроків у посібнику. Завдяки цим відеофільмам учні зможуть краще зрозуміти євангельські принципи та історію Церкви. Проте не звертайтеся до них занадто часто і не замінійте ними обговорення Писань.

Описання основних принципів євангельського навчання ви можете знайти у цьому вступі та наступних виданнях:

“Навчання євангелії і провідництво”, розділ 16 *Збірника інструкцій Церкви, Книга 2: Провідники священства і допоміжних організацій* (35209 192 або 35903).

Навчати—немає покликання величнішого, видання 2000 р. (36123 192)

Посібник для вчителя (34595 192)

**Як користуватися
цим посібником**

Даний посібник—це інструмент для викладання доктрин євангелії з Писань та церковної історії. Його написано для класів молоді і класу Євангельського вчення для дорослих, і використовується він раз на чотири роки. Для

викладання цих уроків додаткові джерела і коментарі не є обов'язковими. Старійшина М. Рассел Баллард сказав:

“Учителів слід попросити ретельно вивчати Писання і відповідні посібники, перш ніж звертатися до сторонніх матеріалів. Надто багато вчителів відхиляються від затверджених навчальних матеріалів, так і не продивившись їх повністю. Якщо вчителі вважають, що їм необхідні інші джерела, крім Писань і посібників, що доповнили б уроки, їм слід найперше подумати про церковні журнали” (in Conference Report, Apr. 1983, 93; or *Ensign*, May 1983, 68).

Продивіться матеріал уроку щонайменше за тиждень до заняття. Якщо ви будете завчасно вивчати задані уривки з Писань і матеріал з посібника, за цей тиждень у вас з'являться думки та враження, що допоможуть провести урок. Думаючи над уроком протягом тижня, моліться, щоб вас скеровував Дух. Майте віру, що Господь благословить вас.

Кожен урок у цьому посібнику подає більше інформації, ніж вам, можливо, вдасться викласти за одне заняття. Прислухайтеся до Духа, підбираючи розповіді з Писань, запитання та інші матеріали уроку, які найбільше відповідають потребам учнів. Враховуйте вік, інтереси та загальний рівень учнів.

У цьому посібнику 46 уроків. Оскільки неділя, коли ви будете навчати, може бути більше 46, ви можете час від часу викладати один урок за два заняття. Це може бути особливо корисно у випадку великих уроків, якими є, наприклад, уроки 4, 7 та 27.

Урок ділиться на такі розділи:

1. *Мета.* Формулювання мети уроку вказує на основну його ідею, на якій ви маєте зосередитися під час підготовки та викладання. Як правило, вона виражає те, що очікується від учнів після проведення уроку.
2. *Підготовка.* У цьому розділі вказано уривки з Писань та інші матеріали у плані уроку. У ньому також можуть бути пропозиції щодо підготовки, наприклад, які матеріали принести на заняття. Багато з цих матеріалів є в бібліотеці будинку зборів. (П'ятизначний номер після назви запропонованого видання є його каталожним номером. Якщо це ілюстрація з набору “Євангелія в мистецтві” [34730], також вказується її номер).
3. *Вправа на увагу.* У цьому розділі подаються прості навчальні вправи, що допоможуть учням підготуватися до навчання, участі в уроці та відчутти вплив Духа. Незалежно від того, використовуєте ви ідеї, запропоновані в посібнику чи власні, важливо на самому початку уроку зосередити увагу учнів класу на темі уроку. Вправа має бути короткою.
4. *Обговорення і застосування.* Це—основна частина уроку. Помолившись, уважно прочитайте уривки з Писань та історичні оповідання, щоб ефективно навчати їм та обговорювати їх. Скористайтеся пропозиціями з розділу “Навчайте з Писань” (сс. ix) та “Заохочуйте до обговорення в класі” (сс. ix–x), щоб урізноманітнити спосіб викладання та зберегти увагу учнів. Підберіть запитання і методи, що відповідатимуть віку та досвіду ваших учнів.
5. *Завершення.* Цей розділ допомагає підсумувати урок і заохотити учнів жити за обговореними принципами. У ньому також є нагадування про те,

щоб ви свідчили. Слідкуйте за тим, щоб у вас залишалось достатньо часу для завершення кожного уроку.

6. *Додаткові ідеї для навчання.* Цей розділ включений до більшості уроків посібника. У ньому можуть подаватися додаткові істини з Писань, вправи та інші пропозиції, що доповнюють план уроку.

У посібнику подано хронологію подій історії Церкви (сс. 272–273) і три карти важливих в історії Церкви місцевостей (сс. 274–276). На ці матеріали часто посилаються в уроках, і вони також включені до *Посібника для учнів* (сс. 26–30).

Навчайте з Духом Коли ви готуєтеся навчати євангелії, важливо, щоб ви прагнули натхнення і проводу Святого Духа. “І Дух буде дано вам молитвою віри,—сказав Господь,—і якщо ви не отримаєте Духа, ви не будете навчати” (УЗ 42:14). Пам’ятайте, що вчителем у вашому класі має бути Святий Дух.

Ви можете шукати проводу Духа через молитву, піст, щоденне вивчення Писань та дотримання заповідей. Готуючись до заняття, моліться, щоб Дух допоміг вам зрозуміти Писання і потреби учнів вашого класу. Дух також може допомогти вам спланувати спосіб змістовного обговорення Писань та їх застосування до сучасних умов.

Далі наведені пропозиції, як запросити Духа на заняття.

1. Запрошуйте учнів молитися перед уроком і на його завершення. Під час заняття моліться в серці, щоб Дух направляв вас, відкрив серця учнів, свідчив, надихав вас.
2. Користуйтеся Писаннями (див. “Навчайте істинній доктрині” на цій сторінці та “Навчайте з Писань” на с. ix). Просіть учнів читати вголос вибрані уривки.
3. Свідчіть не лише на завершення уроку, а завжди, коли Дух вам підказує це робити. Свідчіть про Ісуса Христа. Часто запрошуйте свідчити учнів класу.
4. Співайте гімни, пісні Початкового товариства та іншу священну музику, щоб підготувати серця учнів відчувати Дух.
5. Показуйте учням, що ви любите їх, інших людей, а також Небесного Батька та Ісуса Христа.
6. Принагідно, і якщо це доречно, діліться думками, почуттями і власним досвідом. Пропонуйте учням робити те саме. Учні також можуть розповісти про досвід застосування принципів, що обговорювалися на попередніх уроках.

Навчайте істинній доктрині

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, учив: “Істинне вчення, якщо його розуміють, змінює світосприйняття і характер” (in Conference Report, Oct. 1986, 20; or *Ensign*, Nov. 1986, 17).

До і під час уроку зосереджуйтеся на спасительних принципах євангелії у тому вигляді, як вони викладені в Писаннях і вченнях пророків останніх

днів. Для цього вам необхідно старанно і з молитвою вивчати Писання. Господь повелів: “Не прагни проголошувати Моє слово, але спочатку прагни отримати Моє слово, а тоді буде твого язика розв’язано; тоді, якщо ти захочеш, ти будеш мати Мій Дух і Моє слово, так, силу Бога для переконання людей” (УЗ 11:21).

Навчайте з Писань Писання мають дивовижну силу в навчанні доктринам євангелії. Заохочуйте учнів приносити свої примірники Писань на всі заняття, щоб ви разом могли читати окремі уривки.

Для ефективного і різноманітного навчання Писанням ви можете скористатися наведеними далі пропозиціями.

1. Допмагайте учням зрозуміти, що Писання вчать про Ісуса Христа. Просіть їх замислитися, як окремі уривки зміцнюють їхню віру у Спасителя і допомагають відчувати Його любов.
2. Запрошуйте учнів персоніфікувати Писання, подумки підставляючи своє ім'я в окремих уривках.
3. Діліться надихаючими розповідями з історії Церкви, які б показували, як Писання застосовуються в нашому житті.
4. Пропонуйте учням знаходити слова, фрази або ідеї, які неодноразово повторюються в уривкові з Писань або ж мають особливе значення для них.
5. Заохочуйте учнів користуватися допоміжними засобами для вивчення Писань, що містяться наприкінці Писань у виданні Церкви, зокрема Путівником по Писаннях у трикнижному виданні.
6. Напишіть на дошці фрази, ключові слова або запитання, пов'язані з уривком з Писань. Потім прочитайте або підсумуйте цей уривок. Коли учні знаходять ці фрази, ключові слова або відповіді на запитання, зупиняйтеся та обговорюйте їх.
7. Розділіть клас на дві або більше невеликі групи. Розібравши уривок з Писань, попросіть кожен групу записати принципи та вчення, які містяться в них. Нехай групи по черзі обговорять, як ці вчення можуть знайти застосування у їхньому житті.
8. Запропонуйте учням носити олівці, щоб позначати особливо цікаві їм вірші.

Заохочуйте до обговорення в класі

Урок не повинен бути лекцією. Допмагайте учням засвоювати матеріал шляхом змістовного обговорення Писань. В УЗ 88:122 Господь радить, як проводити обговорення на заняттях: “Призначте з-поміж себе вчителя, і нехай не всі будуть промовцями водночас; але нехай усі говорять по черзі, і нехай усі слухають його висловлювання, щоб коли всі висловляться, усі могли бути наставленими всіма, і щоб кожна людина мала рівні привілеї”.

Наведені далі підказки сприятимуть проведенню обговорень.

1. Ставте запитання, які вимагають обдумування. Запитання, що починаються зі слів *чому, як, хто, що, коли і де*, більше стимулюють до обговорення. Коли ви будете розбирати запитання в цьому посібнику, прагніть провину Духа, щоб знати, які саме з них поставити.
2. Запрошуйте учнів стисло розповідати про випадки, пов'язані з обговорюваними євангельськими принципами. Також заохочуйте їх ділитися власними думками про те, що вони дізнаються з Писань. Пояснійте їм, що духовними випадками та переживаннями слід ділитися “з обережністю, і зі стриманістю, що від Духа” (УЗ 63:64). Деякими історіями та почуттями ділитися недоречно.
3. Будьте чуйними до кожного учня. До участі в обговореннях слід заохочувати всіх, проте дехто з учнів може не наважуватися відповідати. Ви можете наодинці поговорити з ними, аби дізнатися, чи не проти вони прочитати якийсь уривок або якимось інакше взяти участь в уроці. Не викликайте учнів, яких це може збентежити.
4. Давайте посилання на Писання, щоб учні могли знаходити відповіді на деякі із запитань.
5. Якщо в обговоренні активну участь беруть одні й ті самі учні, постарайтеся залучити до нього і тих, хто відмовчується. Можливо, вам доведеться обережно змінити русло дискусії, сказавши: “А тепер послухаймо іншу думку”, або: “Чи хоче хтось додати до сказаного?”

Значно важливіше допомогти учням розуміти та застосовувати Писання, ніж охопити весь підготовлений вами матеріал уроку. Якщо учні набувають знання з плідного обговорення, то часто краще дати такому обговоренню завершитися, а не намагатися викласти решту матеріалу уроку. Але якщо дискусія не несе користі чи не сприяє навчанню, вам слід перенаправити її.

Допомога новим членам Церкви

Можливо, у вас є нагода навчати членів Церкви, які приєдналися до неї порівняно недавно. Ваші зусилля можуть допомогти цим членам Церкви зміцнитися у вірі. Перше Президентство каже: “Кожного члена Церкви необхідно любити і жити, особливо в перші кілька місяців після хрищення. Коли нові члени Церкви відчувають щире дружба, мають можливості для служіння та духовне живлення, що є наслідком вивчення Божого слова, вони крокують шляхом навернення і стають “співгорожан[ами] святим, і домашні[ми] для Бога” (Ефесянам 2:19)” (Лист Першого Президентства від 15 травня 1997 р.).

Навчання молоді євангелії

Якщо ви навчаєте молодь, пам'ятайте, що таким учням часто потрібна активна участь в уроці та наочне представлення учень, що обговорюються. Підтримати зацікавленість молоді під час уроку допоможуть вправи, відеофільми та ілюстрації, запропоновані в посібнику.

Вступ до курсу “Учення і Завіти та Історія Церкви”

Урок
1

Мета Познайти учнів з цього річного курсом “Учення і Завіти та Історія Церкви” та допомогти зрозуміти їхнє місце в розподілі повноти часів.

Підготовка

1. Помолитись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Вступ до книги Учення і Завіти; Учення і Завіти 1.
 - б. Вступ до книги *Наш спадок*.
2. Візьміть примірник посібника *Учення і Завіти та Історія Церкви— Посібник для учнів* (35686 192) для кожного учня. Ви маєте отримати ці примірники від президентства Недільної школи, діловода приходу або помічника діловода приходу, відповідального за матеріали. Продивіться матеріал цього уроку в *Посібнику для учнів* і сплануйте, як будете звертатися до нього під час уроку.
3. Візьміть достатню кількість примірників книги *Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* (35448 192), так щоб у кожного учня був один примірник для особистого вивчення (принаймні один на сім'ю). У багатьох уже є ця книга. Ви можете отримати її примірники від президентства Недільної школи, діловода приходу або помічника діловода приходу, відповідального за матеріали. При потребі діловод допоможе вам замовити додаткові примірники.
4. Якщо ви плануєте скористатися вправою на увагу, принесіть на заняття ілюстрацію Солт-Лейкського храму (62433; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 502).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Покажіть ілюстрацію Солт-Лейкського храму. Вкажіть на кулю на верхівці храму, на якій стоїть статуя ангела Моронія. Поясніть, що верхня половина цієї кулі є вінцевим каменем Солт-Лейкського храму. 6 квітня 1892 р. Церква провела у Скинї генеральну конференцію. Незадовго до полудня Президент Уілфорд Вудрафф розпустив зібрання. На храмовій площі зібралося 40 тисяч чоловік, а ще тисячі стояли навколо неї. Президент Вудрафф натиснув на кнопку електричного пристрою, і вінцевий камінь був уставлений на своє місце. Внизу Хор скинї під акомпанемент оркестру заспівав гімн “Дух Божий”, і до їхніх голосів долучились голоси святих. Потім вони вигукнули “Осанна!” і помахали білими хусточками, виявляючи свою радість з приводу того, що будівництво Солт-Лейкського храму наблизилось до завершення.

Президент Езра Тефт Бенсон, 13-й Президент Церкви, сказав, що Учення і Завіти можна назвати вінцевим каменем нашої релігії:

“Учення і Завіти приводять людей до Христового царства, а саме до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, ”єдин[ої] істинн[ої] й жив[ої] Церкви на лиці всієї землі“ [УЗ 1:30].

Книга Мормона є “ключовим каменем” нашої релігії, а Учення і Завіти—вінцевим, несучи одкровення останніх днів. Господь поставив печатку Свого схвалення і на ключовому, і на вінцевому камені“ (in Conference Report, Apr. 1987, 105; or *Ensign*, May 1987, 83).

Свідчіть, що і ключовий камінь, і вінцевий вчать про Спасителя, Який є наріжним каменем нашої релігії (Ефесянам 2:20). Ці Писання також свідчать про Спасителя та істинність Його євангелії.

Обговорення і застосування

У цьому уроці подано більше матеріалу, ніж ви зможете викласти за одне заняття. Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів.

Скажіть, що цей курс тематично підходить до вивчення Учення і Завітів та Історії Церкви. Уроки мають допомогти учням знаходити в курсі “Учення і Завіти та Історія Церкви” знання щодо окремих євангельських тем і застосувати його в житті. Завершивши цьогорічний курс, учні повинні мати більше бажання шукати євангельських благословень.

Зазначте, що з огляду на тематичний підхід у складанні уроків цього курсу, до завдань з читання не включено окремі розділи Учення і Завітів. Проте учням протягом цього року слід запланувати прочитати цю книгу від початку до кінця.

Роздайте примірники *Посібника для учнів*. Скажіть, що в цьому посібнику подаються завдання з читання та питання для обговорення на кожен урок. Запросіть учнів зобов'язатися читати завдання і готуватися до всіх занять. Запропонуйте їм висловити свої ідеї, як зробити читання завдань звичкою.

Покажіть примірник книги *Наш спадок* і роздайте книги тим учням, які її не мають, принаймні, одну на сім'ю. Скажіть, що в цій книзі подається натхненна розповідь про історію Церкви з часів пророка Джозефа Сміта дотепер. Учні за рік повинні прочитати її. Багато розповідей з неї обговорюватиметься на уроках.

Зазначте учням, що відповідальність за успішне викладання курсу лежить і на них. Заохочуйте їх готуватися до участі в уроках і розповідати про випадки, які навчили їх застосовувати євангельські принципи в житті.

1. Одкровення в Ученні і Завітах актуальні для потреб сьогодення.

- Прочитайте третій абзац у Вступі на початку Учення і Завітів (починається зі слів “Книга Учення і Завіти...”). Чим Учення і Завіти відрізняються від інших книг Писань? Які місця з цієї книги є особливо корисними для вас або мають особливе значення?
- Прочитайте шостий абзац у Вступі (починається зі слів “Ці священні одкровення...”). Що в ньому сказано стосовно способу отримання одкровень,

записаних в Ученні і Завітах? Чому корисно знати, що більшість одкровень були дані у відповідь на молитви?

- Прочитайте восьмий абзац у Вступі (починається зі слів “В одкровеннях...”). Які саме євангельські вчення пояснюються в Ученні і Завітах? (Виберіть 2–3 доктрини й обговоріть, чому без цих істин, явлених в Ученні і Завітах, наше життя було б зовсім іншим).

2. Господь Сам проголосив передмову до Учення і Завітів.

Розкажіть про перший розділ Учення і Завітів, проглянувши наведену далі інформацію.

1 листопада 1831 р. пророк Джозеф Сміт головував на спеціальній конференції священства, що проходила в Гайрамі, шт. Огайо. Присутні прийняли рішення об'єднати окремі одкровення, дані Пророку, й опублікувати їх у вигляді книги з назвою Книга Заповідей. Після першої сесії конференції Господь виявив Своє схвалення щодо цієї публікації, давши Джозефу Сміту одкровення, назване Ним “передмовою до книги Моїх заповідей” (УЗ 1:6). Це одкровення нині є 1-м розділом книги Учення і Завіти.

Президент Езра Теффт Бенсон сказав: “Учення і Завіти—це єдина книга на світі, передмову до якої написав Сам Господь. В ній Він заявляє світові, що Його голос звучить для всіх людей (див. в. 2), що пришестя Господа близько (див. в. 12) і що всі істини з Учення і Завітів будуть виповнені (див. вв. 37–38)” (in Conference Report, Oct. 1986, 101; or *Ensign*, Nov. 1986, 79).

- В УЗ 1 Господь підносить “голос попередження”, що звучить протягом всієї книги (УЗ 1:4). Про що Господь попереджає в цьому розділі? (Див. УЗ 1:7–10, 12–16, 31–33. Ви можете написати відповіді на дошці). Як ці попередження стосуються нас?
- Для кого призначені послання з Учення і Завітів? (Див. УЗ 1:1–4; 11, 34–35). Яким чином ці послання дійдуть до всіх людей? (Див. УЗ 1:4).
- В УЗ 1 Господь передрікає славетну долю Своєї роботи в останні дні (УЗ 1:23, 30). Скажіть, що коли Господь давав це одкровення, Церква існувала лише півтора року і налічувала лише кілька сотень членів. Як зараз здійснюються пророцтва про зростання Церкви?
- В УЗ 1 Господь пояснює цілі деяких одкровень, записаних у книзі. Прочитайте з учнями УЗ 1:17–28. Згідно з цими віршами, для чого давалися одкровення? (Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. “Щоб кожна людина могла говорити в ім'я Господа Бога, саме Спасителя світу” (УЗ 1:20).
 - б. “Щоб віра також могла збільшитися” (УЗ 1:21).
 - в. “Щоб Мій вічний завіт міг бути встановленим” (УЗ 1:22).
 - г. “Щоб повноту Моєї євангелії могло бути проголошено” (УЗ 1:23).
 - д. Допомогти Господнім слугам “прийти до розуміння” (УЗ 1:24).
 - е. “І настільки вони помилялися, щоб настільки це могло бути їм повідомлено” (УЗ 1:25).
 - є. “І настільки вони прагнули мудрості, щоб настільки їх могло бути встановлено” (УЗ 1:26).

ж. “І наскільки вони грішили, то настільки б їм докорялося, щоб вони могли покаятися” (УЗ 1:27).

з. “І наскільки вони були смиренними, щоб настільки їх могло бути зроблено сильними, і благословлено з висоти, і вони могли отримувати знання час від часу” (УЗ 1:28).

- Передмова Господа до Учення і Завітів закінчується повелінням досліджувати Його слова. Прочитайте з учнями УЗ 1:37–38 та 18:34–36. Чого вчить Господь у цих віршах стосовно Своїх слів та Свого голосу? Чим відрізняється вивчення Писань від читання їх? Яку користь принесло вам дослідження слів Господа в Ученні і Завітах?

3. У цьому курсі обговорюватимуться основні події в розподілі повноти часів.

Попросіть учнів відкрити статтю “Розподіл” у Путівнику по Писаннях (с. 162). Прочитайте перше речення статті, що стосується розподілу євангелії. Потім скажіть, що цього року на заняттях ви проходите більшість основних подій нашого розподілу—розподілу повноти часів (УЗ 112:30–32). Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

“Пророки, священники і царі ... з радісним передчуттям чекали на день, в якому ми живемо, і, запалені небесним і радісним очікуванням, вони співали, і писали, і пророкували про наш день, але вони померли, не побачивши його. Ми вподобані люди, яких Бог обрав, щоб явити всю славу останніх днів, і нам було залишено побачити, взяти участь і допомагати у поширенні слави останніх днів, ”розподілу повноти часів“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 231).

- Чим наш розподіл відрізняється від попередніх? (Серед відповідей можуть бути: цей розподіл не завершиться відступництвом, Церква зростатиме й надалі, доки не заповнить всю землю і доки не буде підготовлено шлях для Другого пришествя Господа). Які благословення і обов’язки має людина, що живе в цьому розподілі?

Поясніть, що цей розподіл можна умовно поділити на шість історичних періодів. Ви можете записати їх на дошці у такому порядку:

Нью-Йоркський період	1820–1830
Період Огайо-Міссурі	1831–1838
Період Наву	1839–1846
Освоєння заходу	1846–1898
Зростання Церкви	1899–1950
Світова Церква	1951–наш час

Зауважте, що багато важливих подій, які мали місце у ці шість історичних періодів, включені до “Хронології подій в історії Церкви” на сс. 272–273 цього посібника та сс. 26–27 *Посібнику для учнів*. Нехай учні проглянуть ці події.

- Які події в історії Церкви мають особливе значення для вас?

4. Кожен з нас може допомогти у просуванні вперед цієї величної роботи останніх днів.

Попросіть учнів подивитися на людей навколо себе в класі. Скажіть, що ми не випадково живемо на землі саме в цей час. Бог послав нас допомагати в розбудові Його царства в цей останній розподіл. Президент Езра Тефт Бенсон казав: “Ще ніколи від вірних не очікувалося так багато у такий короткий проміжок часу, як очікується від нас” (цитовано Марвіном Дж. Ештоном, in *Conference Report*, Oct. 1989, 48; or *Ensign*, Nov. 1989, 36).

Президент Гордон Б. Хінклі казав: “Наша найбільша проблема, і вона ж наша найчудовіша проблема,—це проблема зростання” (цитовано в “President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, Apr. 1995, 6).

- Які труднощі супроводжують швидке зростання Церкви? Наведіть приклади того, як Церква долає ці труднощі. (Серед відповідей можуть бути: високі темпи будівництва храмів, зміцнення провідництва священства та прискорення перекладу Писань різними мовами).

Наголосіть на тому, що ми можемо бачити і відчувати захоплення від зростання Церкви. Та Господу потрібні не глядачі, що радіють десь на трибунах. Ми маємо спитати себе, чи встигаємо ми за цим зростанням і чи виконуємо свою частку роботи—як сім’ї і кожен окремо. Президент Гордон Б. Хінклі казав: “Це пора численних можливостей. У нас є нагода скористатися ними і йти вперед. Зараз чудовий час, щоб кожен з нас міг виконувати свою маленьку частку роботи для просування справи Господа до її величної долі” (in *Conference Report*, Oct. 1997, 90–91; or *Ensign*, Nov. 1997, 67).

- Що особисто ми і наші сім’ї можуть зробити для просування Господньої роботи останніх днів?

Завершення

Зробіть наголос на тому, що жити в розподіл повноти часів—це для нас привілей. У нас є можливість бачити поширення Церкви, пророковане з давніх давен (Даниїл 2:44–45; див. також УЗ 65:2). Ми маємо благословення відновленої євангелії. Ми чуємо голос Господа, читаючи Учення і Завіти. Нас веде сучасний пророк. Цьогорічний навчальний курс допоможе нам краще зрозуміти можливості і благословення жити в цьому розподілі.

Мета	Допомогти учням відчутися сильне свідчення про Спасителя, що передається через Учення і Завіти, і зміцнитися в їхньому свідченні про Його Спокуту.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none">1. Помолившись, вивчіть уривки з Писань у цьому уроці. Вивчаючи уривки, вказані на с. 9, відберіть з них ті, що будуть найкориснішими для учнів. Ознайомтеся з відібраними уривками і підготуйтеся викладати їх.2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.3. Якщо є вказані далі ілюстрації, підготуйте їх для використання на уроці: Господь Ісус Христос (62572; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 240); Ісус молиться у Гефсиманії (62175; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 227); Розп’яття (62505; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 230). Ви можете повісити ілюстрацію “Господь Ісус Христос” і залишити її висіти весь урок.4. Якщо ви проведитимете вправу на увагу, принесіть на заняття гілку дерева.
Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Покажіть гілку дерева. Зазначте, що вона вже не отримує живлення і тому не може бути живою.</p> <ul style="list-style-type: none">• Чому ця гілка не може отримувати потрібного живлення? (Вона відділена від коріння). <p>Прочитайте наступне висловлювання старійшини Бойда К. Пекера, з Кворуму дванадцятьох:</p> <p>“[Спокута Ісуса Христа] є корінням християнської доктрини. Ви можете добре розумітися на євангелії, яка вітами проростає з неї, але якщо ви знаєте тільки віти, і ці віти не зв’язані з корінням, якщо вони відсічені від цієї істини, то в них не буде ні життя, ні суті, ні викуплення” (in Conference Report, Apr. 1977, 80; or <i>Ensign</i>, May 1977, 56).</p> <p>Порівняйте мертві віти з високим живим деревом. Наголосіть на тому, що Спокута Ісуса Христа несе нам життя і дає зміст усім іншим євангельським ученням. Нам слід весь час пам’ятати про Спокуту, вивчаючи інші принципи в цьому курсі.</p>
Обговорення і застосування	Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів.

1. Учення і Завіти свідчать про Ісуса Христа.

Підкресліть, що одне із завдань всіх Писань—свідчити про Ісуса Христа і переконувати людей прийти до Нього і скуштувати від спасіння. Біблія, книги Мойсея та Авраама в Дорогоцінній Перлині та Книга Мормона є давніми завітами, або свідченнями, про Ісуса Христа. Учення і Завіти—це свідчення про Ісуса Христа, дане в цьому розподілі. Ця книга Писань несе свідчення, що Ісус є Христос, що Він живе і в цей час продовжує промовляти до пророків і вести Свій народ.

Попросіть учнів відкрити Вступ до Учення і Завітів. Нехай вони прочитають останнє речення восьмого абзацу (починається зі слів “Нарешті, свідчення, дане про...”).

Зазначте, що Учення і Завіти містить могутні свідчення про Спасителя і Його роботу. Більшість із них дані Самим Спасителем. Нехай клас прочитає наступні уривки як приклад: УЗ 50:41–44 та 76:22–24.

Поясніть, що в цьому уроці обговорюються вчення про Спасителя, які можна знайти в Ученні і Завітах.

2. Ісус Христос “перестраждав біль усіх людей, щоб усі люди могли покаятися й прийти до Нього”.

Покажіть зображення Ісуса в Гефсиманії та на хресті. Скажіть, що в Ученні і Завітах міститься багато одкровенень, які можуть розширити наше розуміння того, що є Спокута Ісуса Христа. Вони відкривають нам глибину страждання Спасителя і велич Його любові та любові Небесного Батька до нас.

Спаситель описав Свою спокутну жертву

- Прочитайте з учнями УЗ 19:16–19. Поясніть, що це єдиний уривок у Писаннях, де Спаситель описує власні страждання під час принесення Себе у спокутну жертву. Що ми дізнаємося про страждання Спасителя за нас із цього уривка? Чому Ісус пішов на таке страждання заради нас? (Див. УЗ 18:10–11; 19:19, 24; 34:3).

Завдяки Спокуті всі ми воскреснемо

- Прочитайте з учнями вказані нижче уривки: УЗ 88:14–18; 93:33; Алма 11:42–44. Що ми можемо дізнатися з цих віршів про воскресіння? (Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. Воскресіння—це викуплення душі. Дух і тіло з’єднуються, назавжди сполучаються в досконалій формі (УЗ 88:14–16; 93:33; Алма 11:42–43).
 - б. Воскресіння готує нас до целестіальної слави (УЗ 88:18).
 - в. Без воскресіння ми не можемо здобути повноту радості (УЗ 93:33).
 - г. Воскреснуть усі люди (Алма 11:44).

Завдяки Спокуті ми можемо отримати прощення своїх гріхів й успадкувати целестіальну славу

- Прочитайте з учнями вказані нижче уривки: УЗ 18:11–12; 19:16–17, 20; 58:42; 76:62–70. Що ми дізнаємося з цих віршів про благословення, які доступні нам завдяки Спокуті Спасителя? (Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).

- а. Ми можемо покаятися у своїх гріхах і прийти до Нього (УЗ 18:11–12).
- б. Якщо ми каємося, Христос бере на Себе страждання за наші гріхи (УЗ 19:16–17, 20).
- в. Якщо ми каємося, Господь прощає нас і більше не пам'ятає наших гріхів (УЗ 58:42).
- г. Ми зможемо піднятися у перше воскресіння, стати досконалими через Христа й успадкувати целестіальну славу (УЗ 76:62–70).

Завдяки Спокуті Спаситель здобув досконале співчуття до нас у всіх наших скорботах, стражданнях і випробуваннях.

Поясніть, що життя, а особливо Спокута Спасителя, супроводжувалися стражданнями, так що Він прекрасно розуміє всі наші болі і страждання.

Нехай учні відкриють УЗ 122. Цей розділ є одкровенням, яке було дано про року Джозефу Сміту, коли він був ув'язненим у тюрмі міста Ліберті, шт. Міссурі. Зазначте, що в перших сімох віршах Господь говорить про випробування пророка Джозефа. А у восьмому вірші Він говорить про Себе.

- Прочитайте з учнями УЗ 122:8. Що означає, що Спаситель “спустився нижче всього”? (Див. Алма 7:11–12; УЗ 62:1; 133:53. Спаситель пережив усі наші скорботи, страждання і випробування, тому Він розуміє, що ми відчуваємо. Він знає, як допомогти нам). Як знання про це може допомогти нам у випробуваннях?

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму дванадцятих, сказав: “Коли ... наступають важкі часи, ми можемо пригадати, що Ісусу довелося спуститися нижче всього, перш ніж піднятися понад усе, і що Він переніс усілякі страждання, випробування і спокуси, щоб сповнитися милістю і знати, як допомогти Своему народу в його недугах (див. УЗ 88:6; Алма 7:11–12)” (in Conference Report, Oct. 1995, 91; or *Ensign*, Nov. 1995, 69).

- Коли ви відчували силу Спокути у своєму житті? Що ми можемо зробити, щоб повніше відчувати цю силу?
- Як ми можемо виразити вдячність Спасителю за Його Спокуту? Як розуміння Спокути має впливати на наше щоденне життя?

3. Учення і Завіти допомагають нам зрозуміти роль Спасителя і Його характер.

Поясніть, що для того, щоб виявляти віру в Бога, ми повинні мати “правильне уявлення про Його характер, досконалість і риси” (in Joseph Smith, comp., *Lectures on Faith* [1985], 38). Учення і Завіти допомагають нам здобути це уявлення.

- Які риси Спасителя ви помітили з уривків, що вже читалися сьогодні? (Запишіть відповіді учнів на дошці. Серед них можуть бути: милосердя, послух, смирення та покора).

Відберіть кілька з наступних уривків з Писань і прочитайте їх з учнями. Обговоріть, чого навчає про роль і характер Спасителя кожен з уривків. Зробіть на дошці підсумок обговорення.

- а. УЗ 6:20–21. (Якщо ми будемо відданими і старанними, Спаситель оточить нас руками Своєї любові. Він—світло, що сяє в темряві).

- б. УЗ 6:32–37. (Він пропонує захист і спокій і готовий благословляти нас, якщо ми пам'ятаємо Його і виконуємо Його заповіді).
- в. УЗ 19:1–3. (Виконавши волю Батька, Він підкорив усе і здобув усю владу. Він знищить Сатану і його роботу. Він судитиме всіх людей згідно з їхніми діями).
- г. УЗ 29:1–2. (Його рука милості спокутала наші гріхи. Якщо ми прислухаємося до Його голосу і впокоримо себе, Він збере нас, як квочка збирає курчаток).
- д. УЗ 38:1–3. (Він Творець світу і Він всезнаючий).
- е. УЗ 43:34. (Він Спаситель світу).
- є. УЗ 45:3–5. (Він наш Захисник перед Батьком).
- ж. УЗ 50:44. (Він Добрий Пастир й Скеля Ізраїля, тверда основа, на якій ми можемо будувати).
- з. УЗ 76:5. (Він милостивий і добрий до тих, хто боїться Його, і Він з радістю вшановує тих, хто служить Йому в праведності й істині до кінця).
- и. УЗ 93:5–19. (Він Єдинонароджений від Батька. Він “продовжував [отримувати] від благодаті до благодаті”, доки не отримав повноту слави і влади Батька).
- і. УЗ 133:42–52. (Коли Він прийде в силі під час Другого пришествя, ті, кого Він викупив, згадуватимуть Його любов, доброту і милість).
- к. УЗ 136:22. (Його рука простерта, щоб спасти Його народ).
- Чому так важливо знати ці ролі і риси Спасителя? Як одкровення в Ученні і Завітах збагатили ваше свідчення про Спасителя?

Завершення

- Прочитайте з учнями УЗ 19:23. Як істини, що обговорювалися сьогодні, можуть допомогти вам знайти душевний спокій?

Свідчіть про Ісуса Христа, як підказує Дух. Підкресліть, що всі воскреснуть завдяки Його Спокуті. Завдяки Спокуті Він запрошує нас покаятися і прийти до Нього, знайти “мир у цьому світі і вічне життя у тому світі, що прийде” (УЗ 59:23). Заохочуйте учнів прагнути всіх благословень Спокути, для чого їм слід виявляти віру в Ісуса Христа, каятися, виконувати заповіді і втерпіти до кінця.

Запропонуйте учням і надалі шукати риси характеру Ісуса Христа в ході вивчення цього річного курсу Учення і Завітів. Він є центральною постаттю цієї книги. Могутні свідчення та істини, що містяться в цих одкровеннях, можуть збагатити свідчення кожної людини про Нього.

Додаткові ідеї для навчання

1. “О, як досягнути Ісусові милості!”

Завчасно продивіться слова гімну “О, як досягнути Ісусові милості” (Гімни, № 110). Знайдіть рядки, які підтверджуються уривками з Учення і Завітів. У цьому вам допоможуть наступні приклади.

Рядки з гімну	Відповідні уривки з Писань
“О, як досягнути Ісусові милості”	УЗ 34:3
“І муки, які довелось Йому винести!”	УЗ 19:16–19
“Зійшов Він до мене з престолу небесного”	УЗ 88:6; 122:8
“Свята Його кров, наче міст над безоднею”	УЗ 6:36–37
“Як досягнути мені цю святу любов?”	УЗ 20:77

Прочитайте вголос гімн на уроці, зупиняючись, щоб учні прочитали відповідні уривки з Писань після рядка гімну.

2. Наш “заступник перед Батьком” (УЗ 45:3)

Напишіть *Заступник* на дошці. Поясніть, що в Ученні і Завітах Господь кілька разів каже, що Він є нашим Заступником (УЗ 29:5; 45:3; 62:1; 110:4).

- Хто такий заступник? (Той, хто заступається за іншого).
- Прочитайте з учнями УЗ 45:3–5. Чому нам потрібен “заступник перед Батьком”? Згідно з віршами 4–5, які аргументи наводить Спаситель, щоб переконати Батька дарувати нам вічне життя? (По-перше, Він говорить про Свою Спокуту—страждання, смерть і кров. По-друге, Він посилається на нашу віру в Нього).

3. Свідчення про Ісуса Христа в Його титулах

Скажіть, що в Ученні і Завітах зустрічається понад 60 титулів Ісуса Христа, кожен з яких викликає особливу повагу до Нього. Наприклад, Господь називає Себе “Викупителем”, “Спасителем” та “світлом й життям світу”.

Попросіть учнів назвати інші титули Ісуса Христа. Запишіть їхні відповіді на дошці.

- Що говорять титули Ісуса про Його характер і місію?

4. Світло Христа

Скажіть, що Світло Христа іноді називають совістю, але це не тільки совість. Щоб допомогти учням краще зрозуміти, що є Світло Христа, попросіть їх прочитати статтю “Світло Христа” на с. 168 Путівника по Писаннях. Потім нехай вони прочитають УЗ 88:6–13; 93:2; Мороній 7:13, 16–19.

- Що ми дізнаємося про Світло Христа з Путівника по Писаннях і цих уривків з Писань? (Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. Світло Христа “заповн[ює] неосяжність простору” і “дає життя всьому” (УЗ 88:12–13).
 - б. Це натхнення, яке дається кожній особі, народженій в цьому світі (УЗ 93:2).
 - в. Воно допомагає нам відрізнити добро від зла і запрошує чинити добро і вірити в Христа (Мороній 7:13, 16–19).
- Як ми можемо впустити більше Світла Христа у своє життя?

Мета	Зміцнити свідчення учнів про Перше видіння та про покликання Джозефа Сміта як пророка, через якого Бог відновив на землі повноту євангелії.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none">Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:<ol style="list-style-type: none">Джозеф Сміт—Історія 1:1–26.<i>Наш спадок</i>, сс. 1–4.Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.Попросіть когось із учнів стисло розповісти про операцію на носі маленького Джозефа Сміта (<i>Наш спадок</i>, сс. 1–2).Якщо є наступні ілюстрації, підготуйте деякі з них для використання на уроці: Пророк Джозеф Сміт (62002; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 401); Брат Джозеф (62161); Джозеф Сміт шукає мудрості в Біблії (Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 402); Перше видіння (62470; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 403).Якщо ви проведитимете вправу на увагу, принесіть годинник, карту світу або глобус та предмет чоловічого одягу. Підготуйте для цих предметів наступні написи: <i>Належний час</i>, <i>Належне місце</i> та <i>Належна людина</i>.
Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <p>Покажіть учням годинник, карту або глобус і відповідні написи (див. “Підготовка”, пункт 5). Скажіть, що на цьому уроці ви дізнаєтеся, як Господь підготував належний час і належне місце для відновлення Його євангелії після багатьох століть Відступництва.</p> <p>Покажіть учням предмет чоловічого одягу і відповідний напис. Скажіть, що на уроці також йтиметься про те, як Господь обрав і підготував належну людину—Джозефа Сміта—бути пророком, через якого мала бути відновлена євангелія.</p>
Обговорення і застосування	<p>У цьому уроці подано більше матеріалу, ніж ви зможете викласти за одне заняття. Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів.</p> <p>1. Після Відступництва Бог підготував шлях для Відновлення.</p> <p>Поясніть, що після розп’яття Ісуса Христа Церкву очолили Його апостоли. Але невдовзі почалися серйозні переслідування, розходження і відступництво. За кілька десятиліть відбулося відпадиння від Церкви, як це і передрікали апостоли</p>

(Дії 20:28–30; 2 Солунянам 2:1–3; 2 Тимофію 4:3–4). Це відпадиння називається Великим відступництвом.

- Які були наслідки Великого відступництва? (Див. УЗ 1:15–16; Джозеф Сміт—Історія 1:8–9, 19, 21; Мормон 1:13–14. Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. На землі не було влади священства.
 - б. На землі не було апостолів чи пророків.
 - в. Було втрачено важливі знання щодо сутності Бога.
 - г. Було спотворено вчення євангелії.
 - д. Було змінено священні обряди, такі як хрищення.
 - е. Первинна Церква розділилася на ворогуючі групи.

Темрява відступництва панувала століттями. Проте Бог передбачив це і запланував відновлення євангелії в останні дні. Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі, з Кворуму дванадцятьох, учив, що підготовка до відновлення євангелії почалася за багато століть до Першого видіння.

“Починаючи з XIV століття Господь почав готувати соціальні, освітні, релігійні, економічні та політичні умови, які полегшили відновлення євангелії, що мало відбутися в останній раз” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 717).

- Які події до народження Джозефа Сміта сприяли підготовці до відновлення євангелії? (Ви можете написати відповіді на дошці. Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. Доба Ренесансу була часом відродження досліджень, особливо в літературі, мистецтві й науці. З’явилися винаходи, зокрема, друкувальний верстат. Старійшина Джеймс Е. Талмедж, з Кворуму дванадцятьох, сказав, що Ренесанс був не випадковістю, а “розвитком, визначеним наперед Волею Бога для просвітлення темних розумів людей в підготовці до відновлення євангелії Ісуса Христа, яке мало настати через кілька століть” (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 749).
 - б. Реформатори, такі як Джон Уайкліфф, Мартін Лютер та Джон Кальвін, почали змінювати традиції і вчення існуючих церков, розуміючи, що ці церкви відійшли від учень Христа. Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму дванадцятьох, сказав, що Мартін Лютер та інші реформатори “були натхненні на створення релігійного клімату, в якому Бог зміг би відновити втрачені істини та владу священства” (in *Conference Report*, Oct. 1994, 85; or *Ensign*, Nov. 1994, 66).
 - в. Були відкриті Північна і Південна Америка. Сполучені Штати заселялися набожними людьми, і країна з часом здобула незалежність (1 Нефій 13:12–19).
 - г. Було прийнято Конституцію Сполучених Штатів, що гарантує своєму народу релігійні свободи (УЗ 101:77–80). Старійшина Баллард казав: “Бог надихнув перших дослідників і колонізаторів Америки та творців Конституції Сполучених Штатів на будівництво країни та встановлення верховних принципів, за яких могла бути відновлена євангелія” (in *Conference Report*, Oct. 1994, 85; or *Ensign*, Nov. 1994, 66).

2. Бог готував Джозефа Сміта бути пророком Відновлення.

Поясніть, що, крім відповідних умов для відновлення євангелії, Бог підготував людину, щоб їй стати пророком Відновлення. Цією людиною був Джозеф Сміт. Він народився 23 грудня 1805 р. у Шероні, шт. Вермонт. Покажіть зображення Джозефа Сміта. Скористайтеся поданим далі матеріалом для обговорення, як Джозеф Сміт був підготовлений до місії пророка Відновлення.

Сім'я Джозефа брала участь у його підготовці

Сім'я Джозефа Сміта мала багатий духовний спадок. Його батьки і прабабуки були набожними, патріотичними, інтелектуальними людьми з високими моральними переконаннями. Його дід по лінії батька Ейзел Сміт за багато років до народження Джозефа сказав: “Душі моїй було явлено, що один з моїх нащадків розпочне роботу, яка переверне весь світ релігійного вірування” (in Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 27th ed. [1974], 25).

Великий вплив на життя Джозефа Сміта мали його батьки—Джозеф Сміт старший і Люсі Мак Сміт. Обоє були всім своїм єством віддані Богові. Крім того, вони були старанними батьками і навчали дітей принципам віри й праведності.

І батько, і мати Джозефа були глибоко релігійними людьми. Джозеф старший бачив сни, в яких йому було дано запевнення, що він ще матиме благословення істинної євангелії Ісуса Христа (див. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], 47–50, 64–66). Одного разу, коли Люсі, тоді ще молода мати, тяжко захворіла, вона уклала з Богом завіт, що віддасться служінню Йому, якщо Він збереже їй життя, аби вона могла дбати про сім'ю. Невдовзі вона почула, як її втішає якийсь голос, і вона дивовижним чином одужала. (See *History of Joseph Smith*, 33–35).

Джозеф старший і Люсі активно шукали правдиву релігію. Обоє вважали, що з існуючих церков жодна не схожа на Церкву, встановлену Ісусом Христом. Тому Джозеф старший не приєднувався до жодної з церков. Люсі вважала своїм обов'язком хреститися, тож пішла до пресвітеріанської церкви. Коли було відновлено євангелію, обоє вони усвідомили, що вона істинна і прийняли її.

- Чому традиції сім'ї Джозефа Сміта відіграли важливу роль в його підготовці до місії пророка Відновлення?

Його готували випробування

Коли Джозеф Сміт зростав, він і його сім'я пережили багато труднощів. У 7 років він тяжко захворів, одну з його ніг було вражено інфекцією. Попросіть призначеного учня стисло розповісти історію з *Наш спадок*, сс. 1–2.

- Що ми дізнаємося про характер юного Джозефа з цього випадку? Як випробування і страждання Джозефа в дитинстві допомогли йому підготуватися, щоб стати пророком Відновлення? Як випробування і страждання допомагають вам виконувати ваші обов'язки?

Його підготовці сприяла релігійна атмосфера на сході штату Нью-Йорк

Коли Джозефу було приблизно 10 років, у Вермонті три роки поспіль були неврожаї, це стало причиною серйозних фінансових проблем в сім'ї Смітів. Після численних роздумів сім'я переїхала до Пальміри, шт. Нью-Йорк, де фермерство мало більше перспектив. На той момент на сході штату Нью-Йорк

відбувалося надзвичайне релігійне пожвавлення і сум'яття; церкви боролися за повернутих.

- Чому Джозеф розгубився, до якої церкви йому вступати? (Джозеф Сміт—Історія 1:5–10). Чим ситуація Джозефа Сміта подібна до ситуації людей у наш час, які прагнуть знайти істину?
- Як вивчення Писань допомогло Джозефу визначитися з рішенням? (Джозеф Сміт—Історія 1:11–12. Покажіть ілюстрацію “Джозеф Сміт читає Біблію”). Чого ми можемо навчитися на прикладі Джозефа? (Ви можете наголосити, що Джозеф не тільки читав Писання, а й досліджував їх, розмірковував над ними і застосовував у житті). Як Писання допомагали вам, коли ви були в нужді або розгублені?

3. Перше видіння поклато початок відновленню євангелії.

Скажіть, що навесні 1820 р. Джозеф Сміт вирушив у ліс поблизу свого будинку, щоб дізнатися, що йому робити.

- Чим молитва Джозефа того ранку відрізнялася від його попередніх молитов? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:14). Чому часто краще молитися на самоті й уголос, коли ми підносимо Богові бажання нашого серця?
- Що сталося, коли Джозеф Сміт почав молитися? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:15). Як він звільнився від цієї жахливої темряви? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:16–17. Покажіть ілюстрацію “Перше видіння”). Чого ми можемо навчитися з цього випадку стосовно перемоги над силою Сатани? Чому так важливо не припиняти молитися в часи темряви або випробувань? (Запросіть учнів розказати про випадки, коли молитва допомогла їм у цих труднощах).
- Чому Джозефу Сміту було сказано не приєднуватися до жодної з церков? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:18–19).

4. Під час Першого видіння було відкрито багато істин.

Підкресліть, що явлення Батька і Сина Джозефу Сміту має величезну доктринальну значущість. Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Припускаю, що за кілька хвилин, які Джозеф Сміт був з Батьком і Сином, він дізнався більше про природу Бога, Вічного Батька, і воскреслого Господа, ніж усі світила науки за століття своєї полеміки” (*Church News*, 24 Oct. 1998, 6).

- Про які істини ми можемо дізнатися завдяки Першому видінню? (Підсумуйте відповіді на дошці. Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. Бог Батько і Ісус Христос дійсно існують.
 - б. Батько і Син є реальними, окремими істотами з прославленими тілами з плоті й кісток.
 - в. Ми створені на образ Божий.
 - г. Сатана і його сила є реальними, але сила Бога незрівнянно більша.
 - д. Бог чує наші молитви і відповідає на них. Він піклується про нас.
 - е. В жодній з церков на землі не було повноти євангелії Христа.
 - є. Одкровення не припинилися.

Президент Девід О. Мак-Кей, дев'ятий Президент Церкви, свідчив, що Перше видіння “відповідає на всі [запитання] стосовно Бога і Його божественної

особистості. Стало явним, які у Нього стосунки з Його дітьми. Він передав Свою владу людям, що доводить Його зацікавленість в них. Майбутнє цієї роботи визначено. Ці та інші славетні істини були відкриті в тому славетному Першому видінні” (*Gospel Ideals* [1954], 85).

- Езра Тефт Бенсон, коли служив у Кворумі дванадцятьох, сказав: “Явлення Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа хлопчику-пророку є найвеличнішою подією у цьому світі з часів воскресіння Господаря” (in *Conference Report*, Apr. 1971, 20; or *Ensign*, June 1971, 34). Чому так важливо, щоб кожен з нас мав свідчення про Перше видіння? Як свідчення про Перше видіння благословило ваше життя?

Завершення

Прочитайте Джозеф Сміт—Історія 1:25–26, починаючи зі слів “Я дійсно бачив світло”. Потім зробіть підсумок, як Бог підготував належний час, належне місце і належну людину, щоб відновити євангелію. Свідчіть про Перше видіння та його важливість. Ви також можете прочитати наведене далі свідчення Президента Гордона Б. Хінклі.

“Навесні 1820 р. мало місце дивовижне по суті явлення, коли Батько і Син явилися хлопчику Джозефу Сміту. Свідчення про [те видіння] торкнулося сердець мільйонів людей в багатьох країнах. Я додаю власне свідчення, да не мені від Духа, що слова пророка про ту надзвичайну подію істинні, що Бог, Вічний Батько, і воскреслий Господь Ісус Христос говорили з ним і їхня розмова була так само реальною і особистою, як наші розмови у наш час” (*Be Thou an Example* [1981], 10).

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Відеофільм

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історії Церкви* (53933 192), ви можете показати 16-хвилинний фільм “Пошук істини”. В ньому розповідається історія навернення Уілфорда Вудраффа, який став четвертим Президентом Церкви. Описується відступництво і потреба в наступному після нього Відновленні.

Перед тим як демонструвати цей фільм класу, попросіть їх знайти чотири пункти, які Уілфорд Вудрафф шукав в істинній євангелії (пророки й апостоли, влада священства, правильне вчення та спасительні обряди).

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), ви можете показати 10-хвилинний фільм “Перше видіння” (“The First Vision”).

2. Приклад юного Джозефа Сміта

Учителі класів молоді можуть підкреслити, що на момент Першого видіння Джозефу Сміту було лише 14 років.

- У чому поведінка Джозефа Сміта може бути прикладом для сучасної молоді? Як приклад Джозефа допоміг вам, коли ви не могли знайти істину, коли люди відверталися від вас або знущалися з вас, коли необхідно було прийняти важке рішення з ризиком бути осміяним?

“Згадуй новий завіт, саме Книгу Мормона”

Мета Допомогти учням побачити руку Господа в появі Книги Мормона та заохотити їх вивчати її, дотримуватися її вчень і ділитися нею з іншими людьми.

Підготовка

1. Помолитись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Джозеф Сміт—Історія 1:27–65; Учення і Завіти 3; 5; 10; 17; 20:5–15; 84:54–62.
 - б. *Наш спадок*, сс. 5–10.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть когось з учнів підготуватися стисло розповісти історію про втрату 116 сторінок рукопису Мартіном Гаррісом. Попросіть цю людину взяти матеріал зі вступу до розділів 3 і 10 Учення і Завітів, а також перших трьох абзаців у розділі “Робота над перекладом” у книзі *Наш спадок*, сс. 7–8.
4. Якщо є наступні ілюстрації, підготуйте їх для використання на уроці: Мороній являється Джозефу Сміту в його кімнаті (62492; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 404) та Джозеф Сміт отримує золоті пластини (62012; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 406).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Напишіть на дошці наведені далі фрази. Спитайте учнів, чи знають вони їх-не значення.

Скажіть, що ви щойно написали “Книга Мормона” японською, російською та корейською мовами. Після скромного свого початку в цьому розподілі Книга Мормона стала благословенням в житті мільйонів людей по всьому світу. У цьому уроці мова піде про диво Книги Мормона і наш обов’язок “наповнити землю і своє життя Книгою Мормона” (Ezra Taft Benson, in Conference Report, Apr. 1989, 3; or *Ensign*, May 1989, 4).

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Ви можете розбити цей урок на два заняття.

1. Підготовка Джозефа Сміта до отримання й перекладу Книги Мормона.

- За три роки після Першого видіння Джозеф Сміт пережив багато “жорстоких переслідувань”, але залишився вірним своєму свідченню (Джозеф Сміт—Історія 1:27). Як ми можемо бути відданими власному свідченню навіть перед лицем переслідувань?
- Коли Джозефу було 17 років, його відвідав Мороній. (При необхідності скажіть, що Мороній був останнім пророком, який писав у Книзі Мормона. Він сховав золоті пластини приблизно в 421 р. від Р.Х.). Про що молився Джозеф у ніч, коли йому явився Мороній? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:28–29). Чого ми можемо навчитися на прикладі Джозефа, коли відчуваємо себе “осудженими за [свої] слабкості й недоліки”? (Якщо доречно, попросіть учнів розповісти, як молитва допомогла їм у ситуації, коли вони відчували, що чимось розчарували Бога).

Підсумуйте Джозеф Сміт—Історія 1:30–59. Попросіть учнів прочитати вгolos вибрані уривки. У відповідні моменти покажіть ілюстрацію явлення Моронія Джозефу Сміту й ілюстрацію, на якій зображено, як Джозеф одержує пластини. Ви також можете скористатися картою 1 на с. 274 цього посібника та с. 28 *Посібника для учнів*.

- Коли Джозефу вперше показали золоті пластини, він був ще не готовий одержати їх і перекласти. Як Господь готував Джозефа до отримання пластин і їх перекладу? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:33–35, 42, 44–46, 53–54). Як Господь готував вас (або як Він готує вас зараз) до виконання ваших обов’язків? Як ви можете підготуватися до виконання майбутніх обов’язків?
- Як батько Джозефа відреагував на його розповідь про візит Моронія? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:50). Що це говорить про цілісність Джозефа і довіру людей до нього? Чому важливо підтримувати наших ближніх у прагненні йти за Господом? Як ми можемо краще підтримувати рідних та інших людей на цьому шляху?

2. Чудо збереження Книги Мормона

Скажіть, що Сатана намагався не допустити появи Книги Мормона. Він спокушав людей викрасти золоті пластини, і ті продовжували переслідувати Джозефа Сміта і його рідних (Джозеф Сміт—Історія 1:60–61). Та Господь припинив усі спроби Сатани завадити появі Книги Мормона.

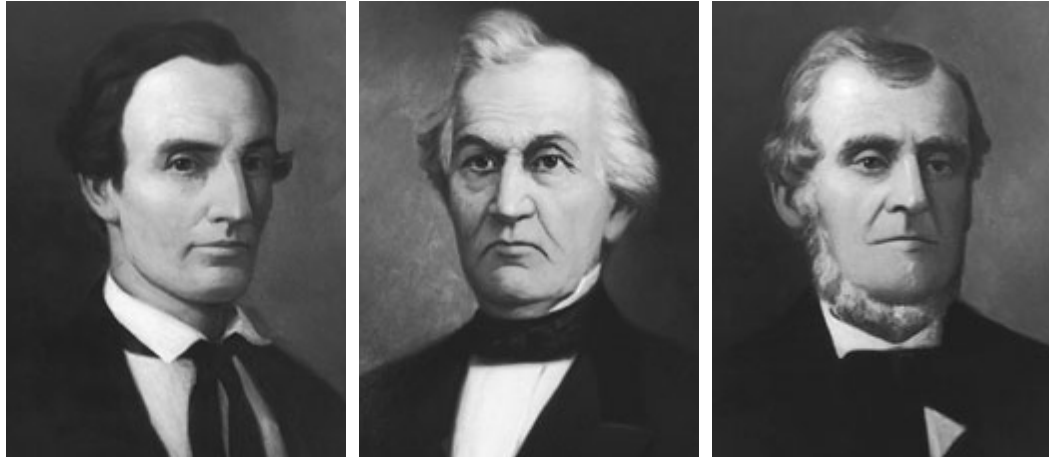
Одним з прикладів дивовижного збереження Книги Мормона може служити випадок, коли один з писців Джозефа Сміта, Мартін Гарріс, втратив 116

сторінок рукопису перекладу. Попросіть призначеного учня стисло переповісти цю розповідь (див. “Підготовка”, пункт 3). Потім викладіть і обговоріть УЗ 3 та 10, які Господь явив після втрати цих сторінок.

- Після втрати 116 сторінок рукопису Господь докоряв Джозефу, що він боявся людини більше, ніж Бога (УЗ 3:7). Джозеф на якийсь час утратив дар перекладу (УЗ 3:14; 10:1–2). У чому проявилось те, що Джозеф боявся людей більше, ніж Бога? Як часом наші дії можуть показувати, що ми боїмося людину більше, ніж Бога? (Див. УЗ 30:1–2. Один з прикладів—коли ми піддаємося тиску оточуючих і робимо щось погане). Як ми можемо подолати страх перед людьми? (Деякі відповіді на це запитання криються в УЗ 3:8; 10:5).
- У чому проявилася любов Господа до Джозефа Сміта після втрати 116 сторінок рукопису? (Див. УЗ 3:8–10; 10:1–3). Які випадки з життя довели вам, що якщо ви будете відданими, Бог буде “з [вами] кожного разу під час збентеження”? (УЗ 3:8). Які випадки показали, що “Бог милостивий”? (УЗ 3:10).
- Що замишляли ті, хто викрали 116 сторінок рукопису? (Див. УЗ 10:10–19, 29–33. Якби Джозеф наново переклав загублений текст, вони б змінили слова в рукописі. Тоді вони порівняли би змінений оригінал з повторним перекладом і виставили б це так, наче ці два варіанти суперечать один одному).
- Що Господь зробив ще багато століть тому, аби звести нанівець план викрадачів рукопису? (Див. УЗ 10:38–39; див. також 1 Нефій 9:2–5; Слова Мормона 1:3–7. Він передбачив втрату цих сторінок. Приблизно за 2400 років Він надихнув Нефія, який вів літопис світських подій нефійців, скласти другий набір записів. У ньому містилася розповідь про священнослужіння нефійців у той самий період, але він мав більшу доктринальну цінність, ніж перший літопис).
- Що Господь сказав пророку зробити, щоб розстроїти плани викрадачів рукопису? (Див. УЗ 10:40–45. Джозеф переклав 116 сторінок рукопису зі світських літописів Нефія. Господь повелів йому не перекладати наново цей текст, а перекласти другий набір літописів Нефія).
- Що говорить історія про втрачені сторінки рукопису стосовно сили Господа? (Коли учні будуть обговорювати це запитання, попросіть їх прочитати УЗ 3:1–3; 10:14, 43 та 1 Нефій 9:6). Як знання про це може допомогти нам у невдачах і розчаруваннях?
- Попросіть учнів прочитати УЗ 3:16, 19–20 та 10:46–52, 60–66. Що ми можемо дізнатися з цих віршів про цілі Книги Мормона? Як вони досягаються у наш час?

3. Свідки Книги Мормона

- Коли Джозеф перекладав Книгу Мормона, він дізнався, що Господь дасть трьом свідкам, а також ще іншим побачити пластини (див. згадку про цих свідків у 2 Нефій 27:12–14 та Етер 5:1–3). Хто були ці троє свідків? (Див. “Свідчення трьох свідків”, Книга Мормона). Що їм було наказано робити? (Див. УЗ 5:11–15, 24–25; 17:3, 5). Чому їх свідчення мало велике значення? (Див. Етер 5:4; УЗ 5:16–18; 17:4).

Троє свідків. Олівер Каудері, Девід Уїтмер та Мартін Гарріс.

Скажіть, що, крім трьох свідків, було ще вісім інших, кому було показано золоті пластини (“Свідчення восьми свідків”, Книга Мормона). Усі троє свідків і троє з восьми свідків згодом залишили Церкву. Кілька з них повернулися, але ніхто ніколи не заперечував свого свідчення про побачене.

В останній рік свого життя Девід Уїтмер опублікував таке свідчення у відповідь на брехливі звинувачення:

“В *Американській енциклопедії* та *Енциклопедії Британніка* написано, що я, Девід Уїтмер, зрікся свого свідчення, будучи одним з трьох свідків божественності *Книги Мормона*, і що двоє інших свідків, Олівер Каудері та Мартін Гарріс, також зреклися свого свідчення про цю книгу. Я ще раз кажу всьому людству, що я ніколи і ні за яких обставин не зрікався цього свідчення в жодній його частині. Я також свідчу світові, що ані Олівер Каудері, ані Мартін Гарріс ніколи не зрікалися свого свідчення. Обидва вони померли, підтвердивши істину про божественне походження *Книги Мормона*” (*Address to All Believers in Christ* [1887], 8; as quoted in V. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:145).

Зазначте, що Спаситель також є свідком Книги Мормона. Прочитайте з учнями УЗ 17:6 та 19:26.

- Як ми можемо бути свідками Книги Мормона? (Див. Мороній 10:3–5. Ви можете запросити учнів поділитися своїм свідченням про Книгу Мормона).

Підкресліть, що троє свідків та восьмеро свідків свідчили про те, що вони бачили і чули. Сьогодні мільйони членів Церкви свідчать про істинність Книги Мормона, тому що відчують підтвердження цього від Святого Духа. Служачи у Кворумі дванадцятьох, старійшина Гордон Б. Хінклі сказав:

“Сила цієї Церкви не у ... тисячах будинків зборів по всьому світу і не в її університетах. Сила цієї Церкви полягає в серцях її членів, в особистому свідченні та переконанні в істинності цієї справи” (in *Conference Report*, Apr. 1973, 73–74; or *Ensign*, July 1973, 49).

4. Наш обов’язок—“згадувати новий завіт, саме Книгу Мормона”

- У вересні 1832 р. пророк Джозеф отримав одкровення, в якому Господь сказав, що вся Церква знаходиться під засудженням (див. УЗ 84:55). Чому

Церква знаходилася під засудженням? (Див. УЗ 84:54–56). Що було потрібно зробити членам Церкви, щоб цей осуд було знято? (Див. УЗ 84:57–58, 60–62).

Прочитайте наступні висловлювання Президента Езри Тефта Бенсона:

“Якщо раннім святым докорялося за легковажне ставлення до Книги Мормона, то чи не знаходимося й ми під не меншим осудженням, якщо робимо те саме?” (in Conference Report, Oct. 1986, 4; or *Ensign*, Nov. 1986, 4–5).

“Господь не задоволений тим, скільки уваги ми приділяємо Книзі Мормона, новому свідченню про Христа. Наші домівки потребують її, наші сім’ї потребують її. Вона написана для нас і для нашого часу” (*Church News*, 9 Nov. 1986, 10).

- Як ми можемо приділяти більше уваги Книзі Мормона в особистому житті, в сім’ї та в церковних справах? Які нам даються благословення, коли ми належно ставимося до Книги Мормона? Чи отримували ви благословення за вивчення цієї книги? (Послухайте відповіді учнів і попросіть їх прочитати наведену нижче цитату, а також шостий абзац зі вступу до Книги Мормона. Див. також третю додаткову ідею для навчання).

Президент Езра Тефт Бенсон заявляв:

“Ця книга таїть силу, що почне входити у ваше життя в ту саму мить, коли ви почнете серйозно вивчати її. Ви знайдете більшу силу, щоб чинити опір спокусі. Ви знайдете силу, щоб уникати обману. Ви знайдете силу, щоб залишатися на тісній та вузькій путі. Писання називають “слова[ми] життя” (УЗ 84:85), і це найбільше стосується Книги Мормона. Коли ви починаєте відчувати голод і спрагу за цими словами, ви знайдете в житті все більшу і більшу рясноту. Також стане більше любові й гармонії вдома, буде більше поваги між батьками і дітьми [і] зміцниться духовність та праведність.

Ці обіцяння,—запевняв Президент Бенсон,—не порожні слова, а власне те, що мав на увазі пророк Джозеф Сміт, говорячи, що Книга Мормона допоможе наблизитись нам до Бога” (in Conference Report, Oct. 1986, 6; or *Ensign*, Nov. 1986, 7).

- Спаситель заповідав нам нести свідчення про Книгу Мормона по всій землі (УЗ 84:62; див. також наведену нижче цитату). Що кожен з нас може зробити для просування цієї справи?

Президент Бенсон сказав: “Час, коли земля мала бути наповнена Книгою Мормона, вже давно пройшов. У цю добу електронних засобів інформації та масового розповсюдження друкованих матеріалів Бог змусить нас відповідати, якщо ми не будемо тепер просувати Книгу Мормона великими темпами. У нас є Книга Мормона, у нас є члени Церкви, є місіонери, у нас є ресурси, а світ потребує її. *Час уже настав!*” (in Conference Report, Oct. 1988, 4; or *Ensign*, Nov. 1988, 4–5).

Зауважте, що Книга Мормона, перекладена юним пророком за дуже скромних обставин, справді наповнює землю. Книга Мормона або окремі її книги були опубліковані більш як 90 мовами. Надруковано понад 100 мільйонів примірників.

Завершення

Виразіть вдячність за Книгу Мормона й визнання руки Господа в її появі. Заохотьте учнів приділяти в їхньому житті більше уваги Книзі Мормона. Свідчіть про вплив Книги Мормона на ваше життя.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Біблійні пророцтва, які Мороній цитував Джозефу Сміту

Як написано в Джозеф Сміт—Історія 1:36–49, Мороній чотири рази процитував Джозефу Сміту вказані далі біблійні пророцтва. Прочитайте з учнями кожне пророцтво й обговоріть його значення і здійснення.

- а. Малахія 3 (зазначте, що Мороній цитував тільки частину цього розділу)
- б. Малахія 4 (див. також Джозеф Сміт—Історія 1:37–39)
- в. Ісаія 11 (див. також УЗ 113:1–6)
- г. Дії 3:22–23
- д. Йоїл 2:28–32

2. Учення і Завіти: окремий свідок Книги Мормона.

Президент Езра Теффт Бенсон учив: “За винятком свідків Книги Мормона, Учення і Завіти є найважливішим окремим свідком і доказом від Господа, що Книга Мормона істинна” (in Conference Report, Apr. 1987, 105; or *Ensign*, May 1987, 83).

Президент Бенсон посилався на 13 розділів Учення і Завітів, що свідчать про Книгу Мормона: УЗ 1, 3, 5, 8, 10–11, 17–18, 20, 27, 42, 84 і 135. Ви можете дослідити ці розділи, готуючись до проведення уроку.

3. Наближення до Бога завдяки Книзі Мормона

Пророк Джозеф Сміт сказав: “Я говорив браттям, що Книга Мормона найбільш правильна з усіх книг на світі і є ключовим каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги” (*History of the Church*, 4:461).

Президент Езра Теффт Бенсон, процитувавши ці слова, запитав: “Хіба немає в нашому серці чогось, що прагне наблизитися до Бога, уподібнитися Йому у щоденних справах, постійно відчувати Його присутність? Якщо так, тоді Книга Мормона допоможе нам у цьому більше, ніж будь-яка інша книга” (in Conference Report, Oct. 1986, 6; or *Ensign*, Nov. 1986, 7)

4. “Переклав даром та силою Бога” (УЗ 135:3)

Джозеф Сміт завершив переклад Книги Мормона приблизно за 65 робочих днів (“I Have a Question,” *Ensign*, Jan. 1988, 46–47). Старійшина Ніл А. Максвелл, з Кворуму дванадцятьох, сказав про таку швидкість перекладу:

“Один здібний церковний перекладач у Японії, маючи безліч довідників і словників, а також колег на підстраховці, зазначив, що вважав свою працю

продуктивною, якщо йому вдавалося точно перекладати по одній сторінці на день. І це він перекладає з японської давньої на сучасну! Більше 50 компетентних англійських учених 7 років працювали над перекладом Біблії короля Джеймса, основувшись на попередніх перекладах і створюючи одну безцінну сторінку перекладу за день. Пророк Джозеф Сміт іноді перекладав по 10 сторінок на день! (Див. *Bulletin Insights: An Ancient Window* [Provo, Utah: Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (F.A.R.M.S.), Feb. 1986], 1).

Ще одне диво у процесі перекладу Книги Мормона, наскільки ми знаємо, полягає в тому, що Джозеф рідко повертався, щоб проглянути чи виправити готовий текст. Переклад протікав у безперервному темпі.

Емма Сміт казала про цей натхненний процес: “Після прийому їжі або перерв Джозеф одразу починав з того місця, де закінчив, не зазираючи у рукопис і не просячи зачитати йому якийсь уривок” (“Last Testimony of Sister Emma,” *Saints’ Herald*, 1 Oct. 1879, 290). Той, хто надиктовує і кого переривають, як правило, повертаючись до диктування, запитує: “Де ми там зупинилися?” Але з пророком все було інакше!

Якщо людина складає текст, їй необхідно постійно перечитувати його, редагувати і перевіряти на узгодженість. Якби пророк надиктовував, а потім часто переглядав записане, цьому були б підтвердження. Але потреби переглядати відкритий небесами текст не було. Якими б там не були деталі перекладу, ми говоримо про справді дивовижний процес! (“By the Gift and Power of God,” *Ensign*, Jan. 1997, 39–40).

Диво не закінчилося, адже Книга Мормона у наш час перекладена багатьма мовами. Перекажіть наведену нижче історію Прісцилли Семпсон-Девіс, члена Церкви в Гані.

“Приблизно через два роки після хрищення у мене було видіння. Я бачила, ніби сиджу я на причасних зборах і до мене підійшла постать у білому одязі, вона стала напроти трибуни і покликала мене. Я вийшла і стала проти неї і тоді мене попросили розвернутися і подивитися на обличчя людей—чи подобається їм бути на богослужінні. Я поглянула і сказала, що не бачу різниці в їхніх виразах. Тоді чоловік у білому сказав мені подивитися пильніше. Я побачила, що дехто з присутніх опустив голову. Чоловік спитав, чому ці люди не співають разом з усіма. Я відповіла, що вони не знають англійської, тому і не співають, а сидять, повісивши голову. Він спитав, чи не хочу я допомогти своїм сестрам і братам, ... щоб і вони могли співати хвалу нашому Небесному Батькові. І хоч я могла з усіма спілкуватися мовою фанте [місцевий діалект], писати цією мовою мені було важко. Та я не сказала “ні” Я сказала, що спробую, що зроблю все, що можу. Потім видіння зникло. Я негайно підвелася, взяла аркуш і олівець та й почала перекладати пісню “Спокутар Ізраїля” мовою фанте”.

Сестра Семпсон-Девіс переклала гімни, окремі місіонерські брошури і посібник *Основи євангелії*. Потім їй доручили брати участь у перекладі Книги Мормона, Учення і Завітів і Дорогоцінної Перлини. Вона казала: “У Писаннях сказано, що в останні дні люди почують євангелію своєю власною мовою. Саме це Господь і хотів, щоб я зробила, і за Його милістю я це роблю” (“An Instrument in His Hands,” in *All Are Alike unto God*,” ed. E. Dale LeBaron [1990], 40–42).

5. “Не біжи швидше й не працюй більше, ніж маєш сили” (УЗ 10:4)

- Коли Джозеф брався за величезний труд з перекладу Книги Мормона, що йому порадив Господь? (Див. УЗ 10:4–5). Як ця порада може допомогти, коли перед нами постають важкі завдання чи обов’язки?

6. Відеофільм

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), ви можете показати відеофільм “Діяння і замисли Бога”.

Цей 13-хвилинний фільм розповідає про втрату 116 сторінок рукопису. Скористайтеся фільмом, щоб підкреслити, що “діяння, і замисли, і наміри Бога не можуть бути зруйнованими, не можуть вони також зійти нанівець” (УЗ 3:1). Щоб обговорити цей принцип, поставте запитання з другого розділу цього уроку.

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), ви можете показати 11-хвилинний фільм “Парлі П. Пратт знаходить Книгу Мормона” (“Parley P. Pratt Finds the Book of Mormon”). Після перегляду фільму поставте такі запитання:

- Чи приносить вам стільки ж радості читання Книги Мормона, як Парлі П. Пратту, коли він вперше відкрив її? Як ви можете зробити Книгу Мормона важливішою частиною свого життя? (Ви можете запропонувати учням подумки поміркувати над цим питанням).
- В чому ви бачите здійснення обіцянь Президента Бенсона?

Мета	Допомогти учням зрозуміти, як підготуватися до отримання особистих одкровенень, і заохотити їх робити це.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none"> 1. Помолившись, вивчіть Учення і Завіти 6, 8, 9, Джозеф Сміт—Історія 1:8–17, а також інші уривки з Писань, що згадуються в уроці. 2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті. 3. Якщо ви проводите вправу на увагу, підготуйте кілька ілюстрацій, на яких зображені пророки, що отримують одкровення, наприклад, Мойсей і палаючий кущ (62239; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 107); Бог покликає юного Самуїла (62498; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 111); Даниїл тлумачить сон Навуходоносора (62531; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 115); Брат Яреда бачить перст Господа (62478; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 318) та Перше видіння (62470; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 403). Ви також можете принести фотографії кількох учнів.
Запропонований хід уроку	<p>Вправа на увагу</p> <p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Покажіть зображення пророків (див. “Підготовка”, пункт 3). Скажіть, що всі ці ілюстрації мають щось спільне. Що саме? (На кожній зображено пророка, який отримує одкровення). <p>Прочитайте наведене далі висловлювання пророка Джозефа Сміта: “Бог нічого не відкрив Джозефу такого, чого не зробив би відомим для Дванадцятьох, і навіть найменший святий може знати про все, як тільки він буде здатний сприйняти це” (<i>Teachings of the Prophet Joseph Smith</i>, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 149).</p> <p>Підкресліть, що нам не обов’язково бути пророками, аби отримувати одкровення від Господа. Ми не отримуємо одкровення для Церкви, але можемо отримати одкровення, що допоможе нам зрозуміти євангельські істини і дасть спрямування в особистому житті, а також у виконанні обов’язків удома і в Церкві. Якщо у вас є фотографії учнів, повісьте їх поруч із зображеннями пророків.</p>
Обговорення і застосування	Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Обговоріть, як ці уривки з Писань можна застосовувати в буденному житті. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

Поясніть, що уроки 5 і 6 стосуються особистого одкровення. Учення і Завіти проливають на цей важливий предмет багато світла. В цьому уроці наголошується, чому нам потрібні особисті одкровення і як ми можемо підготуватися, щоб отримувати їх. В уроці 6 акцент зроблено на вмінні розпізнати особисте одкровення від Святого Духа. Блоки Писань, що стосуються обох уроків, включають УЗ 6, 8 і 9, які Джозеф Сміт отримав, коли перекладав Книгу Мормона, а Олівер Каудері служив йому писарем. І хоча контекст УЗ 9 пов'язаний з тим, що Олівер Каудері хотів спробувати перекладати Книгу Мормона, викладені принципи стосуються й інших одкровень.

1. Потреба в особистих одкровеннях

Скажіть, що одним з великих благословень є те, що небеса відкриті і Господь спілкується зі Своїми дітьми шляхом безперервного одкровення. “Божественне одкровення входить до складу найвеличніших концепцій і принципів євангелії Ісуса Христа, адже без нього людина не могла б знати те, що від Бога. Безперервне одкровення від Бога Його святим ... уможливорює щоденний провід стежками праведності і веде віддану душу до повного і вічного спасіння в цілестіальному царстві. Без одкровення все це було б здогадками, темрявою і сум'яттям” (Bible Dictionary, “Revelation,” 762).

- Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Ніхто з нас не може вижити в сучасному світі, тим більше у світі, яким він незабаром стане, без особистого одкровення” (in Conference Report, Oct. 1991, 29; or *Ensign*, Nov. 1991, 23). Чому, на ваш погляд, особисте одкровення має таку важливість у наш час? (Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. Особисте одкровення—це спосіб отримання свідчення про Ісуса Христа, Його євангелію та божественне покликання Джозефа Сміта.
 - б. Особисте одкровення—це спосіб пізнавати божественні істини.
 - в. Особисте одкровення—це спосіб дістати провід, що перевищує наше обмежене знання, для відповіді на життєві запитання, подолання випробувань і прийняття рішень.
- В яких рішеннях або ситуаціях нам може допомогти особисте одкровення? (Запросіть учнів розповісти, як особисті одкровення допомогли їм у виконанні сімейних обов'язків, церковних покликань та в інших сферах життя).

2. Що нам потрібно для отримання одкровення

Скажіть, що нам важливо розуміти, як підготуватися до отримання особистих одкровень. Попросіть учнів прочитати наступні уривки з Писань, посилення на які виділені курсивом. Потім нехай вони визначать, які з уривків учать про підготовку до отримання особистого одкровення (можливі відповіді подано в дужках). Підсумуйте відповіді на дошці. Тоді обговоріть їх.

А. Учення і Завіти 9:8; Джозеф Сміт—Історія 1:8–10. (Вивчи питання у своєму розумі).

- Як ми можемо вивчити питання у своєму розумі?

Ви можете попросити учнів уважно прочитати Джозеф Сміт—Історія 1:8 і знайти твердження, що описують, як Джозеф Сміт “вивчав у розумі” своє питання. Далі подано кілька ключових тверджень:

- а. “Я серйозно замислювався”.
- б. “Я переживав глибокі й часто гіркі почуття”.
- в. “Я відвідував збори різних релігійних угруповань, коли випадала така можливість”.

Зазначте, що Джозеф Сміт серйозно розмірковував над питанням, яка з церков була правильною. Він також витратив багато часу і сил на відвідування зборів, вивчення Писань і більш як дворічний пошук відповіді на запитання. Запропонуйте учням рівнятися на Джозефа Сміта, який подав приклад у тому, як важливо “вивчати питання” в розумі у процесі пошуку одкровення.

- Чому Господь хоче, щоб ми вивчали питання у власному розумі, перед тим як отримати одкровення? (Серед відповідей можуть бути такі: Господь хоче, щоб ми були не пасивними, а активними, шукаючи від Нього одкровень. Він також хоче, щоб ми застосовували свободу волі. Коли ми користуємося дарами і ресурсами, які Він дав нам, для вивчення питань у своєму розумі, ми розвиваємося). Як вивчення питань у розумі допомагало вам духовно зростати?
- Б. Учення і Завіти 138:1–11; Джозеф Сміт—Історія 1:11–12. (Обдумуй і осмислюй Писання і вчення сучасних пророків).* Поясніть, що розмірковування над Писаннями було каталізатором для обох одкровень, записаних у цих уривках.
- Чому важливо вивчати Писання і розмірковувати над ними в процесі пошуку одкровення? Як вивчення Писань допомогло вам тоді, коли ви прагнули отримати від Господа одкровення?

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, казав:

“Читання Писань може ... привести до отримання поточного одкровення з будь-якого питання, на якому Господь бажає наголосити читачеві в даний момент. Ми не перебільшуємо, коли кажемо, що Писання можуть бути Урімом і Туммімом і допомогти кожному з нас отримувати особисті одкровення.

Ми віримо, що читання Писань може допомогти нам отримати одкровення, і тому нас заохочують знов і знов перечитувати Писання. Таким чином ми отримуємо доступ до того, що Небесний Батько хоче, щоб ми знали і робили сьогодні в нашому особистому житті. Саме з цієї причини святі останніх днів вірять у щоденне вивчення Писань“ (“Scripture Reading and Revelation,” *Ensign*, Jan. 1995, 8).

- В. Учення і Завіти 6:5, 14; 8:1; 42:61; 88:63–64. (Запитуйте в Господа з вірою, з чистим серцем, віруючи, що отримаєте).*

Старійшина Бойд К. Пекер сказав: “Жодне послання не зустрічається в Писаннях частіше, ніж слова: “Просіть і ви отримаєте“ (in Conference Report, Oct. 1991, 26; or *Ensign*, Nov. 1991, 21). Моління з вірою є невід’ємною частиною процесу отримання одкровення. Зазначте, що більшість одкровень в Ученні і Завітах є відповідями на запитання пророка Джозефа Сміта до Господа.

- Що означає “питати у вірі”? (УЗ 8:1; див. також 1 Нефій 15:11; Мороній 10:4).

Наведені далі запитання від Президента Спенсера В. Кімбола допоможуть нам зрозуміти, що означає молитися з вірою: “Ви промовляєте кілька банальних слів і затертих фраз чи щиро розмовляєте з Господом? Ви молитесь час від часу, хоч і маєте робити це регулярно, часто, постійно? Коли ви молитесь, то ви лише говорите чи також і слухаєте? Ви дякуєте чи тільки просите для себе?” (“Prayer,” *New Era*, Mar. 1978, 17).

- Що означає просити “з чесним серцем”? (УЗ 8:1; відповіді можуть включати ті, що вказані на наступній сторінці).

а. Ми маємо чесно намагатися зрозуміти волю Господа і просити тільки про те, що не суперечить їй.

б. Ми маємо переконатися, що просимо з чистих спонукань.

в. Ми повинні перебувати в душі покаяння.

- Прочитайте з учнями Джозеф Сміт—Історія 1:13–16. Що ми можемо винести для себе стосовно молитви з цієї історії? (Серед відповідей можуть бути такі: важливо молитися вголос, молитися на колінах, виражати бажання серця, а не просто промовляти слова, і звертатися до Бога всіма своїми силами).

- Що нам обіцяє Господь, якщо ми просимо з вірою, з чесним серцем? (Див. УЗ 6:14; 42:61). Як ці обіцяння виконувалися у вашому житті?

Г. *Учення і Завіти 63:23; 76:5–10; 93:1, 28; 101:7–8. (Будь слухняним і служи Богу).*

- Чому послух має велике значення в пошуку одкровення від Бога?

Старійшина Даллін Х. Оукс учив: “Стежка до одкровення—праведність” (*The Lord’s Way* [1991], 34). Він також навчав: “Ми не можемо перебувати в супроводі Святого Духа—посередника особистого одкровення,—якщо ми винні у гріху, якщо розсерджені або повстаємо проти обраних Богом керівників” (“Teaching and Learning by the Spirit,” *Ensign*, Mar. 1997, 9).

Д. *Учення і Завіти 5:24; 19:23; 112:10; 136:32–33. (Будь лагідним і смиренным).*

- Чому смирення має велике значення в пошуку одкровення від Бога?

Девід Уйтмер пригадував, що якимось вранці, коли Джозеф Сміт готувався до продовження перекладу Книги Мормона, “щось пішло не так вдома, і він розсердився через це. Через щось, що зробила його дружина Емма. Ми з Олівером пішли нагору, і невдовзі прийшов Джозеф, щоб продовжити переклад, але він не міг нічого зробити. Він не міг перекласти і складу. Він спустився, вийшов у садок і там молився Господу. Його не було майже годину. Повернувся у будинок, попросив у Емми вибачення і піднявся до нас нагору, і тоді переклад пішов. Він нічого не міг робити, якщо не був смиренным і відданим” (цитовано в В. Н. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:131).

Е. *Учення і Завіти 25:10; 30:2. (Зосереджуйся на тому, що від Бога, а не на тому, що від світу).*

- Чому важливо зосереджуватися на тому, “що від [Бога]”, а не на “земному”, якщо ми хочемо отримати одкровення? (УЗ 30:2). Як ми можемо звільнитися від турбот і метушні світу, шукаючи одкровення?

Старійшина Бойд К. Пекер навчав:

“Натхнення дається легше в затишному місці. У Писаннях багато таких слів, як *тихий, лагідний, мирний, Утішитель*.”

Світ стає дедалі галасливішим. Одяг, зовнішність і поведінка стають розхлябанними, неохайними і зухвалими. Пронизлива музика з непристойними словами розриває підсилювачі, її супроводжує миготливе освітлення психоделічних кольорів—це характерна картина для середовища, де вживають наркотики. Варіації всього цього поширюються дедалі більше і впливають на нашу молодь.

Ця тенденція до більшої гучності, більших веселоців, більшого суперництва, меншої обмеженості себе, меншої гідності, меншого дотримання формальності не є випадковим, невинним чи безпечним явищем.

Головнокомандувач, що планує військове вторгнення, в першу чергу дає наказ перерізати канали передачі інформації у тих, кого він має намір захопити.

Ворог досягає своїх цілей через неблагоговіння, яке перешкоджає роботі чутливих каналів одкровення і в розумі, і в серці“ (in Conference Report, Oct. 1991, 27–28; or *Ensign*, Nov. 1991, 21–22).

Служачи в Президентстві сімдесятників, старійшина Ніл А. Максвелл учив:

“Божественний провід є настільки важливим, ... що необхідно докласти всіх сил, аби заслужити цю особливу допомогу. Президент Девід О. МакКей говорив, що ранкові години, коли ми ще не загрузли у клопотах дня, є особливо сприятливими для натхнення. Інші вважають, що створити і розвивати сприятливу для Духа атмосферу можна усамітнівшись і читаючи Писання. Зрештою, нам годиться читати слова Христа, які ми вже маємо, перш ніж просити про щось більше” (*Wherefore, Ye Must Press Forward* [1977], 121).

Завершення

Наголосіть на важливості особистого одкровення в нашому житті. Свідчіть, що кожен член Церкви може отримати одкровення через Святого Духа. Заохотьте учнів готувати себе до отримання цього небесного проводу.

“Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці, через Святого Духа”

Мета Допомогти учням навчитися впізнавати особисте одкровення через Святого Духа і заохотити їх шукати у своєму житті це благословення.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть Учення і Завіти 6, 8, 9, 11, а також інші уривки з Писань, що згадуються в уроці.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви проведитимете вправу на увагу, принесіть на заняття радіоприймач.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

- Покажіть класу радіоприймач, але не вмикайте його. Чому ми не чуємо передачі?
- Увімкніть радіо, але не настраюйте його на хвилю. Що нам слід зробити, щоб чисто приймати хвилю радіостанції? Як прислухання до Святого Духа можна порівняти з пошуком радіостанції? (Зусилля, необхідні для пошуку проводу Святого Духа, можна порівняти з настройкою радіоприймача. Необхідну підготовку для прийому нашптувань Святого Духа можна порівняти з настройкою радіоприймача на хвилю станції або, якщо потрібно, з його лагодженням).

Скажіть, що цей урок має допомогти учням навчитися впізнавати особисті одкровення від Святого Духа.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Обговоріть, як вибрані Писання застосовуються до буденного життя. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

Нагадайте учням, що це другий з двох уроків на тему особистого одкровення. В уроці 5 обговорювалося, як підготуватися до отримання одкровення. В цьому уроці йтиметься про те, як його впізнати.

1. Як Святий Дух спілкується з нами

Скажіть, що одкровення може даватися різними способами. Серед них можуть бути: явлення Господа чи Його посланців, голос Господа чи Його посланців, видіння і сни. Втім, як правило, одкровення приходять через Святого Духа, Який передає в наш розум думки, а в серце—почуття. Святий Дух є членом

Божества. Він є одкровителем, Який вчить, втішає, застерігає, зміцнює і на-
правляє нас.

Скажіть, що Святий Дух спілкується з нами різноманітними способами.
Попросіть учнів прочитати наступні уривки з Писань, посилення на які ви-
ділені курсивом. Потім нехай вони визначать, які з уривків учать про те, як
Святий Дух спілкується з нами (можливі відповіді подано в дужках).
Підсумуйте відповіді на дошці. Тоді обговоріть їх.

А. *Учення і Завіти 8:2–3; 85:6.* (Він промовляє тихим, лагідним голосом, звер-
таючись до нашого розуму і серця). Див. також 1 Царів 19:12; 1 Нефій
17:45; Геламан 5:30.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, учив: “Видіння справ-
ді бувають. Ми чуємо голоси з-за завіси. Я знаю це. Але це виняткові випад-
ки. Більшість одкровень, що даються провідникам і членам Церкви,
приходять тихим, лагідним голосом або через почуття, а не видіння чи го-
лос, що промовляє конкретні слова, які ми можемо чути. Я свідчу про ре-
альність такого виду одкровення, яке стало для мене рідним, щоденним
досвідом, який скеровує мене в роботі Господа” (“Teaching and Learning by
the Spirit,” *Ensign*, Mar. 1997, 14).

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, учив: “Ці витончені,
чисті духовні послання є невидимими для нашого ока і нечутними для на-
шого вуха. І хоч їх називають голосом, це голос, який скоріше відчувають,
ніж чують” (*That All May Be Edified* [1982], 335).

- Чому так важливо розуміти принцип спілкування Святого Духа з людь-
ми? Чому небезпечно чекати, що божественний прояв буде більш яскра-
вим чи видовищним?

Старійшина Даллін Х. Оукс застерігає:

“Дехто очікував мати виключно вражаючі прояви, що описуються у
Писаннях, і тому не впізнав тихий, лагідний голос, що линув до них.
Варто знати, що Господь рідко коли говорить голосно. Він майже завжди
звертається пошепки.

Не розуміючи цих принципів одкровення, деякі люди відкладають ви-
знання свого свідчення, очікуючи більш дивовижної події. Вони не усві-
домлюють, що для більшості людей ... отримання свідчення—це не подія,
а процес” (*Ensign*, Mar. 1997, 11–12, 14).

Б. *Учення і Завіти 6:15; 11:13–14.* (Він просвітлює наш розум).

- Як Дух просвітлює наш розум?

Відповіді можуть бути такими: Дух може просвітлювати наш розум, даю-
чи нові ідеї чи погляди, осяйність, а також сильні почуття чи враження
(див., наприклад, УЗ 128:1). Пророк Джозеф Сміт учив, що одкровення
може прийти як “осяйність ідеями”, що проливається в наш розум як “чи-
стий розум” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith
[1976], 151).

Запросіть учнів розповісти про випадки, коли Святий Дух просвітлював їх-
ній розум новими ідеями або поглядами, осяйністю або сильними почуття-
ми чи враженнями.

В. Учення і Завіти 6:22–23. (Він приносить у наш розум мир).

Скажіть, що до зустрічі з пророком Олівер Каудері жив у будинку батьків Джозефа Сміта. У цей час Олівер молився й отримав відчуття спокою і впевненості, що покликання і робота Джозефа мають божественне походження. Тоді Олівер вирушив до Гармоні, шт. Пенсільванія, і почав працювати писарем для Джозефа, коли той перекладав Книгу Мормона. Невдовзі після цього Олівер забажав “додаткового свідчення” про запевнення, яке він отримав раніше (УЗ 6:22).

- Що відкрив Господь Оліверу Каудері стосовно його бажання мати “додаткове свідчення” про божественність місії пророка? (Див. УЗ 6:22–23). Запросіть учнів розповісти про випадки, коли Дух вселяв мир в їхній розум. Як ми можемо більше покладатися на мир, який передає в наш розум Дух?

Г. Учення і Завіти 9:7–8. (Він може зробити так, щоб запалало у грудях). Див. також Лука 24:32.

Зазначте, що хоч контекст УЗ 9 пов’язаний з тим, що Олівер Каудері хотів спробувати перекладати Книгу Мормона, викладені тут принципи стосуються й особистих одкровенень. Наголосіть, що палання в грудях—це один з проявів спілкування Святого Духа з нами. Ви можете скористатися наведеними далі цитатами, щоб допомогти учням зрозуміти, як Дух робить це.

Старійшина Бойд К. Пекер пояснював: “Це палання у грудях не є відчуттям чисто фізичним. Це більше схоже на тепле світло, що сяє всередині вашого ества” (in Conference Report, Oct. 1994, 77; or *Ensign*, Nov. 1994, 60).

Старійшина Даллін Х. Оукс сказав: “Я зустрічався з людьми, які казали, що ніколи не отримували свідчення Святого Духа, адже ніколи не відчували, щоб ”в їхніх грудях палало“. Що означає ”палання в грудях“? Чи повинно це бути відчуттям фізичного тепла, як від полум’я, що горить? Якщо це означає саме це, то в мене ніколи не ”палало в грудях“. Звісно, слово ”палання“ в цьому уривку означає почуття затишку і ясності” (*Ensign*, Mar. 1997, 13).

Д. Учення і Завіти 98:12. (Він часто відкриває речі “рядок за рядком, приписання за приписанням”, а не все одразу).

Поясніть, що, як правило, ми отримуємо одкровення, яке готові прийняти. Чим більше ми готові, тим більше нам відкривається. Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму дванадцятьох, учив:

“Коли ми шукаємо натхнення, щоб прийняти рішення, Господь дає лагідні підказки. Це вимагає, щоб ми обміркували їх, виявили віру, працювали, часом долали перешкоди і діяли. Рідко коли відповідь на вирішальне питання або складну проблему приходить одразу й повністю. Частіше відповідь дається потроху, без розкриття повної картини” (in Conference Report, Oct. 1989, 40; or *Ensign*, Nov. 1989, 32).

Запросіть учнів розповісти про випадки, коли вони рядок за рядком і крок за кроком отримували божественний провід.

2. Застереження стосовно особистих одкровенень

Попросіть учнів прочитати наступні уривки з Писань, посилення на які виділені курсивом. Потім нехай вони знайдуть в цих уривках застереження щодо особистих одкровенень (можливі відповіді подано в дужках). Підсумуйте відповіді на дошці.

А. Учення і Завіти 109:44. (Ми повинні молитися, щоб сталася Господня воля, і бути готовими підкорити нашу волю Його). Див. також Матвій 6:10.

- Чому так важливо, шукаючи особистого одкровення, підкорити свою волю волі Бога?
- Як ми можемо дізнатися, якщо Бог каже “ні”? (Відповіді можуть бути такими: у нас будуть неприємні почуття, збентеження, неспокій і хвилювання або “заціпеніння думки” [УЗ 9:9]. Запросіть учнів розповісти про випадки, коли в них були такі почуття).
- Як ми повинні реагувати на ситуацію, коли на щирю молитву про щось, чого ми дуже бажаємо, не приходять сподівана відповідь? Як такі ситуації можуть нам допомогти?

В. Учення і Завіти 88:68. (Нам слід пам'ятати, що одкровення дається у визначений Господом час і спосіб).

Скажіть, що ми не завжди отримуємо одкровення у той час чи спосіб, на який розраховували. Якщо ми форсуємо події, бажаючи отримати одкровення у бажаний нами час і спосіб, то можемо обманутися. Старійшина Даллін Х. Оукс учив:

“Господь промовлятиме до нас через Духа у Його власний час і Його власним способом. Багато людей не розуміють цього принципу. Вони вважають, що коли вони готові і коли їм це зручно, вони можуть звернутися до Господа і Він негайно відповість, саме у такий спосіб, як вони вимагають. Таким шляхом одкровення не приходять.

Принцип, сформульований в [УЗ 88:68], стосується всіх проявів спілкування з боку нашого Небесного Батька: “І це буде у Його належний час, і Його належним шляхом, і за Його власною волею”. Ми не можемо підганяти те, що є духовним“ (*Ensign*, Mar. 1997, 10–11).

В. Учення і Завіти 28:2, 6–7; 43:2–4. (Ми отримуємо одкровення, що відповідають нашому управительству та обов'язкам).

Пророк Джозеф Сміт учив: “Це суперечить порядку Божому, коли будь-який член Церкви чи будь-хто ще, отримує настанови для тих, хто має повноваження більші, ніж він сам” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 21).

Незадовго до покликання стати апостолом Даллін Х. Оукс учив: “Дім нашого Небесного Батька є домом порядку. Лише Президент Церкви отримує одкровення для всієї Церкви. Для приходу одкровення отримує єпископ. Люди можуть отримувати одкровення для власного життя. Та коли якась особа каже, що отримала одкровення для іншої особи, яка є поза сферою її відповідальності (наприклад, коли член Церкви заявляє про своє право мати одкровення, щоб вести всю Церкву, або коли особа каже, що отримала одкровення для іншої особи, головувати над якою вона не має права згідно з церковним порядком), ви можете бути впевнені, що ці одкровення прийшли не від Господа” (“*Revelation*,” *New Era*, Sept. 1982, 45–46).

- Чому цей принцип є важливим в урядуванні Церкви? Чому розуміння цього є важливим для наших стосунків з іншими людьми? (Якщо доречно для вашого класу, ви можете застосувати другу ідею для додаткового вивчення, щоб розгорнути це обговорення).

Г. Учення і Завіти 11:12–14; 50:23–24. (Нам слід вміти розрізняти, чи прийшло одкровення від Бога).

Скажіть, що нам важливо розрізняти—одкровення прийшло від Бога чи ні. Іноді те, що може здаватися одкровенням, є відображенням наших власних бажань. А інколи хибні одкровення можуть приходити від Сатани.

- Як нам дізнатися, чи від Бога прийшло одкровення? (Див. УЗ 11:12–14; 50:23–24. Відповіді можуть бути такими: одкровення від Бога узгоджуються з Писаннями та порадами сучасних пророків. Вони будуть повчальними. Вони не поведуть нас до того, що суперечить принципам праведності).

Перше Президентство заявило: “Якщо ... одкровення передає щось, що не узгоджується з прийнятими одкровеннями Церкви або суперечить рішенням її уповноважених провідників, святі останніх днів можуть знати, що воно не від Бога, яким би приємним не здавалося. Все, що розходиться з тим, що дається від Бога через голову Церкви, не повинно сприйматися як авторитетне або надійне” (in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. [1965–75], 4:285).

3. Коли одкровення не приймають або не впізнають

- Що робити, якщо особисте одкровення не приходить тоді, коли ми сподіваємося на нього? (Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. Бути терплячими і продовжувати й далі смиренно чекати відповіді від Господа (УЗ 98:2). Він відповість у Свій час. Терпіння допомагає нам зростати духовно і розвивати божественні якості. Ви можете прочитати другий абзац у листі, що цитується в Офіційній Декларації—2 (сс. 347–348 Учення і Завітів), зауважуючи, що навіть пророки мають бути терплячими в пошуках божественного проводу.
 - б. Докладати більше зусиль, щоб підтримувати себе у хорошій духовній формі, аби ми могли отримати і впізнати підказки Духа.
 - в. Більше вивчати і молитися, усвідомлюючи, що, можливо, ми не робили це достатньо довго, достатньо віддано або достатньо чесно.
 - г. Бути стараннішими у виконанні заповідей (Ісая 59:2).
 - д. Відкласти це питання на якийсь час. Проблiski натхнення часто стають тоді, коли ми найменше їх чекаємо чи коли наш розум найменше переймається цією проблемою.
 - е. Усвідомити, що, можливо, ми шукаємо відповідь на питання, яке повинні вирішити самі, своїм розумом, основувшись на знанні і здоровому глузді. У таких випадках Господь може залишити вибір нам (див. приклади: УЗ 58:25–28; 60:5; 61:22; 62:5). Господь часто дає нам самим прийняти рішення у праведності.
 - є. Подумати, можливо, ми вже отримали відповідь, але не прийняли її, бо не на те сподівалися чи не того очікували. Якщо ми наполягаємо на своєму, то можемо відрізати канал спілкування з Духом.

Старійшина Бойд К. Пекер радив:

“Іноді вас може мучити проблема, а відповіді на неї ви знайти не можете. Що не так? Можливо, ви все робите правильно. Можливо, ви недостатньо

довго робили те, що є правильним. Пам'ятайте, ви не можете підганяти духовне. Іноді ми розгублюємося, бо просто не хочемо чути у відповідь "ні".

Поставте складні запитання в куточок свого розуму і живіть собі далі. Розмірковуюйте і моліться про них тихо і постійно.

Відповідь може не прийти у вигляді блискавки. Вона може прийти як легке натхнення, яке час від часу з'являється "рядок за рядком, приписання за приписанням" (УЗ 98:12).

Деякі відповіді прийдуть через читання Писань, деякі—через почуте від промовців. А іноді, коли це важливо, певні відповіді прийдуть через дуже ясне і сильне натхнення. Підказки будуть чіткими і безпомилковими" (in Conference Report, Oct. 1979, 29–30; or *Ensign*, Nov. 1979, 21).

Завершення

Наголосіть, що кожен з нас має привілей та обов'язок довершено оволодіти мовою Духа. Заохотьте учнів докладати всіх зусиль, щоб отримувати і впізнавати підказки Святого Духа. Свідчіть, що якщо ми будемо готуватися й уважно слухати, то через Святого Духа отримуватимемо "одкровення за одкровенням" (УЗ 42:61).

Додаткові ідеї для навчання

1. Навчання дітей про особисте одкровення

Якщо ви викладаєте у класі дорослих, то можете обговорити з ними, як навчати дітей принципу особистого одкровення.

2. Застереження щодо одкровення про шлюб

Наведене далі застереження старійшини Джона Х. Гроберга, сімдесятника, пояснює важливий принцип, що стосується пошуків божественного проводу у виборі чоловіка чи дружини.

"Хочу ... застерегти вас, що ви не можете тільки для себе отримати від Бога одкровення стосовно того, з ким вступати у вічний шлюб. Тільки якщо обидві сторони відчують те саме, тоді ви можете знати, що це від Господа. Люди, які намагаються тиснути на свободу волі інших своїм "одкровенням", роблять велику ведмежу послугу собі та своїм друзям" ("What Are You Doing Here?" *New Era*, Jan. 1987, 37–38).

3. Як Президент Джозеф Ф. Сміт отримував своє свідчення

Прочитайте розповідь Президента Джозефа Ф. Сміта про те, як він отримав своє свідчення.

"Ще хлопцем, тільки-но почавши служити, я часто звертався до Господа з проханням показати мені якесь чудо, щоб завдяки йому я міг здобути свідчення. Господь, однак, чудес мені не являв, а давав істину—рядок за рядком, приписання за приписанням, трохи тут і трохи там, аж доки не дав мені—від тімені до п'ят—пізнати істину і аж доки я повністю не очистився від сумнівів і побоювань. Йому не потрібно було посилати ангела з небес, щоб зробити це, і не потрібно Йому було для цього звіщати архангельською сурмою. Шепітом тихого і спокійного голосу Духа живого Бога Він дав мені свідчення, яке я маю. І за цим принципом і цією силою Він дасть всім дітям людським пізнання істини" (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 7).

“Перші принципи і обряди євангелії”

Урок
7

Мета Допомогти учням зрозуміти перші принципи й обряди євангелії: віра в Господа Ісуса Христа, покаяння, хрищення і конфірмація, а також прагнути благословень, які вони приносять.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть уривки з Писань у цьому уроці.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо у вас є вказані далі ілюстрації, помістіть їх до початку уроку на видному місці в класній кімнаті: Господь Ісус Христос (62572; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 240); Хрищення (Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 601) та Дар Святого Духа (Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 602).
4. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, принесіть хустку, щоб зав'язати очі.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Попросіть добровольця вийти вперед. Зав'яжіть йому очі і попросіть написати на дошці таку фразу: *Ісус є світлом для світу*. Зніміть хустку і попросіть того самого учня написати на дошці ще раз цю фразу. Потім попросіть його сісти на місце.

- Чим гріховність подібна до пов'язки на очах? Як виявлення віри в Ісуса Христа і покаяння в гріхах схоже на зняття цієї пов'язки? Що ми можемо чіткіше бачити, коли каємося?

Скажіть, що в цьому уроці будуть обговорюватися перші принципи й обряди євангелії. Завдяки вірі, покаянню, хрищенню і дару Святого Духа ми можемо краще бачити наш вічний шлях і свою мету в земному житті.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Ви можете розбити цей урок на два заняття.

Скажіть, що Господь відновив євангелію через пророка Джозефа Сміта “рядок за рядком, приписання за приписанням” (УЗ 128:21). Одними з перших відновлених істин були перші принципи й обряди євангелії. Запросіть когось із учнів сказати напам'ять четверте уложення віри. Напишіть перші принципи й обряди на дошці.

1. Віра в Господа Ісуса Христа є першим принципом євангелії.

Зазначте, що відновлення євангелії почалося з прояву віри з боку Джозефа Сміта (Джозеф Сміт—Історія 1:11–14). Явлення Моронія також було відповіддю на виявлення віри Джозефом, який записав, що, молячись про прощення, був “цілковито впевненим, що одерж[ить] Божественний прояв” (Джозеф Сміт—Історія 1:29).

- Що означає мати віру в Ісуса Христа? Чому нам важливо зосереджувати віру на Ісусі Христі?
- Як зміцнювати свою віру в Ісуса Христа? (Див. УЗ 19:23; 88:118; Алма 32:27. Підкресліть, що зміцнення віри—це поступовий процес, а не єдиний ривок. Також зазначте, що ми повинні постійно підживлювати свою віру, інакше вона стане слабкою). Якщо доречно, запросіть учнів розповісти про випадки, які допомогли їм зміцнитися у вірі в Христа.
- Які обставини буденного життя змушують нас проявляти віру в Христа? Як віра допомогла вам подолати відчай, слабкості й інші труднощі? Як може віра в Христа укріпити наші стосунки з людьми? (Обговоріть конкретні типи стосунків, наприклад, стосунки у шлюбі, з дитиною, батьками, членом приходу або сусідом).
- Як ми можемо проявляти свою віру в Христа? (Див. УЗ 20:69; Яків 2:14–17). Як віра в Христа впливає на наше бажання робити добрі справи?
- Прочитайте з учнями УЗ 8:10. Чого ми можемо досягти без віри? Чого ми можемо досягти з вірою? (Відповіді на це запитання див. в УЗ 35:9; 42:48–51; 63:9–11; Мороній 7:33). Які прояви сили віри ви бачили?
- В Ученні і Завітах часто повторюється одне послання—про важливість молитви з вірою. Наприклад, в УЗ 10:46–52 Господь каже, що Книгу Мормона було збережено завдяки тому, що давні пророки “з вірою в їхніх молитвах” просили про це. Яка роль віри у наших молитвах?

2. Завдяки щирому покаянню ми можемо скуштувати благословення Спокути.

Поясніть, що покаяння є основною темою Учення і Завітів. Господь учить доктрині покаяння і постійно наголошує на необхідності каятися. Він обіцяє великі благословення тим, хто кається, і карає тих, хто цього не робить.

- Що таке покаяння? (Див. УЗ 58:42–43. Покаяння—це процес очищення від гріхів та отримання прощення за них завдяки силі Спокути Спасителя. Щоб покаятися, ми повинні визнати гріхи, полишити їх і відвернутися від зла. Також ми повинні повернутися серцем і волею до Бога, щиро прагнучи виконувати Його заповіді. Щоб обговорити процес покаяння, зверніться до другої додаткової ідеї для навчання).
- Яка різниця між тим, коли людина по-справжньому кається, і тим, коли вона лише позбувається поганої звички чи змінює поведінку?

Президент Езра Тефт Бенсон казав: “Покаятися—це не просто змінити свою поведінку. Справжнє покаяння відбувається завдяки вірі в Господа Ісуса Христа і витікає з неї. Іншого шляху немає. Справжнє покаяння передбачає перемену в серці, а не просто зміни в поведінці (див. Алма 5:13)” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 71).

Старійшина Ніл А. Максвелл, з Кворуму дванадцятьох, учив, що “для покаяння необхідно і відвернутися від злочестя, і повернутися до Бога” (in Conference Report, Oct. 1991, 40; or *Ensign*, Nov. 1991, 30).

- Прочитайте з учнями УЗ 18:11–13 та 19:16–19. Що ми дізнаємося про любов Спасителя до нас із цих уривків? Чому для прощення наших гріхів нам потрібна Спокута Спасителя? (Див. також 2 Нефій 2:6–9). Чому для прощення наших гріхів нам необхідно каятися?

Поясніть, що коли ми грішимо, то стаємо нечистими і заслуговуємо на покарання, яке задовольняло б вимоги правосуддя. Оскільки ми недосконалі, то не можемо самотужки знову стати чистими чи виконати вимоги правосуддя. Спокутавши наші гріхи, Спаситель узяв на Себе покарання, яких вимагає для нас закон правосуддя, і запропонував милість і прощення, необхідні нам, щоб стати чистими. Ці благословення Спокути доступні нам тільки за умови нашого покаяння (Алма 7:14).

- Чому віра в Ісуса Христа є необхідною для щирого покаяння?
- Напишіть на дошці: *Наслідки некаяття*. Які наслідки того, що ми не каємося у своїх гріхах? (Попросіть учнів прочитати наступні уривки з Писань і знайти ці наслідки: УЗ 1:33, 19:17–18 та 29:17. Напишіть їх на дошці. Іншими наслідками можуть бути: віддалення від Бога та людей, провинна, низька самооцінка, виправдання інших гріхів та небажання прощати іншим).
- Напишіть на дошці: *Благословення щирого покаяння*. Що обіцяє нам Господь, якщо ми щиро каємося у своїх гріхах? (Попросіть учнів прочитати наступні уривки з Писань і знайти ці обіцяння: УЗ 1:32, 58:42 та 109:53. Напишіть їх на дошці). Попросіть учнів розповісти, як покаяння благословило їхнє життя. (*Примітка*: ви можете попередити учнів, щоб вони не вдавалися в детальну сповідь минулих гріхів).
- Чому нам іноді важко прощати себе або інших людей, навіть якщо Господь пообіцяв пробачити нам, якщо ми покаємося?
- Як ми можемо стати швидшими на каяття? Чому ми часом зволікаємо з покаянням? Як нам подолати гордовитість, розчарування, самовдоволеність чи будь-що інше, що може заважати нам каятися?

Старійшина Ніл А. Максвелл учив: “Покаяння—це рятівна, а не похмура доктрина. Воно доступне і запеклому грішникові, і загалом хорошій людині, яка прагне до постійного вдосконалення” (in Conference Report, Oct. 1991, 40; or *Ensign*, Nov. 1991, 30). Підкресліть, що покаяння може бути складним процесом, проте воно також приносить радість, адже ми повертаємо свої серця від гріха до Бога.

3. Хрищення—необхідний обряд.

Скажіть, що віра й покаяння ведуть до хрищення, першого обряду євангелії. У книзі Учення і Завіти Господь відкриває мету хрищення, вимоги та інструкції щодо нього. Через пророка Джозефа Сміта Іван Христитель відновив владу священства, необхідну для виконання цього обряду (див. урок 8).

- Які цілі хрищення? (Див. УЗ 18:22; 49:13–14. Серед цілей є такі: показати нашу відданість Спасителю, отримати відпущення гріхів, стати членами

Церкви, стати на шлях, що веде до піднесення, і підготуватися до отримання дару Святого Духа. Див. також 2 Нефій 9:23; 31:10–13, 17; Мосія 18:17). Запросіть учнів поділитися своїми почуттями стосовно їхнього хрищення.

- Прочитайте з учнями УЗ 20:37. Які вимоги висуваються до особи, що збирається хреститися? Які завіти ми укладаємо з Богом під час хрищення? (Див. також Мосія 18:8–10). Як зміцнити рішучість виконувати обіцяння, які ми дали Господу, коли хрестилися?
- Що символізує хрищення? (Див. УЗ 76:51; Іван 3:3–5; Римлянам 6:3–4. Хрищення зануренням символізує смерть, поховання і воскресіння Ісуса Христа. Воно також символізує поховання нашого старого “я” і нове народження у Христі. Крім того, це символ очищення від гріхів).
- Чому необхідно хреститися саме від людини, яка має належне повноваження? (Див. УЗ 22). Чому хрищення повинно виконуватися саме зануренням? (Див. УЗ 20:72–74). Чому не слід хрестити особу до того, поки їй не виповниться вісім років? (Див. УЗ 20:71; 29:46–47; 68:25; Мороній 8:9–12).

4. Через обряд конфірмації ми отримуємо дар Святого Духа.

Поясніть, що Святий Дух є членом Божества і “є особою з Духа” (УЗ 130:22). Після хрищення водою члени Церкви отримують дар Святого Духа через обряд конфірмації (УЗ 33:15; 35:5–6). Цей обряд також називається “хрищення вогнем і Святим Духом” (УЗ 20:41). Пророк Джозеф Сміт сказав: “Хрищення водою є лише половиною хрищення, і воно нічого не варте без ... хрищення Святим Духом” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 314).

- Яка різниця між проявами Святого Духа і даром Святого Духа?

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, учив: “Прояви Святого Духа даються щирим шукачам, щоб спрямовувати їх до євангельських істин, що переконає їх в необхідності покаяння і віри. Дар Святого Духа є більш охоплюючим. Він передбачає право на постійний супровід, щоб “Його Дух міг завжди бути з [нами]” (УЗ 20:77)” (in Conference Report, Oct. 1996, 80; or *Ensign*, Nov. 1996, 60).

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі, з Кворуму дванадцятьох, порівнював прояви Святого Духа, які може мати людина до свого хрищення, з блискавкою, що “спалахує в темряві грозової ночі”. Дар Святого Духа, який людина отримує після хрищення, він порівняв з “невпинним потоком сонячного світла в полудень, що осяє своїм промінням стежку життя і все, що навколо неї” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 262).

- Дар Святого Духа автоматично не гарантує, що Святий Дух завжди буде з нами. Що ми повинні робити, щоб Святий Дух постійно перебував з нами?

Президент Джозеф Філдінг Сміт сказав: “Святий Дух не перебуватиме з особою, яка не бажає слухатися і виконувати заповіді Божі або яка свідомо порушує ці заповіді” (*Church News*, 4 Nov. 1961, 14).

- Які функції Святого Духа? (Відберіть кілька з наступних уривків з Писань і прочитайте їх з учнями. Обговоріть, чого навчає кожен уривок щодо функцій Святого Духа. Зробіть на дошці підсумок обговорення).

- а. УЗ 18:18; 39:6; 42:14; 75:10; 79:2. (Він учитель; див. також Іван 14:26; 16:13; 1 Нефій 10:19; Мороній 10:5).
- б. УЗ 39:6. (Він Утішитель; див. також Іван 14:16).
- в. УЗ 42:17; 100:8. (Він свідок; див. також Іван 15:26; Алма 5:46).
- г. УЗ 11:12. (Він спонукає нас робити добро, бути смиренними і праведно судити).
- д. УЗ 11:13; 76:10. (Він просвітлює наш розум і наповнює радістю нашу душу).
- е. УЗ 84:33. (Ним ми освячуємося; див. також 3 Нефій 27:20).
- є. УЗ 31:11; 75:27; 84:85. (Він надихає нас у тому, куди йти, що робити і що казати).

Попросіть учнів розповісти, як Святий Дух благословляв їх у цьому та іншому. Обговоріть, як ми можемо примножити ці благословення у своєму житті. Наголосіть, який це для нас великий привілей—мати за супутника одного з членів Божества. Поділіться своїм свідченням про важливість напарництва Святого Духа.

5. Щоб отримати вічне життя, ми повинні витерпіти у вірі до кінця.

Коли ми христимося, то стаємо на стежку, яка веде до піднесення. Проте само по собі це не гарантує, що нас буде піднесено. Як Господь часто закликав в Ученні і Завітах, щоб віддано витерпіти до кінця життя, ми також повинні дотримуватися завітів, які уклали під час хрищення.

- Прочитайте з учнями 2 Нефій 31:19–20 та УЗ 14:7. Що означає “витерпіти до кінця”? Які благословення пообіцяв нам Господь, якщо ми витерпимо до кінця?
- Які випадки були у вашому житті, що навчили вас, як важливо залишатися вірним своїм віруванням і завітам?
- Прочитайте з учнями УЗ 24:8. Скажіть, що витерпіти до кінця означає також залишатися відданим у життєвих випробуваннях. Як ми можемо бути відданими у важкі часи? (Запропонуйте учням розповісти, що допомагало їм у важких ситуаціях).

Завершення

Свідчіть про важливість перших принципів і обрядів євангелії. Виразіть вдячність за Ісуса Христа, Його Спокуту і приклад. Заохотьте учнів щодня зміцнювати свою віру, каятися у гріхах, дотримуватися христильних завітів і жити так, щоб Святий Дух міг бути їх постійним супутником. Свідчіть, що якщо ми будемо відданими до кінця, то отримаємо піднесення.

Додаткові ідеї для навчання

“Щит віри” (УЗ 27:17)

Прочитайте з учнями УЗ 27:15, 17. Президент Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, сказав про цей уривок:

“Щит віри виготовляється не в кузні, а в домашніх умовах.

Вінцевою метою всього, що ми навчаємо, є об’єднати батьків і дітей у вірі в Господа Ісуса Христа, щоб вони були щасливими сім’ями, запечатаними у

вічному шлюбі, сполученими зі своїми поколіннями, з гарантією піднесення в присутність нашого Небесного Батька.

Тому наші провідники намагаються донести до свідомості членів Церкви, що найцінніше має робитися вдома. Багато хто ще не розуміє, що надмір заходів поза домом, з яким би хорошим наміром вони не проводилися, залишає надто мало часу, щоб виготовити і приміряти щит віри вдома“ (in Conference Report, Apr. 1995, 8; or *Ensign*, May 1995, 8–9).

- Як батьки і діти можуть разом створювати і зміцнювати щит віри у своїй сім'ї?

2. Процес покаяння

- Що ми мусимо робити, щоб покаятися? Чого про сам процес покаяння вчать УЗ 58:43 та 61:2? Чому визнання гріхів є важливою складовою покаяння? Чому, щоб покаятися, нам необхідно полишити свої гріхи?

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму дванадцятьох, сформулював необхідні складові покаяння в такому порядку:

“Смуток через гріх. Він викличе щире бажання щось змінити і готовність підкоритися кожній вимозі для прощення.

Полишення гріха. Це безумовна, тверда рішучість більше ніколи не повторювати цей гріх.

Сповідь у гріху. Ви завжди повинні сповідувати Господу свої гріхи. Якщо ці гріхи серйозні, наприклад, якщо це статевий гріх, сповідатися в них необхідно перед єпископом або президентом колу.

“Відшкодування за гріх. Ви мусите якнайповніше відшкодувати, якщо щось вкрали, пошкодили або зіпсували.

Виконання всіх заповідей. Цілковитий послух приносить у ваше життя повну силу евангелії. Сюди входить і те, що ви могли не вважати складовими покаяння, наприклад, відвідування зборів, сплата десятини, служіння та прощення інших.

Визнання Спасителя. Я свідчу, що з усіх необхідних кроків покаяння найважливішим для вас є мати переконання, що прощення можливе лише завдяки Викупителю“ (in Conference Report, Apr. 1995, 102; or *Ensign*, May 1995, 76–77).

Якщо ви навчаєте молодь, то можете попросити їх прочитати й обговорити настанови стосовно покаяння у брошурі *Заради зміцнення молоді*, сс. 29–30 (36550 192).

3. Виступ у групах

Принесіть на заняття Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві” (34730 192). Розділіть клас на дві групи і дайте кожній по половині ілюстрацій. Потім попросіть їх за кілька хвилин скласти виступ з використанням ілюстрації з набору, який би навчав про перші принципи й обряди евангелії. Нехай вони використають для цього 5–10 ілюстрацій. Дайте кожній групі час, щоб підготуватися.

Відновлення священства

Урок 8

Мета Допомогти учням більше цінувати те, що відновлено священство, заохотити братів звеличувати чини і покликання у священстві і допомогти усім членам Церкви мати більше благословень священства у житті.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 13; 20:38–67; 27:12–13; 84:6–30; 107:1–20; 110:11–16; Джозеф Сміт—Історія 1:66–73.
 - б. Розповідь Олівера Каудері про відновлення Ааронового священства у виносці до уривка Джозеф Сміт—Історія 1:71.
 - в. *Наш спадок*, сс. 11–14.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо у вас є ілюстрація “Відновлення Мелхиседекового священства” (62371 192; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 408), підготуйтеся використати її під час уроку.
4. Якщо ви проведитимете вправу на увагу, принесіть на заняття різноманітні ключі.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Покажіть кілька ключів.

- Для чого служать ключі?

Напишіть на дошці *Священство*. Поясніть, що в Церкві ми часто говоримо про ключі священства.

- Для чого існують ключі священства?

Скажіть, що ключі священства дають носіям священства право головувати і направляти роботу Церкви у межах своїх повноважень, наприклад, у колі, приході або кворумі. Головуючі провідники священства отримують ці ключі під час рукопокладання. Усі чини у священстві й організаціях Церкви діють під проводом цих головуючих чинів. Цей урок стосується відновлення священства і його ключів.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Визначення і мета священства

Поясніть, що священство є однією з головних тем в Ученні і Завітах.

Господь дав через пророка Джозефа Сміта багато одкровень, які багато чого прояснюють стосовно ключів, чинів, організації, обрядів, обов'язків і благословень священства. Ці одкровення пояснюють, як використовувати священство для просування вперед роботи Бога на землі.

- Що таке священство? (Священство—це вічна сила і влада Бога. Це сила, якою Він створив небеса і землю і якою керує ними. Це також сила, якою Він викупляє і підносить Своїх дітей. Частину Своєї сили і влади священства Він передає гідним членам Церкви чоловічої статі, щоб вони могли проголошувати євангелію, виконувати обряди спасіння і керувати Його царством на землі).
- Чому так важливо мати на землі священство? (Відповіді можуть бути такими: священство вповноважує людей діяти від імені Бога, благословляючи Його дітей і допомагаючи їм підготуватися до піднесення).
- Як саме носії священства діють від імені Бога для благословення Його дітей? (Див. вибрані вірші з УЗ 20:38–55; 107:8–12, 23, 35). Які благословення від служіння носіїв священства отримали ви?
- Як вплинуло на вас священство? Як сила священства проявлялася у вашому житті?
- Як священство благословило й укріпило вашу сім'ю? Як ви можете посилити вплив і силу священства у своєму житті та житті своїх рідних?

2. Відновлення Ааронового священства

Викладіть матеріал з Джозеф Сміт—Історія 1:68–72; УЗ 13; 84:26–27; 107:20 та обговоріть його. Поясніть, що Ааронове священство “є додатком до більшого, тобто Мелхиседекового священства” (УЗ 107:14).

- Як було відновлено Ааронове священство на землі в останні дні? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:68–72 та *Наш спадок*, сс.11–13; див. також УЗ 13. Зазначте, що відновлення Ааронового священства було першим даруванням божественного повноваження в цьому розподілі).
- (Для носіїв священства) Що ви відчули, коли отримали Ааронове священство?

Ви можете прочитати описання почуттів Олівера Каудері щодо отримання Ааронового священства (див. виноску до Джозеф Сміт—Історія 1:71). Ви також можете прочитати наступні слова старійшини Джеймса Е. Талмеджа, який служив у Кворумі дванадцятьох, про враження від його висвячення в чин диякона:

“Як тільки мене висвятили, у мене з'явилося відчуття, яке й досі не можу повністю описати. Мені здавалося майже неймовірним, що я, хлопчисько, міг заслужити у Бога честь бути покликаним до священства. Я надзвичайно сильно відчув, що належав Господу і що Він допоможе мені в усьому, що попросить зробити.

Моє висвячення вплинуло ... на всі грані мого юнацького життя. Коли ми грали на шкільному стадіоні і з'являлася спокуса нечесно скористатися

перевагою в грі, посеред суперечки з гравцем я згадував, і настільки чітко, ніби хтось казав уголос: “Я ж диякон! Не годиться диякону так себе поводити”. На іспитах, коли я міг з легкістю списати в іншого хлопця, ... я подумки казав собі: “Я буду більше винним за це, ніж вони, адже я диякон” (*Incidents from the Lives of Our Church Leaders* [deacons instruction manual, 1914], 135–136).

- Як хлопчики і юнаки можуть готуватися до отримання Ааронового священства? Як батьки, дідусі й бабусі та інші можуть допомагати хлопчикам і юнакам готуватися до отримання священства? Як інші люди можуть допомогти хлопчикам і юнакам мати відчуття величезної цінності священства?
- Яка влада і які благословення були відновлені з Аароновим священством? (Див. УЗ 13; 84:26–27; 107:20. Наведену далі інформацію використайте для розвитку обговорення. Напишіть на дошці заголовки).

Ключі священнослужіння ангелів (УЗ 13; 84:26; 107:20)

- Що означає мати “ключі священнослужіння ангелів”? (УЗ 13).

Президент Гордон Б. Хінклі казав: “Як я це розумію, це означає: якщо ви живете гідно священства, то маєте право отримати й мати силу цих небесних істот, яка буде вести вас, захищати і благословляти” (in Conference Report, Oct. 1982, 64; or *Ensign*, Nov. 1982, 45).

Поясніть, що священнослужіння ангелів може проявлятися в особистому явленні або “бути невидимим для ока. Ангельські послання можуть прийти як голос або тільки як думки або почуття, що передаються в наш розум. Найчастіше звернення ангелів можна відчутти або почути, а не побачити” (Dallin H. Oaks, in Conference Report, Oct. 1998, 51; or *Ensign*, Nov. 1998, 39).

- Завдяки відновленню Ааронового священства служіння ангелів є доступним для всіх членів Церкви, а не тільки носіїв священства. Як ми можемо мати священнослужіння ангелів? (Див. Мороній 7:35–37 та наступну цитату).

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, говорив про зв'язок між причастям і священнослужінням ангелів:

“Завдяки хрищенню і причастю, які є обрядами Ааронового священства, ми очищуємося від гріхів й отримуємо обіцяння, що Його Дух завжди буде з нами, якщо ми будемо виконувати свої завіти. Я вірю, що ця обіцянка не тільки стосується Святого Духа, але й священнослужіння ангелів, бо “ангели розмовляють силою Святого Духа; отже вони промовляють слова Христа” (2 Нефій 32:3). Тому виходить, що носії Ааронового священства відчиняють усім членам Церкви, які гідно причащаються, двері до супроводу Духа Господнього і священнослужіння ангелів” (in Conference Report, Oct. 1998, 51; or *Ensign*, Nov. 1998, 39).

Ви можете розібрати два—три уривки з Писань щодо священнослужіння ангелів. Наприклад, 3 Нефій 7:18; 17:23–24; Мороній 7:25, 29–31 та УЗ 84:88.

Ключі підготовчої євангелії—євангелії покаяння і хрищення (УЗ 13; 84:26–27; 107:20)

Поясніть, що покаяння і хрищення ще називаються “підготовчою євангелією” (УЗ 84:26–27). Причина цього в тому, що покаяння і хрищення допомагають

нам отримати більші благословення, які приходять через Мелхиседекове священство, зокрема, дар Святого Духа і храмові обряди.

- Зауважте, що Іван Христитель проповідував покаяння і хрестив людей, готуючи шлях для Спасителя (Матвій 3:1–6, 11). Як носії Ааронового священства можуть проповідувати покаяння у наш час? (Відповіді можуть бути такими: через домашнє вчителювання, місіонерську роботу, складання свідчення і товаришування). Як носії Ааронового священства можуть брати участь в обряді хрищення? (Під проводом єпископа гідні священники можуть хрестити і служити свідками на хрищеннях).

Попросіть братів, які когось хрестили, розповісти про свої почуття з приводу можливості виконувати цей обряд.

- Крім хрищення, носії Ааронового священства можуть прислужувати обряд причастя. Як причастя пов'язано з покаянням і хрищенням?

Попросіть братів розповісти, що вони відчували, коли вперше готували, благословляли або розносили причастя. Або попросіть батьків поділитися своїми почуттями, коли їхні сини готували, благословляли або розносили причастя.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Ми просимо вас, юнаки з Ааронового священства, готувати, благословляти та розносити ці символи жертви Спасителя гідно та благоговійно. Який надзвичайний привілей і священна довіра в такому дивовижно юному віці! Я не уявляю кращого дару, яким могли б наділити вас небеса. Ми справді любимо вас. Живіть якнайкраще і майте якнайкращий вигляд, коли бере участь у причасті Господньої Вечері” (in Conference Report, Oct. 1995, 89; or *Ensign*, Nov. 1995, 68).

Річка Сасквеганна. На березі цієї річки в 1829 р. було відновлено Ааронове і Мелхиседекове священство (УЗ 13; 128:20).

3. Відновлення Мелхиседекового священства

Викладіть матеріал з УЗ 27:12–13; 84:19–22; 107:1–12, 18–19 та обговоріть його. Скажіть, що Мелхиседекове священство є більшим священством. З ним пов'язані вся влада, знання і завіти, необхідні для піднесення дітей Божих.

- Як було відновлено Мелхиседекове священство на землі в останні дні? (Покажіть ілюстрацію “Відновлення Мелхиседекового священства”. Скажіть, що через кілька тижнів після того як Іван Христитель відновив Ааронове священство, Джозефу Сміту й Оліверу Каудері явилися Петро, Яків та Іван і дарували їм Мелхиседекове священство. Розповідь про це не внесено до Учення і Завітів, проте згадки про цю подію можна знайти в заголовку до УЗ 13, в УЗ 27:12–13, УЗ 128:20 та *Наш спадок*, с. 14).
- Яка влада і які благословення були відновлені з Мелхиседековим священством? (Див. УЗ 84:19–22; 107:8–12, 18–19; 110:11–16. Наведену далі інформацію використайте для розвитку обговорення. Напишіть на дошці заголовки).

Повноваження керувати євангелією Ісуса Христа (УЗ 84:19)

- Що означає, що Мелхиседекове священство має владу керувати євангелією Ісуса Христа? (Див. УЗ 84:19. Відповіді можуть бути такими: Мелхиседекове священство має владу керувати Церквою, проповідувати євангелію та виконувати обряди спасіння).

Ключі “від усіх духовних благословень Церкви” (УЗ 107:18)

- Які саме духовні благословення доступні нам через Мелхиседекове священство? (Див. УЗ 84:19–22; 107:18–19. Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче. Обговоріть значення кожного благословення і його застосування до життя учнів).
 - а. Знання таємниць царства і пізнання Бога (УЗ 84:19; 107:19; це знання приходить через дар Святого Духа).
 - б. Сила божественності, що проявляється через обряди євангелії (УЗ 84:20–21). Як обряди священства являють “силу божественності” в нашому житті? Запросіть учнів розповісти про випадки, коли вони відчували “силу божественності” в обрядах євангелії.
 - в. Можливість побачити Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа, спілкуватися з Ними і бути в Їхній присутності (УЗ 84:22; 107:19).
- Як саме носії Мелхиседекового священства можуть бути духовними провідниками у себе вдома?

Право президентства (УЗ 107:8–9)

Поясніть, що право президентства—це право головувати в Церкві. Президент Церкви—це єдина особа на землі, яка може користуватися ключами священства для управління всією Церквою (або вповноважити на це іншу особу). Він уповноважує перелічених нижче провідників священства мати ключі, необхідні для головування у їхніх покликаннях: президентів храмів, президентів місій, президентів колів, єпископів, президентів округів, президентів філій та президентів кворумів.

Ключі збирання Ізраїля, євангелії розподілу Авраама та сили запечатування (УЗ 110:11–16)

Скажіть, що ці ключі були відновлені в 1836 році в Кертлендському храмі Мойсеєм, Еліасом та Іллею. Мова про це піде в уроці 18.

4. Благословення священства для всіх людей

Скажіть, що мати священство можуть тільки гідні члени Церкви чоловічої статі, але отримати благословення священства можуть всі.

- Які благословення від священства отримують жінки? Які благословення від священства отримують діти? (Обговоріть благословення священства, які за життя можуть отримати жінки й діти. Підкресліть, що хоча жінки і діти не мають священства, вони постійно благословляються ним. Щоб докладно відповісти на ці запитання, ви можете звернутися до посібника *Жінка Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, Частина А, розділи 12 і 13 [31113 192]*).
- Як люди, в домі яких немає відданих носіїв священства, можуть мати благословення священства? (Відповіді можуть бути такими: через домашніх учителів, провідників священства та родичів). Запросіть учнів розповісти про випадки, коли вони отримували благословення священства від носіїв священства, які не належать до їхньої сім'ї.
- Як ми можемо віддячити за благословення священства?

Завершення

Свідчіть, що священство і його ключі відновлено. Носії священства мають повноваження направляти роботу Божу на землі і діяти від Його імені, благословляючи Його дітей і допомагаючи їм підготуватися до піднесення. Наголосіть, що благословення священства доступні всім. Заохотьте учнів шукати цих благословень.

**Додаткові ідеї
для навчання**

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Чини, кворуми й обов'язки священства

Господь через одкровення дав Джозефу Сміту важливі інструкції щодо чинів священства, обов'язків кожного чину та кворумів, в які носії священства організовуються. Ви можете продивитися деякі з цих інструкцій, скориставшись наведеною нижче таблицею:

Ааронове священство

Чин	Обов'язки	Кворум
Диякон	УЗ 20:57–59; 84:111	УЗ 107:85
Учитель	УЗ 20:53–59; 84:111	УЗ 107:86
Священик	УЗ 20:46–52	УЗ 107:87–88
Єпископ	УЗ 107:13–17, 68, 71–72, 87–88	

Мелхиседекове священство

Чин	Обов'язки	Кворум
Старійшина	УЗ 20:38–45; 42:43–44; 43:15–16; 107:11–12	УЗ 107:89; 124:137
Первосвященик	УЗ 107:10, 12, 17	УЗ 124:133, 136
Патріарх	УЗ 124:91–93, 124	
Сімдесятник	УЗ 107:25, 34, 38, 97	УЗ 107:25–26; 93–96; 124:138–139
Апостол	УЗ 27:12–13; 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30–32; 124:128	УЗ 107:23–24

Покажіть ілюстрацію Солт-Лейкського храму (62433 192; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 502). Зазначте: шпиль, що на східному боці храму, вищі за шпиль, що на західному. Також зауважте, на східних шпильях знаходиться по п'ять вікон, а на західних—по чотири. Поясніть, що така архітектура має символізувати священство: Мелхиседекове священство і п'ять його чинів представлено східними шпильями, а Ааронове священство та його чотири чини представлено західними шпильями.

2. Відеофільм “Відновлення священства”

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), ви можете показати 8-хвилинний фільм “Відновлення священства”, який описує історичні передумови подій, про які йдеться у другому розділі цього уроку.

Мета Розповісти учням про відновлення Церкви Ісуса Христа через пророка Джозефа Сміта, допомогти їм цінувати благословення членства в Церкві і заохотити їх виражати Господу свою вдячність за нього.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 20:1–36, 68–69, 75–79; 21; 27; 115:1–4.
 - б. *Наш спадок*, сс. 14–16.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви будете проводити другу вправу на увагу, то принесіть для кожного учня класу аркуш паперу й олівець або ручку.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть одну з наступних вправ. Виберіть вправу, яка була б найдоцільнішою для класу.

1. Якщо у вас невеликий клас, попросіть кожного учня стисло назвати одну причину, з якої він чи вона раді бути членами Церкви. Якщо клас великий, ви можете попросити зробити це кількох учнів.
2. Напишіть на дошці наведені далі запитання. Роздайте кожному учню аркуш паперу і ручку чи олівець. Попросіть їх записати відповіді на стільки запитань, на скільки вони зможуть:

Яка дата організації Церкви в цьому розподілі?

Звідки Джозеф Сміт дізнався, коли саме необхідно організувати Церкву?

Де була організована Церква?

Скільки членів налічувалося в Церкві на момент її організації?

Скажіть, що на цьому уроці мова піде про організацію Церкви Ісуса Христа в останні дні. Запросіть учнів знайти відповіді на запитання по ходу уроку і записати їх або виправити свої відповіді.

Помолившись, виберіть уривки з Писань, запитання та інший матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Обговоріть, як вибрані Писання застосовуються до буденного життя. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Церкву організовано в останні дні.

Скажіть, що 1830 рік був видатним у світовій історії. Настав час для виповнення давніх пророцтв (Ісая 11:11–12; 29:13–14; Єремія 31:31–33; Даниїл 2:44–45). Після видання Книги Мормона і відновлення священства наступним ключовим кроком у відновленні евангелії було офіційне створення Церкви. В Ученні і Завітах 20 описуються інструкції, дані Господом Джозефу Сміту для організації Церкви.

- Яка дата організації Церкви в цьому розподілі? (Див. УЗ 20:1; 21:3). Чому було обрано саме цю дату? (Див. вступ до УЗ 20).
- Між першим видінням та організацією Церкви пройшло 10 років. Які події, що сталися за цей час, підготували ґрунт для організації Церкви та підготували Джозефа Сміта, щоб вести її? (Ви можете написати відповіді на дошці. Щоб відповісти на запитання, зверніться, якщо потрібно, до наведеної нижче цитати).

Служачи у Кворумі дванадцятьох, старійшина Гордон Б. Хінклі сказав:

“Цей день організації, по суті, став для Джозефа Сміта свого роду церемонією нагородження дипломом після десяти років дивовижного навчання. Воно почалося з незрівнянного видіння в гаю навесні 1820 року, коли 14-річному хлопцеві явилися Батько і Син. Воно продовжувалося з наставником Моронієм, який у безлічі випадків і застерігав, і давав настанови. Потім були переклад стародавнього літопису і натхнення, знання, одкровення, пов’язані з цим процесом. Було дарування божественної влади; давнє священство знову було передано людині від рук тих, хто по праву мали його, а саме Івана Христителя, у випадку з Аароновим священством, та Петра, Якова й Івана, у випадку з Мелхиседековим священством. Були одкровення, багато одкровень, в яких знову було почуто голос Божий, і відкрито канал спілкування між людиною і Творцем. Усе це передувало історичному 6 квітня” (“150-Year Drama: A Personal View of Our History,” *Ensign*, Apr. 1980, 11–12).

- Як поява Книги Мормона підготувала шлях для відновлення евангелії? (Див. УЗ 20:6–12). Який внесок у це зробило відновлення священства? (Влада священства була необхідною для керівництва Церквою та виконання обрядів спасіння).

Поясніть, що 6 квітня 1830 р. Джозеф Сміт і ще понад 50 чоловік зібралися у дерев’яному будинку Пітера Уйтмера старшого у Фейетті, шт. Нью-Йорк, і організували Церкву. Закон штату Нью-Йорк вимагав, щоб було мінімум 6 осіб для офіційного створення організації. Тож шість чоловік, кожен з яких був хрищений і бачив золоті пластини, стали першими офіційними членами Церкви. То були: Джозеф Сміт, Олівер Каудері, Гайрум Сміт, Пітер Уйтмер мол., Сем’юел Г. Сміт і Девід Уйтмер (див. *History of the Church*, 1:76; більше інформації про історичні передумови див. у *Наші спадок*, сс. 14–16).

- Як називалася Церква, коли її було організовано? (Див. УЗ 20:1). Скажіть, що Церква в перші роки мала різні назви, але в квітні 1838 року Господь сказав в одкровенні назву, яку повинна мати Його Церква. Яку назву дав Господь Своїй Церкві? (Див. УЗ 115:4). Чому важливо, щоб Церква Господа називалася на Його честь? (Див. 3 Нефій 27:8).

Ви можете пояснити, що *мормони*—це прізвисько, дане Церкві завдяки Книзі Мормона. Ми віддаємо перевагу повній назві Церкви, щоб наголошувати на нашій вірі у Спасителя Ісуса Христа.

Якщо ви проводили другу вправу на увагу, коротко продивіться відповіді на запитання (усі відповіді дані в попередньому обговоренні).

Деревяний будинок Пітера Утмера старшого. Ця точна копія будинку була побудована на ділянці у Фейетті, шт. Нью-Йорк, на якій 6 квітня 1839 р. було організовано Церкву.

2. Господь повеліває членам Церкви йти за пророком.

На зборах, присвячених організації Церкви, Джозефа Сміта й Олівера Каудері підтримали як верховних чинів Церкви (*History of the Church*, 1:77). Господь також дав одкровення, в якому членам Церкви повелівалося йти за Джозефом Смітом як пророком. Це одкровення записано в УЗ 21.

- Прочитайте з учнями УЗ 1:38 та 21:4–5. Чого навчають ці вірші щодо нашого ставлення до слів пророка? (Зазначте, що слова в УЗ 21 говорилися про Джозефа Сміта, але вони також стосуються пророків, які були його наступниками). Де ми можемо знайти слова сучасних пророків? (Серед відповідей можуть бути: офіційні листи, генеральна конференція та церковні журнали). Які поради або вчення пророків останніх днів мають для вас особливе значення?
- В УЗ 21:5 Господь сказав, що ми повинні прислухатися до слів пророка “з усім терпінням і вірою”. Чому для того, щоб дотримуватися поради пророка, іноді вимагається терпіння і віра? Запросіть учнів розповісти про випадки, коли їм довелося виявити терпіння або віру, щоб прийняти пораду пророка.

- Прочитайте з учнями УЗ 21:6. Які благословення обіцяє Господь людям, що йдуть за пророком? (Ви можете написати ці благословення на дошці). Як ці обіцяння здійснилися в житті членів Церкви у наш час? Які благословення отримали ви завдяки тому, що йшли за пророком?
- В УЗ 21:9 Господь обіцяв “могутнє благословення” тим, хто трудиться в служінні Йому. Які благословення отримали ви у служінні Господу? (Ви можете зауважити, що одне з цих благословень—це те, що зміцнюється наше свідчення про слова пророків).

3. Господь заохочує членів Церкви часто збиратися разом, щоб причащатися.

- Скажіть, що на зборах, присвячених організації Церкви, члени Церкви причащалися (*History of the Church*, 1:78). Чому, на ваш погляд, було важливо провести обряд причастя саме на перших зборах відновленої Церкви?
- В УЗ 20 Господь відкрив, як саме має прислужуватися причастя (вірші 75–76). Прочитайте з учнями УЗ 20:75. Чому важливо часто причащатися?
- Попросіть когось із учнів прочитати причасні молитви (УЗ 20:77, 79). Що ми обіцяємо, коли приймаємо причастя? (Див. також Лука 22:19–20; 3 Нефій 18:7, 10–11). Ви можете відзначити, що в обох молитвах наголошується, що необхідно пам’ятати про Ісуса. Що означає завжди пам’ятати Його? Як причастя допомагає нам пам’ятати Його?
- Що обіцяється в причасних молитвах тим, хто причащається гідно? (Див. УЗ 20:77, 79). Якщо доречно, запросіть учнів розповісти, як причастя благословило їхнє життя.
- В УЗ 27 Господь дав Джозефу Сміту подальші інструкції стосовно причастя. Що робив Джозеф, коли отримав це одкровення? (Див. вступ до УЗ 27). Що дізнався Джозеф стосовно причастя з цього одкровення? (Див. УЗ 27:2). Як ми можемо причащатися “з оком, єдиноспрямованим до [Христової] слави”?

4. Господь пояснює обов’язки членів Церкви.

- Прочитайте з учнями УЗ 20:68–69. У цих віршах Господь пояснює “обов’язок членів Церкви після того, як їх прийнято через хрищення”. Що сказано у вірші 69 про те, що Господь очікує від членів Церкви? Як ми можемо виразити вдячність Спасителю за членство в Його Церкві?

Завершення

Підкресліть, що організація Церкви Ісуса Христа в 1830 році була одним з великих чудес останніх днів. І хоч більшість людей навіть не знали про маленькі збори у Фейетті, шт. Нью-Йорк, але події того дня змінили світ. Запропонуйте учням подумати про чудо зростання світової Церкви з таких скромних початків. Ви можете розповісти наведену далі історію.

Президент Уілфорд Вудрафф розповідав про збори, на яких пророк Джозеф Сміт пророкував щодо зростання Церкви. Збори відбувалися в “крихітному будинку, площею приблизно 18 квадратних метрів. І він вміщав усе священство Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, яке на той час було в місті Кертленд і яке зібралося, щоб вирушити в табір Сіону”. Після того як декілька чоловік склали свої свідчення про роботу, пророк сказав:

“Брати, мене дуже надихнули і багато чого навчили ваші сьогоднішні свідчення, але я хочу сказати вам перед Господом, що про долю цієї Церкви і царства ви знаєте не більше, ніж дитя, яке сидить на колінах своєї матері. Ви не розумієте її. Сьогодні ви бачите тут лише жменьку священства, але ця Церква заповнить Північну і Південну Америку—вона заповнить весь світ” (in Conference Report, Apr. 1898, 57).

Якщо Дух підказує, свідчіть про істини, що обговорювалися в уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Зростання Церкви

Приверніть увагу учнів до фотографії дерев'яного будинку Пітера Уйтмера старшого, що на с. 50. Скажіть, що будинок на фотографії є точною копією будинку, в якому офіційно було організовано Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Порівняйте початки Церкви з її всесвітнім зростанням у наш час.

2. Наші стосунки з Богом

Попросіть учнів прочитати УЗ 20:8–31 і знайти істини, які характеризують Бога та Його стосунки зі Своїми синами і дочками на землі. Запропонуйте учням подумати, наскільки іншим було б їхнє життя, якби вони не знали цих істин. Окремі з цих істин, які ви можете вибрати для обговорення, вказані далі:

- а. УЗ 20:11. (Бог і досі надихає людей і покликає їх вести Його роботу).
- б. УЗ 20:12. (Він Такий Самий учора, сьогодні і навіки).
- в. УЗ 20:17. (Він безкінечний, вічний і незмінний).
- г. УЗ 20:17. (Він створив небеса, землю і все, що на них).
- д. УЗ 20:18. (Він створив нас на Свій образ).
- е. УЗ 20:21–25. (Бог дав Свого Єдинородного Сина, щоб викупити наші гріхи).
- є. УЗ 20:29–31. (Якщо ми віримо, каємося, любимо Бога і служимо Йому, а також якщо витерпимо до кінця, то будемо виправдані й освячені благодаттю Ісуса Христа і спасенні в царстві Бога).

3. “Я питиму від плоду виноградної лози з вами” (УЗ 27:5)

- Прочитайте УЗ 27:5. Яке обіцання дає Господь у цих віршах щодо причастя? (Колись Він буде причащатися на землі разом зі Своїми послідовниками). Хто, за словами Господа, буде тоді з ним? (Див. УЗ 27:5–14. Зауважте, що у вірші 14 Він каже, що робитиме це “з усіма тими, кого Мій Батько дав Мені від світу”).

4. Відеофільм “Організація Церкви” (“Organization of the Church”)

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), ви можете показати 8-хвилинний фільм “Організація Церкви” (“Organization of the Church”).

Мета Допомогти учням навчитися застосовувати у власному житті настанови Господа, дані через одкровення іншим людям і записані в Писаннях.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть Учення і Завіти 25, а також інші уривки з Писань, що згадуються в уроці.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо у вас є портрет Емми Сміт, підготуйте його для використання на уроці (62509 192; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 405).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, розкажіть наведену далі історію або проведіть свою вправу на увагу.

Старійшина Джей Е. Дженсен, сімдесятник, описав ситуацію, в якій опинився, коли служив президентом місії. Після однієї з конференцій округу він був розстроєним тією кількістю проблем, що звалилися на нього. По дорозі додому він перегортав сторінки Писань, шукаючи заспокоєння й підказки, і зупинився на третьому розділі Учення і Завітів. Він сказав:

“Часто, читаючи вірші, я підставляв у них своє ім’я. Так я зробив і з віршем 5 і знайшов необхідну допомогу, яка прогнала всі мої неприємні почуття: “Ось, тобі [Джею Дженсону] було довірено ці речі, проте якими суворими були тобі заповіді; пам’ятай також і обіцяння, які було дано тобі [Джею Дженсону]” (УЗ 3:5).

Слова “пам’ятай також і обіцяння” вразили мене з надзвичайною силою. Ці останні чотири дні я зосереджувався виключно на проблемах. Я не зупинився, щоб пригадати хоча б одне обіцяння” (in Conference Report, Oct. 1992, 112; or *Ensign*, Nov. 1992, 80).

Після того старійшина Дженсен пригадав обіцяння, що давалися йому в патріаршому благословенні, під час рукопокладання як президента місії та в Писаннях. Завдяки цьому він зміг знайти потрібні йому силу і спокій.

- Як ідея підставляти своє ім’я в Писаннях допомагає нам вивчати їх?
- Прочитайте з учнями УЗ 19:23. Чого навчав Нефій про важливість застосування Писань у житті?

Поясніть, що в цьому уроці мова піде про те, як ми можемо застосовувати звернення Господа до окремих святих, що записані в Ученні і Завітах.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

Зауважте, що багато одкровенень в Ученні і Завітах давалися окремим особам. Хоча поради в цих одкровеннях давалися саме тим особам і хоча ці члени Церкви жили багато років тому, більшість зі сказаного стосується і нас у наш час. Як часто казав Господь: “Те, що Я кажу одному, Я кажу всім” (УЗ 61:36; див. також УЗ 25:16; 82:5; 93:49).

У липні 1830 року Господь звернувся з одкровенням до Емми Сміт, дружини пророка Джозефа Сміта (УЗ 25). Покажіть портрет Емми Сміт. Поясніть, що в цьому уроці обговорюватимуться три теми з одкровення Господа до Емми.

1. Чоловік й дружина повинні підтримувати і втішати одне одного.

В одкровенні до Емми Сміт Господь виголосив раду стосовно її обов'язків перед своїм чоловіком. Якщо ви навчаєте молодь, скористайтеся матеріалом цього розділу, щоб допомогти учням зрозуміти важливість підтримки свого майбутнього чоловіка і майбутньої дружини.

- Прочитайте з учнями УЗ 25:5. Що порадив Господь Еммі Сміт у цьому вірші? Як саме чоловік і дружина можуть допомагати одне одному у важкі часи? (Обговоріть класом це питання. Запросіть учнів розказати про випадки зі свого життя або спостереження, як інші подружні пари втішали і підтримували одне одного).

Пророк Джозеф Сміт учив жінок, що вони повинні ставитися до своїх чоловіків “з добротою і ніжністю. Коли чоловік, обтяжений труднощами і загнаний у кут проблемами та складнощами, побачить посмішку замість звинувачення чи ремствування і його зустрінуть з лагідністю, то це заспокоїть його душу і вгамує його почуття” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 228).

Пророк учив чоловіків: “Обов'язком чоловіка є любити, плекати і жити своєю дружиною, і пристати до неї і ні до кого більше; він повинен шанувати її, як себе самого, і ставитися з ніжністю до її почуттів” (*Elders' Journal*, Aug. 1838, 61).

- Прочитайте з учнями УЗ 25:14. Що порадив Господь Еммі Сміт у цьому вірші? Як чоловік і дружина можуть показати, що втішаються одне в одному?

Джозеф та Емма надзвичайно підтримували одне одного в часи багатьох страждань. У 1842 році, коли Джозеф переховувався, оскільки існувала загроза його життю, Емма змогла відвідати його. Згодом Джозеф сказав про її візит:

“Яким невимовним задоволенням і якою радістю наповнилися мої груди, коли тієї ночі я взяв за руку свою любу Емму—ту, хто є моєю дружиною, дружиною з моєї молодості, й вибором мого серця. У розумі пронеслося безліч спогадів, коли я замислився на мить про все те, через що нам довелося разом пройти: втома і нестатки, смуток і страждання, а також, час від часу, радість і утіху, якими усипані були наші стежки. О, як сплуталися мої думки на мить—вона знову тут, ... безстрашна, рішуча й непохитна—незмінна, ніжна Емма!” (*History of the Church*, 5:107).

Джозеф і Емма також підтримували і втішали одне одного, переживаючи смерть багатьох своїх дітей. За чотири роки померло четверо їхніх немовлят. З одинадцяти дітей (двоє всиновлених) до дорослого віку дожили тільки троє синів і одна дочка.

Коли пророк опікувався питаннями, пов'язаними зі зростанням Церкви в Кертленді, шт. Огайо, Емма народила близнят—хлопчика і дівчинку, і обоє померли протягом кількох годин після пологів. Майже у той самий час у сусідньому місті Орендж, шт. Огайо, народилися близнюки в сім'ї Джона і Джулії Мердоків, новонавернених до Церкви. Через шість годин після народження дітей сестра Мердок померла. Коли Емма та Джозеф дізналися про це, вони запитали брата Мердока, чи можуть вони усиновити близнят. Невдовзі двоє немовлят, Джозеф та Джулія Мердоки, були взяті в дім Смітів.

Мати Джозефа Сміта, Люсі Мак Сміт, казала про те, які риси характеру допомогли Еммі підтримувати Джозефа у важкі часи:

“Я в житті не бачила жінки, яка б могла зносити всілякі труднощі і втому—місяць за місяцем, рік за роком—з такою непохитною мужністю, таким старанням і терпінням, як вона. Адже я знаю, що їй довелося пережити. Вона вистояла в бурях переслідування і знесла лють людей і демонів, що повалили б будь-яку іншу жінку” (*History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], 190–191).

- Чого можуть навчитися чоловіки й дружини на прикладі Джозефа й Емми Смітів, що допоможе їм проявляти більше любові і підтримки?

2. Ми повинні бути лагідними й уникати гордині.

Господь повелів Еммі Сміт “залиша[ти]ся у душі лагідності і стере[гти]ся гордині” (УЗ 25:14). Подібні настанови Він давав й іншим членам Церкви. Прочитайте з учнями вказані нижче уривки:

- УЗ 23:1 (Оліверу Каудері): “Стережися гордині, щоб не впасти тобі у спокусу”.
 - УЗ 38:39 (святим на конференції Церкви): “Стережіться гордині, щоб не стати вам, як Нефійці в давнину”.
 - УЗ 90:17 (Першому Президентству Церкви): “Сприймайте застереження стосовно всієї вашої пихатості й гордовитості, бо вона ставить пастку вашим душам”.
 - УЗ 98:19–20 (святим у Кертленді): “Я, Господь, не дуже задоволений багатьма, хто є в Церкві в Кертленді; бо вони не полишили своїх гріхів, і своїх злочестивих шляхів, гордовитості у своїх серцях, і своєї заздрості”.
- Що таке гординя? Чому, на ваш погляд, застереження Господа щодо гордині є такими суворими і частими?

Президент Езра Тефт Бенсон учив:

“Більшість з нас думають про гординю як про егоїзм, зарозумілість, пихатість, зухвальство або самовпевненість. Усе це—складові цього гріха, а не серцевина його, тобто суть.

Основною ознакою гордині є ворожість—ворожість до Бога і ворожість до інших. *Ворожість* означає “ненависть, неприйняття або протистояння” (in Conference Report, Apr. 1989, 3; or *Ensign*, May 1989, 4).

- Як гординя впливає на наші стосунки з Богом?

Президент Бенсон пояснював:

“Суперництво—ось що є основою для гордості. Ми протиставляємо свою волю волі Бога ... в душі: “нехай моя станеться воля, а не Твоя”.

Наше бажання суперечити волі Божій дозволяє розгнужатися нашим прагненням, пожаданням і пристрастям (див. Алма 38:12; 3 Нефій 12:30).

Наша ворожість до Бога має багато облич, наприклад, [люди] можуть бути відверто непокірними, закам'янілими серцем, твердошиїми; вони не каються, вихваляються собою, легко ображаються і шукають ознак.

Горді хочуть, щоб Бог погодився з ними. Їх не цікавить можливість змінити свою думку, щоб погодитися з думкою Бога“ (in Conference Report, Apr. 1989, 4; or *Ensign*, May 1989, 4).

- Як гордіня впливає на наші стосунки з людьми?

Президент Бенсон зазначав:

“Іншою важливою стороною цього дуже поширеного гріха гордовитості є вороже ставлення до ближнього. Щодня ми спокушаємося підвестися над іншими і принизити їх (див. Геламан 6:17; УЗ 58:41).

Гордіня ... проявляється в багатьох недоліках, зокрема у вишукуванні помилок, плітках, наклепах, ремствуванні, марнотратстві, заздрощах, нестримному прагненні мирського, невдячності, небажанні похвалити інших, а також в непростенні і ревнощах.

Одним з найбільш поширених облич гордіні є егоїзм. “Як це позначиться на мені?”—саме це стоїть в центрі всього і призводить до зарозумілості, жалості до себе, прагнення самоутвердитися, потурання собі і корисливості.

Ще одне обличчя гордіні—суперечка. Сперечання, сварки, несправедне панування, конфлікти між поколіннями, розлучення, жорстокість у сім'ї, безчинства і заворушення—усе це підпадає під цю категорію гордіні“ (in Conference Report, Apr. 1989, 4–5; or *Ensign*, May 1989, 4–6).

- Як ми можемо подолати гордіню і розвивати в собі лагідність?

Президент Бенсон радив: “Протиотрута від гордіні—це скромність, лагідність, покірливість (див. Алма 7:23). Це скрушене серце і впокорений дух. Ми можемо упокорити себе перед люблячим Богом, підкоряючи свою волю Його волі і ставлячи Його на перше місце у своєму житті” (in Conference Report, Apr. 1989, 6; or *Ensign*, May 1989, 6–7).

- Прочитайте з учнями вказані нижче уривки: УЗ 1:28, 19:23, 112:10 та 124:97. Згідно з цими уривками, які ми отримуємо благословення, якщо вирішуємо бути лагідними і смиренними?
- Які благословення ви отримали в житті, коли обирали смирення замість гордіні?

3. Ми повинні радіти і бути в доброму гуморі.

Господь закликав Емму Сміт: “Піднесись серцем і звеселись” (УЗ 25:13).

Навіть коли перші святі цього розподілу переживали лихі часи, Господь неодноразово закликав їх до цього ж. Прочитайте з учнями вказані нижче уривки:

- а. УЗ 29:5 (пророку Джозефу Сміту та іншим): “Підносьтеся серцем і звеселяйтеся, бо Я є серед вас, і є вашим заступником перед Батьком”.
- б. УЗ 61:36 (пророку Джозефу Сміту та іншим): “Будьте в доброму гуморі, малі діти; бо Я серед вас, і Я не покинув вас”.

- в. УЗ 68:6 (Орсону Гайду, Люку С. Джонсону, Лайману Е. Джонсону та Уільяму Е. Маклелліну): “Будьте в доброму гуморі і не бійтеся, бо Я, Господь, з вами і стоятиму біля вас”.
- г. УЗ 78:18 (пророку Джозефу Сміту та іншим): “Ви не можете знести все тепер; проте, будьте в доброму гуморі, бо Я вестиму вас”.
- д. УЗ 136:29 (Табору Ізраїля в Уінтер-Квотерзі): “Якщо тобі сумно, звернись до Господа Бога твого з благанням, щоб ваші душі могли зрадіти”.
- Які причини для доброго гумору наводить Господь у цих уривках? Що ми можемо зробити, щоб мати і зберігати радісний стан? Як можемо допомагати іншим бути в доброму гуморі?
 - До чого призводить зацикленість на негативних гранях життя, хоч вони можуть бути важливими і переважати?

Старійшина Марвін Дж. Ештон, з Кворуму дванадцятьох, радив:

“Ніхто з нас не уникне трагедій і страждання. Кожен з нас, імовірно, реагуватиме по-своєму. Та якщо ми пригадаємо обіцяння Господа: “Бо Я, Господь, з вами”, то зможемо зустріти випробування з гідністю і мужністю. Ми знайдемо силу бути в доброму гуморі замість того, щоб ображатися, критикувати чи опускати руки. Ми зможемо зустрічати життєві неприємності з ясним баченням, силою і міццю.

Як радісно бачити людину в доброму гуморі, що сприймає якусь важку ситуацію з радістю і хорошим настроєм, тоді як інші в такій же ситуації чи події живуть у тихій злобі або неприхованому роздратуванні“ (in Conference Report, Apr. 1986, 84–85; or *Ensign*, May 1986, 66).

Підкресліть, що численні заклики Спасителя бути в доброму гуморі нагадують нам, що ми можемо знайти мир і радість, незважаючи на обставини.

Завершення

Підтвердьте, що поради Господа окремим святим, дані багато років тому, можуть надзвичайно благословити наше життя сьогодні. Заохочуйте учнів читати Писання з наміром застосовувати їхні послання до своїх особистих умов.

Додаткові ідеї
для навчання

Застосування Писань в житті

Візьміть заздалегідь кілька фотографій учнів. Також будьте готові виставити портрет Емми Сміт (62509 192; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 405).

Виставте портрет Емми Сміт і поясніть, що в УЗ 25 вміщено настанови, дані їй Господом. Помістіть фотографії учнів поруч з портретом Емми. Попросіть учнів прочитати УЗ 25:16. Скажіть, що поради в цьому одкровенні також можуть стосуватися і нас. Попросіть учнів прочитати УЗ 61:36, 82:5 та 93:49. Покажіть їм, що ми можемо “застосову[вати] усі писання до нас” (1 Нефій 19:23).

- Як порада людині, записана у Писаннях, принесла вам користь у житті? Як ви скористалися з цієї поради у своїх умовах?

Мета Допомогти учням мати рішучість зміцнювати царство Боже через своє старанне служіння, особливо проповідуючи євангелію шляхом місіонерської роботи.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 4, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 31, 33, 75 та інші уривки з Писань в цьому уроці.
 - б. *Наш спадок*, с. 11.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Напишіть на дошці: *Сем'юел Сміт* → *Фінеас Янг і Джон П. Грін* → _____ . Скажіть, що як тільки було відновлено євангелію, Церква розпочала масштабну місіонерську роботу, щоб рознести цю радісну новину по всьому світові. Місіонерські покликання з ентузіазмом прийняло багато новонавернених. Одним з таких навернених був брат Джозефа Сміта, Сем'юел.

У квітні 1830 р. Сем'юел Сміт розпочав свою подорож сусідніми містами штату Нью-Йорк, щоб проповідувати євангелію і познайомити людей з Книгою Мормона. Справа виявилася майже безуспішною, хоча йому таки вдалося продати примірник книги чоловікові на ім'я Фінеас Янг. У червні 1830 року пророк Джозеф рукопоکлав Сем'юела на місіонерську подорож на схід. У перший день він пройшов 25 миль, зупиняючись у багатьох будинках, але люди зневажливо ставилися до нього і не хотіли слухати. Наступного дня він залишив примірник Книги Мормона в Джона П. Гріна, методистського священика. Дружина Джона Гріна, Рода, була сестрою Фінеаса Янга.

Побачивши, що практично всі, з ким він спілкувався, не сприймають його послання, Сем'юел вирішив, що місія провалилася. Проте книги, які він залишив Фінеасу Янгу і Джону П. Гріну, привели до їхнього навернення і навернення багатьох інших. Так у Фінеаса Янга і Роди Грін був брат, якого звали Бригам, він також навернувся і згодом став другим Президентом Церкви. До Церкви також приєднався друг Бригама Янга, Гебер Ч. Кімбол. Пізніше він служив у Першому Президентстві. Бригам Янг і Гебер Ч. Кімбол були знаряддям для навернення тисяч душ у Сполучених Штатах та Англії.

Зазначте, що якби вам було потрібно вписати в пробіл на дошці імена всіх людей, яких торкнулася місіонерська робота Сем'юела Сміта, вам довелось

б написати мільйони імен. Серед тих, кого ця робота торкнулася безпосередньо, були б і майбутні видатні провідники Церкви. Багато з ваших учнів, якщо не всі, так чи інакше відчули на собі вплив цього служіння. Ви можете написати на дошці своє ім'я та імена деяких учнів.

У цьому уроці мова піде про деякі ключові одкровення Господа стосовно служіння в Його царстві, особливо стосовно проповідування євангелії. Зауважте, що так само, як місіонерські труди Сем'юела Сміта благословили багато поколінь членів Церкви, так і те, що ми ділимося євангелією, може благословити багатьох людей зараз і сотні чи навіть тисячі в майбутньому.

Обговорення і застосування

У цьому уроці подано більше матеріалу, ніж ви зможете викласти за одне заняття. Помолитись, виберіть матеріал, що найкраще відповідатиме потребам учнів.

У лютому 1829 року батьки Джозефа Сміта приїхали до Гармоні, шт. Пенсільванія, погостювати у нього та Емми. У цей час пророк запитав Господа й отримав для свого батька Джозефа Сміта старшого одкровення, записане в УЗ 4.

Крім цього одкровення для батька, пророк отримував одкровення для багатьох інших, хто просив його запитати про них у Господа і дізнатися Його волю щодо них. Деякі з цих одкровень записані в УЗ 11, 12, 14, 15 та 16. Хоч ці одкровення давалися для окремих осіб, принципи в них стосуються всіх, хто служить в Господньому царстві (УЗ 11:27).

1. “Служити Йому всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою”.

- Прочитайте з учнями УЗ 4:1–2. Згідно з віршем 2, що вимагає Господь від тих, хто служить в Його царстві? Що означає служити всім серцем, могутністю, розумом і силою? (Це передбачає абсолютну відданість Господньому служінню).
- Чому важливо, щоб ми присвячували всю свою душу служінню Господу? Чому ми інколи не до кінця віддані Господній справі? Як ми можемо укріпитися в рішучості служити Господу з повною віддачею?

Скажіть, що батько Джозефа Сміта присвятив своє життя служінню Господу, як йому й було сказано в УЗ 4. Прочитайте наведену нижче розповідь, що змальовує глибину його рішучості в проповідуванні євангелії:

“Джозефа Сміта старшого переполювало свідчення про істину, і він завжди прагнув ділитися нею з людьми. Йому було майже 60, коли він вирушив у виснажливу подорож, ... щоб принести євангелію своїм батьку і матері, сестрам і братам. Невдовзі після повернення додому його ув'язнили за те, що він був винний якихось 14 доларів і не погоджувався заперечити божественність Книги Мормона в обмін на списання боргу! Його кинули до камери, де сидів засуджений до страти вбивця, і чотири дні не давали їжі. Згодом його перевели на примусові роботи, де він проповідував євангелію і навернув двох осіб, яких потім сам і охрестив. Він пробув у в'язниці цілий місяць, і тільки після цього сім'я змогла домогтися його звільнення” (E. Cecil McGavin, *The Family of Joseph Smith* [1963], 68; see also Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], 172–173, 179–186).

- Як ми можемо проявити таку ж відданість розповсюдженню євангелії, як Джозеф Сміт старший? Які у вас були випадки, коли ви ділилися євангелією з рідними або сусідами, з людьми у школі чи на роботі, з кимось під час подорожі або за інших обставин?

2. Приготуйтеся служити Господу.

Скрізь в Ученні і Завітах Господь вказує нам, як готуватися до служіння Йому. Скажіть, що ця підготовка має тривати все наше життя.

- Які риси характеру хоче бачити Господь у тих, хто служить Йому? (Див. наведені далі уривки з Писань. Напишіть ці риси на дошці і, ставлячи запитання, стимулюйте обговорення).
 - а. УЗ 4:3; 11:8. Чому наявність бажання є важливою рисою для служіння Господу? Як ми можемо сильніше бажати служити Йому?
 - б. УЗ 4:5–6; 12:8; 18:19. Які риси найчастіше згадуються в цих віршах? Запросіть учнів розповісти про випадки, що показують важливість будь-якої з цих рис у служінні Господу.
 - в. УЗ 11:6, 20. Чому в служінні Господу велике значення має послух?
 - г. УЗ 4:7; 31:12. Яку користь у служінні Господу принесла вам молитва? Заохотьте учнів вибрати одну з цих рис і з молитвою прагнути вдосконалити її у своєму характері.
- Прочитайте з учнями УЗ 11:21. Що ми дізнаємося з цього вірша про підготовку до служіння Господу? Як саме ваш життєвий досвід свідчить про мудрість цієї поради?

3. “Ниви вже білі”.

Скрізь в Ученні і Завітах Господь говорить про невідкладність у поширенні євангелії. Причина в тому, що мета місіонерської роботи—“спасіння душ” (УЗ 100:4).

- Прочитайте з учнями УЗ 4:4, 11:3 та 33:3. Що мав на увазі Господь, порівнюючи місіонерську роботу з полем, готовим до жнив? (Відповідь може бути такою: багато людей вже готові прийняти євангелію).
- Господь попереджав старійшин, щоб вони не марнували час, а “йшли” вперед і не “затримувалися” (УЗ 60:13; 75:3). Як це попередження стосується нас? Чому дехто з нас відтягує з проповідуванням євангелії?

Старійшина Генрі Б. Айрінг, з Кворуму дванадцятьох, розповідав про такий випадок:

“Легко сказати: “Ще не час”. Але є небезпека запізнитися. Колись я працював на одного чоловіка в Каліфорнії. Він найняв мене, гарно ставився до мене, і, здавалося, високо цінував мене. Можливо, я був єдиним святим останніх днів, якого він будь-коли добре знав. Я не знаю усіх причин, які я знайшов для того, щоб чекати більш слушного моменту, щоб поговорити з ним про євангелію. Тільки пам’ятаю відчуття жалю, коли дізнався, що після того, як він пішов на пенсію, а я жив далеко, він і його дружина загинули, пізно ввечері повертаючись на машині додому у Кармел, шт. Каліфорнія. Він любив свою дружину. Він любив своїх дітей. Він любив своїх батьків. Він любив своїх онуків і любитиме їхніх дітей і хотітиме бути з ними назавжди.

Я не знаю, як буде керовано той світ, що прийде. Але я гадаю, що зустріну цього чоловіка, він погляне мені в очі, і я побачу в них запитання: “Геле, ти знав. Чому ти не сказав мені?” (in Conference Report, Oct. 1998, 42; or *Ensign*, Nov. 1998, 33).

4. “Відкрийте уста свої і їх буде сповнено”.

Господь в Ученні і Завітах говорить про те, *чого* ми повинні навчати і як ми маємо це робити, проповідуючи євангелію. Він також заохочує нас не боятися говорити про євангелію, обіцяючи допомогти, якщо нам забракне сил.

- Прочитайте з учнями деякі з указаних нижче уривків: УЗ 11:9, 15:6, 18:6, 31:3–4, 33:10–11, 42:12 і 52:8–9. Що говорять ці вірші про те, *чого* повинні навчати слуги Господа? Чому заклик до покаяння має таке велике значення? (Див. УЗ 18:10–14).
- Прочитайте з учнями деякі з указаних нижче уривків: УЗ 18:20–21, 38:41, 42:6, 42:14, 75:4 і 100:7–8. Що говорять ці вірші про те, *як* повинні навчати слуги Господа? Чому, коли навчаєш євангелії, важливо уникати сперечань? Що означає підносити “свої голоси, як звук сурми”? (УЗ 42:6, 75:4). Як ми, проповідуючи євангелію, можемо бути одночасно і сміливими, і смиренними? (Див. Алма 38:10–12).
- Господь неодноразово наставляв старійшин відкривати уста і проголошувати Його євангелію, “не боючися, що людина може зробити” (УЗ 30:11; див. також УЗ 30:5; 33:8–11). Господь також сказав, що він незадоволений тими, хто “не хочуть відкривати вуст своїх, ... через те, що бояться людини” (УЗ 60:2). Як це стосується нас? Як ми можемо здолати страх, що супроводжує проповідь євангелії? (Див. УЗ 19:38; 33:12–14; 75:9–13).
- Скажіть, що дехто з нас не наважується ділитися євангелією, бо нам не вистачає впевненості у своєму вмінні говорити або навчати. Як ми можемо подолати цю проблему? (Див. УЗ 11:21; 14:8; 31:3). Запросіть учнів розповісти про випадки, коли Дух підказував їм слова в той час, коли вони ділилися євангелією.
- Зверніться до розповіді про першу місію Сем’юела Сміта, вміщену у вправі на увагу. Чому Сем’юелу Сміту могло здаватися, ніби його перша місія була провалена? В чому було досягнуто успіху? Що з його досвіду може допомогти нам у нашій місіонерській роботі?

5. Господь обіцяє великі благословення тим, хто служить в Його справі.

- Що обіцяє Господь тим, хто старанно трудиться в Його справі? (Відберіть кілька з наступних уривків з Писань і прочитайте їх з учнями. Обговоріть обіцяння в кожному з уривків. Запишіть інформацію на дошці і, ставлячи запитання, стимулюйте обговорення).
 - а. УЗ 4:4; 11:3; 75:5.
 - б. УЗ 18:15–16. Запросіть учнів описати свої почуття до членів Церкви, які поділилися з ними євангелією, або почуття, коли вони самі робили це.
 - в. УЗ 31:5; 84:60–61.
 - г. УЗ 31:7; 109:55–57. Запросіть учнів розповісти про випадки, коли Господь відкривав їхні серця або серця інших людей для євангелії.

- д. УЗ 31:11; 84:85; 100:5–6. Запросіть учнів розповісти про випадки, коли Дух скеровував їх або надихав у той час, коли вони ділилися євангелією.
- е. УЗ 31:13; 75:9–13; 84:88. Запросіть учнів розповісти про випадки, коли вони відчували підтримку і допомогу Господа у той час, коли ділилися євангелією.
- є. УЗ 71:9–10. Зазначте, що це обіцяння Господь дав у часи, коли Церква піддавалася нападкам з боку запеклого відступника. Як це обіцяння може допомогти нам сьогодні?
- ж. УЗ 84:80. Запропонуйте учням розповісти про те, як Господь підтримував їх розумово, фізично і духовно в той час, коли вони проповідували євангелію.
- з. УЗ 100:7–8. Запросіть учнів розповісти про випадки, коли вони відчували свідчення Святого Духа в той час, коли вони ділилися євангелією.

Завершення

Заохотьте учнів присвячувати себе служінню Господу. Підкресліть, що Господь благословить їх, якщо вони будуть ділитися євангелією з людьми. Якщо Дух підказує, свідчіть про істини, що обговорювалися в уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Повторення вчень

Нехай учні відкриють чотири різні розділи: УЗ 6, 11, 12 та 14. Нехай одна людина прочитає перші шість віршів будь-якого з цих розділів, а інших попросіть слідкувати в інших розділах. Скажіть, що Господь повторює багато інструкцій, часто слово у слово.

- Чого ми можемо навчитися з того, що Господь повторював ці інструкції? Чому розуміння цих інструкцій є важливим для нас сьогодні?

2. “Прагніть розпочати й зміцнити справу Сіону” (УЗ 6:6)

- Господь декілька разів закликав Своїх слуг: “Прагніть розпочати й зміцнити справу Сіону” (УЗ 6:6; 11:6; 12:6; 14:6). Як ми можемо допомагати у встановленні справи Сіону? (Відповіді можуть бути такими: живучи праведно і розбудовуючи царство Боже у своїх сім'ях, колах і приходах, через місіонерську роботу і через храмову роботу). Що може відволікати нас від зміцнення справи Сіону?

3. Відеофільм *Покликані на служіння*

Якщо у вас є відеокасета “Фільми натхнення 1” (56670 192), ви можете показати на уроці частину відеофільму “Покликані на служіння” (21 хвилина).

“Збирання Мого народу”

Урок
12

Мета	Допомогти учням зрозуміти, як Ізраїль останніх днів збирався у ранній період Церкви, як він збирається сьогодні і як може брати участь у цьому збиранні.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none">Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:<ol style="list-style-type: none">Учення і Завіти 29:1–8; 33:3–7; 37; 38:24–41; 52:2–5, 42–43; 57:1–3; 110:11; Уложення віри 1:10; а також інші уривки з Писань у цьому уроці.<i>Наш спадок</i>, сс. 16–23, 37–39.Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.Попросіть учнів підготуватися стисло розповісти наступні історії з книги <i>Наш спадок</i>:<ol style="list-style-type: none">Жертви Ньюела Найта і Джозефа Найта старшого у збиранні до Кертленда (с. 18).Вихід святих з Фейетта, який очолила Люсі Мак Сміт (с. 19).Жертви Бригама Янга у збиранні до Кертленда (с. 23).Подорож коулсвіллських святих і їх поселення в Міссурі (сс. 37–39).Якщо ви проведете вправу на увагу, принесіть на заняття невелику кількість паличок.
Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Розкидайте палички по кімнаті. Покажіть, як легко зламати одну паличку. Потім попросіть учнів зібрати всі палички і запропонуйте комусь спробувати зламати їх за раз.</p> <ul style="list-style-type: none">Чого це може навчити нас про Господні цілі у збиранні Його народу? <p>Поясніть, що на цьому уроці мова піде про збирання Ізраїля та нашу роль у ньому.</p>
Обговорення і застосування	Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Обговоріть, як Писання застосовуються до буденного життя. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Господь збирає Свій народ.

Поясніть, що збирання Ізраїля є однією з основних тем в Ученні і Завітах. У давнину, коли 12 колін Ізраїля впали у відступництво, їхні вороги полонили їх і розсіяли серед народів землі—саме так, як про це попереджав Господь. Пророки сумували через нечестивість людей, але вони раділи, передбачаючи час в останні дні, коли Ізраїль знову буде зібрано (див. Путівник по Писаннях, “Ізраїль, Збирання Ізраїля”). Цей величний процес почався з відновлення євангелії та покликання місіонерів проголошувати “добру новину великої радості цьому поколінню” (УЗ 31:3).

Пророк Джозеф Сміт казав: “Усе, що пророки ... писали від днів праведника Авеля і до чоловіка, який останнім залишив нам своє письмове свідчення, де говорилося про спасіння Ізраїля в останні дні, чітко зазначало, що це спасіння полягає в роботі збирання” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 83).

- Прочитайте з учнями десяте уложення віри та УЗ 45:71. Що таке збирання Ізраїля? (Поясніть, що збирання Ізраїля має духовне і буквальне значення, як пояснюється нижче).
 - а. *Духовне збирання.* Духовне збирання Ізраїля відбувається тоді, коли люди дізнаються про євангелію, приходять до Христа, охрищуються в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів та дотримуються своїх завітів. Так вони збираються зі світу до Церкви, тобто царства Божого на землі.
 - б. *Фізичне збирання.* Фізичне збирання Ізраїля відбувається тоді, коли члени Церкви збираються в певному місці або в колах Сіону по всьому світу.
- Прочитайте з учнями УЗ 29:1–2, 7–8. Що ми можемо дізнатися з цих віршів про цілі збирання? Чому збирання у Господню Церкву є благословенням вашого життя?
- Поясніть, що повноваження направляти збирання Ізраїля дається через особливі ключі священства. Коли були відновлені на землі ключі збирання Ізраїля? (Див. УЗ 110:11 і вступ до розділу).
- Поясніть, що в цьому розподілі збирання почалося з купки людей в штаті Нью-Йорк. Зараз воно поширюється по всій землі, щороку приводячи до Господньої Церкви сотні тисяч людей. Які ми маємо обов’язки у збиранні людей до Господньої Церкви? (Див. УЗ 33:7; 38:40; 39:11; 88:81).

2. Збирання святих в Огайо.

У грудні 1830 р., лише через 8 місяців після організації Церкви, Господь проголосив святим перший заклик у цьому розподілі до збирання у буквальному розумінні. Він відкрив Джозефу Сміту, що святі повинні залишити шт. Нью-Йорк і збиратися у шт. Огайо (УЗ 37:3). Ви можете відкрити карти 1 і 3 на сс. 274 і 276 у цьому посібнику та сс. 28 і 30 *Посібника для учнів*.

- Які причини назвав Господь, повелівши Своему народу іти до Огайо? (Див. УЗ 38:31–32; 39:15). Як саме святі були “обдаровані владою згори” після свого збирання в Огайо? (Див. УЗ 95:8; 105:33; 110:9. Святі отримали цей дар влади, зокрема, через явлення Спасителя і відновлення ключів священства після будівництва Кертлендського храму).

- Прочитайте з учнями УЗ 38:24–27. Яку пораду дав Господь у цих віршах у той час, коли Його народ готувався до збирання в Огайо? (Відповіді можуть бути такими: бути чеснотливими, любити одне одного і бути єдиними). Чому єдність важлива для Церкви? Як єдність з іншими членами Церкви благословила ваше життя? Як ми можемо стати більш об'єднаними?
- Прочитайте з учнями УЗ 38:34–39. Яку пораду дав Господь у цих віршах у той час, коли Його народ готувався до збирання в Огайо? Як ця порада стосується нас? Що пообіцяв Господь тим, хто послухається заповіді про збирання? (Див. УЗ 38:39).

Скажіть, що у проміжок між січнем і травнем 1831 року більшість членів Церкви у Нью-Йорку продали, здали в оренду або залишили свої ферми і вирушили у 300-мильну подорож до Огайо. Багатьом з цих святих довелося піти на великі жертви, щоб відгукнутися на заклик збиратися. Попросіть призначених учнів стисло переповісти розповіді про ці жертви з книги *Наш спадок* (перші три історії в пункті 3 розділу “Підготовка”).

- Чому, на вашу думку, ці члени Церкви були готові пожертвувати майном і знести труднощі заради повеління Господа збиратися в Огайо? Чого нас може навчити їхній приклад? Чим Господь просить нас жертвувати, щоб розбудувати Його царство?

3. Збирання святих у Міссурі.

Перші святі читали пророцтва про місто Сіон, або Новий Єрусалим, який буде встановлено в останні дні (Ісая 2:2–3; 3 Нефій 20:22; 21:22–28; Етер 13:2–12; Мойсей 7:61–62). Знайти місце для Сіону і заснувати його—ось чого найбільше хотіли ці члени Церкви.

Через кілька місяців після початку збирання в Огайо Джозеф Сміт вирушив до Міссурі й отримав одкровення, в якому Міссурі називалося місцем для міста Сіон (УЗ 57:1–3). Після цього одкровення Міссурі стало другим місцем збирання для Церкви в цьому розподілі (УЗ 63:24, 36–48). У період між 1831 і 1838 роками Церква зберігала центри поселень як в Огайо, так і в Міссурі. Ви можете відкрити карти 2 і 3 на сс. 275 і 276 у цьому посібнику та сс. 29 і 30 в *Посібнику для учнів*.

Наведена нижче хронологія підсумовує перші одкровення щодо землі Сіону та встановлення Церкви в Міссурі. Продивіться її з класом, при потребі користуючись дошкою.

- Вересень 1830 р. (шт. Нью-Йорк): Господь відкрив, що місто Сіон буде побудовано “на межах біля Ламанійців”, а точне його місцезнаходження мало бути повідомлено пізніше (УЗ 28:9).
- Вересень і жовтень 1830 р. (шт. Нью-Йорк): Господь покликав 4 місіонерів проповідувати євангелію ламанійцям (УЗ 30:5–6; 32:1–3). Ці місіонери були першими членами Церкви, які вирушили до Міссурі.
- Лютий 1831 р. (Кертленд, невдовзі після того, як туди стали прибувати святі): Господь сказав, що відкриє місцезнаходження Нового Єрусалима у Свій належний час (УЗ 42:62).
- Червень 1831 р. (Кертленд, після першої конференції в тій місцевості): Господь покликав Джозефа Сміта, Сідні Рігдона та інших старійшин

вирушити на місію до Міссурі. Господь також пообіцяв освятити землю Міссурі для Свого народу як землю їхнього успадкування (УЗ 52:2–5, 42–43).

- д. Червень 1831 р. (Кертленд): Господь відкрив, що святі з Коулсвіллської філії зі шт. Нью-Йорк, які йшли до шт. Огайо, повинні продовжити свій шлях до шт. Міссурі (УЗ 54:8).
- е. Липень 1831 р. (після подорожі пророка до Міссурі): Господь відкрив, що місто Сіон буде розташовано в Міссурі, а Індепенденс буде його центральним місцем. В Індепенденсі і буде побудовано храм (УЗ 57:1–3).

Коулсвіллські святі першими збиралися до Міссурі, а за ними невдовзі пішли й інші. Попросіть призначеного учня стисло розповісти історію про подорож коулсвіллських святих до Міссурі та початок заселення місцевості (див. “Підготовка”, пункт 3).

- Що вражає вас в історії про коулсвіллських святих? (Ви можете розглянути деякі з хороших якостей цих святих, що проявилися за надзвичайно тяжких обставин). Чого нас може навчити їхній приклад?

4. Зараз святі збираються в коли Сіону у себе на батьківщині.

Члени Церкви продовжували осідати в Огайо та Міссурі в період з 1831 по 1838 рік, коли через переслідування більшість із них були змушені піти (див. уроки 26–28). У 1839 р. вони зібралися в Іллінойсі та заснували місто Наву. У 1846 р. їх було вигнано з Наву, а в 1847 р. Президент Бригам Янг повів їх до нового місця збирання—у Скелястих горах поблизу Великого Солоного озера. Ви також можете відкрити карту 3 на с. 276 цього посібника та с. 30 *Посібника для учнів*.

Протягом багатьох років після того як святі оселилися в Юті, членів Церкви з усього світу закликали збиратися в цій місцевості. Втім ця фаза збирання вже закінчилася, і членам Церкви радять збиратися в колах Сіону там, де вони живуть. У 1972 р. на територіальній конференції в Мехіко старійшина Брюс Р. Мак-Конкі сказав:

“Слова одкровення говорять, що ... коли Господь знову прийде, ... громади завітного народу Господа будуть у кожній країні, спілкуватимуться всіма мовами і знаходитимуться серед усіх народів.

Місце збирання мексиканських святих—у Мексиці, місце збирання святих із Гватемали—у Гватемалі, місце збирання бразильських святих—у Бразилії, і так по всіх широтах і довготах всієї землі. Японія—для японців, Корея—для корейців, Австралія—для австралійців; кожна країна є місцем збирання для свого народу“ (in Conference Report, Mexico and Central America Area Conference 1972, 45).

У квітні 1973 р. Президент Гарольд Б. Лі, 11-й Президент Церкви, процитував ці слова на генеральній конференції. Зробивши це, він, “у підсумку, оголосив, що початкова фаза збирання завершилася. Тепер має відбуватися збирання зі світу до Церкви у кожній країні” (Boyd K. Packer, in Conference Report, Oct. 1992, 99; or *Ensign*, Nov. 1992, 71).

- Які умови всередині Церкви привели до змін, за якими члени Церкви мали збиратися у себе на батьківщині, а не до центрального місцезнаходження Церкви? (Відповіді можуть бути такими: кількості членів Церкви

та її ресурсів було достатньо, щоб установлювати коли і будувати храми в різних частинах світу).

- Одна з цілей збирання до центрального місцезнаходження Церкви на початковому етапі полягала в тому, щоб члени Церкви могли зміцнювати одне одного і знайти притулок і захист від світу. Як ця мета досягається, коли члени Церкви збираються у коли Сіону в наш час? (Див. УЗ 115:6 та наступну цитату. Запросіть учнів розповісти про захист і силу, яку вони відчувають у колах Сіону). Що нам зробити, щоб наші коли були притулком і захистом від зла?

Президент Езра Теффт Бенсон сказав:

“Зараз Ізраїль збирається в різні коли Сіону. У колів є принаймні чотири функції:

1. [Кіл] має об’єднувати і вдосконалювати членів Церкви, які живуть в [його] межах, пропонуючи їм церковні програми, обряди та навчання євангелії.
 2. Члени колу повинні бути взірцями, тобто прикладами, праведності.
 3. Кіл повинен бути захистом. Він захищає, коли члени Церкви об’єднуються під керівництвом місцевих провідників священства і присвячують себе виконанню своїх обов’язків і дотриманню завітів.
 4. Кіл є захистом від бурі, що буде послана на землю“ (“Strengthen Thy Stakes,” *Ensign*, Jan. 1991, 2, 4–5).
- Будівництво храмів було невід’ємною складовою збирання в Кертленді, Міссурі, Наву та Юті. Зараз, коли святі збираються в коли Сіону по всьому світу, будівництво храмів не втратило своєї значущості. Чому будівництво храмів є невід’ємною складовою збирання? Як храмова робота сприяє величній роботі збирання на землі та в духовному світі?

Пророк Джозеф Сміт учив: “Якою була мета збирання ... народу Божого в будь-яку епоху світової історії? Головна мета—побудувати Господу дім, де Він міг би відкрити Своему народу обряди Свого дому і слави Свого царства, і навчати людей шляху спасіння. Бо саме для цієї мети Бог збирає Свій народ в останні дні, щоб будувати Господу дім, щоби підготувати їх до обрядів і ендаументів, омовінь і помазань” (*History of the Church*, 5:423–424).

Завершення

Підкресліть, що Господні обіцяння щодо збирання Ізраїля виповнюються в наш час. Ця велична робота просувається дедалі швидше, адже до Церкви приєднуються люди і разом служать у колах Сіону у понад 160 країнах світу. Заохочуйте учнів старанно брати участь у збиранні людей у Церкві, а також розбудовувати і зміцнювати Церкву, де б вони не жили. Свідчіть про обіцяні благословення, що даються через збирання.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

“Сіон розкинеться ... по всій землі”

Ви можете сказати, що центральне місце Сіону буде знаходитися в Міссурі, проте сам Сіон зрештою розшириться по всій землі. Президент Бригам Янг сказав:

“Коли [Джозеф Сміт] уперше назвав землю, де мають збиратися святі, одна жінка з Канади спитала, чи достатньо великою є округа Джексон, аби вмістити всіх людей. Я відповім на це запитання. Сіон розкинеться, зрештою, по всій землі. На землі не буде ні кутка, ні закутка, що не знаходився б у Сіоні. Сіоном буде все.

Ми зберемо стількох, скількох зможемо, благословимо їх, дамо їм ендаументи і т.д., будемо проповідувати їм істину, покладемо перед ними принципи вічного життя, розповімо про все, про що можемо, і поведемо їх стежкою істини й праведності“ (in *Journal of Discourses*, 9:138).

2. Підготовка Господа до фізичного збирання “розпорошен[ого] Юди” (Ісаїя 11:12)

Через кілька десятиліть після смерті Спасителя юдеї були “розсіяні серед усіх народів” (2 Нефій 25:15; див. також вірш 14). Однак у Писаннях міститься багато пророцтв, що в останні дні розсіяні юдеї знову зберуться і отримають Єрусалим “як землю їхнього успадкування” (3 Нефій 20:33; див. також 1 Нефій 15:19–20; 2 Нефій 9:1–2; 10:8).

27 березня 1836 р. в молитві освячення Кертлендського храму пророк Джозеф Сміт попросив про початок збирання юдеїв та викуплення Єрусалима (УЗ 109:62–67). Прочитайте наведену далі інформацію, яка ілюструє один з аспектів підготовки Господом збирання юдеїв.

Орсон Гайд пригадував, що коли він приєднався до Церкви, Джозеф Сміт пророкував: “У належний час ти пойдеш до Єрусалима, ... і твоїми руками Всевишній звершить велику роботу, що підготує шлях і уможливить збирання того народу” (*History of the Church*, 4:375). На генеральній конференції у квітні 1840 р. старійшина Гайд, тоді член Кворуму дванадцятьох, отримав покликання на місію до Палестини (*History of the Church*, 4:106). Через 18 місяців він прибув до місця призначення.

Рано-вранці в неділю, 24 жовтня 1841 р., старійшина Гайд зійшов на Оливну гору і промовив молитву. У своїй молитві він посвятив і освятив землю “для збирання розсіяних залишків Юди, згідно з передреченнями святих пророків, щоб Єрусалим було відбудовано знов ... і щоб було споруджено храм на честь імені [Господа]”. Він також молився, щоб Господь завжди пам’ятав сім’я Авраама, Ісака та Якова і “дав їм цю землю у вічний спадок” (*History of the Church*, 4:456).

На знак свідчення про цю подію старійшина Гайд склав на верхівці Оливної гори купу каміння. Він також склав купу каміння “на горі, яка в давнину називалася Горою Сіон [можливо, г. Морія], де стояв храм” (*History of the Church*, 4:459).

“Це покоління матиме Моє слово через тебе”

Урок
13

Мета Допомогти учням цінувати роль пророка Джозефа Сміта в появі слова Господнього в цьому розподілі.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть уривки в Писань у цьому уроці та наступні матеріали:
 - а. *Наш спадок*, сс. 23–25, 41, 58.
 - б. Путівник по Писаннях, “Переклад Джозефа Сміта”, с. 139.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть когось із учнів підготуватися стисло переповісти історію про Мері Елізабет і Керолайн Роллінс, які врятували аркуші Книги Заповідей (*Наш спадок*, с. 41).
4. Якщо у вас є ілюстрація “Мері та Керолайн Роллінс рятують Книгу Заповідей (62605; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 409), підготуйтеся скористатися нею під час уроку.
5. Перепишіть окремі рядки з таблиці на с. 74 на плакат або підготуйтеся записати їх на дошці.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Перед початком уроку напишіть деякі або всі подані нижче пункти на дошці.

Фізична сутність Божества Створення нас на образ Божий Апостоли і пророки Мелхиседекове священство Ааронове священство Спосіб хрищення Дар Святого Духа Доземне існування Хрищення за померлих Воскресіння Три царства слави Вічний шлюб Наш потенціал стати подібними до Небесного Батька
--

Попросіть когось з учнів стерти з дошки все те, що не було відкрито через пророка Джозефа Сміта. Зверніть увагу учнів, що з дошки нема чого стирати—всі ці істини були відновлені через пророка Джозефа. У цьому

уроці мова піде про те, як через Джозефа Сміта в цьому розподілі було явлено слово Господа.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, яких ви навчаєте.

1. Господь проголосив, що люди в цьому розподілі отримуватимуть Його слово через Джозефа Сміта.

Прочитайте з учнями УЗ 5:10. Поясніть, що в цьому вірші фраза “це покоління” стосується цього розподілу, тобто часу, в який ми живемо. Потім прочитайте наведене нижче висловлювання Президента Бригама Янга:

“Те, що я отримав від Господа, я отримав завдяки Джозефу Сміту”
(*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 458).

- Наскільки це твердження є справедливим для вас? Наскільки воно є справедливим для всіх святих останніх днів?

Зауважте, що в цьому розподілі через пророка Джозефа Сміта відбулося надзвичайне пролиття істини. Так, наприклад, Писання останніх днів, обряди священства, організація священства і будівництво храмів були дані від Господа через пророка Джозефа Сміта.

2. Через Джозефа Сміта було дано багато давніх і сучасних Писань.

- Прочитайте з учнями Мойсей 1:40–41. Як виповнилося пророцтво з вірша 41? (Скажіть, що в добу, коли багато людей несерйозно сприймали слова Господа, Той поставив пророка Джозефа Сміта. Тепер слова Господа “знову ... серед дітей людських”).
- Які Писання прийшли до нас завдяки пророку Джозефу Сміту? (Книга Мормона, Учення і Завіти, Дорогоцінна Перлина і Переклад Джозефа Сміта Біблії. Зазначте, що Джозеф Сміт був знаряддям в руках Господа у відновленні давніх Писань і що він отримав багато одкровень, які стали Писаннями останніх днів).

Говорячи про Джозефа Сміта, старійшина Легранд Річардс, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Наскільки про це свідчать наші писемні матеріали, він дав нам більше явлених через одкровення істин, ніж будь-який пророк, що жив на лиці землі” (in Conference Report, Apr. 1981, 43; or *Ensign*, May 1981, 33).

Книга Мормона

Прочитайте з учнями 2 Нефій 3:11–15. Поясніть, що в цьому уривку міститься пророцтво про Джозефа Сміта. Письмена, про які згадується у вірші 12, є Біблією і Книгою Мормона.

- Як Книга Мормона допомагає усунути суперечності і встановити мир? Як саме Книга Мормона приводить людей до пізнання Господніх завітів?
- Як Книга Мормона благословила ваше життя?
- Які ваші улюблені уривки з Книги Мормона?

По ходу цього обговорення ви можете поділитися 1–2 уривками з Книги Мормона, що мають велике значення для вас.

Учення і Завіти

Скажіть, що в період з 1823 по 1831 рік Джозеф Сміт отримав від Господа понад 60 одкровень. Кілька рукописних копій цих одкровень передавалися місіонерам та іншим, але більшість членів Церкви не мали до них доступу. На конференції, що проводилася в Огайо наприкінці 1831 р., провідники Церкви вирішили опублікувати ці одкровення як книгу, що називатиметься Книга Заповідей (див. вступи до УЗ 67 і 69). Було обрано Олівера Каудері і Джона Уйтмера відвезти ці одкровення до Індепенденса, шт. Міссурі (приблизно за 1000 миль), де книга мала бути надрукована й переплетена.

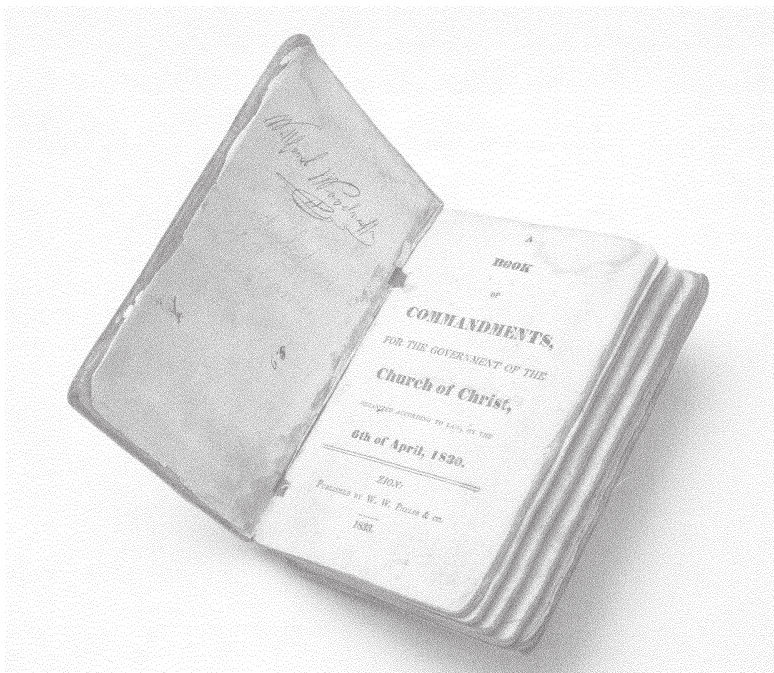
Олівер Каудері і Джон Уйтмер прибули до Індепенденса в січні 1832 року, а до липня 1833 р. Уільям У. Фелпс надрукував перші 160 сторінок Книги Заповідей. Проте 20 липня 1833 р. натовп погромників знищив друкувальний верстат брата Фелпса і велику кількість непереплетених сторінок Книги Заповідей.

Попросіть призначеного учня розповісти історію про відважних Мері Елізабет і Керолайн Роллінс (*Наш спадок*, с. 41).

З врятованих аркушів було складено декілька примірників Книги Заповідей, однак одкровення все ще не були доступні широкому загалу. У 1835 р. після додання ще 45 одкровень Книги Заповідей було опубліковано як Учення і Завіти.

- Чого нас учить історія Мері Елізабет і Керолайн Роллінс про те, як ми маємо цінувати одкровення, записані в Ученні і Завітах?
- Що вам дало вивчення Учення і Завітів цього року?
- Які ваші улюблені уривки з Учення і Завітів?

По ходу цього обговорення ви можете поділитися 1–2 уривками з Учення і Завітів, що мають велике значення для вас.

Книга Заповідей. Це перша добірка одкровень, даних через пророка Джозефа Сміта. Згодом ці одкровення увійшли до Учення і Завітів.

Дорогоцінна Перлина

Зазначте, що книга Дорогоцінна Перлина дуже влучно названа. Як і перлина, вона невеличка за обсягом, проте має величезну цінність. У ній всього 61 сторінка, але вони охоплюють вічності, включаючи уривки про Велику нараду на небесах, відновлення євангелії в розподіл повноти часів, Друге пришествя Спасителя, Тисячоліття і вічне життя. В ній викладені безцінні вчення про Сотворіння, Падіння, Спокуту та свободу волі людства. Ця книга Писань складається з п'яти частин:

- а. Вибране з Книги Мойсея
- б. Книга Авраама
- в. Джозеф Сміт—Матвій
- г. Джозеф Сміт—Історія
- д. Уложення віри

Попросіть учнів відкрити Вступ на початку Дорогоцінної Перлини. Нехай вони продивляться останні 5 абзаців, в яких описуються історичні передумови кожної зі складових цієї книги Писань.

- Що вам дали вчення з Дорогоцінної Перлини? Які уривки в Дорогоцінній Перлині мають для вас особливе значення?

По ходу обговорення ви можете поділитися 1–2 улюбленими уривками з Дорогоцінної Перлини.

Переклад Біблії, виконаний Джозефом Смітом

- Прочитайте з класом восьме уложення віри. У чому значущість фрази “наскільки правильно її перекладено”?

Прочитайте з учнями 1 Нефій 13:24–28. (Поясніть, що “книга, [яка] вийшла з вуст Юдея”, це Біблія. Фраза “велика і мерзотна церква” стосується всіх, хто противиться Богу, а не якоїсь конкретної церкви). Нагадайте учням, що через Велике відступництво Господь забрав із землі повноту євангелії. У наступні століття багато частин Біблії було змінено і було втрачено багато простих і цінних істин.

Невдовзі після відновлення Церкви Господь повелів пророку Джозефу почати вносити натхненні виправлення до Біблії короля Джеймса. Про це повеління в Ученні і Завітах є багато згадувань (див., наприклад, УЗ 35:20; 37:1; 45:60–61; 73:3–4; 93:53). Сьогодні ми цей труд пророка називаємо Перекладом Біблії, зробленим Джозефом Смітом.

Переклад Біблії, зроблений Джозефом Смітом, насправді відрізняється від того, що ми звичайно називаємо перекладом. Пророк не перекладав Біблію з однієї мови на іншу. Перед ним була лише Біблія версії короля Джеймса, і Дух спонукав його вносити виправлення і відновлювати повністю втрачені уривки.

У Дорогоцінній Перлині міститься два витяги з Перекладу Джозефа Сміта (книга Мойсея та Джозеф Сміт—Матвій). Крім того, малі частини Перекладу Джозефа Сміта включені у виноски в Біблії короля Джеймса, виданій у редакції святих останніх днів. Довші витяги включені в додаток, що вміщений після Путівника по Писаннях.

Щоб допомогти учням більше цінувати Переклад Джозефа Сміта, ви можете коротко порівняти деякі його уривки з уривками із звичайної Біблії. Далі подаються дві пропозиції для порівняння:

- а. Історія та вчення Еноха є прикладом відновлення довгих уривків у Перекладі Джозефа Сміта. Біблія лише посилається на Еноха в Буття 5:18–24, Лука 3:37, Євреям 11:5 та Юди 1:14–15. В Перекладі Джозефа Сміта значно більше згадок про Еноха, включаючи його вчення, видіння і пророцтва, записані в Мойсей 6:21–68 та 7:1–69. Виберіть кілька з цих віршів, прочитайте їх на уроці та обговоріть їх цінність.
- б. Ревізія Матвій 4 є прикладом натхненного виправлення окремих віршів у Біблії. Якщо в учнів у виносках у Біблії є витяги з Перекладу Джозефа Сміта, попросіть їх продивитися кілька виносок до Матвій 4, що починаються із символу “пдс”. Обговоріть, як ці виправлення прояснюють вірші у звичайній Біблії.

Процес перекладу Біблії мав результат не тільки у вигляді виправлень і відновлення вчень у Біблії. Це також допомогло відновити вчення через Учення і Завіти. Багато одкровенень в Ученні і Завітах є відповідями на запитання, з якими пророк звертався, розмірковуючи над перекладом Біблії. Один член Церкви, який багато років вивчав Переклад Джозефа Сміта, зауважив: “Переклад Джозефа Сміта—це не просто краща Біблія, це канал, або засіб, яким відновлювалися вчення на самому початку цієї Церкви” (Robert J. Matthews, in *The Capstone of Our Religion: Insights into the Doctrine and Covenants* [1989], 64).

Щоб знайти приклад того, як Переклад Джозефа Сміта приводив до “доктринального відновлення”, прочитайте повністю другий абзац на с. 24 книги *Наш спадок*. Ви також можете прочитати вступ до УЗ 76 і вірші 15–19 в УЗ 76.

Заохотьте учнів користуватися Перекладом Джозефа Сміта під час вивчення Писань.

3. Через Джозефа Сміта були відновлені прості й цінні вчення євангелії.

У таблиці на с. 74 зібрано окремі вчення євангелії, що були відновлені або прояснені через пророка Джозефа Сміта. Зверніть увагу, що в лівому стовпчику вказані ті самі теми, що й у праві на увагу.

У середньому стовпчику подано вірші в Біблії, де ці вчення або принципи викладаються нечітко, неправильно або неповністю. У правому стовпчику показано, де ці вчення і принципи викладено або прояснено в Писаннях, даних через Джозефа Сміта.

Виберіть з таблиці кілька тем і продивіться з класом супровідні уривки з Писань. Обговоріть, як одкровення, що були дані через пророка, прояснюють ці теми.

Тема	Писання з Біблії	Писання, дані через Джозефа Сміта
Фізична сутність Божества	Матвій 3:16–17; Іван 4:24; Дії 7:55	Джозеф Сміт—Історія 1:17; УЗ 130:1, 22
Створення нас на образ Божий	Буття 1:27	Мойсей 6:8–9
Апостоли і пророки	Ефесянам 2:20; 4:11–16	УЗ 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30–32
Мелхиседекове священство	Євреям 6:20; 7:17	УЗ 84:19–25; 107:1–8, 18–19
Ааронове священство	Євреям 7:11	УЗ 13; 84:18, 26–27, 30; 107:1, 13–14, 20
Спосіб хрищення	Матвій 3:16	3 Нефій 11:22–26; Мороній 8:8–12; УЗ 20:71–74
Дар Святого Духа	Дії 8:17	УЗ 20:41, 43; 35:6; 121:46
Доземне існування	Єремія 1:4–5	УЗ 93:29; Авраам 3:22–26
Хрищення за померлих	1 Коринтянам 15:29	УЗ 128:16–18
Воскресіння	Йов 19:25–26; Іван 5:28–29; 1 Коринтянам 15:22	Алма 11:42–45
Три ступені царств слави	1 Коринтянам 15:40–42	УЗ 76:50–112; 131:1
Вічний шлюб	Буття 2:24; 1 Коринтянам 11:11	УЗ 131:1–4; 132:19
Наш потенціал стати подібними до Небесного Батька	Римлянам 8:17	УЗ 88:107; 93:20; 132:20–24

Завершення

Скажіть, як сильно ви шануєте роль Джозефа Сміта в явленні нам Господнього слова. Якщо Дух підказує, свідчіть про істини, що обговорювалися в уроці.

Мета Допомогти учням зрозуміти закон посвячення і його вічні цілі, а також мати більше бажання посвятити своє життя служінню Богові.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 42:30–42; 51; 78; 82; 104:11–18 та інші уривки з Писань у цьому уроці.
 - б. *Наш спадок*, с. 26.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, то принесіть для кожного учня класу аркуш паперу й олівець або ручку.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Роздайте кожному учню аркуш паперу і ручку чи олівець. Попросіть усіх написати по 5 найдорожчих для них матеріальних цінностей, які вони мають. Потім прочитайте з учнями УЗ 104:13–14.

- Що ми дізнаємося з цих віршів про справжнього власника всього того, що ми маємо? Як ви будете користуватися всім своїм майном, усвідомлюючи, що все на землі належить Господу?

Скажіть, що принципи, викладені в цих віршах, є основою життя за законом посвячення. У цьому уроці мова піде про цей закон і те, як ми можемо більше посвячувати своє життя для Господа.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Господь відкрив святим закон посвячення.

Скажіть, що в лютому 1831 р., невдовзі після того як святі почали збиратися в Кертленді, шт. Огайо, Господь дав одкровення, що вони мають почати жити за законом посвячення (УЗ 42:30).

- Що означає *посвячувати*? (Це означає відкладати або вділяти щось на служіння Господу). Що таке закон посвячення? (Це порядок посвячення особами свого часу, талантів і майна на благо Церкви для розбудови царства Господа і служіння Його дітям).
- Які цілі переслідує закон посвячення? (Попросіть учнів прочитати наведені нижче уривки з Писань і визначити, чого вони навчають щодо цілей

закону посвячення. Стисло запишіть ці цілі на дошці. Виберіть з наведених нижче запитань ті, що допоможуть підтримати обговорення).

- а. УЗ 42:30. (Піклуватися про бідних і нужденних). Яку роль відіграє закон посвячення в піклуванні про бідних і нужденних? (Див. УЗ 42:31–34).
- б. УЗ 42:35. (Купувати земельні ділянки, будувати дома поклоніння і будувати Новий Єрусалим).
- в. УЗ 42:40. (Допомогти народу Господа позбутися гордовитості). Як життя за законом посвячення допомагає членам Церкви позбутися гордовитості чи жадібності?
- г. УЗ 42:42. (Допомогти народу Господа бути працьовитим і не бути ледачим).
- д. УЗ 51:9. (Допомогти народу Господа об'єднатися). Якої саме єдності від нас очікує Господь? Як закон посвячення допомагає святим стати єдиними?
- е. УЗ 78:3–7. (Зробити послідовників Господа рівними в земному і допомогти їм отримати місце в целестіальному царстві). Як рівність у “земному” допомагає нам здобути “небесне”? (УЗ 78:5).
- є. УЗ 78:14. (Допомогти Церкві “стояти незалежною над усіма іншими створіннями”).
- ж. УЗ 82:17–19. (Допомогти послідовникам Господа розвивати свої таланти на благо всіх людей, опікуватися інтересами ближнього і робити все з оком, єдиноспрямованим до Божої слави). Як життя за законом посвячення може допомогти послідовникам Господа більше розвинути милосердя?

Наголосіть, що з цих цілей стає зрозуміло, що закон посвячення—це не просто мирська чи фінансова програма. Це ще і духовний закон, який допомагає членам Церкви розвиватися в духовному аспекті й готуватися до вічного життя (УЗ 29:34–35).

Скажіть, що принципи закону посвячення не змінювалися відтоді, відколи його було явлено через пророка Джозефа Сміта. Проте час від часу змінювалося застосування тих принципів. Сучасний пророк допомагає нам зрозуміти, як застосовувати принципи у наш день.

Щоб пояснити, як у ранній період Церкви функціонував закон посвячення, ви можете скористатися наведеним далі матеріалом. Перші святі спробували дотримуватися цього закону в періоди перебування в Огайо, Міссурі та Юті. Декому зі святих вдалося гідно жити за законом посвячення, але загалом Церква не впоралася з цим завданням (див. також *Наш спадок*, с. 26).

Посвячення майна

За законом посвячення члени Церкви добровільно посвячували своє майно Церкві, підтверджуючи це документально (УЗ 42:30).

Управительство

Коли члени Церкви жертвували своє майно, єпископ призначав їм управительство, тобто частину від усієї цієї одержаної власності. Обсяг управительства залежав від обставин і потреб сім'ї і визначався єпископом після консультації з членом Церкви, який його отримував (УЗ 42:32; 51:3). Управительство передавалося з документами на власність, так що кожен член Церкви цілковито відповідав за розпоряджання ним і звітував про це (УЗ 51:4; 72:3–4; 104:11–13).

Після цього управління вважалося приватною власністю, а не спільною чи комунальною, хоча вся власність зрештою належить Богові.

Надлишки

Якщо члени Церкви отримували зі свого управління надлишок, якого їхні сім'ї не потребували, то наприкінці року вони віддавали його єпископу, а той поміщав його до комори єпископа (УЗ 42:33; 51:13). Єпископ направляв надлишки на піклування про бідних, будівництво домів поклоніння та інші гідні потреби (УЗ 42:34–35).

Об'єднане товариство

У березні 1832 р. Господь сказав в одкровенні, що має бути організація для управління і виконання закону посвячення серед Його народу (УЗ 78:3). Він назвав цю організацію “Об'єднаним товариством” (УЗ 92:1). У подальших одкровеннях Господь давав додаткові настанови щодо цього Товариства (див., наприклад, УЗ 104).

2. Закон посвячення—вічний закон.

Закон посвячення є вічним законом, який Господь знову відкрив у наш розподіл. Згадки про те, як народ Господа жив за цим законом, можна знайти в Дорогоцінній Перлині, Новому Завіті та Книзі Мормона. Прочитайте або продивіться з учнями вказані нижче уривки:

- а. Мойсей 7:18. (Народ Еноха).
- б. Дії 4:32, 34–35. (Святі після воскресіння Спасителя).
- в. 4 Нефій 1:1–3, 12–13, 15. (Нефійці після відвідання їх Спасителем).

- Які благословення ви б мали, на ваш погляд, якби жили в громаді, де люди дотримуються закону посвячення?

3. Ми вже зараз можемо посвятити своє життя Господу.

Ми, святі Божі, мусимо бути в усьому готовими жити за законом посвячення в його повноті. Але нам не обов'язково чекати майбутнього, щоб посвятити Господу своє життя. Якщо ми будемо робити все залежне від нас, щоб жити за законом посвячення вже сьогодні, то це краще підготує нас до життя за повнотою закону, коли про це нас попросить Господь.

- Як саме ми можемо жити за законом посвячення в наш час? (Скористайтеся наведеною далі інформацією для обговорення або доповнення відповідей учнів. Обговорюючи ці пункти, пишіть їхні заголовки на дошці).

Усвідомити, що все, що у нас є, належить Господу

- Якщо ви проводили вправу на увагу, поверніться до неї. Якщо ви не робили цього, прочитайте з учнями УЗ 104:13–14 і Псалми 24:1. Чого ми можемо навчитися з цих віршів? Що означає бути управителем над своїм майном? Як знання про це має вплинути на наше ставлення до свого майна? Чому важливо розуміти, що все належить Господу? Що обіцяє нам Господь, якщо ми будемо відданими управителями над усім, що Він дає нам? (Див. УЗ 51:19; 78:22).

Єпископ Віктор Л. Браун, колишній Верховний єпископ Церкви, сказав, що доки ми “не відчуємо себе у повній гармонії” з тим принципом, що все,

що ми маємо, належить Господу, нам “буде важко, а то навіть і неможливо прийняти закон посвячення. Якщо ми будемо готуватися жити за цим законом, то з нетерпінням чекатимемо на день, коли прозвучить цей заклик. З іншого боку, якщо ми сподіваємося, що прозвучить він ще нескоро, аби втішатися накопиченням матеріального, то ми на хибній стежці” (“The Law of Consecration,” *1976 Devotional Speeches of the Year* [1977], 439).

- Прочитайте з учнями УЗ 19:26. Про що Господь застерігав Мартіна Гарріса в цьому вірші? Чому ми повинні подолати в собі пожадливість, якщо хочемо присвятити своє життя Господу? Як нам позбутися цієї пожадливості?

Президент Бригам Янг сказав: “Мене лякає надмірне прагнення земного в наших старійшинах більше, ніж орди пекла. Якщо перед нами вишикуються всі наші вороги ... по всьому світу разом з пеклом, вони не заподіють нам шкоди стільки, скільки її заподіє прагнення багатств, що є в серці цього народу, адже це ідопоклонство” (in *Journal of Discourses*, 5:353).

Приносити жертви, яких від нас просить Господь зараз

Ми повинні бути готовими приносити жертви, яких Господь вимагає від нас у наш час. Це стосується часу, талантів і майна. Перше Президентство і Кворум дванадцятьох кажуть, як ми можемо застосовувати принципи закону посвячення в наш час.

- Як ми можемо жертвувати своїм часом, талантами і майном для розбудови царства Божого у нашу добу? (Серед відповідей можуть бути ті, що вказані нижче).
 - а. Сплачувати десятину й пожертвування від посту і щедро допомагати нужденним в інші способи. Завдяки цьому ми можемо допомагати Церкві піклуватися про бідних і підтримувати важливі справи, необхідні для розбудови царства Божого на землі. Старійшина Меріон Г. Ромні запитував: “Що заважає нам давати також і щедрі пожертвування від посту, які ми б віддавали як надлишки за принципом Об’єданого товариства? Ніщо, крім нашої обмеженості” (in *Conference Report*, Apr. 1966, 100; or *Improvement Era*, June 1966, 537).
 - б. З готовністю служити в Церкві. Господь закликає кожну людину “вивч[ити] свій обов’язок і ді[яти] у чині, на який її призначено, з усією старанністю” (УЗ 107:99). Ми повинні якнайкраще виконувати отримані покликання. Крім конкретних церковних покликань, ми можемо ділитися євангелією з людьми, виконувати храмову роботу і зміцнювати свідчення нових або слабких у вірі людей.
 - в. Служити місіонером повного дня. Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму дванадцятьох, учив: “Служіння на місії вчить вас жити за законом посвячення. Можливо, це буде єдиний час у вашому житті, коли ви зможете віддавати Господу весь свій час, усі таланти і сили. У відповідь Господь благословить вас, і Його Дух буде з вами. Він буде поруч і зміцнюватиме вас” (in *Conference Report*, Apr. 1996, 50; or *Ensign*, May 1996, 36).

Розвивати Христову любов до інших

- Прочитайте з учнями УЗ 82:19 та Кн. Якова 2:17. Чого нас учить Господь у цих уривках стосовно прояву любові до інших? Чому нам необхідно

розвивати Христову любов до людей, якщо ми хочемо жити за законом посвячення?

Скажіть, що здатність любити людей так, як їх любить Христос, є основою закону посвячення. Коли зростає наша любов, зростає і здатність жити за цим законом. Попросіть учнів розповісти про випадки, коли вони або інші люди жертвували часом і статком, щоб допомогти людям, які опинилися в нужді. Якщо доречно, ви можете прочитати наведену далі історію, яку розповів Президент Томас С. Монсон.

“У мене багато спогадів про дитинство. Очікування недільного обіду є одним з них. Коли ми, діти, ... сідали за стіл, коли аромат смаженої яловичини наповнював кімнату, мати казала мені: “Томмі, перш ніж їсти, віднеси цю тарілку з їжею до нашого сусіда, старого Боба, і мерщій назад”.

Я все ніяк не міг зрозуміти: чому б спочатку не поїсти, а вже потім віднести обід людині. Я ніколи не сперечався, але біг до будинку Боба і ледве міг дочекатися, поки він на своїх старечих ногах дошкунтильговував до дверей. Тоді я давав йому тарілку з їжею. Він повертав мені чисту тарілку з минулої неділі й пропонував 10 центів як плату за моє служіння. Моя відповідь завжди залишалася незмінною: “Я не можу взяти гроші. Мені перепаде від мами”. Тоді він куйовдив моє біляве волосся і казав: “Синку, у тебе чудова мати. Скажи їй спасибі”. Недільний обід завжди здавався мені трохи смачнішим після того, як я виконував це своє завдання” (“The Long Line of the Lonely,” *Ensign*, Feb. 1992, 4).

Намагайтеся в усіх аспектах посвячувати своє життя Господу

Старійшина Ніл А. Максвелл, з Кворуму дванадцятьох, казав: “Ми схильні розглядати посвячення лише стосовно майна та грошей. Але існує безліч шляхів недодати” (in Conference Report, Oct. 1992, 90; or *Ensign*, Nov. 1992, 66).

- Як саме людина може “недодати”, маючи можливість посвятити більше на служіння Богу і Його дітям? (Див. УЗ 64:34 і наведені далі приклади старійшини Максвелла, що описують, як ми іноді недостатньо присвячуємо себе Господу).
 - а. Небажання повністю підкоритися волі Господа. “Підкорення своєї волі насправді є тим єдиним, що належить особисто нам, що ми можемо покласти на олтар Бога,—казав старійшина Максвелл.— Багато з того, що ми “віддаємо”, ... насправді є тим, що Він і так нам віддав або позичив. Та коли ми з вами остаточно підкоряємо себе, так щоб наша воля була поглинутою волею Бога, тоді ми насправді щось віддаємо Йому! У дійсності це єдина наша особиста власність!” (in Conference Report, Oct. 1995, 30; or *Ensign*, Nov. 1995, 24).
 - б. Небажання позбутися егоїзму, що виражається у фразах “наша роль, наш час, наша перевага і наше майно” (in Conference Report, Oct. 1995, 28).
 - в. Приділяти занадто багато часу й уваги хоббі і заняттям чимось мало-важливим.
 - г. Робити щось добре для людей, але залишатися “відносно далеким від святих храмів Ісуса та Його Священних Писань” (in Conference Report, Oct. 1995, 27).

- д. Бути сумлінним у виконанні сімейних обов'язків, але не наслідувати приклад Ісуса в лагідності до когось із домашніх.
 - е. Займатися своїм розвитком, а не розвитком Божого царства.
 - є. Ділитися талантами на людях, а в душі приховувати особливу гординю.
 - ж. Приймати покликання в Церкві і в той же час серцем більше зосереджуватися на збереженні своєї певної ролі у світі.
- (Див. Conference Report, Oct. 1992, 88–92; or *Ensign*, Nov. 1992, 65–67; and Conference Report, Oct. 1995, 27–30; or *Ensign*, Nov. 1995, 22–24).
- Які благословення ми отримуємо, коли намагаємося більше присвятити себе Господу?

Завершення

Заохочуйте учнів дослідити своє життя й подивитися, як саме вони можуть повніше посвятити себе Господу. Скажіть, що для цього нам слід усвідомлювати: усе, що ми маємо, належить Господу; нам треба зараз приносити жертви, які вимагаються від нас; і нам треба розвивати в собі Христову любов до людей.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Господня комора

Господня комора згадується кілька разів в Ученні і Завітах у зв'язку з піклуванням про бідних (УЗ 42:34; 78:3; 83:5–6). Щоб допомогти зрозуміти, що таке комора Господа і як вона функціонує у наш час, поділіться наведеною далі інформацією зі *Збірника інструкцій Церкви*:

“Господня комора одержує, несе відповідальність за священні пожертвування святих і розподіляє їх. Комора може бути настільки простою або ускладненою, як цього вимагають обставини. Це може бути перелік можливих способів служіння, кошти на рахунку, їжа в комірчині або речі в будинку. Комора встановлюється тоді, коли вірні члени Церкви присвячують єпископові свій час, таланти, навички, співчуття, матеріали і фінансові ресурси, піклуючись про бідних і будуючи царство Бога на землі.

Тому Господня комора існує в кожному приході. Єпископ є відповідальним за комору. Керуючись натхненням [від] Господа, він розподіляє пожертвування святих бідним і нужденним. Кворуми священства і Товариство допомоги допомагають йому. Провідники колу і території дають настанови і підтримують єпископа в його обов'язках“ (*Книга 2: Провідники священства й допоміжних організацій* [1998], с. 256).

- Як кожен з нас може зробити свій внесок в комору Господа у своєму приході?

2. “Рівні в земному” (УЗ 78:6)

Слово *рівні* часто вживається в Ученні і Завітах в контексті рівності в мирських речах (УЗ 51:3; 70:14; 78:6). Поясніть, що це не означає, що всі управительства є абсолютно однаковими. Це скоріше означає, що вони даються відповідно до потреб кожної особи і сім'ї (УЗ 42:32; 51:3). Вони рівні в тому плані, що всі святі мають “рівні права на власність” для задоволення своїх потреб (УЗ 82:17).

“Прагніть щиро найкращих дарів”

Урок
15

Мета Допомогти учням упізнавати дари Духа, прагнути мати їх та користуватися ними на благо інших.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 46; Уложення віри 1:7.
 - б. 1 Коринтянам 12–13; Мороній 10:8–18 (додаткові уривки з Писань).
 - в. *Наш спадок*, сс. 42–43, 47–48, 63.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть учнів підготуватися прочитати наступні історії з книги *Наш спадок* про те, як:
 - а. Ньюел Найт благословив на зцілення Філо Діббла (сс. 42–43).
 - б. Аманда Сміт отримала одкровення, як лікувати пораненого сина (сс. 47–48).
 - в. Пророк Джозеф Сміт пророкував про місіонерське служіння Дена Джоунса (с. 63).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Попросіть учнів уявити, що вони засівають город.

- Насіння яких рослин ви б посадили на городі.

Дайте учням кілька секунд на роздуми, а потім попросіть кількох назвати, щоб вони хотіли виростити на городі. Зверніть увагу присутніх на різницю у виборі учнів. Зазначте, що город кожного може бути іншим, проте всі вони можуть бути прекрасними і корисними.

- Коли ви посадите насіння, що необхідно робити далі для хорошого врожаю?

Коли учні дадуть відповіді, поясніть, що в цьому уроці мова йтиме про дари Духа. Нагадайте учням, що у кожного в городі можуть бути різні рослини, але всі вони можуть бути корисними і красивими. Так і з членами Церкви, які можуть отримувати різні дари Духа, але всі ці дари будуть корисними для розбудови царства Божого. І як насіння й рослини, дари Духа слід жити і доглядати, тільки тоді вони розв'яжуться і принесуть користь.

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Усі віддані члени Церкви можуть отримати дари Духа.

Скажіть, що дари Духа—це духовні благословення або здібності, що даються через Святого Духа. Ці дари були забрані із землі в період Великого відступництва, але Бог відновив їх у ранні дні цього розподілу. Використання цих дарів може благословляти, напучувати та об'єднувати нас.

Попросіть призначених учнів прочитати розповіді з книги *Наш спадок* (див. “Підготовка”, пункт 3). Після кожної розповіді обговоріть, про які дари йде мова в історії: Ньюел Найт мав віру зцілити (УЗ 46:20), у Філо Діббла та Алми Сміта була віра зцілитися (УЗ 46:19), Аманда Сміт отримала одкровення (Уложення віри 1:7), пророк Джозеф Сміт мав дар пророцтва (УЗ 46:22), а Ден Джоунс отримав дар навчати (Мороній 10:9–10).

- Які дари Духа Господь назвав в УЗ 46? (Попросіть учнів прочитати вказані далі уривки з Писань і назвати духовні дари, описані в кожному з уривків. Стисло запишіть ці дари на дошці).
 - а. УЗ 46:13. (Знання, дане “Святим Духом, ... що Ісус Христос є Син Бога і що Його було розіп'ято за гріхи світу”).
 - б. УЗ 46:14. (Віра у свідчення інших людей про Спасителя).
 - в. УЗ 46:15. (Знання про “відмінності в управлінні”). Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі, з Кворуму дванадцятьох, сказав, що цей дар “використовується в управлінні Церквою” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 278).
 - г. УЗ 46:16. (Розпізнання “відмінност[ей] в діях, чи від Бога вони”. Цей дар допомагає нам розпізнавати, походить якесь вчення або вплив від Бога чи з іншого джерела).
 - д. УЗ 46:17–18. (Мудрість і знання).
 - е. УЗ 46:19. (Віра, щоб зцілитися).
 - є. УЗ 46:20. (Віра, щоб зцілити).
 - ж. УЗ 46:21. (Творіння чудес).
 - з. УЗ 46:22. (Пророцтво).
 - и. УЗ 46:23. (Розпізнання духів).
 - і. УЗ 46:24. (Говорити мовами).
 - к. УЗ 46:25. (Тлумачення мов).

Ви можете зауважити, що дари Духа також описуються у 1 Коринтянам 12:4–12; 13:1–13 та Мороній 10:8–18.

- Хто може отримати дари Духа? (Див. УЗ 46:8, 11. Зазначте, що Бог дає принаймні один з цих дарів кожному відданому члену Церкви, який отримав дар Святого Духа. Якщо ви навчаєте молодь, наголосіть, що і в них є духовні дари. Ви також можете зауважити, що люди, які не отримують дарів від Святого Духа, усе ж можуть бути благословенні унікальною здатністю допомагати людям і зміцнювати їх).

2. Бог дає дари Духа на користь Своїм дітям.

- Згідно з УЗ 46, для чого даються дари Духа? (Скористайтеся наведеною далі інформацією для обговорення або доповнення відповідей учнів. Обговорюючи ці пункти, пишiть їхні заголовки на дошці).

Щоб зміцнювати і благословляти нас індивідуально

- Прочитайте з учнями УЗ 46:9. Як саме дари Духа можуть допомогти нам індивідуально? Які дари виявилися особливо цінними для вас? (Ви можете запросити учнів розповісти про випадки, коли їх зміцнили або благословили їхні духовні дари).

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, учив, що дари Духа “можуть вести нас до Бога. Вони можуть захищати нас від сили ворога. Вони можуть компенсувати те, чого в нас не вистачає, і усунути наші недоліки” (“Spiritual Gifts,” *Ensign*, Sept. 1986, 72).

Щоб ми могли служити людям

Прочитайте з учнями УЗ 46:11–12, 26. Потім поділіться наведеним далі твердженням.

Старійшина Орсон Пратт, з Кворуму дванадцятьох, казав: “Духовні дари зустрічаються серед членів Церкви відповідно до їхньої відданості, їхніх обставин, природних здібностей, обов’язків та покликань—так, щоб усі були належним чином навчені, підтримані, удосконалені й спасенні” (*Masterful Discourses and Writings of Orson Pratt*, comp. N. B. Lundwall [1953], 571).

- Як конкретний духовний дар допоміг вам служити людям? Які благословення отримали ви завдяки духовним дарам інших людей?

По ходу обговорення ви можете прочитати наведену далі історію:

“Коли ми заклопотано готувалися до різдвяної вечері, моя сестра-підліток із захопленням відкрила сервант, щоб дістати порцеляновий посуд зі срібним обідком. Цей чудовий ... сервіз моя бабуся подарувала мамі й татові на весілля, і ним користувалися лише в особливих випадках. Та дістаючи кілька цих безцінних тарілок із серванта, сестра зачепилася за щось ліктем, і тарілки вислизнули в неї з рук. Її відчайдушні спроби склеїти ці тарілки були марними. Вигляд розбитої порцеляни на підлозі був таким же жахливий, як і вираз відчаю на обличчі сестри.

Мати, що поралася біля плити, завмерла на місці, а радісний гомін святкової домівки вмить стих—ми, наче вкопані, стояли у страшній тиші, що запала. Навіть не повернувшись, щоб подивитися, що трапилось, мати тихо і швидко вийшла з кімнати. Після цього решта з нас намагалася повернутися до ритму святкової підготовки.

Усі, крім моєї сестри. Вона стояла нерухомо, а по її щоках градом котилися сльози. Витерши їх ще раз, вона механічно взялася за віник і совок і почала змитати осколки. Потім вона присіла і повільно почала вибирати більші з них й обережно класти їх на совок.

Через кілька хвилин мати повернулася до кухні і міцно обійняла свою нещасну дочку. Сестра голосно заплакала. [Мати] тихо промовляла: “Усе гаразд, сонечко, люди важливіші, ніж речі”.

Потім мама розповіла мені, що тоді пішла в іншу кімнату помолитися й отримала відчуття спокою і натхнення, як саме втішити мою сестру. Дар духовного бачення, який отримала того Різдва моя мама, став найціннішим подарунком, який отримала наша сім'я“ (Laura Russell Bunker, "The Art of Perspective," *Ensign*, Dec. 1998, 54–55).

Ви можете обговорити, які дари Духа були б доречними в наведених далі ситуаціях. Нехай клас знову відкриє УЗ 46:13–25.

- а. Домашнього вчителя запросила до себе підопічна сім'я, щоб він дав благословення священства.
- б. Місіонера покликали бути президентом маленької філії Церкви.
- в. Молоду жінку призначили провести урок в її класі.
- г. Порадник в Аароновому священстві відповідає за групу дияконів, яка потрапила в тяжку ситуацію, перебуваючи вночі у таборі.
- д. Президент Товариства допомоги призначає візитних учительок до сестер у приході або філії.

Щоб нас не було обмануто

- Прочитайте з учнями УЗ 46:8. Як дари Духа можуть допомогти нам уникнути поганого впливу чи обману?

3. Ми повинні шукати й розвивати дари Духа.

Господь сказав нам: “Прагніть щиро найкращих дарів, завжди пам'ятаючи, для чого їх дано” (УЗ 46:8).

- Як саме ми можемо розкривати духовні дари, дані нам Богом? (Серед відповідей можуть бути такі: ми можемо розмірковувати, молитися, поститися, читати своє патріарше благословення, виконувати заповіді і служити людям. Див. також наступну цитату). Що ми можемо робити, аби плекати й розвивати дані нам духовні дари?

Пророк Джозеф Сміт учив, що багато дарів Духа, наприклад, мудрість або дар зцілювати, не проявляються, поки в них не виникає потреба. Він сказав, що “для дії цих дарів необхідні відповідні час та умови” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 246).

- Як саме ми можемо шукати дарів Духа? (Попросіть учнів прочитати наведені нижче уривки з Писань і визначити, чого вони навчають про пошук дарів Духа. Підсумуйте обговорення на дошці).
 - а. УЗ 46:7, 30. (Просіть Бога і тримайтеся підказок Духа; див. також подане далі висловлювання президента Джорджа К. Кеннона).
 - б. УЗ 46:9. (Шукайте дарів, щоб робити добро людям, а не з корисливих міркувань).
 - в. УЗ 46:31. (Робіть усе в ім'я Христа).
 - г. УЗ 46:32. (Дякуйте Богові за дари, які Він вам дав).
 - д. УЗ 46:33. (Постійно будьте доброчесними і святими).

Президент Джордж К. Кеннон учив: “Якщо серед нас є недосконалі, нашим обов'язком є молитися про дар, який зробить нас досконалими. Чи є у мене недоліки? Повно. Який мій обов'язок? Молитися, щоб Бог дав мені

дари, які виправлять ці недосконалості. Якщо я гнівна людина, мій обов'язок молитися про милосердя, яке довготерпить і не лютує. А якщо я заздрю? Мій обов'язок шукати милосердя, що не заздрить. Так і з усіма дарами євангелії. Для цього вони й існують. Ніхто не може сказати: "З цим нічого не вдієш, такий вже я". Її це не виправдовує, адже Бог пообіцяв дати силу, щоб виправити все це, і дати дари, щоб викоринити таке" (*Millennial Star*, 23 Apr. 1894, 260).

Старійшина Даллін Х. Оукс розповів, як його мати застосовувала принципи пошуку дарів Духа: "Втративши чоловіка, моя овдовіла мати відчувала, скільки всього лягло їй на плечі. Як вона молилася, щоб мати силу виконати свій обов'язок—поставити на ноги трьох малих дітей! Вона прагнула, вона була гідною і вона отримала свої благословення! На її молитви відповіді прийшли у різний спосіб, в тому числі їй були дані й духовні дари. Цих дарів було багато, але в моїй пам'яті закарбувалися саме дари віри, свідчення й мудрості. Вона була великою жінкою в Сіоні" (*Ensign*, Sept. 1986, 72).

Завершення

Заохотьте учнів прагнути дарів Духа і користуватися дарами, які їм було дано, для служіння іншим. Якщо Дух підказує, свідчить про істини, що обговорювалися в уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Використовувати духовні дари для служіння людям

Принесіть до класу такі ілюстрації, якщо вони вам доступні: Дівчина виступає в Церкві (Набір ілюстрацій "Євангелія в мистецтві", 607); Єпископ (Набір ілюстрацій "Євангелія в мистецтві", 611); Місіонери вчать євангелії Ісуса Христа (Набір ілюстрацій "Євангелія в мистецтві", 612); Благословення хворого (Набір ілюстрацій "Євангелія в мистецтві", 613); Домашнє вчителювання (Набір ілюстрацій "Євангелія в мистецтві", 614) та Служачи одне одному (Набір ілюстрацій "Євангелія в мистецтві", 615). Показуйте по одній ілюстрації і просіть учнів описати, який дар Духа знадобиться в кожній із ситуацій.

Попросіть учнів подумати про свої обов'язки. Наприклад, вони можуть подумати про свої обов'язки батьків, братів і сестер, провідників священства чи допоміжних організацій або домашніх і візитних учителів. Потім попросіть їх подумки відповісти для себе на запитання: Пошук яких дарів Духа допоможе вам краще служити людям?

2. Інші духовні дари

- Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі навчав: "Духовні дари незліченні за кількістю й безмежні за різноманітністю. Ті, що вказані в явлених Писаннях, є лише прикладами" (*A New Witness for the Articles of Faith*, 371). Крім тих, що вказані в УЗ 46, які ще можуть бути духовні дари?

Старійшина Марвін Дж. Ештон, з Кворуму дванадцятьох, сказав, що "серед менш явних дарів є дар запитувати, дар слухати, дар чути і приймати тихий, лагідний голос, ... дар уникати суперечок, дар знаходити злагоду, ... дар шукати праведності, дар не засуджувати, дар звертатися до Бога за проводом,

дар бути учнем, дар піклуватися про людей, дар уміти розмірковувати, дар молитися, дар складати сильне свідчення і дар отримати Святого Духа” (in Conference Report, Oct. 1987, 23; or *Ensign*, Nov. 1987, 20).

3. Розпізнання справжніх дарів Духа

Скажіть, що Сатана може намагатися підробляти духовні дари і цим обманювати людей. Стурбований проявами цих підробних дарів серед членів Церкви, пророк Джозеф Сміт звернувся до Господа й отримав одкровення, записане нині в УЗ 50.

Щоб показати класу, як розрізнати справжні й підробні духовні дари, ви можете продивитися УЗ 50:17–24. Наголосіть: якщо дар іде від Бога, він буде змінювати нас на краще і принесе нам радість. Він спонукатиме нас чинити добро, любити Бога і служити Йому, а також вірити в Христа. Якщо духовний прояв не зміцнює у хорошому або якщо він спонукає до гріха, то він не від Бога. Питання про те, як уникати обману і поганого впливу, буде докладніше обговорюватися в уроці 24.

4. Навчання з допомогою Духа

- Поясніть, що навчати євангелії—це дар від Духа (Мороній 10:9–10). Потім прочитайте з учнями УЗ 42:13–14 та 50:17–18. Що означає навчати через Духа? Чому так важливо навчати через Духа? (Див. 2 Нефій 33:1, УЗ 50:21–22 та наведену далі цитату).

У *Збірнику інструкцій Церкви* сказано: “Особа може навчати глибоким істинам і члени класу будуть залучені до обговорення, але без присутності Духа ці речі не зможуть так сильно вплинути на душу” (*Книга 2: Провідники священства й допоміжних організацій* [1998], с. 300).

- Як учителі можуть запросити Святого Духа, коли навчають? (Див. с. viii цього посібника). Як можуть запрошувати Духа учні?
- Прочитайте з учнями УЗ 43:8 та 88:122. Як ці вірші можна застосувати до нашого класу Недільної школи? (Наголосіть на тому, як важливо навчати і напучувати одне одного). З вашого досвіду, як викладання і вивчення через Духа допомагає нам напучувати одне одного і разом радіти?

5. Фільм “Не обдарований красномовством чоловік”

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), ви можете показати 6-хвилинний фільм “Не обдарований красномовством чоловік”. Якщо ви вирішите показати його, зробіть це по ходу другої або третьої частини уроку.

Скажіть, що це історія про те, як один смиренний учитель допоміг Бригаму Янгу стати на вершині до відновленої євангелії. Фільм починається зі слів Бригама Янга, з якими він виступив на генеральній конференції, де він запитав: “Що переконує людину?” (in *Journal of Discourses*, 1:90). Заохотьте учнів знайти відповідь на це запитання під час перегляду відеофільму. Потім поставте наступні запитання:

- Що переконує людей в істинності євангелії?
- Як ми можемо брати приклад з Елейзера Міллера, коли навчаємо євангелії?

“Піднось свої священнодійства в Мій святий день”

Урок
16

Мета Допомогти учням зміцнитися в бажанні зберігати у святості Суботній день.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 59, а також інші уривки з Писань, що згадуються в уроці.
 - б. Путівник по Писаннях, “Суботній день”, с. 191.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо у вас є ілюстрація “Ісус молиться в Гефсиманії”, підготуйте її для використання на уроці (62175 192; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 227).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

- Що ви відчуваєте, коли входите до храму? (Якщо учні ще не були у храмі, запитайте, які відчуття вони очікують мати там. Під час обговорення, протиставте атмосферу в храмі з атмосферою у світі).
- Прочитайте з учнями УЗ 109:13. Що відрізняє храм від усіх інших місць? (Господь освятив його. Це Його дім).
- Прочитайте з учнями Буття 2:1–3. Скажіть, що тут ідеться про те, як Господь запровадив Суботній день. Згідно з цим уривком, чим Суботній день відрізняється від усіх інших днів? (Господь освятив його. Субота—це Його день).

Поясніть, що цей урок стосуватиметься Суботнього дня. Зазначте, що в певному розумінні ми можемо “входити” в Суботній день з таким самим благоговінням, яке відчуваємо, входячи до храму. Ми можемо пам’ятати, що Господь освятив Суботній день і що поклонятися в Його день і служити Йому—це наш привілей.

Обговорення і застосування У цьому уроці подано більше матеріалу, ніж ви зможете викласти за одне заняття. Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів.

1. Господь встановив Суботній день.

Скажіть, що Господь створив прообраз Суботнього дня під час Сотворіння. Попрацювавши шість днів, Він відпочив на сьомий і освятив його як святий день (Буття 2:2–3). З найдавніших давен Він заповідав Своїм дітям зберігати Суботній день у святості (Путівник по Писаннях, “Суботній день”, с. 191).

- Прочитайте з учнями Вихід 20:8–11 та 31:13–17. Зазначте, що ця заповідь повторюється в Писаннях безліч разів (див. Путівник по Писаннях, “Суботній день”, с. 191). Чому, на ваш погляд, заповідь зберігати у святості Суботній день мала таку значущість у всі віки?

Господь у наш розподіл знову наголосив на важливості Суботнього дня. Він відкрив через пророка Джозефа Сміта, що в цей день нам слід виявляти відданість Йому, відвідуючи церковні збори, причащаючись і відпочиваючи від своїх трудів (УЗ 59:9–13).

2. Виявляйте відданість Богу через поклоніння Йому на недільних церковних зборах.

- Господь сказав: “Ходи в дім молитви ... в Мій святий день” (УЗ 59:9). Чому, на вашу думку, так важливо збиратися разом в Суботній день і вклонятися Богові? Які благословення ви отримуєте, коли відвідуєте недільні церковні збори?
- Президент Гордон Б. Хінклі сказав, що “кожні причасні збори мають бути духовним бенкетом” і “часом духовного відновлення” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 563, 564). Як нам досягти цього? Як нам зробити відвідання інших зборів у неділю духовно кориснішими? (Відповіді можуть бути такими: приходити в душі поклоніння, бути пунктуальними, заздалегідь вивчати матеріали заданого уроку, активно брати участь на заняттях, уважно слухати, намагатися допомогти іншим і не критикувати виступаючих або вчителів).

Президент Спенсер В. Кімбол, 12-й Президент Церкви, сказав: “Ми не ходимо на недільні збори, щоб розважатися чи навіть тільки навчатися. Ми йдемо поклонятися Господу. Це обов’язок кожного окремо, і що б не звучало з трибуни, якщо людина бажає вклонятися Господу в душі й істині, вона може досягти цього, відвідуючи збори, причащаючись і розмірковуючи над красою євангелії. Якщо служба була для вас невдалою, то винний в цьому ніхто інший як ми самі. Ніхто не може вклонятися за вас” (“The Sabbath—A Delight,” *Ensign*, Jan. 1978, 4–5).

- Як саме ми можемо готуватися до недільних зборів? Як батьки можуть допомагати дітям черпати більше з недільних зборів? (Запросіть учнів розповісти про випадки, пов’язані з цими запитаннями).
- Як музика може збагатити недільні збори? (Див. *Гімни*, сс. ix–x). Чому важливо, щоб усі співали гімни? (Див. УЗ 25:12). Які благословення ви отримали завдяки співу гімнів?

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, висловив стурбованість, “що все більше і більше наших провідників і членів Церкви не співають загальні гімни”. Він радив: “Ми повинні співати пісні Сіону—вони є невід’ємною частиною нашого поклоніння” (in *Conference Report*, Oct. 1991, 29; or *Ensign*, Nov. 1991, 22).

- Як ми можемо змістовно брати участь у загальних молитвах на недільних зборах?
- Чому благоговіння є важливим для церковних зборів?

Старійшина Бойд К. Пекер сказав, що ми маємо бути благоговійними в каплиці, аби не завадити “тим, хто налаштовується на тонке духовне спілкування”. Він також попереджав, що благоговіння—“це не просто повна тиша. Нам слід з терпінням ставитися до маленьких дітей—навіть до верещання дитини, яку виводять із залу, що час від часу трапляється” (in Conference Report, Oct. 1991, 28; or *Ensign*, Nov. 1991, 22).

Президент Гордон Б. Хінклі розповів про неприємну історію, яка сталася під час його місії.

“Ми проводили збори у залі будинку муніципалітету, який орендували. Підлога була дерев’яною, і ... кожне пересування стільця супроводжувалося різким неприємним звуком. Але найгіршим було не це. Найгіршим був гомін від розмов прихожан.

Одного разу ми запросили сім’ю, з якою познайомилися, коли проповідували. Ми, місіонери, стояли біля дверей і з нетерпінням чекали на їхній прихід. Зал наповнював звичний шум жвавого спілкування, створеного гучними розмовами членів Церкви між собою. Ця сім’я, увійшовши до приміщення, тихо пройшла до вільних стільців, на мить стала на коліна і, заплющивши очі, помолилась. Потім вони сіли, виявляючи дух благоговіння серед усієї цієї суєти.

Чесно кажучи, мені було соромно. Вони вважали, що прийшли на богослужіння, і поводити себе відповідним чином.

Після зборів вони тихо пішли, а коли ми побачилися вдруге, вони сказали, що побачене їх розчарувало. Досі не можу про це забути“ (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 557).

- Як ми можемо зробити церковні збори більш благоговійними?

3. Виявляйте відданість Богу через прийняття причастя.

Покажіть ілюстрацію, де зображено Ісуса, Який молиться в Гефсиманії.

- Господь повелів нам приймати в Суботній день причастя (УЗ 59:9, 12). Чому важливо причащатися щотижня? (Див. УЗ 59:9, 3 Нефій 18:6–7 та наведену далі цитату).

Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Вікна необхідно мити регулярно, щоб на них не було пилу й бруду. Як земні вікна потребують регулярного ретельного миття, так його потребують і вікна нашої духовності. Коли ми гідно причащаємося, то поновлюємо наші христильні завіти, очищуємо своє бачення вічної мети і божественних пріоритетів. Причасні молитви спонукають до особистого самоаналізу, покаяння й оновленого посвячення себе. Ми заявляємо про готовність пам’ятати нашого Спасителя, Ісуса Христа” (in Conference Report, Oct. 1995, 103; or *Ensign*, Nov. 1995, 77).

- Як прийняття причастя благословило ваше життя?
- Як ми можемо підготуватися до прийняття причастя? Як батьки можуть допомагати дітям готуватися до цього обряду? (Ви можете обговорити, як допомагати дітям різних вікових груп). Як спів причасного гімну допомагає вам налаштуватися? Як на це впливають причасні молитви? (Див. УЗ 20:77, 79).

- Чому ми повинні бути гідними приймати причастя? (Див. 1 Коринтянам 11:28–29; 3 Нефій 18:29; Мормон 9:29).
- Як ми можемо зосереджуватися розумом і серцем на Ісусі, коли приймаємо причастя?
- Як нам зробити обряд причастя змістовнішим для себе? (Підкресліть, що цей обряд не повинен ставати звичним або рутинним). Як причастя може зміцнити нашу рішучість бути відданим Спасителю в інші дні тижня?
- У Суботній день ми повинні не тільки приймати причастя, а й підносити до Господа свої жертвування і священнодійства (УЗ 59:9, 12). Це означає, що нам слід приносити жертвування, які б показали нашу відданість Йому. Які ми повинні приносити жертви? (Див. УЗ 59:8; виноска б до УЗ 59:12; УЗ 64:34; 97:8; а також наведену далі цитату).

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму дванадцятьох, казав:

“Після Свого земного служіння ... Ісус сказав Своїм нефійським апостолам, що більше не прийматиме цілоспалення—тепер Його послідовники мають приносити Йому в жертву “скрушене серце і упокорений дух” (3 Неф. 9:19–20; див. також УЗ 59:8, 12). Господь не вимагає, щоб ми приносили Йому в жертву наших тварин чи зерна, тепер Він просить нас зрестися всього нечистого. Це найвище виконання закону жертви сягає глибини душі людини.

Коли ми підкорюємо свої егоїстичні бажання і ставимо на перше місце в житті Бога, та обіцяємо служити Йому, якою б не була ціна, тоді ми живемо за законом жертви” (“The Law of Sacrifice,” *Ensign*, Oct. 1998, 10–11).

4. Виявляйте відданість Богу відпочиваючи від своїх трудів.

- В УЗ 59:10 Господь сказав, що в Суботній день ми маємо “відпочивати від своїх трудів” (див. також вірш 13). Що означає відпочивати від своїх трудів? Як відпочинок від роботи виявляє нашу відданість Богові?
- Відпочиваючи від своїх трудів, у Суботу нам слід утримуватися від купівлі і продажу, місць розваг та інших мирських інтересів (див. Ісаїя 58:13, особливо зверніть увагу на фрази “не чинити своїх забаганок” та “діла свого не шукати”). Які справи заважають вам відчувати дух Суботнього дня? Які мирські турботи часто намагаються прокрастися в Суботній день? Як ми можемо звільнитися від цих турбот?

Верховний єпископ Х. Девід Бертон сказав: “Я розумію, наскільки важко—особливо нашій молоді—дотримуватися Суботнього дня, коли ігри спортивних команд, за які вони бажають виступати, ставлять на неділю. Я також знаю, як це звично для багатьох—у Суботній день зупинитися біля крамниці, щоб зробити лише кілька покупок. Але я також знаю, що збереження Суботнього дня у святості є однією з найважливіших заповідей, які нам необхідно виконувати, щоб чути нашіптування Духа” (in Conference Report, Oct. 1998, 9; or *Ensign*, Nov. 1998, 9).

- Відпочивати від трудів не означає байдикувати. Навпаки, ми повинні брати приклад зі Спасителя і “чинити добро й у суботу” (Матвій 12:12; див. також Лука 13:10–17; Іван 5:1–19). Які справи, на ваш погляд, є доречними для Суботнього дня? (Напишіть відповіді на дошці). Як ми можемо покращити особисте поклоніння в Суботній день?

Президент Спенсер В. Кімбол навчав: “Субота—це святий день, у який належить робити те, що є гідним і святим. ... Утримання від роботи і розваг є важливим, але недостатнім. Субота закликає до конструктивних думок і вчинків, і якщо людина просто вештається, нічого не роблячи в Суботу, вона її порушує. Дотримуватися її означає ставати на коліна в молитві, готуватися до уроків, вивчати євангелію, розмірковувати, відвідувати хворих і нужденних, писати листи місіонерам, трохи поспати, почитати хороші книжки чи публікації і відвідувати всі збори, на яких вас очікують у той день” (*Ensign*, Jan. 1978, 4).

- Як можна визначити, що є доречним для Суботнього дня? (Відповіді можуть бути такими: стежити за тим, щоб наші справи вшановували Бога, щоб вони духовно надихали, підживлювали віру, зміцнювали сім’ю, несли добро іншим і щоб не були нашими повсякденними справами).
- Як саме ми можемо зміцнювати свої сім’ї в Суботній день? Як батьки можуть допомагати дітям насолоджуватися Суботою і зберігати її в святості? (Див. наведені далі цитати. Запросіть учнів розповісти про випадки, пов’язані з цими запитаннями. Дайте учням завдання: вибрати один конкретний спосіб зробити Суботній день більш змістовним для своєї сім’ї).

Президент Гордон В. Хінклі сказав: “Нехай святі останніх днів у Суботній день будуть вдома, навчають свої сім’ї, читають Писання, роблять щось корисне і прекрасне і спілкуються з Господом” (“Excerpts from Recent Addresses of President Gordon V. Hinckley,” *Ensign*, July 1996, 73).

Президент Хінклі також радив: “Я не хочу бути ханжою. Я не хочу, щоб ви зачиняли своїх дітей вдома і весь день читали їм Біблію. Будьте мудрі. Будьте уважні. Але нехай це буде день, коли ви можете сісти із сім’єю і поговорити про священне і хороше” (*Teachings of Gordon V. Hinckley*, 559–560).

Перше Президентство, оголошуючи в 1980 році консолідований розклад недільних зборів, заявило:

“На людей і на сім’ї лягає більше відповідальності за належне дотримання Суботнього дня. Залишатиметься більше часу для особистого вивчення Писань і дослідження євангелії сім’єю.

Очікується, що цей новий розклад зборів і заходів приведе до подальшого духовного зростання членів Церкви” (*Church News*, 2 Feb. 1980, 3).

- Суботній день має бути днем молитви (УЗ 59:14). Як у цей день ми можемо більше молитися? Як нам зробити свої молитви змістовнішими?
- Що вам заважає зробити Суботній день настільки змістовним, наскільки вам би хотілося? Що ви робите, аби прибрати ці перепони? Як ретельне планування може допомогти вам подолати те, що заважає?

5. Господь благословляє тих, хто зберігає у святості Суботній день.

- Прочитайте з учнями УЗ 59:9, 13, 15–17. Які благословення Господь обіцяє людям, які зберігають у святості Суботній день? (Напишіть відповіді на дошці).
- Як дотримання Суботнього дня допомагає нам бути “незаплямованими від світу”? (УЗ 59:9; відповіді можуть бути такими: це допомагає нам каятися, поновлювати христильні завіти і зосереджуватися на Богові й вічному, а не на мирському).

- Як дотримання Суботи допомагає нам здобути повноту радості, яку Господь обіцяє в УЗ 59:13? Як належне дотримання Суботи допомогло вам отримати фізичну й духовну силу? Як це допомогло вам бути більш продуктивними в інші дні тижня?
- Господь пообіцяв, що ті, хто дотримуються закону Суботи, отримають “повноту землі” і “те добре, що ... із землі” (УЗ 59:16–17; див. також Ісає 58:14). Які здійснення цього обіцяння ви бачили?
- Які ще благословення отримали ви і ваша сім'я за дотримання святості Суботнього дня?
- Господь сказав, що Суботній день має бути днем радості (УЗ 59:14). Ісає сказав, що ми маємо називати “суботу приємністю” (Ісає 58:13). Чи не здавався вам Суботній день більше днем обмежень, ніж радості? Як зробити Суботу днем радості і “приємністю” для нас? (Один зі шляхів—зосередитися на тому, що ми маємо робити, а не чого не повинні робити).

Завершення

Заохотьте учнів визначити, як вони можуть краще дотримуватися закону Суботнього дня. Свідчіть, що якщо вони будуть зберігати цей день святим, Господь благословить їх більшою духовною силою і радістю.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Пропозиції тим, хто змушений працювати в неділю

Скажіть, що членам Церкви необхідно робити все можливе і вибирати таку роботу, яка б не вимагала від них праці в неділю. Втім, можуть виникати ситуації, коли роботодавці вимагають цього. Запитайте учнів, чи траплялося таке в них або їхніх домашніх. Обговоріть, як можна зберігати дух Суботнього дня за таких обставин, наскільки це можливо. Запропонуйте учням розповісти своїм роботодавцям про бажання зберігати святим Суботній день. (Якщо ви навчаєте молодь, зверніться до брошури *Заради зміцнення молоді*, сс. 32–33 [36550 192]).

2. Господь благословляє цілі групи людей за дотримання у святості Суботнього дня

За дотримання у святості Суботнього дня Господь благословляє не тільки індивідуально, а й колективно. Наприклад, він може благословити нас як церкву або місто. Це підкреслює необхідність збереження нами Суботнього дня святим.

- Попросіть учнів прочитати третій абзац статті “Суботній день” на с. 191 Путівника по Писаннях. До чого призводить недбалість у дотриманні Суботи? Які благословення отримало чи не отримало ваше місто завдяки, відповідно, дотриманню чи не дотриманню Суботнього дня?

Мета Допомогти учням зміцнитися в бажанні сплачувати повну десятину і жити за законом посту.

Підготовка

- З молитвою вивчіть вказані далі уривки з Писань:
 - Учення і Завіти 59:13–14, 21; 119; 120.
 - Ісая 58:6–12; Малахія 3:8–12 або 3 Нефій 24:8–12; Матвій 6:16–18 або 3 Нефій 13:16–18 (додаткові уривки з Писань).
- Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
- Якщо ви проведитимете вправу на увагу, принесіть на заняття купюри чи монети.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Покажіть гроші.

- Що ці гроші символізують?

Дайте учням можливість коротко запропонувати відповіді. Потім зауважте, що в залежності від того, як використовуються ці гроші, вони можуть символізувати багато чого різного. Наприклад, це може бути матеріальна власність, влада, жадібність або просто предмети першої потреби.

Завершуючи обговорення, наголосіть, що є спосіб використання грошей—навіть невеличких сум,—який символізує наше бажання допомагати в розбудові царства Божого. Це може свідчити про нашу турботу про людей. Це може вказувати на нашу віру, послух і любов до Господа. Поясніть, що в цьому уроці обговорюється, як ми можемо будувати царство і служити людям через сплату десятини і пожертвувань від посту.

Обговорення і застосування У цьому уроці подано більше матеріалу, ніж ви зможете викласти за одне заняття. Помолившись, виберіть уривки з Писань, запитання та інший матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів.

1. Господь заповів нам сплачувати десятину. Він пообіцяв великі благословення тим, хто виконує цю заповідь.

Як Господь визначив десятину

- Одкровення про десятину пророк Джозеф Сміт отримав 8 липня 1838 року у Фар-Уесті, шт. Міссурі. Прочитайте з учнями УЗ 119:3–4. Як у цих віршах Господь визначив десятину?

Щоб допомогти учням зрозуміти, що є повною десятиною, зачитайте наведені далі висловлювання.

Перше Президентство дало таке визначення десятині: “Найпростіше твердження, яке ми знаємо, це твердження Самого Господа, а саме, що члени Церкви повинні сплачувати ”одну десяту всього свого прибутку щорічно“, тобто мається на увазі доходу. Людина, яка дає будь-яке інше твердження, не може бути ним виправдана” (First Presidency letter, 19 Mar. 1970).

Президент Джозеф Філлінг Сміт, з Кворуму дванадцятьох, казав: “Це дивовижно, скільки виправдань і тлумачень можна вигадати стосовно того, що таке повна десятина. Проте написано, що як відміряємо, так і нам буде відміряно. Якщо ми скупі з Господом, Він може бути скупим з нами, або іншими словами, утримати Свої благословення” (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 2:92).

Що Господь пообіцяв платникам десятини

- Прочитайте з учнями Малахія 3:8–9 або 3 Нефій 24:8–9. Чому ми “грабуємо Бога”, якщо не сплачуємо десятину і жертвування? (Ви можете попросити учнів під час обговорення цього питання прочитати УЗ 59:21 та 104:14).
- Прочитайте з учнями Малахія 3:10–12 або 3 Нефій 24:10–12. Що обіцяє Господь тим, хто сплачує десятину? (Напишіть відповіді учнів на дошці).

Старійшина Джон А. Уїдтсоу, з Кворуму дванадцятьох, говорив про духовні благословення за сплату десятини:

“Платник десятини встановлює з Господом канал спілкування. Це найкраща нагорода. Послух закону десятини, як і будь-якому іншому закону, приносить глибоку внутрішню радість, задоволення і розуміння, які інакше не здобути. Людина в повному розумінні стає партнером, нехай і скромним, Господа у величезній вічній програмі, створеній для спасіння людства. Розуміння принципів істини стає чіткішим, жити за ними стає легше. Між людиною та її Творцем встановлюється новий близький зв'язок. Молитися стає легше. Зникають сумніви; збільшується віра; впевненість і мужність підносять душу. Духовні почуття загострюються, вічний голос чути набагато виразніше. Людина стає подібнішою до свого Небесного Батька” (in *Deseret News*, 16 May 1936, Church Section, 5).

Наведена далі історія, яку розповів старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, є ілюстрацією того, як ми можемо отримати мирські благословення за сплату десятини:

“В часи Другої світової війни моя овдовіла матір жила разом з трьома маленькими дітьми на мізерну платню шкільної вчительки. Коли я почав розуміти, що ми не можемо мати те, що нам хочеться, бо не маємо достатньо грошей, я запитав матір, чому так багато з своєї зарплати вона сплачує як десятину. Я ніколи не забував її слів: “Даліне, можливо, є люди, які можуть прожити, не сплачуючи десятину, але не ми. Господь вирішив забрати твого батька і залишити мене виховувати вас, дітей. Я не можу робити це без Господніх благословень, і я отримую ці благословення, сплачуючи чесну десятину. Коли я сплачую десятину, на мене поширюється обіцяння Господа, що Він благословить нас, і щоб звести кінці з кінцями, нам потрібні ці благословення” (in *Conference Report*, Apr. 1994, 43–44; or *Ensign*, May 1994, 33).

- Які благословення отримали ви, живучи за законом десятини? (Запросіть учнів розповісти про свої духовні та матеріальні благословення).

Причини, з яких ми сплачуємо десятину

Наголосіть, що ми повинні сплачувати десятину через нашу любов до Господа і віру в Нього, а не лише через бажання отримати благословення.

- Як сплата десятини проявляє нашу любов до Господа? Як це впливає на наші стосунки з Ним?
- Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму дванадцятьох, сказав, що “сплата десятини—це питання не стільки грошей, скільки віри” (in Conference Report, Apr. 1990, 41; or *Ensign*, May 1990, 32). Чому десятина це питання віри, а не грошей?
- Чому сплата десятини може іноді бути проблемою? Що слід робити, аби подолати цю проблему? (Запросіть учнів розповісти про ситуації, коли їм або комусь з їхніх знайомих довелося долати труднощі, щоб сплачувати десятину).

Використання коштів з десятини

- Хто розпоряджається коштами десятини? (Див. УЗ 120. Зверніть увагу на те, що в цьому одкровенні фраза “єпископ та його рада” стосується Верховного єпископату. Фраза “вища рада” стосується Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Перше Президентство, Кворум дванадцятьох і Верховний єпископат утворюють Раду з розпорядження десятиною).

Президент Гордон Б. Хінклі говорив про глибоку повагу до коштів десятини з боку Ради з розпорядження десятиною:

“На столику за моїм кріслом лежить вдовина лепта, яку мені багато років тому подарували в Єрусалимі як нагадування, постійне нагадування про святість коштів, з якими ми маємо справу. Вони вдовині. Там є як її пожертвування, так і пожертвування багатого, і їх слід використовувати дбайливо і розсудливо на Господні цілі. Ми ставимося до них з обережністю й бережливостю і всіляко намагаємося прослідкувати, щоб вони використовувалися так, як того хоче Господь,—для просування Його роботи й удосконалення народу” (in Conference Report, Oct. 1996, 69; or *Ensign*, Nov. 1996, 50).

- На що використовуються кошти десятини?

Старійшина Даллін Х. Оукс пояснював: “Кошти [десятини] використовуються для будівництва й обслуговування храмів і споруд поклоніння, ведення місіонерської роботи, перекладу й публікації Писань, забезпечення роботи з викуплення мертвих, для фінансування релігійної освіти та підтримки інших цілей Церкви, визначених обраними слугами Господа” (in Conference Report, Apr. 1994, 46; or *Ensign*, May 1994, 35).

Запросіть учнів подумати про висловлювання старійшини Оукса і сказати, які благословення вони отримали завдяки храмам, будинкам зборів, місіонерській роботі, Писанням, роботі з викуплення померлих та семінарії чи інституту релігії. Наголосіть, що найбільші доступні нам благословення прямо пов'язані з виконанням закону десятини. Розмірковуючи над цими благословеннями, ми бачимо, що Господь воістину “небес[ні] отвор[и] ... відчиняє, та ... вил[иває] ... благословення аж надмір” (див. Малахія 3:10; див. також 3 Нефій 24:10).

2. Господь повелів нам поститися і сплачувати щедрі пожертвування від посту.

Скажіть, що Господь в останні дні відновив ще один закон—закон посту. На дотримання цього закону ми всією Церквою постимося раз на місяць, як правило, в першу неділю місяця. Нам сказано, що в пісний день ми повинні утриматися від їжі та пиття протягом двох послідовних прийомів їжі, а також відвідувати збори посту і свідчень. Ви можете зауважити, що, крім пісних днів, ми можемо поститися прийнятний час, якщо відчуваємо в цьому особливу потребу.

Наголосіть, що піст—це не просто не їсти. Піст може приносити радість, якщо ми постимося з метою, готуємося до нього і молимося. Напишіть на дошці: *Мета, Підготовка, Молитва*.

- Якою може бути мета посту? (Серед відповідей можуть бути такі: ми можемо поститися, щоб наблизитися до Господа, отримати спрямування, збільшити духовну силу, смирити себе, підкорити духу пожадання тіла, подолати спокусу чи слабкість, зміцнити свідчення і просити Господа благословити інших). Як наявність мети наповнює ваш піст змістом?
- Як саме ми можемо готуватися до посту? Яким чином піст стає змістовнішим, коли ми готуємося до нього?
- Ми повинні молитися перед постом, під час посту й наприкінці посту. Чому так важливо молитися, коли ми постимося?
- Прочитайте з учнями УЗ 59:13–14 та Матвій 6:16–18 або 3 Нефій 13:16–18. Згідно з цими віршами, як ми повинні поводитися, коли постимося? Чому, на ваш погляд, піст і радість пов'язані між собою? Що конкретно ви робили, щоб зробити піст радісною подією?

Скажіть, що в пісню неділю передбачено давати щедрі пожертвування від посту, які йдуть на допомогу нужденних. Пожертвування від посту використовуються для допомоги в тих приходах і колах, на території яких живуть ці члени Церкви. Єпископи можуть використовувати ці кошти, щоб забезпечувати нужденних їжею, житлом, одягом та іншими предметами першої потреби.

- Чому внесення пожертвувань від посту є важливою складовою життя за законом посту? (Відповіді можуть бути такими: коли ми сплачуємо пожертвування від посту, ми служимо людям і проявляємо любов до нужденних).
- Наскільки ми маємо бути щедрими, коли сплачуємо пожертвування від посту? Президент Спенсер В. Кімбол говорив: “Іноді ми буваємо трохи скупими і гадаємо, що якщо на сніданок з'їли одне яйце, яке коштує стільки-но центів, то стільки ми й віддамо Господу. Я гадаю, що якщо ми живемо у статку, як багато хто з нас, ми маємо бути дуже, дуже щедрими, ... і замість суми, яку ми заощаджуємо, не приймаючи двічі їжу під час посту, можемо давати, мабуть, більше, набагато більше—вдесятеро більше, якщо маємо таку змогу” (в Conference Report, Apr. 1974, 184).
- Які плоди того, що ми сплачуємо щедрі пожертвування від посту? (Див. Ісаїя 58:6–7 та наступну цитату).

Президент Гордон Б. Хінклі казав: “Уявіть, ... що сталося б, якби принципи пісного дня та пожертвувань від посту дотримувалися по всьому світу. Голодних було б насичено, голих—одягнуто, бездомним був би притулок. Тягар податків був би полегшений. Той, хто дає, не страждав би, але був благословенний завдяки своїй помірності. В серцях людей по всьому світу з’явилося б нове розуміння турботи й безкорисливості” (in Conference Report, Apr. 1991, 73; or *Ensign*, May 1991, 52–53).

- Прочитайте з учнями Ісаї 58:8–12. Що обіцяє Господь тим, хто живе за законом посту? Як саме піст допоміг вам? Що ми можемо зробити, щоб бути стараннішими у дотриманні закону посту?

Завершення

Наголосіть, що коли ми віддано сплачуємо десятину, то робимо свій внесок у розбудову царства Божого. Сплата щедрих пожертвувань від посту є одним зі способів показати, що ми є учнями Спасителя, Який сказав: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:40).

Заохотьте учнів чесно сплачувати десятину і жити за законом посту. Свідчіть, як підкаже Дух.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Групові обговорення і презентації

Розділіть клас на чотири невеликі групи. Доручіть кожній групі підготувати презентації на основі уривків з Писань і запитань в кожній з частин уроку.

2. Десятинна і пожертвування як перші пункти у списку фінансових зобов’язань

Прочитайте наступне висловлювання старійшини Марвіна Дж. Ештона, з Кворуму дванадцятьох:

“Успішний фінансовий менеджмент в кожній сім’ї святих останніх днів починається зі сплати чесної десятини. Якщо після отримання кожної зарплати ми виконуємо свої найперші фінансові зобов’язання—сплачуємо десятину і пожертвування від посту, то зміцниться наша відданість цим важливим євангельським принципам і зменшиться ймовірність помилки в розпорядженні фінансами. Негайна сплата десятини Тому, Хто не приходиться щомісяця і не перевіряє, навчить нас і наших дітей бути більш чесними з тими, хто реально поряд з нами” (*One for the Money: Guide to Family Finance* [pamphlet, 1992], 3).

3. Давати, а не брати

Роздайте кожному учню аркуш паперу і ручку чи олівець. Попросіть їх написати, як вони звичайно витрачають свої гроші. Дайте їм завдання вести запис про витрачання грошей протягом місяця, а потім подивитися, наскільки щедрішими вони могли б бути з нужденними.

- Як молодь Церкви може допомагати бідним і нужденним? (Якщо ви навчаєте молодь, заохочуйте їх служити і сплачувати пожертвування від посту. Ви також можете зазначити, що носії Ааронового священства часто допомагають єпископу в мирських справах, наприклад, збирають пожертвування від посту). Що можуть робити батьки, щоб заохочувати дітей допомагати бідним і нужденним?

4. “Бог любить того, хто з радістю дає” (2 Коринтянам 9:7)

- Прочитайте з учнями 2 Коринтянам 9:6–8. Як ми можемо виконувати цю пораду, сплачуючи десятину і пожертвування? Чому наше ставлення й мотиви мають при цьому велике значення?

5. Брати приклад зі Спасителя, коли постимося

Скажіть, що багато чого можемо навчитися на прикладі Спасителя, Який постився у пустині:

- Коли Ісус постився, Він “розмовляв з Богом” (Переклад Джозефа Сміта, Матвій 4:2). Піст для нас має бути часом спілкування з Богом.
- Коли Спаситель закінчив піст, Він протистояв спокусам Сатани і “у силі Духа вернувся до Галілеї” (Лука 4:2–14; див. також Матвій 4:3–11). Завдяки посту ми можемо отримувати духовну силу.

6. Піст як вияв вдячності

У виступі на генеральній конференції Президент Гордон Б. Хінклі зачитав лист від жінки, яка виражала свою вдячність Господу. Авторка сказала в листі: “Більшість моїх постів—це пости подяки” (in Conference Report, Oct. 1994, 75; or *Ensign*, Nov. 1994, 54). Прочитайте наведені далі приклади посту подяки.

26 грудня 1842 р. в Наву, шт. Іллінойс, пророк Джозеф Сміт був несправедливо заарештований і забраний до Спрінгфілда, шт. Іллінойс. 6 січня з нього були зняті обвинувачення, і він зміг повернутися до Наву. Щоб відзначити це, Кворум дванадцятьох призначив “день приниження, посту, хвали, молитви і подяки” (*History of the Church*, 5:209, 244, 248).

Одна мати дуже переживала за свого сина, який служив на місії повного дня і не мав достатньо міцного свідчення, яке б допомогло йому пройти всі можливі випробування. Потім вона отримала звістку про його успіхи на місії. Вдячна до глибин серця, вона постилася з єдиною метою—подякувати Господу за те, що її син бажав бути якнайкращим місіонером. Коли цей син дізнався про піст подяки своєї матері, він зобов’язався ще дужче трудитися, аби стати таким місіонером, яким би вона хотіла його бачити.

Попросіть учнів, якими б могли бути їхні відчуття, якби вони постилися з єдиною метою—виразити вдячність Господу. Запропонуйте їм присвятити наступний піст дякуванню Господу. Заохотьте їх записати свої переживання у щоденник.

7. Відеофільм

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), ви можете показати 11-хвилинний фільм “Отвори небесні” (“Windows of Heaven”).

Якщо у вас є відеокасета *Family Home Evening Video Supplement* (53276), ви можете показати 4-хвилинний фільм “Закон посту” (“The Law of the Fast”).

Мета Допомогти учням зрозуміти важливість храмів і заохотити їх прагнути благословень храму у своєму житті.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 95; 109; 110.
 - б. *Наш спадок*, сс. 33–36.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо в наявності є вказані ілюстрації, підготуйте їх для використання на уроці: Ілюстрація Кертлендського храму (62431; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 500) та якогось іншого храму.
4. Якщо ви плануєте заспівати на уроці гімн “Дух Божий” (*Гімни*, №2), підготуйте до цього клас. Або попросіть заспівати його когось із учнів чи групу учнів.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Напишіть на дошці наведені нижче запитання, так щоб учні побачили їх, коли будуть входити до кімнати:

Скільки храмів побудував завітний народ Господа до цього розподілу?

Скільки храмів було побудовано або заплановано побудувати за часів пророка Джозефа Сміта?

Не заохочуючи до обговорення цих запитань, поясніть, що ми знаємо лише про чотири храми, які були побудовані завітним народом Господа до цього розподілу. Перший храм було зведено у дні Соломона. Його двічі відбудували, і в різні часи він називався храмом Зоровавеля та храмом Ірода (Путівник по Писаннях, “Храм”, сс. 203–204). Інші три храми згадуються в Книзі Мормона: храм, побудований Нефієм (2 Нефій 5:16), храм у землі Зарагемля, з якого виголосив свою останню проповідь цар Веніямин (Мосія 1:10; 2:1) та храм в землі Щедрій, де народ зібрався перед явленням воскреслого Господа (3 Нефій 11:1).

Скажіть, що за життя пророка Джозефа Сміта було побудовано чи заплановано побудувати п’ять храмів: у Кертленді, Інденденсі, Фар-Уесті, Адамонді-Амані та Наву.

- Скільки храмів побудовано чи будується на сьогоднішній день?

Підкресліть, що пророк Джозеф Сміт був будівничим храмів. Саме через нього виповнилося пророцтво Малахії про повернення Іллі (Малахія 4:5–6; УЗ 110:13–16). Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів і надалі є церквою, що будує храми.

У цьому уроці мова піде про Кертлендський храм—перший храм у цьому розподілі.

Обговорення і застосування

У цьому уроці подано більше матеріалу, ніж ви зможете викласти за одне заняття. Помолившись, виберіть матеріал, що найкраще відповідатиме потребам учнів.

1. Господь повелів святим побудувати Кертлендський храм.

Викладіть матеріал з УЗ 95 та обговоріть його. Скажіть, що храми є невід'ємною частиною євангелії Ісуса Христа. У грудні 1832 р. Господь повелів святим побудувати храм у Кертленді, шт. Огайо (УЗ 88:119; 109:2; покажіть зображення Кертлендського храму). Пройшло п'ять місяців, а святі майже нічого не зробили, щоб виконати це повеління, тож Господь закликав їх покаятися і прискорити роботу (УЗ 95). Через чотири дні чоловіки почали витягати валуни і копати котлован під фундамент храму.

- Прочитайте з учнями УЗ 95:3–4, 8–9, 16–17; 109:5, 8. Чого вчать ці вірші стосовно цілей побудови Кертлендського храму? (Підсумуйте відповіді учнів на дошці. Скажіть, що Кертлендський храм відрізнявся від сучасних храмів, де проводяться обряди для живих і за померлих. Господь відновив храмові обряди лише через кілька років після поселення святих у Наву).
- Що відкрив Господь Джозефу Сміту стосовно будівництва Кертлендського храму? (Див. УЗ 95:13–17 та наступні цитати).

Дехто з робітників пропонував побудувати храм з колод і дощок. Але Джозеф Сміт відповів: “Невже ми ... будуватимемо дім для нашого Бога з колод? Ні. ... У мене є план Господнього дому, який Він Сам мені дав, і незабаром ви побачите різницю між нашими міркуваннями та Його баченням речей” (процитовано в Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], 230).

Господь явив Свій план Кертлендського храму Першому Президентству у видінні (Джозеф Сміт, Сідні Рігдон та Фредерік Г. Уільямс). Президент Фредерік Г. Уільямс розповідав, що вони разом стали на коліна в молитві і що модель споруди “з'явилася на певній відстані від них. Після того як ми добре роздивилися фасад, будівля ніби піднялася прямо над нами”. Коли храм побудували, Фредерік Г. Уільямс сказав, що він виглядав точнісінько так, як у видінні. (In *The Revelations of the Prophet Joseph Smith*, comp. Lyndon W. Cook [1981], 198).

Ви можете зауважити, що сьогодні Перше Президентство через одкровення визначає, коли і де будувати храми.

2. Святі отримали благословення за великі жертви, які принесли для будівництва храму.

- Скажіть, що Кертлендський храм був першим храмом, побудованим у цьому розподілі. Які були труднощі і які доводилося приносити жертви, щоб побудувати цей храм? (Див. УЗ 109:5 і *Наш спадок*, сс. 33–34).

- Які благословення отримали святі за жертви, на які вони йшли, будуючи Кертлендський храм? (Див. *Наш спадок*, сс. 34–35).
- На які жертви йшли знайомі вам члени Церкви, щоб отримати храмові благословення або взяти участь у храмовій роботі? Чим ми можемо жертвувати, щоб брати участь у храмовій роботі?

Кертлендський храм. Це перший храм, побудований в цьому розподілі. Його було освячено в 1836 р.

3. Джозеф Сміт освятив Кертлендський храм.

27 березня 1836 р. пророк Джозеф Сміт освятив Кертлендський храм. Молитва освячення, дана Господом через одкровення, записана в УЗ 109. Служба освячення тривала сім годин і супроводжувалася рясним пролиттям Духа. Вона складалася з молитви освячення, співу гімнів, свідчень, прислужування причастя, проповідей та урочистого зібрання, на якому члени Церкви підтримали Джозефа Сміта та інших провідників Церкви. Служба завершилася вигуком “Осанна!”—присутні підняли руки над головою і тричі вигукнули: “Осанна, осанна, осанна Богу і Агнцю, амінь, амінь і амінь!” (*History of the Church*, 2:427–428).

Ви можете попросити учнів заспівати гімн “Дух Божий” (*Гімни*, №2), який виконувався під час освячення Кертлендського храму. Або ж попросіть заспівати призначеного учня чи призначену групу.

- Навіщо ми освячуємо храми? Що змінюється в храмах після їхнього освячення? Якщо учні були на освяченні храму, запросіть їх поділитися своїми думками або враженнями від тієї події.
- Які духовні прояви мали місце під час освячення Кертлендського храму? (Див. *Наш спадок*, сс. 34–35).

- Скажіть, що в молитві освячення пророк наголосив на окремих обов'язках членів Церкви стосовно храмів. Що це за обов'язки? (Деякі з них вказані в наведених нижче уривках з Писань. Виберіть кілька уривків і попросіть учнів прочитати їх та обговорити. Підсумуйте відповіді на дошці).
 - а. УЗ 109:7, 14. (Ми повинні старанно шукати знання через навчання і віру). Чому цей обов'язок має велике значення у зв'язку з храмами?
 - б. УЗ 109:9, 17–19. (Ми маємо входити, виходити і вітатися в ім'я Господа). Як ми можемо виконати цей обов'язок?
 - в. УЗ 109:20–21. (Щоб увійти до храму, ми мусимо бути чистими). Чому так важливо бути гідними, аби ми могли увійти до храму? (Див. УЗ 97:15–17). Як перевіряється наша гідність для входження до Господнього дому? (На співбесіді з отримання храмової рекомендації).
 - г. УЗ 109:23. (Ми повинні залишати храм і нести євангельську звістку до кінців землі). Як нас може на це надихати відвідання храму?
- Поясніть, що в молитві освячення пророк просив про багато великих благословень. Про які благословення він молився? (Деякі з благословень названі в наведених нижче уривках з Писань. Виберіть кілька уривків і попросіть учнів прочитати їх та обговорити. Підсумуйте відповіді на дошці).
 - а. УЗ 109:15. (Народ Господа мав отримати повне відчуття Святого Духа). Запросіть учнів сказати, як відвідування храму допомогло їм більше відчувати Духа в житті.
 - б. УЗ 109:22. (Народ Господа мав іти з храму, озброєний силою і під наглядом ангелів). Запросіть учнів розповісти про випадки, коли після відвідання храму вони відчували, що озброєні силою.
 - в. УЗ 109:25–26. (Господньому народу не зашкодить жодна зброя і жодне нечестя). Як відвідання храму захищає нас від нечестя?
 - г. УЗ 109:32–33. (Господь мав зняти ярмо страждання зі Свого народу). Як відвідування храму допомогло вам подолати або знести страждання?
 - д. УЗ 109:36–37. (Мало бути пролиття Духа, як у день П'ятдесятниці; див. Дії 2:1–4). Частково здійснення цього пункту молитви відбулося під час зборів священства у вечір освячення. Храм наповнив звук могутнього вітру, і багато братів говорили мовами, пророкували і бачили видіння (*History of the Church*, 2:428).
 - е. УЗ 109:54–58. (Господь мав змилюватися над народами землі, пом'якшити серця людей, щоб підготувати їх до євангельського послання).
 - є. УЗ 109:61–64, 67. (Розсіяні діти Ізраїля мали знову бути зібрані й викуплені). Як храмова робота допомагає принести це благословення?
 - ж. УЗ 109:72–74. (Господня Церква мала заповнити всю землю). Як храмова робота допомагає принести це благословення?

Президент Говард У. Хантер, 14-й Президент Церкви, назвав обіцяння з молитви освячення Кертлендського храму “надихаючими і прекрасними” (“The Great Symbol of Our Membership,” *Ensign*, Oct. 1994, 5). За його словами, на цю молитву “і зараз надходять відповіді—кожному з нас окремо, нашим сім'ям і нам як народу завдяки силі священства, яку дав нам Господь, щоб використовувати її в Його святих храмах” (*Ensign*, Oct. 1994, 4).

4. Господь прийняв Кертлендський храм, а стародавні пророки відновили ключі священства.

Викладіть матеріал з УЗ 110 та обговоріть його. Поясніть, що коли Кертлендський храм було побудовано, Господь виконав Своє обіцання—обдарувати Його слуг силою згори (УЗ 95:8). Це обдарування силою полягало в явленні до храму Спасителя, пролитті Духа, численних одкровеннях та відновленні ключів священства через Мойсея, Еліяса та Ілля. Маючи цей священний досвід і ці ключі, слуги Господа змогли просувати далі Його роботу з більшою силою та владою.

- Як пророк Джозеф Сміт описав явлення Спасителя в Кертлендському храмі? (Див. УЗ 110:1–3). Що Спаситель сказав про Самого Себе? (Див. УЗ 110:4). Що Він сказав Джозефу Сміту та Оліверу Каудері про храм? (Див. УЗ 110:6–10).
- Які ключі відновили Мойсей, Еліяс та Ілля? (Див. УЗ 110:11–16). Які благословення й обов'язки у нас є зараз завдяки тому, що Мойсей відновив ключі збирання Ізраїля, Еліяс—ключі розподілу євангелії Авраама, Ілля—ключі запечатувальної сили? (В обговоренні вам може допомогти наведена далі таблиця. Ви можете підсумувати інформацію на дошці).

Хто	Які ключі відновив	Благословення й обов'язки у наш час
Мойсей	Збирання Ізраїля	Влада проповідувати євангелію на збирання Ізраїля (місіонерська робота).
Еліяс	Розподіл благословень Авраамового завіту	Євангелія Авраама та обов'язки, пов'язані з цим Завітом (описання цих благословень та обов'язків—див. Авраам 2:9–11).
Ілля	Запечатувальна сила	Сила, що робить обряди священства дійсними на небесах. Запечатувальна сила уможливорює храмові шлюби, запечатування дітей та предків, вічні сім'ї та обрядову храмову роботу за померлих.

5. Будівництво храмів і храмова робота у наш час прискорюються.

- Покажіть зображення якогось храму. В чому проявляється прискорення будівництва храмів у наш час? (У Церкви було 19 храмів у 1980 р. і 51 храм на кінець 1997 р. На жовтневій генеральній конференції 1997 р. Президент Гордон Б. Хінклі оголосив про плани спорудження менших храмів. На квітневій конференції 1998 р. він оголосив про план мати 100 храмів на кінець 2000 р., що означало спорудження за 3 роки такої кількості храмів, яку Церква побудувала за 167 років з моменту її організації).
- Крім прискореного будівництва храмів, провідники Церкви знову наголосили на участі в храмовій роботі. Прочитайте з учнями УЗ 138:53–56. Скажіть, що гідні члени Церкви у наш час були серед тих “вибран[их] дух[ів], яких було прибережено, щоб вони народилися в повноті часів і взяли участь у ... зведенні храмів і виконанні в них обрядів”. Який внесок ми можемо зробити у прискорення храмової роботи?

Президент Говард В. Хантер сказав: “Будьмо народом, який ходить до храму і любить храм! Поспішаймо до храму настільки часто, наскільки це

дозволяє час, кошти та особисті обставини життя! Ходімо не лише заради наших померлих родичів, але ходімо й заради своїх особистих благословень храмового поклоніння, заради святості й безпеки, які надаються у цих священних та освячених стінах! Храм—це місце краси, місце одкровення, місце миру. Це—Дім Господа. Він святий для Господа. Він має бути святим для нас” (*Ensign*, Oct. 1994, 5).

Завершення

Заохотьте учнів з молитвою дослідити своє життя і визначити, як вони можуть брати участь у храмовій роботі. Скажіть, що як святі приносили жертви, щоб побудувати Кертлендський храм, так і ми маємо жертвувати, щоб допомагати у храмовій роботі. Якщо ви живете поблизу храму, заохотьте учнів відвідувати його. Свідчіть, що Господь благословить нас за участь у цій величній роботі.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися наступною ідеєю, щоб доповнити запропонований хід уроку.

Ілюстрації храмів

Запропонуйте учням повісити ілюстрації храмів у себе вдома. Президент Говард В. Хантер сказав: “Майте вдома зображення храму, щоб його могли бачити ваші діти. Навчайте їх, для чого існує дім Господа. Нехай вони змалку планують ходити до нього і залишатися гідними цього благословення” (in Conference Report, Oct. 1994, 8; or *Ensign*, Nov. 1994, 8).

Мета Допомогти учням зрозуміти велич плану спасіння й заохотити їх жити згідно зі знанням про цей план.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть уривки з Писань у цьому уроці.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, знайдіть якусь ілюстрацію, наприклад, фотографію з журналу. Відріжте від ілюстрації кілька фрагментів. Вони мають бути такими, щоб учні, дивлячись на них, не здогадалися, що зображено на самій ілюстрації.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Покажіть фрагменти, відрізані від ілюстрації, яку ви принесли на заняття, але не показуйте саму ілюстрацію (див. “Підготовка”, пункт 3). Скажіть учням, що ці фрагменти є частинами більшої картини. Нехай вони вгадають, що це за ілюстрація. Потім покажіть зображення і прикладіть фрагменти на їхні місця.

Зауважте, що ці шматочки важливі, але вони мало б що означали, якби не були частиною більшої картини. Поясніть, що події в нашому житті, наші рішення та істини, про які ми дізнаємося, подібні до фрагментів великої картини. Вони небагато означають, якщо їх вирвано з контексту більшої картини—плану спасіння. Розуміння плану спасіння допоможе нам приймати правильні рішення, знаходити радість у земному житті й готуватися до життя вічного. У цьому уроці мова піде про план спасіння.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. План спасіння є “одним з найкращих дарів небес людству”.

Напишіть на дошці: *План _____ Небесного Батька.*

Попросіть учнів вставити пропущене слово. Нехай вони придумують стільки відповідей з Писань, скільки зможуть. Напишіть їхні відповіді на дошці. За 1–2 хвилини назвіть указані далі відповіді, які вони не пригадали:

Спасіння (Алма 24:14; 42:5; Мойсей 6:62) *Відновлення* (Алма 41:2)

Щастя (Алма 42:8, 16) *Милості* (Алма 42:15, 31)

Викуплення (Кн. Якова 6:8; Алма 12:25–33)

- Що говорять ці слова про план Небесного Батька?
- Пророк Алма називав план Небесного Батька “великим планом щастя” (див. Алма 42:8). Як план спасіння може принести нам щастя?
- Пророк Джозеф Сміт учив: “Великий план спасіння є темою, що заслуговує на нашу пильну увагу і ставлення як до одного з найкращих дарів небес людству” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 68). Як саме ми можемо звертати “пильну увагу” на план спасіння?

Скажіть, що цей урок буде оглядом плану спасіння. В ньому буде показано, як принципи євангелії пов’язані між собою в одному великому плані.

2. Доземне життя

Скажіть, що план спасіння можна розділити на три частини: доземне життя, земне життя і життя після смерті.

Напишіть на дошці *Доземне життя*. Зазначте, що одним з великих благословень Відновлення є більше знання про наше доземне життя. Це знання допомагає нам зрозуміти цілі життя і нашу роль в Божому плані спасіння. У ході обговорення наведених далі запитань просіть учнів зачитувати запропоновані уривки з Писань.

- Ми—сини й дочки Бога, і ми жили в доземному існуванні як Його духовні діти (УЗ 76:24; 93:29). Як впливає на вас розуміння того, що ви є дитиною Бога?
- Ще до сотворіння землі Небесний Батько скликав на небесах нараду і представив усім Своїм духовним дітям план спасіння. Які частини плану Він представив у доземному житті? (Див. 2 Нефії 2:24–26; Алма 34:8–9; Авраам 3:24–25. Серед відповідей можуть бути: Спокуту Ісуса Христа; сотворіння землі; падіння; час на землі, коли ми отримаємо смертні тіла і будемо випробувані; а також свободу волі—можливість вибирати добро чи зло).
- Як відреагував на план спасіння Єгова, Першонароджений від Батька? (Див. Мойсей 4:2. Щоб підкреслити, як Спаситель послухався волі Батька, ви можете прочитати УЗ 19:16–19 та 76:40–42. Наголосіть, що Спокута Ісуса Христа уможливило план спасіння. Спаситель є центральною постаттю у плані Батька для нашого спасіння).
- Люцифер повстав проти плану спасіння і намагався знищити нашу свободу волі і здобути владу Небесного Батька (Мойсей 4:1, 3; УЗ 29:36). Він став Сатаною, і його та його послідовників вигнали з присутності Батька і позбавили можливості земного життя (УЗ 29:36–38; 76:25–27; Мойсей 4:4; Авраам 3:26). Чому так важливо, щоб ми знали про існування Сатани і його послідовників?
- Як ми сприйняли план спасіння? (Див. Йов 38:4–7. Поясніть, що пророки останніх днів учили, що вірш 7 у цьому уривку стосується радості, яку всі ми відчували в нашому доземному житті, коли прийняли план спасіння).

Скажіть, що в доземному світі Небесний Батько обрав і передвисвятив благородних духів, щоб вони просували Його роботу на землі (УЗ 138:55–56; Авраам 3:22–23; див. також *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 365).

- Як знання про доземне життя може впливати на наші щоденні рішення? Як знання про доземне життя може допомогти нам перед лицем випробувань?

3. Земне життя

Зазначте, що коли ми в доземному житті прийняли план Небесного Батька, тим самим ми зберегли свій “перший стан”. Завдяки нашій відданості нам дали можливість прийти на землю, що є нашим “другим станом” (Авраам 3:26).

Напишіть на дошці *Земне життя*. Поясніть, що через падіння Адама і Єви в земному житті ми знаходимося в занепадомому стані (УЗ 29:40). Ми підвладні фізичній смерті і духовній смерті, тобто відділені від присутності Бога (УЗ 29:41–42; Алма 42:9, 14; фізична і духовна смерті будуть обговорюватися далі в уроці). З одкровенень останніх днів ми дізнаємося, що падіння є необхідним кроком у нашому вічному розвитку. Єва говорила про благословення падіння: “Якби не наша провина, ми б ніколи не мали сімені, і ніколи б не знали добра, і зла, і радості нашого викуплення, і вічного життя, яке Бог дає всім послušним” (Мойсей 5:11).

У ході обговорення наведених далі запитань просіть учнів зачитувати запропоновані уривки з Писань.

- Які цілі земного життя? (Напишіть відповіді учнів на дошці. Серед них можуть бути ті, що вказані нижче).
 - Щоб отримати фізичне тіло. Пророк Джозеф Сміт казав: “Ми прийшли на цю землю, щоб мати тіло і представити його чистим перед Богом у целестіальному царстві” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 181).
 - Щоб довести свою відданість Богові, виконуючи Його заповіді (Авраам 3:25–26). Вона доводиться серед іншого й покаєнням у гріхах та проходженням обрядів спасіння (Алма 12:24; УЗ 29:42–43; Упоження віри 1:3).
 - Щоб жити сім’ями і запечатати дітей до батьків через храмові обряди (Мойсей 2:28; УЗ 93:40; 131:1–4; 138:48).

Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів проголосили, що “шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім’я є центральною частиною Творчого плану для вічної долі Його дітей. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім’ям—об’єднатися навічно” (“Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовт. 2004 р., с. 49).

- Як розуміння цілей існування на землі впливає на ваше життя? Як розуміння цих цілей впливає на щоденні рішення?
- Сатані дозволено спокушати нас у земному житті (УЗ 29:39). Чому? (Див. УЗ 29:39; див. також 2 Нефій 2:11–13). Чому свобода волі є важливою складовою плану спасіння? (Див. УЗ 58:27–28; 101:78; 2 Нефій 2:25–27).

4. Життя після смерті

Підкресліть, що наше життя не закінчується фізичною смертю. Напишіть на дошці: *Життя після смерті*. У ході обговорення наведених далі запитань просіть учнів зачитувати запропоновані уривки з Писань.

- Коли ми помираємо, наш дух входить у світ духів (див. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 309–310). Як наші труди в земному житті вплинуть на життя у прийдешньому світі духів після смерті? (Див. Алма 34:34; 40:11–14).
- Люди, які не дізнаються про євангелію на землі, матимуть таку можливість у духовному світі (УЗ 137:7–9; 138:30–34). Що ми можемо зробити, щоб допомогти їм отримати всі благословення плану спасіння? (Див. УЗ 128:6–8, 15. Відповіді можуть бути такими: ми можемо вести сімейно-історичну роботу і виконувати за них у храмах обряди священства).
- Нагадайте учням, що падіння принесло в світ фізичну і духовну смерть. Як ми зможемо визволитися від фізичної смерті? (Див. Алма 11:42; УЗ 88:14–16; 93:33. Завдяки Спокуті Ісуса Христа всі люди будуть воскресені, або звільнені від “цієї тимчасової смерті”. Наші духи з’єднаються з тілами, і ми зможемо отримати “повноту радості”). Як ми зможемо визволитися від духовної смерті? (Див. Алма 42:11–13; Уложення віри 1:3).

Скажіть, що після воскресіння ми повернемося у присутність Бога, щоб нас судили згідно з нашими ділами (Алма 11:43–45; УЗ 76:111). Ми успадкуємо місце в целестіальному царстві, терестріальному царстві або телестіальному царстві в залежності від того, як ми “сприйняли свідчення Ісуса” (УЗ 76:51; див. також вірші 50, 79–82). На наступному уроці будуть обговорюватися ці три ступені слави.

- Як знання про життя після смерті може допомогти нам у земному житті?

Завершення

Попросіть когось із учнів прочитати наступне висловлювання старійшини Бойда К. Пекера, з Кворуму дванадцятьох:

“Існує три частини плану. Ви знаходитесь в другій, або середній частині, у тій частині, де ви пройдете перевірку, переживши спокуси, випробування, можливо, і трагедії.

Пам’ятайте про це! Слова “і жили вони щасливо” ніколи не писалися для другої дії [вистави]. Це рядок з *третьої* дії, коли таємниці розкриються і все стане на своє місце.

Поки ви не матимете широкого бачення вічної сутності [плану], ви мало що зрозумієте в несправедливостях життя. Хтось від народження має так багато, а хтось—так мало. Хтось народжується в бідності, з каліцтвами, зазнає болю й страждань. Хтось вмирає передчасною смертю, навіть невинні діти. Існують жорстокі, нещадні сили природи і жорстокість між людьми. Останнім часом ми все частіше помічаємо це.

Не думайте, що Бог свавільно посилає те, чому, за Його мудрістю, Він дозволяє статися. Якщо ви розумієте план і мету всього цього, то навіть такі речі свідчатимуть про любов Небесного Батька“ (*The Play and the Plan* [satellite broadcast, 7 May 1995], 1–2).

Підкресліть, що розуміння плану спасіння допоможе нам приймати правильні рішення, знаходити радість у земному житті й готуватися до життя вічного. Виразіть свої почуття щодо ролі Ісуса Христа у плані спасіння. Якщо Дух підказує, свідчіть про істини, що обговорювалися в уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Відеофільм “План спасіння”

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), ви можете показати 4-хвилинний фільм “План спасіння”. Після показу ви можете поставити деякі або всі з наведених нижче запитань.

- Чим наше життя на землі подібне до хлопчика, який опинився на сцені під час другої дії?
- Як дане через одкровення знання про першу дію (доземне життя) допомагає нам у другій (земному житті)? Як знання про третю дію (життя після смерті) допомагає нам у другій дії?
- Коли юнак опинився на сцені, він не знав, хто лиходій, а хто герой. Які можуть виникнути проблеми, якщо ми не знаємо, хто лиходій, а хто герой у нашому житті?
- Що зробив юнак, щоб зрозуміти виставу? Що є в нашому житті “сценарієм”?

2. Порада батькам

Прочитайте з учнями Алма 12:32. Перед тим як читати, поясніть, що в цьому вірші *вони*—це Адам і Єва.

Підкресліть, що Адам і Єва уже мали знання про план викуплення, коли отримали заповіді. Потім поставте наступні запитання:

- Чому корисно розуміти план викуплення, коли отримуєш заповіді? Як батьки можуть наслідувати цей принцип, навчаючи своїх дітей?

Мета	Допомогти учням глибоко замислитися над вічним спадком у кожному з трьох царств слави і заохотити їх жити так, щоб успадкувати целестіальну славу і жити зі своїми сім'ями в присутності Небесного Батька.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none"> 1. Помолитись, вивчіть Учення і Завіти 76; 131; 132:19–24; 137. 2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
Запропонований хід уроку	<p>Вправа на увагу</p> <p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <p>Стисло нагадайте учням про минулий урок. Переконайтеся, що вони пам'ятають три частини нашого вічного існування: доземне життя, життя на землі і життя після смерті.</p> <p>Після короткого огляду поясніть, що якби у нас не було одкровенень в УЗ 76, 131 та 137, ми б дуже мало знали про свій стан після воскресіння. Потім прочитайте наведене далі висловлювання Президента Уілфорда Вудраффа, четвертого Президента Церкви, стосовно видіння, записаного в УЗ 76:</p> <p>“Я б сказав, що саме по собі “Видіння” як одкровення дало більше світла, більше істини і більше принципів, ніж будь-яке інше одкровення в будь-якій книзі, яку ми будь-коли читали. Воно чітко пояснює наш теперішній стан, звідки ми прийшли, чому ми тут і куди ідемо. Будь-яка людина може дізнатися з цього одкровення, якою буде її роль і яким буде її стан” (<i>The Discourses of Wilford Woodruff</i>, sel. G. Homer Durham [1946], 47–48).</p>
Обговорення і застосування	<p>Помолитись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Не забудьте залишити наприкінці уроку достатньо часу на змістовне обговорення целестіального царства.</p> <p>1. Царства слави і “свідчення Ісуса”</p> <p>Розберіть та обговоріть УЗ 76:11–24, 40–43, 119.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Які обставини сприяли видінню, записаному в УЗ 76? (Див. УЗ 76:11–19; див. також вступ до УЗ 76. Зверніть увагу на ілюстрацію на с. 114, де зображено кімнату, в якій пророку Джозефу Сміту і Сідні Рігдону відкрилося це видіння). <p>Наголосіть, що все видіння свідчить про Ісуса Христа і Його нескінченну Спокуту. Джозеф Сміт почав і закінчив описання видіння свідченням про Спасителя. Нехай хтось із учнів прочитає вголос УЗ 76:20–24, а інший—УЗ 76:119. Ви також можете попросити учнів прочитати УЗ 76:40–43.</p>

В Ученні і Завітах 76 показано, що Небесний Батько пропонує три ступені слави, до яких потраплять більшість людей після свого воскресіння: телестіальне царство, террестріальне царство і целестіальне царство. Кожен з нас успадкує якесь царство слави в залежності від того, як ми прийняли “свідчення Ісуса” (УЗ 76:51). Заохочуйте учнів пам’ятати про це протягом обговорення одкровення.

2. Загибель

Розберіть та обговоріть УЗ 76:25–39, 44–49. Спочатку напишіть на дошці слово *Загибель*. Поясніть, що воно стосується стану втрати і знищення, а не царства слави. Тих, хто опиняться в такому стані, називають “синами загибелі”, бо вони йдуть за Сатаною, що зветься Загибеллю (УЗ 76:25–26, 31–32). Не затягуйте обговорення цієї теми, уникайте різних гіпотез і залиште достатньо часу на подальше обговорення целестіального царства. Як і в усьому іншому, зосереджуйтеся лише на тому, чого вчать Писання і пророки останніх днів.

- Коли Люцифер повстав на Небесній нараді, його було скинуто на землю (Об’явлення 12:7–9; УЗ 29:36–37; 76:25–28; Мойсей 4:1–3). Що він став робити, коли був скинутий? (Див. УЗ 76:29; Мойсей 4:4). Що нам слід робити, аби перемагати у війні із Сатаною у нашому житті? (Відповіді на це запитання див. у 1 Нефії 14:14; УЗ 10:5; 27:15–18).
- Що відкрив Господь стосовно страждання синів загибелі? (Див. УЗ 76:32–34, 36–38, 44–49). Чому сини загибелі засуджуються на таке велике страждання? (Див. УЗ 76:30–31, 35. Пояснення того, що означає зректись Святого Духа, див. у наступній цитаті).

Пророк Джозеф Сміт сказав: “Що повинна зробити людина, щоб вчинити непростимий гріх? Вона повинна отримати Святого Духа, мати відкриті перед нею небеса і пізнати Бога, а тоді згрішити проти Нього. Якщо людина згрішила проти Святого Духа, їй немає прощення. Вона має говорити, що сонце не світить, при цьому дивлячись на нього; вона має заперечити Ісуса Христа, тоді як їй було відкрито небеса, і заперечити план спасіння, маючи відкриті на істину очі; і відтоді вона стає ворогом” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 358).

3. Телестіальне царство

Розберіть та обговоріть УЗ 76:81–90, 98–106, 109–112. Спочатку напишіть на дошці *Телестіальне царство* і намалюйте поруч з написом зірку. Поясніть, що телестіальне царство є найнижчим царством слави. Господь порівняв його славу зі славою зірок (УЗ 76:81, 98; див. також 1 Коринтянам 15:40–41, включаючи пояснення в Перекладі Джозефа Сміта).

- Хто успадкує телестіальне царство? (Див. УЗ 76:81–83, 98–101, 103).
- В яких умовах або обмеженнях перебуватимуть ті, хто потрапить до телестіального царства? (Див. УЗ 76:84–86, 102, 104–106, 112).

Можливо, вам необхідно пояснити, що слово “пекло”, вжите у віршах 84 та 106, стосується духовної в’язниці—тимчасового стану між смертю і воскресінням. Ті, хто потраплять до духовної в’язниці і не приймуть євангелії, врешті-решт воскреснуть і успадкують телестіальну славу. Нехай учні прочитають вірші 85 і 106 і статтю “Пекло” в Путівнику по Писаннях (сс. 137–138).

4. Террестріальне царство

Розберіть та обговоріть УЗ 76:71–80, 91, 97. Спочатку напишіть на дошці *Террестріальне царство* і намалюйте поруч з написом місяць. Поясніть, що Господь порівнював славу террестріального царства зі славою місяця (УЗ 76:78, 97; див. також 1 Коринтянам 15:40–41).

- Хто успадкує террестріальне царство? (Див. УЗ 76:71–75, 79. Щоб допомогти учням зрозуміти ці вірші, прочитайте наступну цитату).

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “До террестріального царства потраплять ті, хто: (1) помер “без закону”—це язичницькі народи та іновірці, які не чули євангелії в цьому житті і не прийняли б її всім серцем, якби й почули; (2) почули євангелію і відкинули її в цьому житті, а потім прийняли у світі духів; (3) є “шанованими людьми землі, кого було засліплено лукавством людей”, і (4) є байдужими членами істинної церкви, які мають свідчення, але не є відданими і вірними в усьому” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 146).

- В яких умовах або обмеженнях перебуватимуть ті, хто потрапить до террестріального царства? (Див. УЗ 76:76–78).
- Як ми можемо не дати засліпити себе “лукавством людей”? (Відповіді на це запитання див. в Ефесянам 4:11–15; 1 Нефій 15:24; Геламан 5:12; УЗ 3:78; 21:4–6; 52:14–20).

5. Целестіальне царство

Викладіть матеріал з УЗ 76:50–70; 92–96; 131:1–4, 132:19–24; 137 та обговоріть його. Спочатку напишіть на дошці *Целестіальне царство* і намалюйте поруч з написом сонце. Поясніть, що целестіальне царство є найвищим царством слави. Господь порівняв його славу зі славою сонця (УЗ 76:70, 78, 96; див. також 1 Коринтянам 15:40–41).

- Хто успадкує целестіальне царство? (Див. УЗ 76:50–53, 68–69. Щоб допомогти учням зрозуміти вірш 53, ви можете пояснити, що Святий Дух обіцяння—це Святий Дух, Який підтверджує прийнятність для Бога обрядів священства, які ми пройшли, та завітів, які уклали. Це схвалення залежить від нашої відданості).
- Приблизно через 4 роки після видіння, записаного в УЗ 76, у Джозефа Сміта було ще видіння, в якому він побачив свого старшого брата Алвіна в целестіальному царстві (УЗ 137:1–5). Алвін помер у 1823 році, ще до відновлення Церкви. Про що дізнався Джозеф, коли побачив Алвіна в целестіальному царстві? (Див. УЗ 137:7–9). Що ще дізнався пророк про тих, хто успадкує целестіальну славу? (Див. УЗ 137:10). Як ці істини можуть принести заспокоєння?
- Які ми отримуємо благословення, якщо успадкуємо целестіальне царство? (Див. УЗ 76:54–67, 94–95).
- Як наше свідчення про Ісуса впливатиме на те, яке царство ми успадкуємо після смерті? (Див. УЗ 76:31, 35 [загибель]; УЗ 76:82, 101 [телестіальне]; УЗ 76:79 [террестріальне]; УЗ 76:51–53, 69; 121:29 [целестіальне].) Що для вас означає бути “доблесним у свідченні про Ісуса”? (УЗ 76:79).

Обговоривши відповіді учнів, ви також можете прочитати наведене далі висловлювання старійшини Брюса Р. Мак-Конкі:

“Що означає бути доблесним у свідченні про Ісуса?”

Це означає бути мужнім і сміливим, направляти всі свої сили, енергію та здібності на боротьбу зі світом, змагатися добрим змагом віри. А наріжним каменем доблесті у справі праведності є послух всьому закону всієї євангелії.

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає “прий[ти] до Христа, і вдосконалю[ватися] в Ньому”, відринуті від себе “всю безбожність” і “любити Бога” з усією своєю “могутністю, розумом і силою”. (Мороній 10:32).

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає з непохитністю вірити в Христа і Його євангелію. Це означає знати про істинність і божественність Господньої роботи на землі.

Але це ще не все. Треба не лише вірити і знати. Ми мусимо бути виконавцями слова, а не лише слухачами. Недостатньо самих розмов про служіння; недостатньо лише визнавати вустами божественне Синівство Спасителя. Потрібні послух, покора й особиста праведність.

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає “просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей”. Це означає “витерпіти до кінця”. (2 Нефій 31:20). Це означає любити нашу релігію, робити те, що ми проповідуємо, виконувати заповіді. Це прояв “чистої побожності” в житті людей, що означає дбати про “сир[ит] та вдовиц[ь] в утисках їхніх” і берегти себе “чистим від світу”. (Яків 1:27).

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає приборкати свої пристрасті, контролювати бажання і піднятися над усім тілесним і нечистим. Це означає подолати світ, як зробив це Він—наш Взірець, Який Сам був найбільш доблесним з усіх дітей нашого Батька. Це означає бути морально чистим, сплачувати десятину й пожертвування, шанувати Суботній день, молитися зі щирим серцем, покласти всього себе на олтар, якщо нас покличуть на це.

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає ставати на сторону Господа в усьому. Голосувати, як Він голосував би. Думати, як думає Він, вірити, як вірить Він, казати те, що сказав би Він, і робити те, що зробив би Він в такій ситуації. Це означає бути однодумцем Христа і бути з Ним одним, як Він є одним з Його Батьком“ (in Conference Report, Oct. 1974, 45–46; or *Ensign*, Nov. 1974, 35).

- Через 11 років після видіння, записаного в УЗ 76, пророк Джозеф учив, що в целестіальному царстві є три ступені (УЗ 131:1). Кого буде піднесено до найвищого ступеня целестіального царства? (Див. УЗ 131:1–3; 132:19).
- Які благословення доступні лише тим, кого піднесено в найвищому ступені целестіального царства? (Див. УЗ 131:4; 132:19–20. Можливо, вам необхідно буде пояснити, що слова “зростання” і “продовження сімені на віки вічні”, означають, що люди, які дотримуються завіту і будуть піднесені в найвищому ступені целестіального царства, матимуть у вічностях духовних дітей).

- Президент Джозеф Філдінг Сміт, з Кворуму дванадцятьох, казав: “Усі члени Церкви мають ставитися до розділу 76 Учення і Завітів ... як до безцінного спадку. Він повинен зміцнювати їхню віру і бути для них стимулом прагнути піднесення, що обіцяно всім праведним і відданим” (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 1:279). Як це одкровення може укріпити нашу віру і надихнути прагнути піднесення? Як нам долати будь-яке розчарування, що може спіткати нас на шляху до целестіальної слави?

Завершення

Наголосіть, що величні благословення піднесення в целестіальному царстві доступні всім людям. Кожен з нас може стати досконалим через Ісуса Христа і піднятися разом із сім'ями в найвищому ступені целестіального царства. Одкровення, записане в УЗ 76, має заохочувати нас виконувати заповіді і пройти всі обряди спасіння, щоб ми могли отримати ці величні благословення.

Якщо Дух підказує, свідчіть про істини, що обговорювалися в уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Розділіть клас на чотири групи. Призначте кожній групі один з наведених далі уривків з Писань. Виділіть час, щоб вони могли прочитати та обговорити їх. У належний час уроку попросіть їх розповісти, що вони дізналися з призначених уривків.

УЗ 76:25–49 (загибель)

УЗ 76:81–86, 88–90, 98–112 (телестіальна слава)

УЗ 76:71–80, 87, 91, 97 (террестріальна слава)

УЗ 76:50–70, 92–96 (целестіальна слава)

Будинок Джона Джонсона. Працюючи в цьому будинку над перекладом Біблії, пророк Джозеф Сміт і Сідні Рігдон отримали одкровення, записане нині в УЗ 76, а також інші одкровення.

“Стежити за тим, коли великий день Господа прийде”

Урок
21

Мета Допомогти учням розуміти і впізнавати ознаки Другого пришествя і підготуватися до “великого дня Господа” (УЗ 45:39).

Підготовка

1. Помолившись, уважно прочитайте Учення і Завіти 29:9–29; 34:5–12; 45:16–75; 88:86–99; 101:22–34; 133; а також інші уривки з Писань в уроці.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо у вас є ілюстрація “Друге пришествя”, підготуйте її для використання на уроці (62562 192; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 238).
4. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, зробіть наступні приготування:
 - а. Підготуйтеся скористатися вказаними далі ілюстраціями на додаток до вже згаданої: Народження Ісуса (62116; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 200); Ісус молиться у Гефсиманії (62175; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 227); і Розп’яття (62505; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 230).
 - б. Підготуйтеся разом з учнями заспівати “Народився між ягнят” (*Гімни*, №112). Або попросіть заспівати його когось із учнів чи групу учнів.

Примітка для вчителя: Викладаючи цей урок, зосередьтеся на відкритих Господом словах, записаних в Ученні і Завітах. Не обговорюйте такі гіпотези, як наприклад, час настання Другого пришествя.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Повісьте ілюстрації: народження Ісуса, Спокута та Друге пришествя (див. “Підготовка”, пункти 3 і 4а).

Попросіть учнів заспівати гімни “Народився між ягнят” або попросіть зробити це призначеного учня чи групу учнів. Попросіть їх знайти зв’язок між словами гімну та ілюстраціями, які ви повісили.

Після гімну скажіть, що народження Ісуса Христа і Його Друге пришествя є двома найславетнішими подіями в історії світу. Коли Спаситель вперше прийшов на землю, то народився у скромних умовах, і мало хто визнав Його Месією. Та коли Він прийде вдруге, то з’явиться в силі та великій славі. Цей урок присвячений Другому пришествю Спасителя та Його тисячолітньому правлінню на землі.

У цьому уроці подано більше матеріалу, ніж ви зможете викласти за одне заняття. Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів.

1. Спаситель повернеться на землю у силі та великій славі.

Скажіть, що у нас є привілей жити в розподіл повноти часів, коли одкровення останніх днів повідомляє нам величні істини про Друге пришествя, про події, що передуватимуть йому, а також про тисячу років миру, що розпочнеться з приходом Спасителя. В Ученні і Завітах міститься безліч інформації на ці важливі теми.

Як було виповнено кожне пророцтво про народження Спасителя, так здійсниться і кожне пророцтво про Його Друге пришествя. Відберіть кілька з наступних пророцтв і прочитайте їх з учнями. Обговоріть, чого навчає про Друге пришествя Спасителя кожен з уривків. Зробіть на дошці підсумок обговорення. Ви можете розділити клас на невеликі групи і призначити кожній групі вивчити і розповісти, що вони дізналися із призначених їм уривків. Або ви можете призначити ці уривки кожному учневі окремо.

- а. УЗ 29:9–11; 45:44. (Христос прийде на землю у силі і славі. Гордовиті й злочестиві будуть спалені, і на землі не буде беззаконня).
- б. УЗ 34:7, 12; 43:17; 110:16. (Друге пришествя вже близько).
- в. УЗ 34:8, 11; 63:34. (Усі народи тремтять при пришестві Спасителя. Якщо ми будемо відданими, Його сила і вплив будуть з нами до часу Його пришествия).
- г. УЗ 45:45–54; 88:96–99. (Святі, які померли, воскреснуть і піднімуться, щоб зустріти Спасителя. Святі, які житимуть на землі, зберуться, щоб привітати Його. Він прийде на Оливну гору, і вона розділиться. Юдеї впізнають свого Спасителя і ридатимуть через те, що переслідували Його. Потім воскреснуть ті, хто прийняли євангелію у в'язниці духів).
- д. УЗ 49:6. (Спаситель скине всіх ворогів Собі під ноги).
- е. УЗ 49:7. (Ніхто не знає години і дня, коли прийде Спаситель, навіть ангели).
- є. УЗ 133:46–53. (Спаситель прийде в червоному вбранні. Його пришествя буде часом відплати для нечестивих і викуплення для праведних).

2. Тисячоліття буде часом радості й миру.

Друге пришествя Спасителя відкриє особливий період у тисячу років, що зветься Тисячоліттям. У десятому уложенні віри проголошується, що в цей час “Христос буде особисто царювати на Землі” і “Землю буде відновлено, і вона одержить свою райську славу”. В Ученні і Завітах 101 наведено описання краси і радості, якої ми з нетерпінням чекаємо в Тисячолітті.

- Яким буде життя на землі протягом Тисячоліття?

Щоб відповісти на це запитання, відберіть кілька з наступних уривків з Писань і прочитайте їх з учнями. Обговоріть, чого навчає кожен з уривків про Тисячоліття. Зробіть на дошці підсумок обговорення. Ви можете розділити клас на невеликі групи і призначити кожній групі вивчити і розповісти, що вони дізналися із призначених їм уривків. Або ви можете призначити ці уривки кожному учневі окремо.

- а. УЗ 101:23. (Усі зможуть побачити Спасителя).
 - б. УЗ 101:24. (Усі злочестиві будуть знищені).
 - в. УЗ 101:25. (Земля оновиться).
 - г. УЗ 101:26. (Люди і тварини житимуть у мирі).
 - д. УЗ 101:27. (Людам буде дано за їхніми праведними бажаннями).
 - е. УЗ 101:28; див. також УЗ 45:55; 88:110. (Сатана буде зв'язаний і не матиме сили спокушати).
 - є. УЗ 101:29. (Не буде смутку і смерті).
 - ж. УЗ 101:30–31. (Люди, зістарившись, миттєво будуть переходити зі смертного у безсмертне життя).
 - з. УЗ 101:32–34. (Господь відкриє все про землю і небеса, включаючи інформацію про сотворіння землі і те, якою вона стане).
 - и. УЗ 45:58. (Діти зростатимуть без гріха).
 - і. УЗ 45:59; 133:25. (Господь буде царем і законодавцем для всієї землі).
- Як це знання про Тисячоліття може благословити наше життя вже зараз? Як вам допомагає знання, що праведність врешті-решт отримає перемогу над злочестивістю?

3. Ми повинні готуватися до Другого пришествя.

Господь неодноразово наголошував, що ми повинні готуватися до Його пришествя (УЗ 133:4, 10–11). Декому може здаватися, що їм ніколи не вдасться зробити достатньо або гідно підготуватися. Вони можуть занепасти духом і думати, що підготуватися взагалі неможливо. Проте Господь дав пораду в Ученні і Завітах і сказав, що ми можемо щодня готуватися до цієї важливої події.

- Що ми можемо робити у своєму житті вже зараз, щоб готуватися до Другого пришествя? (Скористайтеся наведеною далі інформацією для обговорення або доповнення відповідей учнів).

Стежити за ознаками пришествя Спасителя

Поясніть, що в Ученні і Завітах Господь називає багато ознак, що передуватимуть Його Другому пришествю, і каже нам “бути пильними” (УЗ 61:38).

- Чому так важливо, щоб ми знали, які ознаки передуватимуть Другому пришествю Спасителя? Прочитайте з учнями УЗ 45:36–39. Чого ми можемо навчитися з цієї притчі щодо призначення цих ознак?
- Які саме ознаки, згідно з пророцтвами, передуватимуть Другому пришествю Спасителя?

Щоб відповісти на це запитання, відберіть кілька з наступних уривків з Писань і прочитайте їх з учнями. Знайдіть ознаки в кожному з уривків. Підсумуйте їх зміст на дошці під заголовками *Приємні ознаки* та *Неприємні ознаки*. Ви можете розділити клас на невеликі групи і призначити кожній групі вивчити і розповісти, що вони дізналися з призначених їм уривків. Або ви можете призначити ці уривки кожному учневі окремо.

Приємні ознаки

- а. УЗ 45:9; 133:57–58. (Буде відновлено повноту євангелії).
- б. УЗ 45:66–71. (Буде відбудовано Новий Єрусалим. Це буде місцем миру і безпеки для праведних в останні дні).
- в. УЗ 65:2–6. (На землі буде встановлено Боже царство).
- г. УЗ 110:11–16. (Буде відновлено ключі священства).
- д. УЗ 133:8–9, 36–39. (По всьому світу проповідуватиметься євангелія).

Неприємні ознаки

- а. УЗ 29:15; 88:91. (Буде плач, відчай і страх. Серця людей завмиратимуть).
- б. УЗ 29:16; 45:31; 112:24. (Будуть голод, пошесті, хвороби і спустошення).
- в. УЗ 34:9; 45:40–42; 88:87. (Будуть ознаки і чудеса на небесах і на землі).
- г. УЗ 45:26; 63:33. (Будуть війни і чутки про війни, і вся земля перебуватиме в сум'ятті).
- д. УЗ 45:27. (Любов людська охолоне, нечестя поширяться).
- е. УЗ 45:33; 88:89–90. (Будуть землетруси, урагани і великі морські хвилі. Люди закам'яніють серцем до Бога і воюватимуть між собою).

Зазначте, що деякі з пророцтв уже здійснилися, деякі здійснюються, а іншим ще належить здійснитися.

- Господь радив нам “не бентежитися” в часи неспокою в останні дні (УЗ 45:35). Як ми можемо зберігати надію і не впадати у відчай, коли нас оточують нечестя і неспокій останніх днів? (Див. УЗ 38:30).

Стійте на святих місцях

Крім спостереження за ознаками Другого пришествя, Господь також порадив нам готуватися, живучи праведно. Відберіть кілька з наступних уривків з Писань і прочитайте їх з учнями. Обговоріть, чого навчає про підготовку до Другого пришествя Спасителя кожен з уривків. Зробіть на дошці підсумок обговорення.

- а. УЗ 27:15; 33:17. (Бути непохитними в праведності).
- б. УЗ 34:6; 39:19–20; 43:20–23. (Закликати до покаяння і каятися самим).
Чому покаяння є важливою складовою підготовки до Другого пришествя?
- в. УЗ 45:32; 87:8; 101:22–23. (Стояти на святих місцях). Що означає “стояти на святих місцях”? Які місця святі? (Це можуть бути наші храми, каплиці, домівки та коли Сіону). Як ми можемо зберігати гідність і бути святими попри те, що живемо в оточенні мирського?
- г. УЗ 45:56–57. (Мати Святого Духа за провідника).

Президент Гордон Б. Хінклі вчив: “Як вам готуватися до Другого пришествя? Що ж, просто не думайте про нього. Просто живіть так, щоб ви були готовими, навіть якщо воно буде завтра. Ніхто не знає, коли це станеться. Наш обов'язок—підготуватися самим, жити гідно спілкування зі Спасителем, поводитися так, щоб нам не було за себе соромно, якби Він був серед нас. Таким є завдання цього часу і цієї доби” (*Church News*, 2 Jan. 1999, 2).

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, дав таку раду:

“Підлітки також іноді гадають: “Який сенс? Світ скоро вибухне і всьому прийде кінець”. Такі почуття породжені страхом, а не вірою. Ніхто не знає тієї години чи дня (див. УЗ 49:7), але кінець не настане, доки не будуть виповнені всі замисли Господа. Здобуті мною знання з одкровень і життєвий досвід переконують мене, що є ще достатньо часу, щоб ви могли ретельно підготуватися до довгого життя.

Одного дня ви будете виховувати вже своїх підлітків. Це буде вам гарною школою. Згодом ви будете балувати ваших онуків, а вони у свою чергу— своїх. Якщо для когось кінець життя настане раніше, то тим більше треба робити все правильно“ (in Conference Report, Apr. 1989, 72; or *Ensign*, May 1989, 59).

Завершення

Зазначте, що Господь явив нам більше інформації про Друге пришествя і Тисячоліття, ніж будь-якій іншій групі людей в історії світу. Маючи цю інформацію, ми можемо підготуватися і бути непохитними в праведності у час, коли навколо здійснюються Його пророцтва. Ми повинні з радістю чекати часу, коли Спаситель повернеться і розпочнеться тисячолітнє царство миру і праведності.

Якщо Дух підказує, свідчіть про істини, що обговорювалися в уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Наведений далі матеріал доповнює запропонований план уроку. Ви можете скористатися однією чи обома ідеями під час уроку.

1. Притча про пшеницю і кукіль

В Ученні і Завітах 86 подано цікаву інформацію щодо Другого пришествия. У цьому розподілі вміщено одкровення, яке отримав Джозеф Сміт і яке прояснює значення притчі про пшеницю і кукіль. Цю притчу Спаситель розповідав ще за Свого життя на землі (Матвій 13:24–30).

- Продивіться з учнями притчу в УЗ 86. Що символізують елементи цієї притчі?

Господні слуги є сіячами хорошого насіння, а Сатана і його послідовники сіють кукіль. Добре насіння символізує послідовників Ісуса, а кукіль— тих, хто тягнеться до беззаконня. Пшениці і куколю дозволено зростати разом до кінця світу. Тоді праведних буде зібрано з-поміж нечестивих, а нечестиві будуть спалені.

- Чого вчить нас ця притча про події, пов'язані з Другим пришествям?

2. Відеофільм

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історії Церкви* (53933 192), ви можете показати один чи обидва відеофільми:

“Не бентежтеся” (5 хвилин). Цей відеофільм допоможе учням зрозуміти, що їм не треба боятися лих, що відбуватимуться в останні дні, чи бентежитися через них. Якщо ви вирішите показати його, зробіть це по ходу третьої частини уроку.

“Ті, хто є мудрими” (6 хвилин). Цей відеофільм є постановкою на основі притчі Спасителя про десять дів (Матвій 25:1–13; див. також УЗ 45:56–59). Якщо ви вирішите показати його, зробіть це по ходу третьої частини уроку.

Перед тим як переглядати фільм “Ті, хто є мудрими”, поясніть, що притча про десять дів ґрунтується на давньоєврейському весільному звичаї. За часів Ісуса наречений разом з друзями супроводжував наречену від її дому до свого. По дорозі на процесію чекали подружки нареченої і приєднувалися до неї. Прийшовши до будинку молодого, вони всі заходили всередину, на весілля. Ці свята влаштовувалися, як правило, ввечері, тому ті, хто чекали нареченої, мали при собі невеличкі світильники, заправлені олією. У притчі наречений символізує Спасителя. Діви представляють членів Церкви. Саме весілля є уособленням Другого пришествя Спасителя. Олія в лампадках символізує підготовленість до Другого пришествя.

Переглянувши відеофільм, попросіть учнів прочитати УЗ 45:56–59. Потім поставте наступне запитання:

- Чого навчає про підготовку до Другого пришествя Спасителя кожен з уривків?

Ви можете прочитати наведені далі висловлювання Президента Спенсера В. Кімбола:

“У притчі олію можна було придбати на базарі. У нашому житті олія підготовленості накопичується крапля за краплею завдяки праведному життю. Відвідування причасних зборів додає олії до наших світильників краплина за краплиною упродовж років. Піст, сімейна молитва, домашнє вчителювання, угамування своїх пожадань, проповідування євангелії, вивчення Писань—кожен вчинок, що свідчить про відданість і послух додає краплину до нашого запасу. Добрі вчинки, сплата пожертвувань і десятини, чисті думки та добрі справи, шлюб у завіті на вічність—усе це також значно додає олії, якою опівночі ми зможемо заправити свої світильники, в яких вона закінчується” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 256).

Слово мудрості: “принцип з обіцанням”

Урок
22

Мета Заохотити учнів дотримуватися поради, викладеної у Слові мудрості, а також інших настанов Господа щодо фізичного здоров'я.

Підготовка

1. Помолитись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 89 (Слово мудрості).
 - б. Учення і Завіти 49:19–21; 59:15–21; 88:124 (додаткові уривки з Писань).
 - в. *Наш спадок*, сс. 25–26.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть когось із учнів стисло переповісти історичні передумови появи Слова мудрості (*Наш спадок*, сс. 25–26).
4. Ви можете принести зображення корисних продуктів харчування і скористатися ними під час третьої частини уроку.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Поділіться наведеною далі історією, яку розповів Президент Гордон Б. Хінклі: “Пригадую, як один єпископ розповів мені про жінку, що прийшла за [храмовою] рекомендацією. На запитання, чи дотримується вона Слова мудрості, відповіла, що час від часу випиває чашечку кави. І додала: “Але, єпископе, ви ж не збираєтеся позбавити мене через це можливості піти до храму?” На що він відповів: “Сестро, це ви не дозволите чашці кави стати між вами і домом Господа” (in Conference Report, Apr. 1990, 67; or *Ensign*, May 1990, 51).

Поясніть, що Слово мудрості є простим і ясним законом. Багатьом відомо, які фізичні небезпеки приховує його недотримання. Нам важливо пам'ятати про ці наслідки, але також важливо пам'ятати про фізичні і духовні благословення, які до нас приходять завдяки виконанню Слова мудрості. В цьому уроці мова піде про ці обіцання.

Обговорення і застосування Помолитись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Навіщо було явлено Слово мудрості?

Поясніть, що Небесний Батько дав нам тіла для небесної мети. Тіло є невід'ємною частиною в Його плані для нашого вічного розвитку. Через його важливість Небесний Батько доручив нам добре піклуватися про нього.

У наш розподіл, як і в давні часи, Він дав через одкровення принципи хорошого здоров'я, щоб ми тримали тіла в чистоті. Наш послух цим принципам є виявом любові до Нього і символом нашої вдячності.

Попросіть призначеного учня стисло переповісти історичні передумови появи Слова мудрості з книги *Наш спадок*, сс. 25–26. Ви можете показати фотографію магазину Ньюела К. Уїтні на с. 128 цього посібника. Саме в цій крамниці пророк Джозеф Сміт отримав Слово мудрості.

- Прочитайте з учнями 1 Коринтянам 3:16–17 та 6:19–20. Згідно з цими віршами, чому так важливо, щоб ми піклувалися про своє тіло? (Поясніть, що наші тіла є храмами, вони є святими для Господа. Ми повинні тримати їх чистими, адже це оселя нашого духа, а дух є нащадком Бога. Повага до нашого тіла як до храму Божого свідчить, що у нас є свідчення, що ми є дітьми Бога. Це також зберігає в чистоті наше тіло, так що воно може бути місцем перебування для Святого Духа. Наголосіть, що те, як ми дбаємо про своє фізичне тіло, впливає на нашу духовність).
- Прочитайте з учнями УЗ 89:4. Що цей вірш розповідає про причини, з яких Господь дав Слово мудрості? Які можна навести приклади “зла та злих замірів ... в серцях змовників” стосовно шкідливих речовин, названих у Слові мудрості? (Приклади можуть бути такими: введення в оману через рекламу та різні видовища—буцім-то вживання цих речовин пов'язане зі щастям та успіхом).
- Чому Слово мудрості можна назвати проявом любові Бога до нас? Як це свідчить про Джозефа Сміта як пророка і провидця? (Скажіть, що Господь явив Слово мудрості пророку Джозефу Сміту задовго до появи наукових підтверджень правильності принципів цього закону. У цьому одкровенні передбачено нинішню епідемію вживання шкідливих речовин. Воно застерігає і захищає нас від конкретних проблем нашого часу).

2. Господь каже нам, що не годиться для нашого тіла

Примітка для вчителя: Викладаючи другу і третю частини цього уроку, зосереджуйтеся на основних принципах здоров'я, відкритих Господом. Уникайте обговорення детальних питань здоров'я, особливих раціонів харчування та різних типів їжі і напоїв. Підкресліть, що Господь не вказав до дрібниць, що ми повинні споживати, а що ні. “В такому одкровенні потреби немає,—говорив Президент Джозеф Філдінг Сміт.— Слово мудрості є базовим законом. Він указує шлях і дає цілком достатньо настанов стосовно їжі та напоїв. Якщо ми будемо щиро дотримуватися того, що вже написано, з допомогою Духа Господнього ... ми зможемо знати, що для тіла є добрим, а що поганим” (“Your Question: The Word of Wisdom,” *Improvement Era*, Feb. 1956, 78–79).

Напишіть на дошці *Не для тіла* і наступні посилання на Писання. Прочитайте з учнями кожен з уривків. Потім складіть список згаданих у них речовин.

- а. УЗ 89:5–7. (Вино чи міцні напої).
- б. УЗ 89:8. (Тютюн).
- в. УЗ 89:9. (Гарячі напої, якими є чай та кава).

Скажіть, що, крім цього, ми не повинні:

- а. Вживати те, що містить наркотичні речовини.

- б. Вживати будь-які речовини, що викликають звикання, окрім препаратів, рекомендованих лікарями.
- в. Зловживати прописаними та іншими ліками.
- Які можуть бути наслідки вживання цих шкідливих речовин? (Обговоріть фізіологічні та духовні наслідки. Далі наведено кілька прикладів, пов'язаних зі спиртним і тютюном. Якщо ви навчаєте молодь, можете звернутися до брошури *Заради зміцнення молоді*, сс. 36–37 [36550 192]).

Перше Президентство заявило: “У стані сп'яніння від міцних напоїв чоловіки втрачали розсудливість, нищилися їхні плани, вони втрачали здатність оцінювати і передбачати. Пияцтво спричинило більше горя і смутку, розбило більше сердець, зруйнувало більше сімей, вчинило більше злочинів, наповнило більше могил, ніж усі війни в історії світу разом узяті” (in Conference Report, Oct. 1942, 8).

Щороку у світі через паління передчасно помирає майже 2,5 мільйона людей. Вживання тютюну також шкодить здоров'ю мільйонів невинних людей. Наприклад, коли палять вагітні матері, токсини потрапляють до утроби, що позначається на розвитку плоду, а це завдає шкоди приблизно 3 мільйонам дітей щороку. Ці малюки мають нижчу вагу при народженні і підвищений ризик неврологічних розладів та розумової відсталості, а також передчасної смерті. Інші невинні жертви паління—особи, які самі не палять, але часто вдихають цигарковий дим. У таких людей спостерігається вищий рівень респіраторних захворювань, і вони мають утричі більші шанси померти від раку легенів, ніж ті, хто не дихає димом. Бездимний тютюн викликає таку саму залежність, як і цигарки, і споживачі бездимного тютюну хворіють на рак удвічі частіше від людей, які тютюн не вживають. (Див. James O. Mason, “I Have a Question,” *Ensign*, Sept. 1986, 59–61).

- Вживання речовин, заборонених Словом мудрості, в багатьох частинах світу дедалі зростає, особливо серед молоді. Як реклама спокушає людей вживати ці речовини? (Обговоріть облудні послання таких реклам). Як друзі чи інші люди спокушають вживати ці речовини? (Ви можете обговорити, як протистояти, коли вам, наприклад, кажуть: “Від такої кількості погано не буде”, “Один разок не нашкодить”, “Усі так роблять”, “Ніхто не дізнається”). Як ще люди спокушаються на вживання цих речовин?
- Як здавалося б незначні порушення Слова мудрості можуть завдати шкоди?
- Як ми можемо зміцнитися, щоб не піддаватися спокусам вживати шкідливі речовини? (Запросіть учнів розповісти про випадки, коли вони не піддалися спокусі порушити Слово мудрості). Як молоді люди можуть допомагати одне одному дотримуватися Слова мудрості?
- Як батьки можуть ефективно навчати дітей Слово мудрості і допомагати їм дотримуватися його? (Див. *Family Home Evening Resource Book* [31106], pages 228–231).
- Шкідливі речовини, заборонені Словом мудрості, викликають залежність. Чому залежність від цих речовин є небезпечною? Як люди можуть подолати залежність від наркотиків та інших шкідливих речовин?

Наголосіть, що люди, які страждають від залежності, не безнадійні.

Подолання залежності, як правило, вимагає величезного особистого бажання і дисципліни, а також покаяння і допомоги від Господа. Допомогти в

такій ситуації також можуть рідні, друзі і провідники Церкви, а в деяких випадках може знадобитися консультація фахівця. Запропонуйте учням поділитися прикладами того, як люди долали залежність від шкідливих речовин.

3. Господь каже нам, що є добрим для нашого тіла

Напишіть на дошці *Добре для тіла* і наступні посилання на Писання. Прочитайте з учнями кожен з уривків. Потім напишіть підсумок поруч із посиланням. Якщо ви принесли ілюстрації корисних продуктів харчування, повісьте їх (див. “Підготовка”, пункт 4).

а. УЗ 89:10. (Корисні трави—поживні овочі та рослини).

б. УЗ 89:11. (Фрукти).

в. УЗ 89:12; див. також УЗ 49:19. (М'ясо тварин і птиці).

г. УЗ 89:14–17. (Злакові).

д. УЗ 88:124. (Рано лягати спати і рано вставати—добре висипатися).

- Що означає використовувати продукти “з розсудливістю”? (УЗ 89:11; див. також УЗ 59:18–20; відповіді можуть бути такими: ми повинні споживати продукти, що є поживними для наших тіл, а також слідкувати за тим, що і скільки їмо). Що означає споживати їжу “з ... дякуванням”? (УЗ 89:11). Як ми можемо показати Господу вдячність за їжу, яку Він нам дає?
- Які настанови Господь дав щодо споживання м'яса? (Див. УЗ 89:12; див. також УЗ 49:19, 21). Які настанови Господь дав щодо споживання зернових? (Див. УЗ 89:14, 16).
- Яку Господь дав пораду щодо сну? (Див. УЗ 88:124). Як належний сон впливає на наше фізичне і духовне здоров'я?

Президент Бригам Янг сказав: “Замість того, щоб за один день робити те, що слід зробити за два, [святі] мають прислухатися до мудрості—якщо вони бажають жити довго і бути здоровими, то після достатнього напруження мусять дати тілу відпочити, щоб не допустити його цілковитого виснаження. Хтось каже; якщо ти втомився, потрібно чимось себе стимулювати. Замість цих стимулянтів їм потрібно відпочити і набратися сил” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 187).

4. Благословення, обіцяні за дотримання Слова мудрості

Господь відкрив Слово мудрості як “принцип з обіцянням” (УЗ 89:3). Напишіть на дошці *Обіцяні благословення* і наступні посилання на Писання. Прочитайте з учнями кожен з уривків. Потім напишіть поруч з посиланнями відповідні обіцяння.

а. УЗ 89:18. (Фізичне здоров'я).

б. УЗ 89:19. (Мудрість і великі скарби знання).

в. УЗ 89:20. (Здатність бігти і не втомлюватися, йти і не слабшати).

г. УЗ 89:21. (Захист від ангела знищення).

- Які благословення отримали ви, живучи за Словом мудрості? (Запросіть учнів розповісти про те, які фізичні або духовні благословення вони отримали).

Ви можете зазначити, що люди, які дотримуються Слова мудрості, як правило, живуть довше і більше насолоджуються життям, ніж ті, хто його

не дотримуються. Однак деякі страждають від серйозних хвороб та вад, хоч і виконують цей закон. Поясніть, що такі люди можуть отримувати духовні благословення, що приходять за дотримання Слова мудрості, навіть якщо проблеми зі здоров'ям у них і залишаються. Більше того, обіцяння Господа вічні, і люди, які не отримали обіцяних благословень у цьому житті, отримають їх у житті прийдешньому.

- Які приклади підтверджують, що дотримання Слова мудрості допомагає нам “знай[ти] мудрість і великі скарби знання, саме сховані скарби”? (УЗ 89:19). (Обговоріть, як послух Слово мудрості впливає на розумові здатності людини. Також обговоріть, як це допомагає особі отримати духовні скарби знання, зокрема свідчення, знання про божественні істини, особисте одкровення, патріарші благословення та храмові обряди і завіти).

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Я зрозумів для себе, ... що основна мета Слова мудрості пов'язана з отриманням одкровення. Якщо людині “під впливом” [шкідливих] речовин важко почути навіть нормальний голос, як же вона тоді може реагувати на духовні нашіптування, звернені до найтонших її почуттів? Слово мудрості є дуже цінним як закон здоров'я, але воно може бути для вас ще ціннішим у розумінні духовному, ніж фізичному” (в Conference Report, Oct. 1979, 28–29 або *Ensign*, Nov. 1979, 20).

- Як обіцяння Господа в УЗ 89:20 стосуються нашого фізичного стану? Як вони стосуються нашого інтелектуального і психічного стану? (Відповіді можуть бути такими: ми зростемо інтелектуально, будемо врівноважені психічно, контролюватимемо себе і будемо самостійними). Як це обіцяння стосується нас в духовному плані? (Див. Євреям 12:1–3. Відповіді можуть бути такими: у нас буде більше сил опиратися спокусі і “бігти з терпеливістю” до вічного життя).
- Як це Господнє обіцяння з УЗ 89:21 може стосуватися нас?

Поясніть: у давнину, саме перед виходом дітей Ізраїля з Єгипту, ангел-згубник оминув перворідних синів Ізраїля, бо цей народ послухався пророка Мойсея і позначив свої одвірки кров'ю ягняти (Вихід 12). Так само буде й з нами: якщо ми “ход[имо] в послушності заповідям”, у тому числі й Слово мудрості, ангел-згубник пройде повз нас, а це означає, що ми будемо спасенні від духовної смерті і благословенні мати вічне життя завдяки спокутній крові Ісуса Христа. (Див. Boyd K. Packer, in Conference Report, Apr. 1996, 24; or *Ensign*, May 1996, 19.)

Завершення

Наголосіть, що Господь дав нам Слово мудрості, бо любить нас і турбується про те, щоб ми були в хорошому фізичному й духовному стані. Поясніть, що Слово мудрості—це більше, ніж кодекс фізичного здоров'я, воно ще й ключ до великих духовних благословень. Запропонуйте учням оцінити, чи турбуються вони про свої тіла якнайкраще, відповідно до Господньої поради стосовно здоров'я. Свідчіть: якщо ми дотримуємося цієї поради, Господь виконає Своє обіцяння—благословлятиме нас фізично і духовно.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Послушність Слову мудрості розв'язала б світові економічні проблеми.

- Президент Гебер Дж. Грант, сьомий Президент Церкви, навчав, що “Слово мудрості... розв'язало б економічні проблеми... кожної ... країни, якби його дотримувалися люди всього світу” (in Conference Report, Apr. 1936, 48). На вашу думку, як би це могло статися?

Подумайте над тим, скільки землі, грошей та інших ресурсів витрачається для виготовлення шкідливих речовин, рекламування і придбання їх, а потім для усунення наслідків їх вживання. Наприклад, у 1985 р. витрати на лікування і збитки через зниження продуктивності праці, пов'язані з палінням, становили в Америці 65 мільярдів доларів (див. *Ensign*, Sept. 1986, 61). Втрати, до яких призводять виробництво та вживання алкоголю, також дуже великі. Подумайте, якими б могли бути економічні наслідки, якби ці ресурси використовувалися на корисні, а не нищівні цілі.

2. Послушність Слову мудрості приносить додаткову користь

Соціологи виявили, що члени Церкви, які живуть за євангелією і дотримуються Слова мудрості, у порівнянні з іншими людьми є щасливішими у шлюбі та більш задоволеними своїм сімейним життям. Серед них менше тих, хто вступає в дошлюбні чи позашлюбні статеві стосунки, переживає депресію, вчиняє злочини, страждає на статеві збочення або порушує громадський порядок. (Див. Robert L. Millet and Noel B. Reynolds, eds., *Latter-day Christianity: 10 Basic Issues* [booklet, 1998], 46–47.)

3. Послушність Слову мудрості допомагає місіонеру навчати з силою

Послушність Слову мудрості стала для одного місіонера благословенням у зовсім несподіваний спосіб. Коли він навчав одного чоловіка про Слово мудрості, той подивився йому у вічі й запитав: “То ти хочеш сказати мені, що ніколи ні наркотиків не пробував, ні жодної сигарети не випалив, ні краплі спиртного не випив?” Місіонер, дивлячись прямо йому у вічі, відповів впевненим голосом: “Ні, сер. Я ніколи цього не робив”.

Пізніше цей місіонер так описав, що він відчував: “У той момент мене наче пронизала якась сила, і я зрозумів, чому завжди дотримувався Слова мудрості. Я вдячний, що, дійшовши до того моменту свого життя, я міг принести сильне свідчення про важливість Слова мудрості, бо я завжди слухняно його виконував”.

4. “Не біжи швидше й не працюй більше, ніж маєш сили” (УЗ 10:4)

- Яку пораду дав Господь Джозефу Сміту в УЗ 10:4? (Див. Мосія 4:27). Як ця порада стосується нашого здоров'я? Чим загрожує нехтування цією порадою?

5. Татуювання і незвичайний пірсінг на тілі

Апостол Павло навчав, що наше тіло є святим для Господа, що воно—храм, в якому може перебувати Святий Дух (1 Коринтянам 3:16: 6:19–20). Як ми не повинні оскверняти своє тіло вживанням шкідливих речовин, так само ми не повинні й оскверняти своє тіло татуюванням чи незвичайним пірсінгом. Вони можуть мати негативні наслідки для здоров'я, стану в суспільстві та духовності. (See David A. Burton, “I Have a Question,” *Ensign*, Feb. 1999, 52–53.)

“Прагніть знання, саме через навчання і також через віру”

Урок
23

Мета Заохотити учнів набувати знання “через навчання і також через віру” (УЗ 88:118).

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть вказані в цьому уроці уривки з Писань
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, попросіть когось із учнів підготуватися й розповісти про один чи два випадки, які б свідчили про благословення, що прийшли в його чи її життя завдяки навчанню.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Попросіть когось із класу стисло розказати про благословення від навчання, які були в його чи її житті (див. “Підготовка”, пункт 3). Після розповіді поясніть, що на цьому уроці буде обговорюватися, чому так важливо для нас навчатися протягом усього життя.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується навчання.

1. Школа пророків є для нас взірцем того, як слід навчатися.

Зазначте, що у цьому розподілі Господь привернув особливу увагу до потреби в духовній і світській освіті.

Господь наказав пророку Джозефу Сміту розпочати роботу школи пророків у Кертленді, Огайо. Збори в школі пророків почали проводити із січня 1833 року, і проходили вони в невеличкій кімнаті, що знаходилася над крамницею Ньюела К. Уїтні в Кертленді (див. ілюстрацію на сторінці 128). У цій школі провідників Церкви настановляли стосовно євангельського вчення, справ Церкви та іншого. Вони повинні були підготуватися до керівництва в Церкві та місіонерського служіння (УЗ 88:77–80)

На цих зборах створювалась атмосфера для отримання духовного досвіду і поглибленого обговорення євангельських принципів. Було отримано кілька одкровень. В історії Церкви записано, що “велика радість і задоволення постійно сяяли на обличчях відвідувачів школи пророків і святих завдяки тому, що їм відкривалося, і... дедалі більшому пізнанню Бога” (*History of the Church*, 1:334).

- Які можливості навчатися ми маємо в Церкві? Що ми можемо зробити, щоб краще підготуватися до навчання на церковних зборах?

- Прочитайте з учнями УЗ 88:122–125. Що Господь наказав братам робити у школі пророків? Що Він наказав їм не робити? (Напишіть відповіді учнів на дошці). Що ми дізналися з цих віршів про те, як навчати одне одного? Що сказано в цих віршах про те, як ми маємо навчатися одне від одного?

Крамниця “Ньюела К. Уїтні та Компанія”. Збори школи пророків проводились у невеличкій кімнаті, що знаходилася над цією крамницею в Кертленді, Огайо. Тут, разом з іншими одкровеннями, було отримано одкровення, відоме як Слово мудрості (УЗ 89).

2. Ми повинні вчитися “через навчання і також через віру”.

- Прочитайте з учнями УЗ 88:118. Чому і навчання, і віра є необхідними для нашого навчання? (Див. цитату далі). Як віра збільшує нашу здатність до навчання? Чим загрожує навчання без віри в Бога і послуху Його заповідям? (Див. 2 Тимофію 3:7; 2 Нефій 9:28–29).

Президент Меріон Г. Ромні, з Першого Президентства, сказав: “Я вірю в навчання. Я вважаю, що люди багато пізнають саме через навчання. ... Я також вірю і знаю, що набуття знань через навчання величезною мірою прискорюється завдяки вірі” (*Learning for the Eternities*, comp. George J. Romney [1977], 72).

- Крім вивчення євангелії, ми повинні вивчати й інші галузі знань, наприклад, історію, природничі науки та хорошу літературу. Як вивчення їх збагатили ваше життя?
- Яке знання є найціннішим? Яким має бути співвідношення між вивченням євангелії та вивченням інших наук, гідних вивчення?

Президент Джон Тейлор, третій Президент Церкви, сказав: “Ми повинні сприяти освіті й інтелектуальному розвитку будь-якого виду; поліпшувати літературні смаки, і люди з талантом до літератури та науки мають розвивати його; і всі мають звеличувати дари, які Бог дав їм. ... Якщо є щось хороше й гідне похвали у царині моралі, релігії, науки або чогось іншого,

спрямованого на піднесення та облагородження людини, ми підтримуємо це. Але з усім нашим надбанням ми хочемо здобути розуміння, і це те розуміння, що лине від Бога” (*The Gospel Kingdom*, sel. G. Homer Durham [1943], 277).

Служачи в Кворумі дванадцятьох, старійшина Гордон Б. Хінклі у своєму виступі процитував веління Спасителя “Навчіться від Мене” (Матвій 11:29). Потім він сказав: “Я хотів би закликати вас виконувати це веління, дане Сином Бога. Чого б ви не навчалися, навчайтеся від Нього. У всьому, що ви вивчаєте, прагніть знання від Господаря. Те знання дивовижним чином буде доповнювати ваше світське навчання і надасть повноти вашому життю й характеру, іншим шляхом вам цього не досягнути” (in *Conference Report*, Oct. 1964, 118; or *Improvement Era*, Dec. 1964, 1092).

- Чи була у вас нагода переконатися, що знання про божественне є найважливішим із знань?

3. Ми повинні навчатися упродовж усього життя.

Вкажіть, що Господь і Його пророки завжди підкреслювали важливість навчання. Ми повинні навчатися впродовж усього життя.

Старійшина Рассел М. Баллард, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Оскільки ми по-священному ставимося до розуму кожної людини, то вважаємо здобуття освіти релігійною відповідальністю. ... Наш Творець очікує, що Його діти повсюдно будуть займатися своєю освітою” (in *Conference Report*, Oct. 1992, 5; or *Ensign*, Nov. 1992, 6).

Напишіть на дошці такі запитання:

Чому ми повинні навчатися? Що ми повинні вивчати? Як ми можемо навчатися?

Прочитайте з класом вказані далі уривки з Писань. Нехай учні знайдуть в них відповіді на запитання, що записані на дошці. Напишіть їхні відповіді під відповідними запитаннями.

УЗ 6:7	УЗ 88:76–80, 118	УЗ 130:18–19
УЗ 11:21–22	УЗ 90:15	УЗ 131:6
УЗ 19:23	УЗ 93:36–37, 53	УЗ 136:32–33

- Чому, на вашу думку, нам наказано дізнаватися про так багато різних речей?

Президент Гордон Б. Хінклі так навчав молодь про важливість освіти: “Дуже важливо, щоб ви, молоді чоловіки, і ви, молоді жінки, здобули всю освіту, яку тільки можете. Господь сказав дуже ясно, що Його народ повинен набувати знання про країни і царства, і про все, що є у світі, шляхом освіти, а саме через навчання і віру. Освіта—це ключ, який відкриє для вас двері можливостей. Вона варта того, щоб жертвувати заради неї. Вона варта праці, і якщо ви будете розвивати свій розум і привчати до діла руки, ви зможете зробити помітний внесок у суспільство, до якого належите, і ви зможете з честю представляти Церкву, членами якої ви є. Мої любі молоді брати і сестри, користуйтеся кожною можливістю, яка вам випадає, щоб чогось навчитись. А ви, батьки і матері, заохочуйте

своїх синів і дочок здобувати освіту, яка благословить їхнє життя” (“Inspirational Thoughts,” *Ensign*, June 1999, 4).

- Де ви можете отримати офіційну освіту? (Серед відповідей може бути: у середній школі, професійних училищах, коледжах та університетах). Яку користь дала вам в житті офіційна освіта? Що ми можемо зробити, аби краще використовувати свої можливості для здобуття офіційної освіти?
- Президент Бригам Янг навчав: “Наша освіта має розвивати наш розум і давати нам можливість бути якомога кориснішими, має допомагати нам ставати більш здатними служити людській сім’ї” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 255). Як освіта може допомогти нам служити своїм сім’ям? Як освіта допоможе нам служити іншим? Як освіта може допомогти нам сприяти у побудові Божого царства? Запропонуйте учням розповісти про випадки, коли їхня освіта допомогла їм у служінні.
- Прочитайте з учнями УЗ 90:15. Як збагатилося ваше життя завдяки читанню хороших книг?
- Які обов’язки мають батьки по відношенню до навчання своїх дітей? (Див. УЗ 68:25–28. Зауважте, що батьки мають урочисту відповідальність допомагати своїм дітям вивчати євангелію. Батьки повинні також навчати їх практичним навичкам, наприклад: як підтримувати у доброму стані здоров’я, старанно працювати, поводитися з іншими, розпоряджатися грошима і здобувати хорошу освіту).
- Як можуть батьки заохочувати дітей розвивати в собі любов до навчання, яка б у них зберігалася протягом усього життя?

Служачи у Кворумі дванадцятьох, старійшина Гордон Б. Хінклі наголошував, що дуже важливо заохочувати дітей до читання: “Ви знаєте, що ваші діти будуть читати. Вони будуть читати книги, а також газети і журнали. Виховуйте в них смак до всього кращого. З раннього дитинства читайте їм прекрасні твори, що стали безсмертними завдяки чеснотам, яких вони навчають. Привчайте їх до хороших книг. Нехай у вашому домі буде куточок, хоч і невеличкий, де б вони знаходили принаймні кілька книжок, з яких черпали наснагу великі уми” (in Conference Report, Oct. 1975, 57; or *Ensign*, Nov. 1975, 39).

Президент Томас С. Монсон нагадав нам, що малі діти здатні розуміти вчення, вміщені у Писаннях: “Ознака щасливого дому помітна в тому, що він є бібліотекою для навчання. ... Господь радив: “Шукайте в найкращих книгах слів мудрості; прагніть знання, саме через навчання і також віру” (УЗ 88:118). Головні труди можуть стати такою бібліотекою для навчання, про яку я кажу. Ми повинні бути уважними, інакше можемо недооцінити здатність дітей читати і розуміти слово Бога” (in Conference Report, Oct. 1988, 81–82; or *Ensign*, Nov. 1988, 70).

Якщо ви хочете обговорити тему навчання дітей більш детально, відповідну інформацію можна знайти на сс. 127–143 посібника *Навчати—немає поклонання величнішого* (36123 192), виданого в 2000 р. В уроці 45 цього посібника також обговорюється відповідальність батьків навчати своїх дітей.

- Що нам не потрібно читати?

Президент Езра Тефт Бенсон, з Кворуму дванадцятьох, навчав: “Сьогодні, коли є доступними безліч книжок, ознакою справді освіченої людини є те,

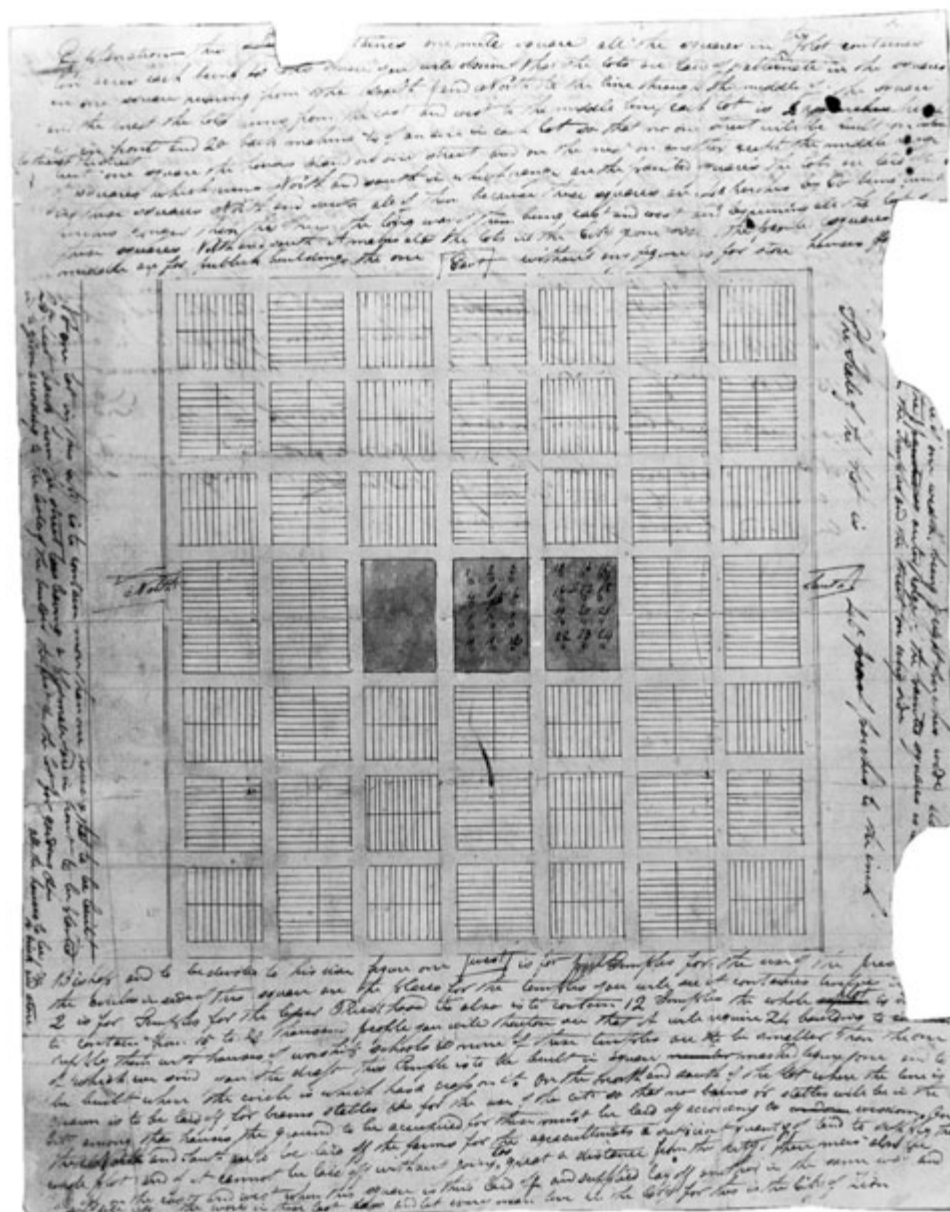
що вона знає, які з них не потрібно читати. ... Читайте лише найкращі книги. Як радила Джону Уіслі його мати: “Уникай усього, що заважає тобі бути розсудливим, зменшує чутливість твоєї совісті, затьмарює твоє сприйняття Бога, заважає тобі насолоджуватися духовним, ... збільшує владу тіла над розумом” (“In His Steps,” in 1979 *Devotional Speeches of the Year* [1980], 61).

- Крім здобуття офіційної освіти і читання хороших книг, що ще ми можемо робити, аби й далі навчатися усе своє життя?

4. У храмі ми здобуємо освіту для вічності.

Скажіть, що наприкінці червня 1833 року пророк Джозеф Сміт послав святим в Індепенденсі, Міссурі, план для побудови міста Сіон.

Покажіть план, за яким мало будуватися місто Сіон; він вміщений далі. Поясніть, що в центрі міста святі мали побудувати храм. І хоч їм не вдалося побудувати місто Сіон, вони втілили цю ідею, будуючи Солт-Лейк-Сіті.

План міста Сіон. Ділянка для храму знаходиться у центрі.

- Чого ми можемо навчитися з наміру побудувати храм у центрі міста Сіон? (Серед відповідей може бути: храм є центром навчання для членів Церкви; ми повинні ставити храм у центр нашого життя).
- Прочитайте з учнями УЗ 88:119. Наголосіть, що храм—це “дім навчання”. Як саме Господь навчає нас, коли ми приходимо у храм? Що ми можемо зробити для отримання знань, які доступні у храмі?

Старійшина Джон А. Уїдтсоу, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Храм—це місце навчання. Тут розглядаються принципи євангелії, і тут відкриваються глибокі істини царства Божого. Якщо ми входимо в храм з належним настроєм і є уважними, то вийдемо з нього збагаченими знаннями про євангелію та більшою мудрістю” (“Looking toward the Temple,” *Ensign*, Jan. 1972, 56–57).

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Храм—це велика школа. Це дім пізнання. У храмах підтримується атмосфера, ідеальна для навчання високим духовним матеріям. ...

Храмова церемонія не буде зрозумілою з першого разу. Вона буде зрозумілою лише частково. Повертайтеся знову, знову і знову. Повертайтеся, щоб навчатися. Те, що турбувало вас, що здавалося дивним чи загадковим, стане зрозумілим. Багато що увійде вам у душу як відчуття спокою, як щось дуже особисте, таке, що ви не зможете нікому пояснити. Але для вас самих це вже буде зрозумілим. ...

А тому прагніть піти у храм. Націлюйте на храм своїх дітей. З самого малечку спрямовуйте їхню увагу на храм і розпочніть їхню підготовку до того дня, коли вони зможуть увійти у святий храм.

А тим часом будьте й самі сприйнятливі до навчання, будьте благоговійними. Насичуйтеся тим навчанням—символічним, високодуховним,—доступним лише у храмі” (*The Holy Temple* [pamphlet, 1982], 6–8).

Нагадайте учням, що обряди і церемонії в храмі є священними. Ми не повинні обговорювати конкретні аспекти цих обрядів і церемоній поза храмом. Попросіть учнів пам’ятати про цей принцип, відповідаючи на таке запитання:

- Які з істин ви пізнали завдяки відвідуванню храму?

Закличте учнів відвідувати храм якомога частіше. Президент Езра Тефт Бенсон запитав: “Чи часто ми повертаємося в храм, щоб отримати особисті благословення, які приходять завдяки регулярному поклонінню в храмі? Дух, Який перебуває у святих храмах Господа, відповідає на молитви, дає одкровення і настанови” (in *Conference Report*, Apr. 1988, 98; or *Ensign*, May 1988, 85).

Завершення

Заохотьте учнів продовжувати своє навчання усе життя, аби вони могли збагатитися знанням і краще служити іншим. Нагадайте їм Господній наказ: “Прагніть знання... через навчання і також віру” (УЗ 88:118).

За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці. Можете висловити свою вдячність за ваші можливості навчатися.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Застосування поради з Учення і Завітів 88:121–126

- Прочитайте з учнями УЗ 88:121–126. Зауважте, що принципи в цьому уривку з Писань допоможуть нам в усіх сферах життя. Що з вашого досвіду вказало вам на важливість цих принципів?

2. Навчайтеся, але не перенасичуйтеся усім тим, що треба знати.

- Як ми можемо продовжувати навчатися, не бентежачись обсягом усього того, що маємо знати?

Президент Уілфорд Вудрафф радив: “Не хвилюйтеся через те, що не можете вивчити все відразу; вивчайте щось одне потрошку, вивчайте добре і накопичуйте знання про це, потім беріться за вивчення іншої істини і накопичуйте знання про неї, і за кілька років ви вже матимете значний запас корисних знань, який буде великим благословенням не лише для вас особисто та ваших дітей, але й для ваших ближніх” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham [1946], 269).

Під час обговорення можна прочитати з учнями УЗ 78:17–18.

3. Вивчення євангелії в класах семінарії та інституту

Наведіть вказане далі висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі: “Наша грандіозна програма церковної освіти рухається вперед. Робота з навчання студентів за програмою семінарії та інституту постійно розширюється. ... Ми наполегливо радимо всім, хто може, скористатися з її переваг. Без жодного сумніву ми обіцяємо, що ваше знання євангелії збільшиться, ваша віра зміцниться, ви навчитесь прекрасно спілкуватися і знайдете друзів” (in *Conference Report*, Apr. 1984, 69; or *Ensign*, May 1984, 47).

Якщо у вашій місцевості є класи семінарії та інституту ви можете під час обговорення закликати учнів відповідного віку зареєструватися в них.

Поставте наступні запитання:

- Що з набутого в семінарії (чи інституті) допомогло вам? Як ми можемо заохочувати інших відвідувати семінарію (чи інститут)?

4. Розвиток наших талантів завдяки освіті

Згадайте притчу про таланти (Матвій 25:14–30; див. також УЗ 82:18).

Попросіть учнів перерахувати на аркуші паперу свої таланти й інтереси. Обговоріть з ними, як світська та релігійна освіта допоможе їм розвивати свої таланти й інтереси.

“Не обманюйтесь, але залишайтеся у непохитності”

<p>Мета</p>	<p>Допомогти учням зрозуміти, як вони можуть уникнути обману і відступництва.</p>
<p>Підготовка</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Помолившись, вивчіть Учення і Завіти 26; 28; 43:1–7; 50; 52:14–19; а також інші уривки з Писань, що вказані в цьому уроці. 2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті. 3. Знайдіть сторінку з портретами генеральних авторитетів в номері церковного журналу з матеріалами останньої конференції. 4. Можете призначити учнів, щоб вони розповіли історії з першої частини уроку. Заздалегідь роздайте їм тексти цих історій.
<p>Запропонований хід уроку</p> <p>Вправа на увагу</p>	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <p>Напишіть на дошці такі фрази:</p> <p><i>Кухоль вершків</i></p> <p><i>Помилка в написанні прізвища</i></p> <p><i>Не вистачило місця на сесії освячення Кертлендського храму.</i></p> <p>Скажіть учням, що всі ці фрази мають щось спільне. Саме зазначене в них стало підставою для відступництва декого з ранніх членів Церкви.</p> <p>Скажіть, що на сьогоднішньому уроці буде обговорюватися, як уникнути особистого відступництва. Ці фрази та історії, що їх стосуються, будуть пояснені на уроці пізніше.</p>
<p>Обговорення і застосування</p>	<p>Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Обговоріть, як вибраний матеріал стосується сьогодні.</p> <p>1. Ми маємо розпізнавати обмани Сатани, які можуть привести нас до відступництва.</p> <p>Поясніть, що в перші роки існування Церкви декого з її членів обманув Сатана і привів до відступництва, тобто до непокори Богу. Кілька членів Церкви, відступивши, стали її ворогами і долучилися до переслідування святих в Огайо та Міссурі. Ми, сьогоднішні члени Церкви, повинні бути вірними й пильними, щоб не обманутися.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Прочитайте з учнями УЗ 50:2–3 і 2 Нефій 2:18, 27. Чому Сатана хоче обдурити нас? Якими шляхами Сатана намагається обманути нас і привести до відступництва? (Використайте наведену далі інформацію, щоб обговорити ці питання або доповнити відповіді учнів. Напишіть заголовки на дошці).

Не визнання пророка як джерела одкровенень для Церкви

Дехто із членів Церкви бувають обмануті лжепророками. Наведена далі історія показує, як кілька святих були на певний час обмануті несправжніми одкровеннями.

У 1830 році виявилось, що в Гайрама Пейджа, одного із восьми свідків Книги Мормона, є якийсь камінь, щоб, як він стверджував, через нього отримувати одкровення стосовно побудови Сіону та порядку в Церкві. Олівер Каудері, Уїтмери та інші повірили таким заявам. Однак пророк Джозеф Сміт сказав, що ці заяви абсолютно не відповідають порядку Божого дому, встановленому в Новому Завіті, а також в одкровеннях, даних нам пізніше” (*History of the Church*, 1:110).

Пророк молився з цього приводу й отримав одкровення, в якому Господь ясно дав знати, що лише Президент Церкви має право отримувати одкровення для Церкви (УЗ 28). Господь звелів Оліверу Каудері сказати Гайраму Пейджу, що одкровення, які прийшли через той камінь, були від Сатани (УЗ 28:11). Почувши Господні настанови, “брат Пейдж, а також всі присутні члени Церкви відмовилися від згаданого каменя і всього пов’язаного з ним” (*History of the Church*, 1:115).

Гордість

Дехто з членів Церкви були введені в оману через свою гордість. У наступній історії показано, як через гордість Томас Б. Марш, що був президентом Кворуму дванадцятьох, і його дружина, Елізабет, відступили від Церкви.

Живучи у Фар-Уесті, Міссурі, сестра Марш і сестра Гарріс вирішили по черзі віддавати одна одній молоко, щоб обидві могли виготовляти більше сиру. Вони домовилися, що будуть віддавати одна одній і молоко і вершки від своїх корів. Але сестра Марш позбирала з молока від кожної корови по кухлю вершків і відправила сестрі Гарріс вже збиране молоко.

Виникла сварка, і щоб вирішити цю проблему, звернулися до єпископа. Коли той встановив, що сестра Марш порушила домовленість, та зі своїм чоловіком були дуже незадоволені і подали справу на розгляд вищої ради, а потім і Першого Президентства. Кожна рада підтвердила початковий висновок—неправа сестра Марш.

Томас Б. Марш заявив, що він захищатиме репутацію своєї дружини. Невдовзі після цього він виступив проти Церкви і звернувся до урядового чиновника, аби заявити, що святі останніх днів вороже налаштовані до штату Міссурі. (See George A. Smith, in *Journal of Discourses*, 3:283–84.)

Президент Гордон Б. Хінклі так сказав про ту прикру подію: “Який дріб’язок і яка банальність—трохи вершків, через які посварилися між собою двоє жінок. Але це призвело або принаймні підштовхнуло до появи жорстокого наказу про винищення, виданого губернатором Боггзом, за яким святих вигнали зі штату Міссурі, і вони пережили так багато жахливих страждань, а потім—і смертей. Чоловік, який замість того, щоб залагодити цю невелику сварку, розпалив її, ... і тому втратив свою репутацію в Церкві. Він втратив своє свідчення про євангелію” (in *Conference Report*, Apr. 1984, 111; or *Ensign*, May 1984, 83).

Після 19 років темряви й гіркоти Томас Б. Марш подолав дуже важкий шлях до долини Солоного озера і попросив Бригама Янга, щоб той простив йому й дозволив знову охреститися, щоб приєднатися до Церкви. Він написав

Геберу Ч. Кімболу, першому раднику у Першому Президентстві: “Я почав усвідомлювати свою ситуацію... Я знаю, що згрішив проти Небес і в твоїх очах”. Далі він написав про урок, який засвоїв: “Господь зміг дуже добре обійтися й без мене, і Він нічогосінько не втратив через те, що я випав із лав. Але, ой, скільки ж втратив я?! Багатства, багатства більші, ніж може запропонувати весь цей світ або багато таких планет, як ця” (процитовано в James E. Faust, in Conference Report, Apr. 1996, 6; or *Ensign*, May 1996, 7).

- Чого ми можемо навчитися з цієї історії? Як у відомих вам випадках гордість людей призвела до того, що вони обманулися і стали відступниками? Що обіцяє Господь тим, хто упокорюється перед Ним? (Див. УЗ 112:2–3, 10; Етер 12:27. Зазначте, що УЗ 112 є одкровенням, даним для Томаса Б. Марша через пророка Джозефа Сміта).

Критика недоліків у керівників

Деякі члени Церкви бувають введені в оману, бо починають критикувати провідників Церкви за їхні недоліки. Це ілюструє наведена далі історія про Саймондза Райдера.

Саймондз Райдер (Simonds Ryder) був наверненим до Церкви у 1831 році. Проїшов якийсь час, і він отримав лист, підписаний Джозефом Смітом та Сідні Рігдоном, в якому йому повідомлялося, що за Господньою волею, явленою через Духа, він має проповідувати євангелію. І в отриманому листі, і в офіційному дорученні проповідувати його прізвище було написано з помилкою—не *Ryder*, а *Rider*. Саймондз Райдер “подумав: якщо “Дух”, через Якого він був покликаний проповідувати, міг помилитися у такій справі, як написання його прізвища, то Він міг помилитися і в самому покликанні його на служіння; або, іншими словами, він засумнівався, чи був він справді покликаний Духом Божим, через помилку в написанні його прізвища!” (*History of the Church*, 1:261). Пізніше Саймондз Райдер відступився від Церкви.

- Чого ми можемо навчитися з цієї історії? Як наше критичне ставлення до церковних провідників призводить до того, що ми обманюємося?

Образа

Деякі члени Церкви ображаються через вчинки інших її членів і дозволяють образі настільки ятрити свою душу, що врешті-решт стають відступниками. Наведений далі неприємний випадок ілюструє таку ситуацію.

Коли завершили будівництво Кертлендського храму, багато святих зібралося на службу освячення. Місця у храмі були швидко зайняті, і багатьом людям навіть дозволили стояти, але все одно не всі змогли вміститися у будівлі. Старійшина Фрезієр Ітон, який віддав на будівництво храму 700 доларів, прибув уже тоді, коли в храмі ніде було й стати, тому йому не дозволили увійти туди, щоб бути на службі освячення. Наступного дня ця служба повторювалася для тих, хто не зміг потрапити на неї у перший день, однак це не задовольнило Фрезієра Ітона і він відступився від Церкви. (Див. George A. Smith, in *Journal of Discourses*, 11:9.)

- Чого ми можемо навчитися з цієї історії? Як сьогодні ми дозволяємо собі тримати образу на інших? Як образа може призвести до відступництва? Як ми можемо позбутися почуття образи?
- Прочитайте з учнями УЗ 64:8–11 і 82:1. Кого Господь вимагає, щоб ми прощали? Чому інколи буває дуже важко простити іншим людям? Якими

є наслідки непростення інших людей? Як наші дії допоможуть нам простити людину, яку ми ще не простили?

Виправдання своєї непослушності

Виправдовування—це пробачення собі неприйнятної поведінки або її захист. Виправдовуючись, ми сподіваємося позбутись докорів сумління за певний свій вчинок, який, як ми знаємо, є неправильним.

- Чому саме виправдовування є формою обману? Як ми іноді намагаємося виправдати свою поведінку? Чому це небезпечно? Як ми можемо розпізнати самовиправдовування і відмовитися від нього?

Сприйняття лжевчень світу

- Які лжевчення світу можуть обманути членів Церкви і привести їх до відступництва? (Прикладами можуть бути: хибні уявлення, що заповіді Бога є надто обмежувачими; що аморальність є прийнятною; що матеріальне важливіше за духовне).

Верховний єпископ Х. Девід Бертон навчав: “Одна з підступних стратегій [Сатани]—невпинно й дедалі більше послаблювати нашу здатність розрізняти, що є правильним, а що—хибним. Сатані хотілося б переконати нас, що обманувати і шахраювати модно. Він підбиває нас до перегляду порнографії, навіваючи думку, що це готує нас до життя в реальному світі. Йому б хотілося, аби ми повірили, що аморальність—це привабливий спосіб життя, а послухність заповідям Небесного Батька—старомодна чеснота. Сатана постійно бомбардує нас облудною пропагандою, якнайкраще упакованою і старанно замаскованою” (in Conference Report, Apr. 1993, 60; or *Ensign*, May 1993, 46).

2. Ми можемо залишатися доблесними у своєму свідченні й уникати обману.

Поясніть, що Господь дав нам багато благословень і заповідей, аби допомогти нам залишатися доблесними у свідченні і не давати себе обманути.

- Що ми можемо робити, аби не піддаватися обману і не відступитися? (Використайте для обговорення наведену далі інформацію).

Ми можемо чітко знати, кого саме Господь покликав вести Церкву

- У перші роки існування Церкви багато людей заявляли, що отримують одкровення стосовно того, як керувати Церквою або виправляти пророка Джозефа Сміта. Що Господь відкрив у відповідь на такі заяви? (Див. УЗ 28:2, 6–7; 43:1–3. Зазначте, що одкровення в УЗ 28 було дано, коли Гайрам Пейдж заявив, що отримує одкровення для всієї Церкви, а одкровення в УЗ 43 було дано, коли інші робили подібні заяви).
- Хто отримує одкровення і заповіді для всієї Церкви сьогодні?

Президент Джозеф Ф. Сміт і його радники у Першому Президентстві навчали: “Господь... призначає лише одного чоловіка в певний час на землі, щоб він тримав ключі одкровення для всієї Церкви в усіх її організаціях, повноваженнях, обрядах і вченнях. Дух одкровення даровано всім членам Церкви на благо і для просвітлення кожної особи, яка отримує натхнення у тій сфері, в якій її покликано трудитися. Але для всієї Церкви тільки той, хто стоїть

на чолі її, призначений отримувати одкровення у формі заповідей і усувати розбіжності” (в James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. [1965–75], 4:270).

- Як нам уберегтися від обману людей, які стверджують нібито вони отримали одкровення для всієї Церкви? (Див. УЗ 43:4–7).
- Прочитайте з учнями УЗ 26:2 і 28:13. Що це за принцип загальної згоди? (Див. УЗ 20:65; 42:11. Це установлений порядок виявлення нашої готовності підтримувати тих, кого було покликано служити в Церкві; зазвичай це робиться підняттям правої руки). Як цей принцип загальної згоди захищає нас від обману? (Він дає нам знати, хто був покликаний головувати і керувати в Церкві, і тим самим допомагає нам не бути обманутими заявами людей, які не були покликані належним чином).

Покажіть сторінку з фотографіями нинішніх генеральних авторитетів (див. “Підготовка”, пункт 3). Зверніть увагу на те, що ми маємо благословення підтримувати цих провідників і дослухатися до їхньої поради.

Нам слід вивчати Писання і вчення Церкви

- Прочитайте з учнями УЗ 1:37 і 33:16. Поясніть, що в книзі Учення і Завіти Господь постійно вчить, як важливо вивчати Писання. Як вивчення Писань і слів пророків останніх днів допомагають нам не піддатися на обман? (Серед відповідей можуть бути й наведені далі).

а. Ми можемо краще розпізнавати істинні ідеї, порівнюючи їх з істинами, про які дізнаємося з Писань і від сучасних провідників.

Президент Гарольд Б. Лі навчав: “Якщо [хтось] пише або говорить те, що виходить за межі Головних трудів Церкви і чого ви не можете в них знайти,—якщо тільки це не пророк, провидець і одкровитель (і зверніть увагу, що це єдиний виняток)—ви можете відразу сказати: “Що ж, це лише його власна думка”. І якщо хтось каже те, що суперечить вміщеному в Головних трудах Церкви, ви може знати за цією ж ознакою, що це обман” (*The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams [1996], 540–41).

б. Вивчення Писань зміцнює наше свідчення, тому малоімовірно що ми станемо самовдоволеними у своїй праведності або піддамося лжевченню.

Президент Лі навчав: “Якщо ми не читаємо Писання щодня, наше свідчення стає дедалі тьмянішим, а наша духовність не поглиблюється” (*The Teachings of Harold B. Lee*, 152).

- Як вивчення Писань уберегло вас від обману?

Ми маємо усвідомлювати: все, що від Бога, завжди буде напучувати нас

Пророк Джозеф Сміт пояснив, що невдовзі по тому, як святі поселилися в Кертленді, “стався прояв багатьох лжедухів, бачилося багато дивних видінь, і приходили нестямні, дикі ідеї; під впливом цих духів люди вибігали з дверей, дехто з них запазили на пні та горпали, і вони виявляли всіляке навіженство; ... витворювалося багато чого безглузлого, розрахованого на те, щоби принести ганьбу Церкві Бога, змусити Духа Божого віддалитися” (*History of the Church*, 4:580). Стурбований такими надзвичайними духовними проявами, пророк звернувся із запитанням до Господа. Одкровення в УЗ 50 було йому відповіддю від Господа..

- Прочитайте з учнями УЗ 50:17–24. Як ці вірші вчать нас розрізнати те, що від Бога, і те, що від Сатани? (Те, що від Бога, буде нас напучувати,

просвітлюючи наш розум і допомагаючи зростати духовно. Воно буде викликати у нас бажання йти за Спасителем і робити своє життя кращим. А те, що від Сатани, буде спрямовувати на протилежне).

Президент Джозеф Філлінг Сміт навчав: “Те, що не напучує, не є від Бога”—точніше вже й не скажеш. Те, що не від Бога, є темрявою, незалежно від того, приходить воно під виглядом релігії, етики, філософії чи одкровення. Немає жодного одкровення від Бога, яке б не напучувало” (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 1:201–202).

Нам слід застосовувати даній Господом вірець, щоб не бути обманутими

Одкровення, вміщене в УЗ 52, Господь дав наступного дня після конференції в Кертленді. У цьому одкровенні Він дав настанови, щоб нам не бути обманутими.

- Прочитайте з учнями УЗ 52:14–19. За цими віршами, що має характеризувати вчителів “від Бога”? Як даній у цьому уривку вірець допомагає нам уникнути обману?

Завершення

Назвіть, які обмани Сатани можуть призвести до відступництва. Наведіть пораду Господа, яку Він дав, щоб ми захищалися від обманів. Підкресліть: якщо ми будемо дослухатися до цієї поради, Дух Господній буде тримати нас на шляху істини. За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Вправа, щоб розпочати першу частину уроку

Підготуйте для всіх учнів по записці. У записці має бути кілька слів подяки або завдання прочитати в класі уривок з Писань чи якимось інакше взяти участь в уроці. При цьому зробіть незначну помилку у написанні їхніх прізвищ. Роздайте записки на початку першої частини уроку, щоб познайомити їх з історією Саймондза Райдера та іншими історіями з цієї частини уроку.

2. Додаткова порада, як зміцнитися, щоб не відступити

Старійшина Карлос Е. Есей, сімдесятник, конкретно вказав те, що допоможе нам зміцнитися й не відступити:

- “1. Уникайте тих, хто підриває вашу віру. ...
- “2. Виконуйте заповіді. ...
- “3. Йдіть за живими пророками. ...
- “4. Не сперечайтесь про положення вчення і не дискутуйте їх. [Див. 3 Нефій 11:29].
- “5. Досліджуйте Писання. ...
- “6. Не піддавайте сумніву місію Церкви і не відхиляйтесь від неї. ...
- “7. Моліться за своїх ворогів. ...
- “8. Дотримуйтеся “чистої побожності” [Див. Якова 1:27 і Алма 1:30]. ...
- “9. Пам’ятайте: може існувати багато питань, на які у нас не буде відповіді, і дещо нам слід приймати просто на віру” (in Conference Report, Oct. 1981, 93–94; or *Ensign*, Nov. 1981, 67–68).

Мета	Допомогти учням краще зрозуміти, що є священство, і прагнути благословень, які приходять через його праведне застосування.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none"> Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали: <ol style="list-style-type: none"> Учення і Завіти 84:33–44; 121:34–46. Учення і Завіти 107 (додаткові уривки з Писань). <i>Наш спадок</i>, сс. 26–27. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
Запропонований хід уроку	<p>Вправа на увагу</p> <p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Попросіть учнів сказати, чому вони вдячні за своє членство в Церкві. Напишіть їхні відповіді на дошці.</p> <ul style="list-style-type: none"> Що з усього цього було б можливим без священства? <p>Вірогідніше за все, ніщо з переліченого учнями не було б можливим без священства. Наприклад, якщо учні вдячні за шлюб на вічність, зазначте, що він неможливий без запечатувальної сили священства. Навіть щось просте, наприклад, єднання в Церкві, не було б можливим без пророків, апостолів та інших провідників священства, які допомагають нам досягнути “з’єднання віри” (Ефесянам 4:13; див. також вірші 10–12).</p> <p>Поясніть, що на цьому уроці буде обговорюватися, що є священство, та деякі завіти і благословення, пов’язані з ним.</p>
Обговорення і застосування	<p>Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Запропонуйте учням поділитися досвідом, що стосується принципів, уміщених у цих уривках.</p> <p>1. Порядок, за яким було відновлено священство і його чини</p> <p>Ааронове і Мелхиседекове священство були відновлені на землі в 1829 році (див. урок 8). Після організації Церкви в 1830 році Господь поступово відкривав, які чини священства, кворуми і ради потрібні, щоб здійснювати провідництво, необхідне для зростання Церкви. Наведена далі хронологія подій ілюструє це. Напишіть її на дошці і розгляньте разом з учнями. Посилання на Писання можна на дошці не вказувати.</p>

Ааронове священство: 15 травня 1829 р. (УЗ 13)
 Мелхиседекове священство: травень або червень 1829 р. (УЗ 128:20)
 Апостоли, старійшини, священники, вчителі і диякони: квітень 1830 р. (УЗ 20:38–60)
 Єпископ: 4 лютого 1831 р. (УЗ 41:9–10)
 Первосвященики: червень 1831 р. (заголовок до УЗ 52)
 Перше Президентство: 1832–1833 (УЗ 81; 90)
 Патріарх: 18 грудня 1833 р. (*Teachings of the Prophet Joseph Smith* [1976], 38–39)
 Вища рада: 17 лютого 1834 р. (УЗ 102)
 Кворум Дванадцятьох Апостолів: 1835 р. (УЗ 107:23–24)
 Сімдесятники: 1835 р. (УЗ 107:25)
 Перший кворум сімдесятників: 1835 р. (УЗ 107:26, 93–97)

Скажіть, що в наші дні Господь продовжує давати одкровення стосовно організації та обов'язків священства, щоб направляти зростаючу Церкву. Прикладом цього є покликання сімдесятників-територіальних авторитетів, що супроводжувалося організацією третього, четвертого і п'ятого кворумів сімдесятників у 1997 році (див. урок 42, сс. 247–248).

2. Клятва і завіт священства

Напишіть на дошці: *Клятва і завіт священства*. Поясніть, що, крім одкровення про чини у священстві та його урядування, Господь відкрив принципи стосовно отримання священства та його застосування. Наприклад, Він відкрив, що є клятвою і завітом священства, про це сказано в УЗ 84:33–44. У цих віршах вказано (1) завіти, які чоловік укладає з Господом, приймаючи Мелхиседекове священство, і (2) завіти, які укладає Господь з вірними носіями Мелхиседекового священства.

Старійшина Карлос Е. Есей, сімдесятник, сказав: “З усіх святих угод, що стосуються євангелії Ісуса Христа, лише кілька, якщо такі є, можна за важливістю прирівняти до клятви і завіту священства. Це справді одна з найбільш священних угод, оскільки за нею чоловік наділяється силами небесними і спрямовується до досягнення своїх вічних цілей” (in Conference Report, Oct. 1985, 56; or *Ensign*, Nov. 1985, 43).

Розглядаючи клятву і завіт священства, підкресліть, що “благословення священства призначені не лише для одних чоловіків. Ці благословення також проливаються... і на всіх відданих жінок в Церкві. ... Господь пропонує Своїм дочкам кожний духовний дар і кожне благословення, яке може бути отримане Його синами, адже “в Господі ані чоловік без жінки, ані жінка без чоловіка” (Joseph Fielding Smith, in Conference Report, Apr. 1970, 59; or *Improvement Era*, June 1970, 66; див. також Алма 32:23).

- Напишіть на дошці *Завіт носіїв священства*. Що обіцяють носії священства за клятвою і завітом священства? (Див. УЗ 84:33, 36, 39–44. Підсумуйте відповіді учнів на дошці).

Носії священства за завітом обіцяють:

- Вірністю отримати Ааронове і Мелхиседекове священство (вірш 33).

- б. Звеличувати свої покликання (вірш 33).
- в. Приймати Господніх слуг (вірш 36).
- г. Старанно прислухатися до слів вічного життя (вірші 43–44).

- Що це означає—звеличувати покликання? (Див. УЗ 107:99; Кн. Якова 1:17–19).

Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Ми звеличуємо наше священство і розширюємо наше покликання, якщо служимо зі старанністю й ентузіазмом у сфері відповідальності, яку нам дано належною владою ... Ми звеличуємо наше покликання, ми збільшуємо потенціал нашого священства, якщо простягаємо руку допомоги тим, хто в біді, і підтримуємо тих, хто спіткнувся. ... Ми звеличуємо наше покликання, якщо ходимо в чесності й чистоті” (in Conference Report, Apr. 1989, 63; or *Ensign*, May 1989, 48–49).

- Як були ви благословенні людиною, що звеличувала своє покликання?

Зауважте: важливо, щоб ми, звеличуючи своє покликання, знаходили належний баланс і не забували про свою сім'ю. Старійшина Ніл А. Максвелл, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Іноді, хай і неумисно, але певні додаткові церковні заходи, які призначаються необдуманно, можуть утруднювати життя сім'ї. Ісус, настановляючи нефійців після Свого воскресіння, навчав їх: “Ідіть до своїх домівок, і подумайте над тим, що Я сказав”, а також, щоб вони молилися і підготувалися “до завтра” (3 Нефій 17:3). Ісус не сказав їм іти у їхні громадські клуби, на міські зібрання чи навіть до центрів колів!” (in Conference Report, Apr. 1994, 120; or *Ensign*, May 1994, 89).

- Що означає приймати Господніх слуг? (УЗ 84:36). Поясніть, що коли ми приймаємо послання й обряди євангелії від Господніх слуг, ми тим самим приймаємо й Господа.
- Напишіть на дошці *Господь за завітом обіцяє*. Які благословення обіцяє Господь за клятвою і завітом священства? (Див. УЗ 84:33–34, 38, 42. Узагальніть відповіді учнів на дошці).

Господь за завітом обіцяє:

- а. Освятити нас Духом (вірш 33).
- б. Оновити наше тіло (вірш 33).
- в. Дати нам благословення, обіцяні Аврааму і його нащадкам (вірш 34).
- г. Зробити нас Своїми обранцями, тобто Його вибраними (вірш 34).
- д. Дати нам усе, що має Батько (вірш 38).
- е. Дати Своїм ангелам відповідальність за нас (вірш 42).

- Господь обіцяє: якщо ми будемо вірні, то станемо “сіменем Авраама... і обранцями Бога” (УЗ 84:33–34). Якими є благословення і обов'язки сімені Авраама? (Див. Авраам 2:9–11). В Авраам 2:11 вказано, що “всі роди землі [буде] благословлено” через священство. Як це може виповнитися?
- Вінцевим обіцанням у клятві і завіті священства є те, що ми зможемо отримати “усе, що має... Батько” (УЗ 84:38). Як може знання про це обіцання допомогти нам у лихі часи? Як це може допомогти нам у часи достатку?

3. Принципи щодо застосування священства

Вивчіть і обговоріть УЗ 121:34–46. Поясніть, що в цих віршах Господь відкриває принципи щодо застосування священства. Він також відкриває обіцяння тим, хто застосовує священство в праведності. Ці принципи стосуються не лише носіїв священства, а й взагалі всіх людських взаємин. Тому вони є важливими також для тих, хто не має священства.

- В одкровенні, уміщеному в УЗ 121:34–40, Господь відкриває, чому деякі носії священства нездатні застосовувати силу священства. За цими віршами, що заважає їм у цьому? (Серед відповідей може бути: зосередження їхнього серця на мирському; прагнення шани від людей; намагання приховати гріхи; потурання своїй гордовитості чи суєтному честолюбству; несправедне владарювання).
- Які є приклади надто сильного зосередження на “речах цього світу”? (УЗ 121:35). Як прагнення того, що пропонує світ, заважає нам отримувати те, що пропонує Господь? Як людині подолати цю проблему?
- Як саме люди можуть “вдаватися до несправедного владарювання”? (УЗ 121:39; див. також вірш 37). До чого це призводить? Як людині подолати свою схильність вдаватися до несправедного владарювання?

Наголосіть, що священство може бути застосоване лише в праведності і душі любові для служіння і благословення інших. Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Ті, хто мають священство, ніколи не повинні забувати, що у них немає права заносити владу священства як палицю над головами інших людей—у сім’ї чи в церковних покликаннях. ... Жодний чоловік, який... прагне застосовувати священство хоч у найменшій мірі несправедності в Церкві чи вдома, просто не розуміє природу свого повноваження. Священство—для служіння, а не для поневолення; для співчуття, а не для примусу; для турботи, а не контролю” (in Conference Report, Oct. 1993, 105; or *Ensign*, Nov. 1993, 78).

- В одкровенні, уміщеному в УЗ 121:41–42, Господь відкриває принципи, які допоможуть носіям священства застосовувати силу священства. Які це принципи? Як ми можемо застосовувати ці принципи у взаєминах з членами сім’ї, сусідами, товаришами на роботі та іншими людьми?

Можна обговорити, як застосовувати ці принципи в конкретних ситуаціях, наприклад: коли треба допомогти дитині прийняти рішення або виконати завдання; коли приймається рішення на церковних радах; коли хтось не справився із дорученням або коли виникають серйозні розбіжності думок.

- Які принципи відкрито в УЗ 121:43–44 стосовно зауважень чи покарань? (Поясніть, що в належний час слід розуміти як “негайно” або “відразу”. У контексті цього уривка слово *вимогливо* означає “ясно” або “точно”, а не “жорстоко” або “грубо”). Які випадки у вашому житті підтвердили важливість цих принципів? Чим відрізняються наслідки покарання з любов’ю від наслідків покарання зі злістю?
- Що означають слова “нехай чеснота прикрашає твої думки безупинно”? (УЗ 121:45). Як нам не допускати у свій розум поганих чи недоброчесних думок? (Див. УЗ 27:15–18.) Як ми можемо більш активно заповнювати свій розум добродіями думками?

- Що обіцяє Господь за те, що ми будемо “сповнен[і] милосердям” і будемо “чеснота[ми] прикраша[ти] [наші] думки безупинно”? (Див. УЗ 121:45–46). Що означає почувати себе впевнено в присутності Бога? (Див. наведену далі цитату). Які благословення приходять до нас, коли Святий Дух є нашим постійним супутником?

Служачи в Кворумі дванадцятьох, старійшина Гордон Б. Хінклі сказав: “Моїм привілеєм було при різних обставинах розмовляти з президентами Сполучених Штатів та з визначними діячами інших урядів. Після кожної такої нагоди я згадував про це приємне відчуття—з упевненістю стояти у присутності визначного лідера. І потім я подумав: як же це чудово, як це прекрасно було б з упевненістю стояти—не боячись, не соромлячись, не бентежачись—у присутності Бога. Обіцяння, що це може бути так, поширюється на кожного добродішного чоловіка і кожную добродішну жінку” (in Conference Report, Oct. 1970, 66; or *Improvement Era*, Dec. 1970, 73).

Завершення

Свідчіть про важливість священства. Висловіть свою вдячність за клятву і завіт священства та за благословення, які Господь обіцяє нам за вірність. Закличте учнів більшою мірою прагнути благословень священства.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Головуючі кворуми у Церкві

Важливою частиною у відновленні влади священства була організація головуючих кворумів Церкви. Радники були покликані допомагати пророку Джозефу Сміту на початку березня 1832 р. (УЗ 81:1), а Перше Президентство офіційно було організовано через рік (див. заголовок до УЗ 90). У лютому 1835 р. дванадцять чоловіків було покликано та висвячено на апостолів і було сформовано Кворум дванадцятьох. Невдовзі по тому Пророк організував Перший кворум сімдесятників.

- Якими є обов’язки членів Першого Президентства? (Див. УЗ 107:9, 22, 65–66, 78–81, 91–92; 112:30–32.)
- Якими є обов’язки членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів? (Див. УЗ 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30–32.)
- Якими є обов’язки членів кворумів сімдесятників? (Див. УЗ 107:25–26, 34, 38, 97.)
- Як благословляється наше життя завдяки служінню головуючих чинів Церкви?

2. Важливість служіння священства

Запросіть носія священства із приходу розповісти в класі про досвід, пов’язаний зі священством, наприклад: благословення причастя вдома у хворій людині, яка обмежена в пересуванні; допомога у наданні благословення священства; служіння на місії. Нехай цей носій священства розкаже про почуття, які у нього виникали під час виконання такого служіння. Нехай він свідчить про священство і те, як важливо застосовувати священство для служіння іншим.

“Ідіть по всьому світі, і проповідуйте Мою євангелію”

Урок
26

Мета	Надихнути учнів наслідувати приклад Кертлендських святих, які принесли великі жертви, щоб ділитися євангелією, і залишилися непохитними у тяжких випробуваннях.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none">1. Помолившись, вивчіть вказані в цьому уроці уривки з Писань та книги <i>Наш спадок</i>, сс. 29–33, 36.2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.3. Попросіть учнів підготуватися, аби стисло розповісти про такі уривки з книги <i>Наш спадок</i>:<ol style="list-style-type: none">а. “Місії, на яких служили перші навернені в Огайо” та “Місія Кворуму Дванадцятьох Апостолів” (сс. 30–32).б. “Місіонери їдуть до Англії” (сс. 32–33).в. “Вихід із Кертленда” (сс. 35–36).Можна дати завдання учням розказати й інші історії з уроку.4. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, то покладіть у невеличку валізу чи сумку: набір Писань, пару шкарпеток, п’ять дрібних монет і аркуш паперу з наступним посланням (посилання, що в кінці, не вказуйте):<p>Ця валіза належить старійшині Ерастусу Сноу. Я був покликаний пророком Джозефом Смітом служити на місії у західній Пенсільванії. Мені було наказано вирушати весною 1836 року. Я вирушу з Кертленда на місію сам і пішки. Я беру з собою все багатство, що маю в цьому світі. (Див. <i>Наш спадок</i>, с. 31; “Autobiography of Erastus Snow,” <i>Utah Genealogical and Historical Magazine</i>, July 1923, 106.)</p>
Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Покажіть валізу чи сумку, які ви підготували (див. “Підготовка”, пункт 4). Попросіть когось із учнів відкрити цю валізу чи сумку, прочитати написане на аркуші й показати, що цей місіонер взяв із собою: Писання, шкарпетки і п’ять дрібних монет. Напишіть на дошці три слова: <i>Жертва</i> , <i>Сміливість</i> , <i>Віра</i> . Попросіть учнів поміркувати про жертву, сміливість і віру старійшини Сноу, які дозволили йому здійснити цю місіонерську подорож за наказом Господа. Поясніть, що на цьому уроці мова піде про місіонерську роботу, що виконувалася завдяки великим жертвам святих, які жили в Кертленді, Огайо. Ці місіонери допомогли навернути до євангелії багатьох людей, зміцнюючи цим ще молоду Церкву.

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом стосовно принципів, які ви обговорюєте.

1. Господь проливав великі благословення в Кертлендський період.

Поясніть, що більшість з останніх 13 уроків були зосереджені на вченнях, які були відкриті, і подіях, які відбулися у період перебування святих у Кертленді, Огайо. Упродовж того часу Господь рясно благословляв Свій народ. Поставте наступні запитання, щоб стисло розглянути основні віхи Кертлендського періоду. Якщо необхідно, звертайтеся до попередніх уроків та книги *Наш спадок*.

- Які саме важливі вчення відкрив Господь у Кертлендський період? (Можуть бути названі, наприклад, одкровення про: закон посвячення, закон десятини, царства слави, Слово мудрості, Друге пришествя та священство).
- Які важливі події і досягнення мали місце упродовж Кертлендського періоду?

2. Святі в Кертленді принесли великі жертви задля того, щоб ділитися євангелією.

Поясніть, що Кертлендський період став визначним ще й через покликання місіонерів проповідувати євангелію у Сполучених Штатах, Канаді та Англії. Більшості з них довелося принести великі особисті жертви.

- Прочитайте з учнями УЗ 42:6 і УЗ 88:81. Яке послання передає Господь цими віршами? Скажіть, що в багатьох одкровеннях, даних у Кертленді, був наказ проповідувати євангелію.

Попросіть призначеного учня стисло розказати про уривки “Місії, в яких служили перші навернені в Огайо” та “Місія Кворуму Дванадцятьох Апостолів” з книги *Наш спадок*, сс. 30–32.

- Чим довелося жертвувати святим, щоб ділитися євангелією?

Ви також можете розповісти наступні історії:

У 1836 році Парлі П. Пратта, члена Кворуму дванадцятьох, було покликано служити на місії в Канаді. По дорозі до Торонто, Канада, “якийсь незнайомиць дав йому рекомендаційного листа до Джона Тейлора, методистського проповідника-мирянина в Торонто. Тейлор належав до групи людей, які вважали, що існуючі церкви не відповідають християнству Нового Завіту. Упродовж двох років ця група збиралася по кілька разів на тиждень “з метою знайти істину, де б вона не була—нехай і в будь-якій сектантській організації”. У Торонто Тейлори люб’язно прийняли старійшину Пратта, однак спочатку поставилися до його послання без особливого захвату.

Парлі, засмучений тим, що не міг знайти місце для проповідування, вирішив залишити Торонто. Перед від’їздом він зайшов до Тейлорів забрати свої речі і попрощатися. У той час, коли він був у них, Леонора Тейлор розповіла своїй подрузі, місіс Ізабеллі Уолтон, про проблему Парлі і сказала, що шкодує через його від’їзд. “Мабуть, він Божа людина”,—сказала вона. Місіс Уолтон відповіла, що Дух надихнув її зайти цього ранку до Тейлорів, бо вона хоче запропонувати, щоб старійшина Пратт зупинився в її домі і проповідував. Він так і зробив; пройшов деякий час і його запросили відвідати збори групи Джона Тейлора, на яких Джон читав із Нового Завіту, як Пилип проповідував у Самарії. “А нині,—сказав він,— де наш Пилип? Де ми з радістю отримуємо

Слово і де будемо охрищені, якщо ми увірували? Де наш Петро та Іван? Наші апостоли? Де отримання Святого Духа через рукопокладання?.." Коли Парлі запросили висловитися, він заявив, що має відповіді на всі ці запитання Джона Тейлора.

Упродовж трьох тижнів Джон Тейлор ходив на збори, які проводив старійшина Пратт, детально записуючи його проповіді і ретельно звіряючи їх з Писаннями. Поступово він переконався, що істинна євангелія Ісуса Христа була відновлена. Він та його дружина, Леонора, були охрищені 9 травня 1836 року" (*Church History in the Fulness of Times* [Church Educational System manual, 1993], 157; див. також Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt* [1975], 134–40, 151)..

Джон Тейлор був висвячений у старійшини і віддано служив як місіонер. Пізніше він став третім Президентом Церкви.

- Як Господь благословляв старійшину Пратта, коли той прагнув проповідувати євангелію?

Левій Хенкок був охрищений у листопаді 1830 року, і невдовзі його було покликано залишити Кертленд і служити на місії в Міссурі. Треба було пройти сотні кілометрів, і він зі своїм напарником, Зебеді Колтріном, мандруючи, з успіхом проповідували євангелію. "Але вони зазнали й багато лиха у тій своїй подорожі. Левій захворів, страждаючи від інфекції, що вразила його ноги, і змушений був залишитися одужувати в одній сім'ї, яка взяла його до себе, а Зебеді відправився далі в дорогу вже сам. Пізніше, в Міссурі, він, усе ще страждаючи від хвороби, переживав, що не може зробити всього, що хотів. Але, вдячний за можливість служити, він писав: "Я маю бути чесним перед Богом і робити все те добре, що можу зробити для Його царства, інакше горе мені! Я не переймаюсь ні світом, ні тим, що вони скажуть. Вони мають відповісти за моє свідчення на місці суду. Я маю на увазі, що моє поведження має бути таким, щоб моїм словам повірили, і нехай Господь допоможе мені в цьому".

Пізніше Левій доблесно служив у Таборі Сіону. У лютому 1835 року він став одним з президентів сімдесятників. (Див. Don L. Searle, "It Is the Truth, I Can Feel It," *Ensign*, July 1999, 48–50).

- Що ми можемо дізнатися з цих історій про місіонерську роботу? Чого ми можемо навчитися стосовно того, як долати перепони у місіонерській роботі?
- На які жертви, можливо, нам доведеться піти, щоб служити місіонерами повного дня? На які жертви, можливо, нам доведеться піти, щоб ділитися євангелією з друзями та ближніми?

3. Члени Кворуму дванадцятьох навчали тисячі людей в Англії.

Поясніть, що із зростанням Церкви ставали більш рішучими й сили, що їй протидіяли. Дехто із святих похитнувся у своїй вірі. У цей нелегкий час Господь відкрив пророку Джозефу Сміту, що "для спасіння Його Церкви має бути зроблено щось нове" (*History of the Church*, 2:489).

Попросіть призначеного учня стисло розповісти, що саме було зроблено, переказавши уривок "Місіонери їдуть до Англії" з книги *Наш спадок*, сс. 32–33.

- Як Господь благословив Церкву у цей час переслідувань і важких випробувань? Чого ми можемо навчитися із прикладу старійшини Гебера Ч. Кімбола?

Господній наказ, даний цим братам, щоб вони залишили Кертленд у такі тяжкі часи, може здатися важким для розуміння. Але жертви, принесені цими відданими братами сприяли надзвичайному зміцненню Церкви.

23 липня 1837 р., саме в той день, коли місіонери почали проповідувати євангелію в Англії, пророк Джозеф Сміт отримав одкровення для Томаса Б. Марша, президента Кворуму дванадцятьох. Це одкровення тепер є 112 розділом Учення і Завітів. Вірші 12–34 вміщують настанови, які Томас Б. Марш мав передати Дванадцятьом.

- Прочитайте з учнями УЗ 112:19–22. Які обіцяння дав Господь у цих віршах Дванадцятьом апостолам?

Поясніть, що обіцяння, дане в УЗ 112:19, було невдовзі виконане. Завдяки зусиллям цих місіонерів упродовж восьми місяців до Церкви приєдналося 2000 людей і було організовано 26 філій.

Господь пообіцяв Дванадцятьом дати їм силу відкривати країни для проповідування євангелії, якщо вони “упокорять себе перед [Ним], ... перебуватимуть у [Його] слові, і прислухатимуться до голосу [Його] Духа” (УЗ 112:21–22). Щоб проілюструвати, як Господь продовжує виконувати це обіцяння, прочитайте наведену далі історію, розказану Президентом Томасом С. Монсоном:

“У 1968 р., коли я вперше відвідав Німецьку Демократичну Республіку, відчувалася велика напруженість. Довіри й розуміння не існувало. Дипломатичні відносини ще не були встановлені. Хмарного й дощового дня я приїхав до міста Герліц, розташованого на самому кордоні Німецької Демократичної Республіки. ... Це були мої перші збори там зі святими. Ми зібралися в невеличкому старовинному будинку. Коли святі почали співати гімни Сіону, зал, у буквальному розумінні, наповнився їхньою вірою і відданістю.

Моє серце сповнив смуток, коли я усвідомив, що ці члени Церкви не мають ні патріарха, ні приходів чи колів—тільки філії. Вони не могли отримати благословень храму—ні ендаументу, ні запечатування. Уже дуже довгий час до них не приїздив ніхто з офіційних представників Головного управління Церкви. Члени Церкви не могли виїздити зі своєї країни. І все ж вони довірилися Господу всім своїм серцем.

Я стояв за трибуною, в очах були сльози; голосом, тремтячим від почуттів, я дав тим людям обіцяння: “Якщо ви залишитеся відданими і вірними Божим заповідям, то всі благословення, які вже мають члени Церкви в інших країнах, будуть доступні й вам”. Потім до мене дійшло, що я сказав. Того вечора я став на коліна і благав Небесного Батька: “Батьку, я виконую Твоє завдання; це Господня Церква. Я промовив слова, які йшли не від мене, а від Тебе і Твого Сина. Тож здійсни це обіцяння у житті цих благородних людей”. Цим завершилося моє перше відвідування Німецької Демократичної Республіки”.

Минуло вісім років, і старійшина Монсон промовив молитву освячення тієї землі:

“У неділю вранці, 27 квітня 1975 року, я стояв на скелі, що височіла над річкою Ельба між містами Дрезден і Майссен, і молився за цю країну та її народ. У тій молитві відзначалась віра членів Церкви. У ній наголошувалося, які ніжні почуття сповнюють багато сердець величезним бажанням отримати храмові благословення. Я благав про мир. Я молив про божественну допомогу. Я сказав такі слова: “Дорогий Батьку, нехай ця мить стане початком нового дня для членів Твоїєї Церкви у цій країні”.

Несподівано у долині, що розкинулася далеко вниз, вдарили у дзвін на церковній дзвіниці, і голосний спів півня розірвав ранкову тишу, сповіщаючи про настання нового дня. І хоч мої очі були заплющені, я все ж відчув тепло сонячних променів на своєму обличчі, руках. Як же це могло статися? Адже весь же ранок, не вщухаючи, йшов дощ.

Закінчивши молитву, я подивився в небо. Я помітив сонячний промінь, який пробився крізь хмари, промінь, який освітив місце, де стояла наша маленька група. З того моменту я знав, що божественна допомога вже поруч”.

Після тієї натхненної молитви Церква в країні почала стрімко зростати. Були організовані ради округів, а після цього створені коли. Були покликані провідники священства і патріархи. У 1985 році був освячений Фрайберзький храм. А в 1989 році уряд Німецької Демократичної Республіки дозволив Церкві присилати в країну місіонерів повного дня. (In Conference Report, Apr. 1989, 66–69; or *Ensign*, May 1989, 50–53).

4. Багато святих у Кертленді, незважаючи на переслідування, залишалися вірними.

Поясніть, що час перебування святих у Кертленді закінчувався. Переслідування посилювалися, і залишатися там стало вже небезпечно. Попросіть призначеного учня стисло розказати про події за уривком “Вихід з Кертленда” в книзі *Наши спадок*, сс. 35–36.

Хоч дехто з членів Церкви в Кертленді став відступником, більшість усе ж залишалася вірними, вони були великою силою для Церкви. Розкажіть наведену далі історію із життя Бригама Янга:

Живучи у Кертленді, Бригам Янг був присутнім на одних зборах, де група відступників, до якої входили й кілька відомих провідників Церкви, змовлялася, як усунути пророка Джозефа Сміта і поставити на його місце когось іншого. Бригам Янг розповідав:

“Я підвівся і просто, але з натиском сказав їм, що Джозеф—пророк і що я знаю це; і вони можуть лаяти й обмовляти його скільки їм завгодно, [але] вони не зможуть скасувати призначення Божого пророка; вони можуть лише знищити свої повноваження, перерізавши нитку, що зв’язує їх з пророком і з Богом, та потрапити в пекло. Багато з них дуже розлютилися через мою рішучу відсіч їхнім діям. ... Ці збори завершилися нічим, бо спроби відступників об’єднатися задля прийняття хоч якихось заходів протистояння провалилися” (“History of Brigham Young,” *Deseret News*, 10 Feb. 1858, 386).

- Які свої якості виявив Бригам Янг у цій ситуації? Як підтримка наших церковних провідників зміцнює нас? Як це зміцнює всю Церкву?

Завершення

Підкресліть, які великі благословення прийшли до святих, коли вони жили в Кертленді. Багато з них були покликані служити на місії і з готовністю жертвували, щоб ділитися євангелією. Більшість з них залишилися вірними у часи важких випробувань. Про цих членів Церкви в книзі *Наши спадок* написано: “Прикладом свого життя вони... залишили вічний спадок вірного послуху помазаним провідникам Господа і особистої жертвості у виконанні роботи Господа” (с. 36).

Заохотьте учнів наслідувати приклад тих святих з Кертленда, які багато чим жертвували задля Господньої роботи і залишалися вірними у тяжкі часі. Свідчіть за підказкою Духа про істини, що обговорювалися на уроці.

“Їх треба покарати і випробувати, як і Авраама”

Мета Дізнатися, яких сил докладали святі у ранній період Церкви, щоб побудувати місто Сіон у Міссурі, і заохотити учнів допомагати у побудові Сіону сьогодні.

Підготовка

1. Помолитись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали.
 - а. Учення і Завіти 101; 103; 105.
 - б. *Наш спадок*, сс. 27–29, 37–45.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переказати наступні уривки з книги *Наш спадок*:
 - а. “Переслідування в окрузі Джексон” та “Єпископа Партріджа вимащують дьогтем і обсипають пір’ям” (сс. 39–40, 41–42).
 - б. “Притулок в окрузі Клей” (сс. 43–44).
 - в. “Підготовка провідників у Таборі Сіону” і “Переслідування Табору Сіону” (сс. 27–29 і 44–45).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

- Що б ви відчули, якби вас попросили залишити свою сім’ю і пішки пройти більше 1500 км у виснажливих умовах, аби допомогти членам Церкви, які знаходилися серед вороже налаштованих людей? (Можете вибрати добре відому місцевість, що за 1500 км від вас, і принести карту, щоб показати відстань, яку треба було б здолати). Чим би вам довелося пожертвувати заради цього? Що б ви відчули, якби ви прибули на місце, а вам дали наказ повернутися назад, так нічого і не зробивши, щоб допомогти тим людям?

Поясніть, що коли святих в окрузі Джексон, Міссурі, вигнали з їхніх осель, Джозеф Сміт організував Табір Сіону, що складався з 207 осіб, який вирушив з Огайо і пройшов до місця призначення більше 1500 км, щоб допомогти їм. Попередні запитання допоможуть нам зрозуміти, з якими труднощами довелося зіткнутися учасникам Табору Сіону.

Обговорення і застосування Помолитись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Урок можна провести за два заняття.

1. Святі оселилися в окрузі Джексон, але пізніше були вигнані звідти.

Коротко подайте наступну історичну довідку. Нагадайте учням, що у період з 1831 по 1838 рік Церква мала два населені центри—один у Кертленді, Огайо, а інший у західній частині Міссурі. Важливі події відбувалися в обох з них. Уроки 27 і 28 зосереджено на вченнях і подіях, пов'язаних з Церквою в Міссурі.

У липні 1831 року Джозеф Сміт уперше з'їздив у Міссурі. Там він отримав одкровення, за яким Міссурі було визначено як місце для міста Сіон, з центром в Індепенденсі (УЗ 57:1–3). 2 серпня Сідні Рігдон освятив ту землю для збирання святих. Наступного дня пророк Джозеф Сміт освятив ділянку для храму в Індепенденсі.

Члени Церкви з Коулсвіллської філії у Нью-Йорку першими із святих осіли в Міссурі, а невдовзі й інші святі почали там збиратися, прагнучи допомагати у побудові міста Сіон (УЗ 63:24, 36). На 1832 рік тут було більше 800 святих, зібраних у п'ять філій в Індепенденсі та в навколишніх місцевостях округу Джексон.

Святі в окрузі Джексон раділи миру й жили з оптимізмом. Однак наприкінці 1832 року виникли певні проблеми. Дехто з членів Церкви не хотів визнавати повноважень своїх місцевих церковних провідників. Інші критикували пророка Джозефа, який повернувся у Кертленд. Деякі члени Церкви сварилися, були жадібними, егоїстичними і маловірними.

До того ж значно посилилась напруженість у стосунках з іншими жителями того краю. 20 липня 1833 року ця напруженість переросла у насильство. Попросіть призначених учнів стисло розказати про події, описані в уривках “Переслідування в окрузі Джексон” та “Єпископа Партріджа вимащують дьогтем і обсипають пір'ям” з книги *Наш спадок*, сс. 39–40, 41–42.

У період з липня по листопад 1833 р. переслідування набували дедалі більшого розмаху. Погромники знищували вогнем їхній врожай, руйнували оселі, били і шмагали батогами чоловіків, наганяли жах на жінок та дітей.

Переслідування в Міссурі. Святі були вигнані з їхніх осель в окрузі Джексон, Міссурі. 151

4 листопада біля річки Біг-Блу бандити вчинили напад на невелику групу чоловіків і хлопчиків, святих останніх днів (*Наш спадок*, сс. 42–43). У наступні два дні в лютий холод більше тисячі святих було вигнано з округи Джексон. Більшість з цих нещасних людей переправилась через ріку Міссурі і знайшла собі тимчасовий притулок в окрузі Клей. Попросіть призначеного учня стисло переказати зміст уривка “Притулок в окрузі Клей” з книги *Наш спадок*, сс. 43–44.

2. Господь дає настанови святим, вигнаним з округи Джексон.

Скажіть, що коли до Джозефа Сміта в Кертленд дійшла звістка про негаразди в Міссурі, він дуже занепокоївся. Він молився про викуплення Сіону і отримав одкровення, яке зараз відоме як УЗ 101.

- З яких причин Господь дозволив таким стражданням прийти до святих у Міссурі? (Прочитайте з учнями вказані далі вірші. Узагальніть інформацію на дошці. Виберіть кілька запитань, щоб розгорнути обговорення).
 - а. УЗ 101:2, 6; див. також УЗ 103:4. (Через їхні провини).
 - б. УЗ 101:4. (Їх треба було “покарати і випробувати, як і Авраама”). З якою метою Господь карає Свій народ? (Див. УЗ 95:1; 105:6; Геламан 12:3; Євреям 12:11). Як Господнє покарання демонструє Його любов до нас? Як Господнє покарання допомагає нам ставати слухняними і пам’ятати Його?
 - в. УЗ 101:7–8. (Через те, що дехто із святих не поспішали прислухатися до Господа). Чому люди іноді забувають Бога і не звертають уваги на Його пораду “у день свого спокою”? Що ми можемо робити, аби з більшим бажанням дослухатися до Божої поради?
- Як Господь виявив своє співчуття до святих після покарання їх? (Прочитайте з учнями вказані далі вірші. Узагальніть інформацію на дошці).
 - а. УЗ 101:9. (Він пообіцяв, що не вижене їх геть безповоротно і буде милостивим до них “у день гніву”).
 - б. УЗ 101:10. (Він пообіцяв, що Його обурення впаде на їхніх ворогів).
 - в. УЗ 101:11–15. (Він пообіцяв спасати, збирати і втішати святих).
 - г. УЗ 101:16–19. (Він пообіцяв, що Сіон буде викуплено у майбутньому). Запропонуйте учням розказати, як вони відчували любов і милість Господа, коли вони особливо потребували її.
- Прочитайте з учнями УЗ 101:35–38. Чого ми можемо навчитися з цих віршів, що допомогло б нам краще триматися правильного курсу в цьому житті? Як знання про Господні вічні обіцяння допомагало вам у важкі часи?

3. Табір Сіону організований і вирушає до Міссурі.

Поясніть: після того як святих було вигнано із округи Джексон, вони звернулися з клопотанням до губернатора штату Міссурі Деніела Данкліна, щоб їм допомогли відбудувати оселі та захистили їх. Губернатор виявив бажання допомогти за умови, що святі організують групу чоловіків для самооборони.

Джозеф Сміт отримав цю пропозицію в лютому 1834 року, перебуваючи в Кертленді. У відповідь на неї він організував групу чоловіків, яка мала пройти більше 1500 км, щоб полегшити становище святих у Міссурі, допомогти їм повернутися у свої домівки і захищати їх надалі. Одкровення, в якому

даються вказівки для цієї експедиції, що стала відомою під назвою “Табір Сіону”, записано в УЗ 103.

Попросіть призначеного учня розказати про табір Сіону за матеріалом з книги *Наш спадок*, сс. 27–29 і 44–45. Щоб дати уяву про відстань від Кертленда до штату Міссурі, можна розглянути карту 3 на с. 276 цього посібника та на с. 30 *Посібника для учнів*.

- Відповідно до сказаного Господом в УЗ 103, Джозеф Сміт організував Табір Сіону, щоб допомогти святим в окрузі Джексон повернути назад їхні оселі та землі. Чим завершилась ця місія Табору Сіону? (Після того як табір пройшов більше 1500 км до річки Фішінг, що поблизу округи Джексон, Господь відкрив, що святі ще мають чекати викуплення Сіону. Невдовзі по тому Пророк розформував табір).
- Коли Бригам Янг повернувся у Кертленд з Табору Сіону, його спитали: “Що вам дав цей похід?” Він відповів: “Те, заради чого ми й ходили туди;... я не поміняв би знання, отримане тоді, на всю [цю] округу” (in *Journal of Discourses*, 2:10). Яких важливих цілей вдалося досягнути табору Сіону? (Серед відповідей можуть бути й наведені далі).
 - а. Його учасники зміцнилися завдяки кільком дивовижним проявам Господньої сили (див. про один з прикладів *Наш спадок*, сс. 44–45).
 - б. Він дав нагоду випробувати віру його учасників, даючи їм довести, чи будуть вони слухняні Господу і чи пожертвують всім, навіть власним життям, щоб виконати Його волю.
 - в. Він став випробувальним майданчиком для визначення, хто був вірний, щоб служити провідниками Церкви.
 - г. Він дав учасникам можливість ближче спілкуватися з Пророком і вчитися від нього; це допомогло їм підготуватися до виконання майбутніх обов’язків провідників.

Поясніть: хоч дехто і вважав, що справа, задля якої був створений Табір Сіону, провалилась, досягнення цих цілей було надзвичайно важливим для Церкви. Табір Сіону є прикладом того, що Божі задуми можуть виконуватися у спосіб, який ми на той час можемо й не розуміти.
- Як досвід, здобутий у Таборі Сіону, підготував майбутніх провідників Церкви?

У лютому 1835 року, через п’ять місяців після розформування Табору Сіону, були організовані Кворум Дванадцятьох Апостолів і Перший кворум сімдесятників. Дев’ять апостолів з дванадцятьох і всі 70 членів кворуму сімдесятників служили в Таборі Сіону. Говорячи про те, як табір допоміг у підготовці цих провідників, Джозеф Сміт сказав:

“Брати, дехто з вас сердитий на мене через те, що ви не воювали в Міссурі; але дозвольте мені сказати вам, що Бог не хотів, аби ми воювали. Він не міг би зорганізувати Своє царство з дванадцятьма мужами, щоб відкривати двері євангелії народам землі, і з сімдесятьма мужами, які йтимуть їхніми стопами під їхнім проводом, якби він не взяв їх із числа мужів, які запропонували своє життя і які принесли таку ж велику жертву, як і Авраам” (*History of the Church*, 2:182).

Приклад Джорджа А. Сміта ілюструє, як Табір Сіону підготував чоловіків для майбутнього провідництва у Церкві. Йому було 16 років; він був

наймолодшим у таборі, недосвідченим і невпевненим у собі. Попри особисті негаразди та нарікання багатьох чоловіків на важкі умови, Джордж виконував усі настанови Джозефа Сміта. Джордж спав у наметі пророка і міг чути багато його порад і розпоряджень. Завдяки тісному спілкуванню з Пророком, Джордж набув навичок провідника і розвинув у собі силу, що підготувало його бути провідником усе життя. Не пройшло і п'ять років після походу Табору Сіону, як Джордж А. Сміт був висвячений на апостола. Пізніше він служив разом з Бригамою Янгом у Першому Президентстві.

- Що з вивченого про Табір Сіону ми могли б застосувати у своєму житті? (Можливі відповіді, разом із запитаннями для проведення обговорення, наведено далі).
 - а. Розуміння того, для чого даються тяжкі випробування. Які випробування були послані Табору Сіону? Чого нас навчає досвід Табору Сіону про мету тяжких випробувань у нашому житті? (Див. УЗ 103:12).
 - б. Важливість послуху. Чого ми можемо навчитися про послух на прикладі Табору Сіону? (Див. УЗ 103:7–10, 36).
 - в. Необхідність бути готовими жертвувати всім для Господа. Чого ми можемо навчитися на прикладі Табору Сіону про жертвність? (Див. УЗ 103:27–28). Чому Господь вимагає від нас з готовністю жертвувати всім заради Нього? Як ми можемо розвинути в собі таку готовність? Як ми можемо виявити цю готовність тепер?
 - г. Важливість єдності в Господній роботі. Зазначте: навіть якщо нарікає та обурюється лише кілька людей, слабне вся група.
 - д. Важливість підтримки пророка і виконання його поради, навіть якщо це важко або якщо ми неповністю розуміємо підстави, чому вона дається.

4. Господь відкриває, що Його народ повинен “почекати викуплення Сіону короткий час”.

Поясніть, що Господь пообіцяв викупити Сіон і відновити Свій народ на їхніх землях в окрузі Джексон, Міссурі. Однак це обіцяння могло бути виконано лише за умови послухності святих (УЗ 103:5–8, 11–14). Так само, як давній Ізраїль не міг увійти в землю обіцяну упродовж 40 років через свій непослух, так і сучасний Ізраїль, як відкрив Господь, має “короткий час” почекати викуплення Сіону через непослух та протиріччя між деякими святими (УЗ 105:9, 13).

- Прочитайте з учнями УЗ 105:1–13. Які вимоги поставив Господь для того, щоб було зрештою встановлено Сіон? (Серед відповідей можуть бути вказані далі. Обговоріть, як ці вимоги стосуються нашого життя).
 - а. Святі повинні навчитися слухатися (УЗ 105:3, 6; див. також вірш 37).
 - б. Вони повинні вділяти від свого майна бідним і нужденним (УЗ 105:3).
 - в. Вони повинні бути “об’єднані відповідно до єдності, якої вимагає закон целестіального царства” (УЗ 105:4; див. також вірш 5).
 - г. Вони повинні бути навчені більш досконало, здобути більше досвіду і знати більш досконало свої обов’язки (УЗ 105:10).
 - д. Вони повинні бути обдаровані силою згори (УЗ 105:11–12; див. також вірш 33).

- В УЗ 105:38–40 Господь порадив святим шукати миру, навіть з тими, хто їх переслідував. За це Він пообіцяв, що “все буде працювати разом для вашого блага” (УЗ 105:40). Як ви були благословенні, виконуючи цю пораду—шукати миру?

Завершення

Господь пообіцяв, що Сіон буде викуплено, і Він сказав нам, що ми повинні робити, аби підготуватися до того дня. Нагадайте учням, що ми всім серцем маємо прагнути допомагати у побудові Сіону сьогодні у своїх сім'ях і колах. За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Хронологія подій в Міссурі

Наведена далі хронологічна таблиця подій, що сталися в Міссурі, може бути корисною у проведенні цього уроку. Щоб допомогти знаходити важливі місця, скористайтеся картою 2 на с. 275 цього посібника і картою на с. 29 у *Посібнику для учнів*.

Січень 1831 р.: Перші місіонери прибули в Міссурі.

Липень 1831 р.: Господь визначив Міссурі як місце для міста Сіон.

Серпень 1831 р.: Джозеф Сміт освятив ділянку для храму в Індепенденсі, Міссурі.

Липень 1833 р.: Банда зловмисників напала на святих в Індепенденсі, Міссурі.

Листопад 1833 р.: Битва біля річки Біг-Блу. Святих прогнали з округи Джексон в округу Клей, Міссурі.

Травень--червень 1834 р.: Табір Сіону пішки пройшов від Кертленда, Огайо, до округи Клей, Міссурі.

Червень 1836 р.: Жителі округи Клей попросили святих залишити їхній край.

Вересень 1836 р.: Святі почали переїжджати до Фар-Уеста та інших місць, які потім стали округами Колдуелл та Дейвіс, Міссурі.

Березень 1838 р.: Джозеф Сміт і його сім'я прибули у Фар-Уест, Міссурі, після втечі від зловмисників у Кертленді, Огайо.

Жовтень 1838 р.: Битва біля річки Крукед-Рівер. Губернатор штату Міссурі Боггз видав наказ про винищення.

Жовтень 1838 р.--квітень 1839 р.: Джозеф Сміт та інші церковні провідники утримувалися як в'язні в Міссурі.

Квітень 1839 р.: Святі втекли з Міссурі до Іллінойсу.

2. Господні настанови святим у вигнанні.

Після вигнання святих із округи Джексон Господь дав конкретні настанови про те, що вони повинні робити. Можете розглянути наведені далі настанови:

- а. Прагнути викуплення Сіону (УЗ 101:43–62). У цих віршах через притчу Господь нагадав святим, що непослух ослабив їхнє становище і дав їхнім

ворогам взяти над ними гору. Однак Він запевнив їх, що Сіон буде викуплено у визначений Ним час.

- б. Продовжувати роботу збирання (УЗ 101:63–75). І хоч центральне місце Сіону потрапило до рук ворогів, Господь ясно вказав, що святі будуть і далі збиратися в місцях, які Він призначив (вірш 67). У наш час цими місцями є коли Сіону по всьому світу. Ми маємо зробити свої коли “святими місцями” (УЗ 101:21–22).
- в. Вимагати відшкодування (УЗ 101:76–95). Святим було наказано офіційно домагатися відшкодування й справедливості. Конституція Сполучених Штатів гарантувала право на свободу релігії та власність. Але ці права були грубо порушені у штаті Міссурі. Святі прислухалися до Господньої поради і добивалися відшкодування на місцевому рівні, а також на рівні штату і держави. Їм було відмовлено в допомозі, тому святі залишили це на розсуд Господа і вийшли з того краю.
- г. Заявити про своє право на власність в окрузі Джексон (УЗ 101:96–101).

3. Відеофільм “Zion’s Camp” (“Табір Сіону”)

Якщо у вас є відеокасета “Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви” (53933 192), можете показати відеофільм “Табір Сіону” (19 хвилин) під час вашого обговорення у третій частині уроку.

Мета	Допомогти учням зрозуміти, що лихо долати легше, повернувшись до Спасителя.
-------------	---

Підготовка	<ol style="list-style-type: none">1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали.<ol style="list-style-type: none">а. Учення і Завіти 121:1–33; 122; та інші уривки з Писань, вказані в цьому уроці.б. <i>Наш спадок</i>, сс. 45–53.2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.3. Заздалегідь попросіть одного чи двох учнів коротко розказати, чого вони навчилися і як зміцніли завдяки якомусь горю. Переконайтеся, що це завдання буде для них прийнятним.4. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, то принесіть для кожного учня аркуш паперу й олівець або ручку.
-------------------	--

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <p>Роздайте кожному учню аркуш паперу і ручку чи олівець. Попросіть їх написати, які труднощі чи нещастя вони пережили. Коли вони зроблять це, попросіть їх написати, чого вони навчилися і як зміцнилися завдяки цим випробуванням.</p> <p>Поясніть: на цьому уроці мова йтиме про те, що горе можна витерпіти, повернувшись до Спасителя. Скажіть учням, що пізніше на уроці у них буде нагода поділитися тим, про що вони написали.</p>
------------------------	--

Обговорення і застосування	<p>Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням класу ділитися досвідом, що стосується принципів, уміщених у цих уривках.</p> <p>Стисло розкажіть про наступні події в Іллінойсі. Можна звернутися до книги <i>Наш спадок</i>, сс. 45–49; хронологічної таблиці на с. 155 цього посібника; карти 2 на с. 275 цього посібника і на с. 29 в <i>Посібнику для учнів</i>.</p> <p>Після того як святих було вигнано з округи Джексон наприкінці 1833 року, вони знайшли собі притулок у ближній окрузі Клей і перебували там доти, поки в 1836 році їх не попросили залишити й ту місцевість. Вони переселилися приблизно на 90 км північніше і заснували там поселення Фар-Уест та ще інші, менші, поселення.</p>
-----------------------------------	---

У північній частині Міссурі Церква певний час процвітала. Населення швидко зростало, були освячені храмові ділянки у Фар-Уесті та Адам-онді-Амані. Але й надалі між деякими святими виникали конфлікти. Кілька провідників були відлучені від Церкви, включно з Олівером Каудері та Девідом Уйтмером.

Крім того, що точилися суперечки між деякими членами Церкви, також тривали й далі конфлікти з іншими жителями північної частини Міссурі. У 1838 році банди зловмисників та ополченців почали частіше нападати на святих. 25 жовтня троє членів Церкви були вбиті у битві на річці Крукед, серед них був і Девід У. Петтен, апостол. Через два дні губернатор Міссурі Лілбурн У. Боггз видав указ, в якому було зазначено, що “мормони повинні вважатися ворогами і повинні бути винищені або вигнані зі штату” (*History of the Church*, 3:175).

30 жовтня банда приблизно з 200 чоловік вбила 17 чоловіків і хлопців біля Хаунс-Мілла. Наступного дня Джозеф Сміт та майже 50 інших церковних провідників були заарештовані за неправдивими звинуваченнями. Більшість з цих провідників було звільнено упродовж трьох тижнів. Однак шістьох провідників, включно з Джозефом і Гайрумом Смітами, продовжували й далі тримати під вартою, незважаючи на їхню невинуватість. У листопаді їх спершу відвели в Індепенденс, потім у Річмонд, а після цього в Ліберті, де кинули у в'язницю Ліберті, в якій вони перебували до квітня 1839 року.

Умови у в'язниці Ліберті були нестерпні. В'язні утримувалися у приміщенні на нижчому рівні, що нагадувало темницю—там було темно, холодно і надзвичайно брудно. Їжі давали мало, і вона була поганої якості. Пророку і його супутникам доводилося спати на кам'яній підлозі, злегка притрушеній соломною, а вкриватися благодійними ковдрами. Стеля була настільки низькою, що дехто з братів, у тому числі й Джозеф та Гайрум, не могли стати на повний зріст. До того ж їм постійно загрозувала смерть.

Поки Пророк був у в'язниці, приблизно 8000 святих у Міссурі були вигнані зі своїх осель. Це відбувалося за наказом губернатора про знищення святих. Багато з них були пограбовані, потерпіли від фізичної наруги, були вбиті зловмисниками під час втечі до штату Іллінойс. Пророк, отримавши повідомлення про страждання святих, благав Господа допомогти. У відповідь Господь дав кілька могутніх одкровень. Пророк включив їх у лист до церковних провідників у Квінсі, Іллінойс, які керували виходом святих із Міссурі. Частини цих одкровень записані тепер в розділах 121, 122 і 123 Учення і Завітів.

1. Молитва Джозефа Сміта у в'язниці Ліберті і Господня відповідь на неї

В'язниця Ліберті. Під час незаконного ув'язнення тут в 1838–1839 рр. пророк Джозеф Сміт отримав одкровення, яке тепер записане в УЗ 121, 122 і 123.

- Прочитайте з учнями УЗ 121:1–6. Що ці вірші кажуть про почуття і думки Джозефа Сміта у той час? Чого він просив від Господа? Якими були ваші думки і почуття, коли ви читали у цих віршах благання Джозефа Сміта до Господа?
- Господня відповідь на молитву Джозефа Сміта вміщена в УЗ 121:7–33 та УЗ 122. Прочитайте з учнями УЗ 121: 7–10. Чого навчав Господь у цих віршах Джозефа? Що відчували б ви, якби ці слова були сказані вам? Що ми дізнаємося з цієї відповіді про Господа?

Зазначте, що ці одкровення “зробили в'язницю Ліберті на певний час центром настанов. Очі святих були звернені до цього місця, звідки мали прийти підбадьорення, порада—слово Господа. Поки Пророк знаходився там, це місце було не стільки в'язницею, скільки храмом. Це було місце роздумів і молитви. ... Джозеф Сміт шукав Бога в цій страшній в'язниці і знаходив Його” (В. Н. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:526).

- Як благословення, дані у в'язниці Ліберті (УЗ 121 і 122), благословили ваше життя?

2. Спаситель цілком розуміє наші страждання і горе

- Попросіть учнів подумати про їхні власні тяжкі випробування, коли хтось читатиме вголос УЗ 122:5–8. Як зрозуміти, що Спаситель “спустився нижче” всього? (Див. Алма 7:11–12; УЗ 19:16–19).

Поясніть: через те, що Спаситель спустився нижче всього, Він має цілковите розуміння наших випробувань. Говорячи про надзвичайні страждання Спасителя, старійшина Ніл А. Максвелл, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Частиною безкінечної спокути стало те, що Ісус... взяв на Себе гріхи, горе, печалі і, як казав Яків, страждання кожного чоловіка, кожної жінки, кожної дитини (див. 2 Нефій 9: 21). Маючи до нас повне співчуття, Ісус знає, як підтримати нас. ... Нічого немає такого, чого б не досягало Його викуплення або не охоплювало Його співчуття. Тож нам не слід нарікати на те, що наше життя не є садком троянд, якщо ми пам’ятаємо, Хто носив вінець із колючок!” (in Conference Report, Apr. 1987, 89; or *Ensign*, May 1987, 72).

- Чи проходимо ми такі випробування, в яких би Спаситель не міг втішити нас? (Див. Євреям 4:15). Як знання про страждання Спасителя допомагає нам залишатися вірними у своїх нещастях?
- Що ми можемо робити, аби повніше сприйняти втішення й силу, які Ісус пропонує через Свою Спокуту? (Див. також Євреям 4:16; 1 Петра 5:6–11). Як молитва, покірність і віра в Ісуса Христа допомагає нам отримувати силу під час нещастя?

3. Для чого є нещастя

Пояснить, що нещастя—це частина Божого плану, вони існують для нашого випробування й зростання упродовж земного життя. Ми прийшли на землю, знаючи, що будемо відчувати біль, матимемо випробування й інші труднощі.

Пророк Джозеф Сміт зазнав так багато лиха, що навіть сказав, що вони “були моїм звичним жеребом в усі дні мого життя; ... і я відчуваю, як Павло, що пишаюся стражданнями” (УЗ 127:2). Крім втішення й поради, які Господь давав Пророку у в’язниці Ліберті, було ще багато інших випадків, коли Господь навчав його про страждання. Решта цього уроку буде зосереджена на цих вченнях, розміщених в Ученні і Завітах.

- Що відкрив Господь в Ученні і Завітах про призначення страждань? (Прочитайте з учнями наступні вірші. Підсумуйте інформацію на дошці).
 - а. УЗ 98:12, 14–15; 101:4; 136:31. (Господь дозволяє, щоб в наше життя приходили страждання. Вони потрібні, щоб випробувати й перевірити нас, аби Він побачив, чи будемо ми й далі у завіті з Ним). Чому Господь хоче, щоб його народ був “випробуваний у всьому”?
 - б. УЗ 101:1–2. (Деякі із страждань приходять через наші провини).
 - в. УЗ 122:7. (Господь через страждання дає нам можливість набути досвіду і допомагає зростати).
- Як розуміння того, для чого даються страждання, допомагає нам “витерпіти достойно”? (УЗ 121:8).
- Деякі люди помилково вважають, що всі нещастя—це покарання від Бога. Чому небезпечно дотримуватися такої думки? Чому страждання не оминають праведних?

Наголосить, що хоч провини і є однією з причин страждання, вона не єдина його причина. Страждання приходять, бо навіть і для праведних має бути “протилежність у всьому” (2 Нефій 2:11). Одні страждання приходять як природний наслідок слабкості і вразливості фізичного тіла. Інші приходять внаслідок нещасних випадків, через наш вибір, який необов’язково є неправильним, і через вибір інших людей—від них Бог може

нас захистити, але іноді не робить цього, бо “основним законом євангелії є свобода волі і вічний розвиток” (Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* [1973], 96). Страждання також можуть прийти і для того, щоб “виповнилися Господні задуми у нашому житті і ми могли стати кращими, а це досягається лише через випробування” (Richard G. Scott, in Conference Report, Oct. 1995, 18; or *Ensign*, Nov. 1995, 16).

Служачи в Кворумі дванадцятьох, старійшина Гарольд Б. Лі сказав: “Життя за євангелією Ісуса Христа ще не гарантує, що горе не прийде у наше життя; але життя за євангелією дає нам силу і віру, і міць піднятися над цим горем і заглянути через теперішні страждання у яскравіший день” (процитовано А. Theodore Tuttle, in Conference Report, Oct. 1967, 15; or *Improvement Era*, Dec. 1967, 47).

Щоб знайти інші пояснення в Писаннях стосовно того, навіщо нам даються страждання, перегляньте 2 Нефій 2:11; Алма 32:5–6; 62:41; і Геламан 12:1–3.

4. Господня порада тим, хто переживає горе

- Яку пораду дає Господь в Ученні і Завітах, щоб допомогти нам у горі? (Прочитайте з учнями вказані далі вірші. Узагальніть інформацію на дошці. Виберіть деякі запитання, щоб заохотити до обговорення).
 - а. УЗ 24:8; 31:9; 54:10; 121:7. (Будьте терпеливими у стражданнях; страждання будуть “лише на короткий час”; див. також Алма 17:11). Як нам збільшити своє терпіння, щоб витерпіти страждання до кінця? Як можна зрозуміти, що страждання Джозефа Сміта будуть лише “на короткий час”? Як навчитися дивитися на горе з вічної Господньої перспективи?
 - б. УЗ 98:1. (Радійте і дякуйте). Чому ми повинні дякувати Богу навіть за свої тяжкі випробування? Які з благословень ми продовжуємо отримувати навіть у час найстрашнішого горя?
 - в. УЗ 98:11. (Нам слід залишатися слухняними і “припа[сти] до всього доброго”). Чому іноді важко залишатися слухняними, зазнаючи страждань? УЗ 101:36–38. (Турбуйтеся про душу, а не тіло, і шукайте Господа). Як нам застосувати цю пораду?
 - д. УЗ 122:9. (Нам не слід боятися того, що може зробити людина, бо Бог буде з нами завжди; див. УЗ 98:13).
- Чому деякі люди озлоблюються через випробування, а інші—духовно зростають і міцніють? Що ми можемо робити, аби зустрічати свої випробування і страждання з більшим розумінням? (Див. Алма 62:49–51). Які розповіді з Писань допомогли вам або надихнули вас у часи тяжких випробувань?
- Як інші люди допомогли вам пройти через тяжкі випробування? Як ми можемо допомогти іншим у їхніх випробуваннях? Як ми можемо застосувати свій досвід, набутий завдяки власним випробуванням, щоб допомогти іншим? Яку користь може нам принести служіння іншим у той час, коли ми самі проходимо через випробування? (Див. Лука 9:24; Галатам 6:2).
- Що ми можемо зробити, якщо у горі відчуваємо відчай та втрачаємо надію? (Див. Алма 36:3). Як ми можемо готуватися тепер, щоб бути сильнішими у майбутньому, коли до нас, можливо, прийдуть більші страждання?

5. Господні обіцяння тим, хто залишається вірним у стражданнях

- Які обіцяння дає Господь в Ученні і Завітах тим, хто залишається вірним у стражданнях? (Прочитайте з учнями кілька з наведених далі віршів з Писань. Узагальніть інформацію на дошці. Виберіть кілька запитань, щоб заохотити до обговорення).

а. УЗ 3:8; 24:8; 112:13; 122:4. (Господь буде з нами, стоятиме поруч, зцілюватиме нас у стражданнях; див. також Книга Якова 3:1; Мосія 24:13–14; Алма 36:27). Чому так важливо знати, що Господь буде з нами у стражданнях?

Що з пережитого вами вказує, що Господь у тяжкі часи був з вами?

б. УЗ 58:2–4; 101:35–36; 103:12; 121:29; 127:4; 136:31. (Ті, хто залишаються вірними у стражданнях, отримують славу, радість та інші благословення).

в. УЗ 98:3; 122:7. (Усе спрацює разом нам на благо і для слави Господа; див. також УЗ 90:24; 100:15; 2 Нефій 2:2; Римлянам 8:28). Як же можуть страждання піти нам на благо?

Попросіть призначених учнів стисло розповісти, чого саме вони навчилися і як духовно зросли завдяки якомусь нещастю? (Див. “Підготовка”, пункт 3). Якщо ви будете проводити вправу на увагу, попросіть інших учнів розповісти про те, що вони написали. Якщо ви не будете проводити вправу на увагу, запросіть інших учнів сказати, чого вони навчилися і як духовно зросли завдяки пережитому нещастю.

Служачи у Кворумі дванадцятьох, старійшина Джеймс Е. Фауст сказав: “У болю, у стражданнях та в героїчних життєвих зусиллях ми проходимо через очищувальний вогонь і все маловажливе, незначне у нашому житті перегорає, немов на жужіль, а наша віра виходить з того вогню яскравою, неушкодженою і сильною. ... Частково це і є тим очищенням, без якого неможливо пізнати Бога. У муках життя ми, здається, краще чуємо дуже тихий божественний шепіт Небесного Пастиря” (in Conference Report, Apr. 1979, 77; or *Ensign*, May 1979, 53).

Старійшина Меріон Г. Ромні, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Я бачив розкаяння й відчай у житті людей, які в годину нещастя прокляли Бога і вмерли духовно. І я бачив людей, які піднялися на небувалі висоти завдяки, здавалося б, непосильним тягарям.

Зрештою, я й сам шукав Господа у найтяжчих своїх бідах і засвоїв, що більше всього моя душа зростала тоді, коли нещастя й страждання ставили мене на коліна” (in Conference Report, Oct. 1969, 60; or *Improvement Era*, Dec. 1969, 69).

г. УЗ 121:8; 127:2. (Ті, хто вірні у стражданнях, будуть піднесені).

- Що ми можемо робити у час тяжких випробувань, щоб повніше відчувати мир, про який Господь каже в УЗ 121:7? (Див. також УЗ 19:23).

Завершення

У квітні 1839 року, після того як Пророка та його товаришів протримали у в'язниці Ліберті майже п'ять місяців, їх відправили в округу Дейвіс, а звідти—в округу Бун на суд. По дорозі до округи Бун охоронці дали їм втекти, оскільки деякі чиновники зрозуміли, що їм не вдасться здійснити свої наміри— засудити їх. Джозеф Сміт з іншими в'язнями рушили до Іллінойса, де вони приєдналися до своїх сімей та решти святих.

Заохотьте учнів перечитувати одкровення, дане у в'язниці Ліберті, коли до них приходить якесь лихо. Свідчіть, що завдяки Спокуті Ісус Христос взяв на Себе усі наші скорботи. Якщо ми повертаємося до Нього, Він втішить і духовно підніме нас, навіть у найтемніші наші дні. Висловіть свою вдячність за приклад Джозефа Сміта у тому, як він ставився до нещастя, і за готовність Христа допомогти нам витерпіти до кінця і чогось навчитися з тяжких випробувань.

Додаткові ідеї для навчання

1. Сміливість, щоб відстоювати свої переконання

До того як Джозефа Сміта і його супутників було кинуте у в'язницю Ліберті, вони більше двох тижнів знаходилися скуті разом ланцюгами під вартою у старому покинутому будинку в Річмонді, Міссурі. Ознайомтесь з розповіддю про те, як Джозеф Сміт відповів на образи охоронців у Річмонді, як про це написано в книзі *Наш спадок*, сс. 49 (останній абзац)–51.

- Як нам набути сміливості, що потрібна в таких ситуаціях? В яких ситуаціях сьогодні нам може бути потрібна сміливість? (Попросіть учнів розповісти, як доводилося їм чи їхнім знайомим виявляти сміливість, відстоюючи принципи євангелії).

2. Аманда Сміт отримала натхнення, щоб допомогти своєму сину Алмі

У книзі *Наш спадок* вміщено розповідь про Аманду Сміт, яка отримала натхнення, щоб допомогти своєму сину Алмі, якого було поранено під час масового вбивства у Хаунс-Міллі (сс. 47–48). Якщо ви не ознайомилися з цією розповіддю на уроці 15, ви можете зробити це на цьому уроці.

Розбудова царства Божого в Наву, шт. Іллінойс

Мета Дізнатися, як ранні святі працювали, щоб побудувати царство Боже в Наву, і заохотити учнів наслідувати їхній приклад.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали.
 - а. Учення і Завіти 124:1–21, 87–90, 97–110; 126.
 - б. *Наш спадок*, сс. 51–52, 55–58, 61–62.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переказати вказані далі уривки з книги *Наш спадок*:
 - а. Тяжкі випробування, через які пройшли Джон Хеммер та його сім'я, шукаючи прихистку в Іллінойсі, описані в розділі “Вихід до Іллінойсу” (сс. 51–52).
 - б. “Жертви, на які йшли місіонери з Наву” (сс. 55–58).
 - в. “Товариство допомоги” (сс. 61–62).
4. Якщо ви плануєте попросити президента Товариства допомоги або одну з її радників розказати про цілі Товариства, запросіть їх заздалегідь. Попросіть її підготуватися і прочитати декларацію про Товариство допомоги, яка була оприлюднена на генеральних зборах Товариства допомоги в 1999 році. Декларація вміщена на с. 167 цього посібника, а також була надрукована окремо (36175 192 і 36195 192).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Напишіть на дошці такі фрази:

Було відкрито вчення про хрещення за померлих.

Вперше були виконані храмові ендаументи.

Було організовано Товариство допомоги.

- Де все це відбулося?

Поясніть, що всі ці, а також багато інших важливих подій відбулися в Наву, Іллінойс. На цьому уроці буде обговорюватися, як ранні святі в Наву працювали над побудовою царства Божого і чого ми можемо навчитися з їхнього прикладу, намагаючись будувати царство Боже сьогодні.

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Святі шукали прихистку в Іллінойсі.

Поясніть, що поки Джозеф Сміт перебував у в'язниці Ліберті, Міссурі, тягар основної відповідальності за керування виходом святих з Міссурі ліг на плечі Бригама Янга, президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Наприкінці 1838 року, утікаючи від своїх переслідувачів, святі почали переправлятися через ріку Міссісіпі, щоб потрапити в Іллінойс. На карті 3, що на с. 276 цього посібника, і на с. 30 у *Посібнику для учнів* показано шлях святих, яким вони йшли після вигнання їх з Міссурі.

Попросіть призначеного учня розказати про тяжкі випробування, яких зазнали Джон Хеммер та його сім'я, шукаючи собі прихисток в Іллінойсі (*Наш спадок*, сс. 51–52).

Святі збиралися спочатку у Квінсі, Іллінойс. Після повернення Джозефа Сміта із в'язниці Ліберті вони просунулися майже на 60 км вгору по течії ріки Міссісіпі до невеличкого тоді села Коммерс. Святі швидко взялися осушувати болотисту землю, сіяти зернові та будувати собі оселі. Улітку 1839 року Пророк дав цьому місцю нову назву—Наву. Він сказав: “Ця назва нашого міста (Наву) є гебрейською за походженням і означає прекрасне положення; воно також передає ще й значення “місце перепочинку”. (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 182).

У грудні 1840 року штат Іллінойс надав Наву хартію, за якою місту дозволялося організувати народне ополчення, муніципальний суд та університет. Місто Наву стало другим найбільшим містом штату Іллінойс, оскільки Церква зростала швидко і все більше новонавернених збиралося там.

19 січня 1841 року пророк Джозеф Сміт отримав одкровення, в якому Господь дав розпорядження святим стосовно їхніх обов'язків у Наву. Це одкровення записано в УЗ 124. Поясніть, що вивчаючи УЗ 124 та дізнаючись про приклад ранніх святих в Наву, ми можемо ясніше зрозуміти, яку надзвичайно важливу роль відіграє кожний з нас у будівництві Божого царства.

2. Місіонери, послані з Наву, на вернули до євангелії тисячі людей.

Поясніть, що багато членів Церкви в Наву, включно з членами Кворуму дванадцятьох, були покликані служити місіонерами. Попросіть призначеного учня розповісти про служіння на місії святих з Наву (*Наш спадок*, сс. 55–58).

За кілька місяців після свого прибуття в Англію старійшина Уілфорд Вудрафф охрестив і конфірмавав багатьох людей. Потім сталося наступне:

“Я... прийшов на збори з великою групою святих і незнайомих, і коли ми співали перший гімн, Дух Господній вплинув на мене і Божий голос сказав мені: “Це останні збори, які ти проводиш з цими людьми, і ти не бачитимешся з ними багато днів”. Це дуже здивувало мене, оскільки в цьому окрузі у мене було призначено багато зустрічей. Коли я підвівся, щоб звернутися до присутніх, то сказав, що це останні збори, які я проводжу з ними, бо ми з ними не скоро побачимося. Їхнє здивування було не меншим за моє. По

закінченню зборів четверо людей виявили бажання охреститися; ми увійшли у воду і вони були охрищені.

Уранці я усамітнися і спитав у Господа, якою є Його воля стосовно мене. У відповідь було сказано, що я маю вирушити на південь, оскільки Господь мав велику роботу, яку мені належало виконати там, де так багато душ чекають Його слова”.

Два дні він мандрував у південному напрямку, аж поки не дійшов до ферми Джона Бенбоу в Херефордширі. Містер Бенбоу та його дружина Джейн радо прийняли його і сказали, що тут є група з більш як 600 чоловіків і жінок, які організували власну громаду, що називалися “Об’єднані брати”.

Старійшина Вудрафф сказав:

“Усі члени громади “Об’єднані брати” шукали світла й істини, і просувались по цьому шляху настільки, наскільки вони могли, вони постійно зверталися до Господа, щоб Він відкрив їм шлях, послав світло і знання, аби вони впізнали істинний шлях, щоб спастися. Коли я почув про це, то ясно зрозумів, чому Господь звелів мені, коли я був у містечку Хенлі, залишити те місце праці і піти на південь: у Херефордширі дозріла величезна нива для жнив—збирання багатьох святих у царство Боже”.

Зусилля старійшини Вудраффа у тій частині Англії дали йому можливість “за вісім місяців привести до Церкви, завдяки благословенням Бога, більше вісьмнадцяти сотень душ, у тому числі й усі шість сотень “Об’єднаних братів”, за винятком однієї особи” (in *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors*, ed. Matthias F. Cowley [1909], 116–19).

- Чого ми можемо навчитися з цього досвіду старійшини Вудраффа?

Зазначте, що Церква була зміцнена завдяки жертвам та зусиллям місіонерів, які служили в Англії. Старійшина Гарольд Б. Лі так узагальнив те, що відбувалося в той дивовижний час:

“За один рік, з 1840 по 1841,—за один рік і чотирнадцять днів, щоб бути точнішим,—дев’ять членів з [Кворуму] дванадцятьох були покликані трудитися у Британській місії. Якщо ви пам’ятаєте історію [Наву], ті роки позначилися одними з найжорстокіших переслідувань, яким піддавалася Церква у цьому розподілі. І ось лише за один цей рік і чотирнадцять днів дев’ять членів з [Кворуму] дванадцятьох, разом зі своїми товаришами, встановили підрозділи Церкви в кожному хоч трохи помітному містечку й місті королівства Велика Британія. Вони охрестили 7000–8000 навернених. Вони надрукували 5000 примірників Книги Мормона, 3000 примірників збірки гімнів і 50000 трактатів,... і [вони] допомогли переселитися 1000 особам до Америки” (in *Conference Report*, Apr. 1960, 108).

3. Приклади святих з Наву вказують, як важливо витерпіти до кінця у праведності.

Поясніть, що УЗ 124 містить багато настанов і обіцянь людям, які жили тоді в Наву. Прочитайте з учнями деякі з наведених далі віршів і знайдіть дані в них настанови й обіцяння:

- УЗ 124:12–14 (Роберту Б. Томпсону).
- УЗ 124:16–17 (Джону К. Беннетту).

в. УЗ 124:18–19 (Лайману Уайту).

г. УЗ 124:87–90, 97–102 (Уільяму Лоу).

д. УЗ 124:103–110 (Сідні Рігдону).

У період Наву більшість святих залишалися вірними і були рясно благословлені. Однак Джон К. Беннетт, Лайман Уайт, Уільям Лоу та Сідні Ріндон опинилися серед відступників і поплавилися за це багатьма своїми благословеннями.

- Що найбільше допомогло вам у намаганні витерпіти до кінця у праведності?
- Прочитайте з учнями УЗ 124:15. Які риси в характері Гайрума Сміта цінував Господь? (Див. також наведену далі цитату). Як ми можемо розвинути цілісність свого серця? Як нам розвивати любов до всього, що є правильним?

Пророк Джозеф Сміт сказав про свого брата: “Я міг би молитися у своєму серці, щоб усі браття були схожими на мого улюбленого брата Гайрума, який має лагідність ягняти і цілісність Йова, одним словом, він має смирення й покору Христа, і я люблю його любов’ю, сильнішою за смерть, бо в мене ніколи не було за що докоряти йому, а йому—мене” (*History of the Church*, 2:338).

4. Товариство допомоги було організовано в Наву.

Поясніть, що живучи в Наву, святі були благословенні утворенням нової церковної організації. Владою священства пророк Джозеф Сміт організував Товариство допомоги. Попросіть призначеного учня стисло переказати уривок “Товариство допомоги” з книги *Наш спадок*, сс. 61–62.

Щоб підкреслити, якими є цілі Товариства допомоги, прочитайте наведену далі декларацію, що була оприлюднена на генеральних зборах Товариства допомоги в 1999 році. Якщо ви попросили президента Товариства допомоги або одну з її радників розказати про Товариство допомоги, надайте їй слово зараз.

“Ми—улюблені духовні дочки Бога, і наше життя має значення, мету і направленість. Як всесвітнє сестринство, ми об’єднані у відданості Ісусу Христу, нашому Спасителю й Прикладові. Ми є жінками віри, доброчесності, видіння та милосердя, які:

Зміцнюють своє свідчення про Ісуса Христа через молитву і вивчення Священних Писань.

Прагнуть духовної сили, прислухаючись до підказок Святого Духа.

Присвячують себе зміцненню шлюбу, сім’ї та домівки.

Знаходять благородство в материнстві й радість у жіночності.

Отримують задоволення в служінні та в добрих справах.

Люблять життя й навчання.

Стоять за істину й праведність.

Підтримують священство як владу від Бога на землі.

Радіють храмовим благословенням, розуміють своє божественне призначення і прагнуть піднесення” (Mary Ellen Smoot, “Rejoice, Daughters of Zion,” *Ensign*, Nov. 1999, 92–93).

- Як Товариство допомоги сприяє розвитку віри і зміцненню свідчення? Як воно допомагає у зміцненні шлюбу та сім'ї? Як воно допомагає людям у скруті?
- Які благословення прийшли у ваше життя завдяки Товариству допомоги?

Завершення

Поясніть, що ранні члени Церкви в Наву присвятили своє життя побудові царства Божого, виконуючи місіонерську роботу і служачи багатьма іншими способами. Наслідуючи їхній приклад, ми можемо відданише допомагати в побудові царства Божого сьогодні.

За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Раннім святым було пробачено, що вони не збудували храм в Міссурі.

- Святі не збудували храм в Міссурі, хоч Господь і наказав їм збудувати один храм в Індепенденсі, а інший у Фар-Уесті (УЗ 57:1–3; 97:10–12; 115:7–12). Якому принципу навчав Господь святих в Ученні і Завітах 124:49–53? Як цей принцип стосується нас сьогодні?

2. Зусилля апостолів задля виконання Господніх слів.

Поясніть, що УЗ 118 містить Господні настанови Дванадцятьом Апостолам переправитися через “великі води” і там проповідувати євангелію. Брати мали відбутися прямо з храмового майданчика у Фар-Уесті, Міссурі, 26 квітня 1839 року. Однак у березні 1839 року більшість святих вимушені були втікати з Міссурі до Іллінойса. Зловмисники погрожували смертю кожному провіднику, який би повернувся у Фар-Уест.

Але, незважаючи на ці погрози, Бригам Янг, а з ним ще чотири апостоли і кілька людей удосвітку 26 квітня 1839 року повернулися на храмову ділянку у Фар-Уесті. Там вони висвятили ще двох апостолів—Уілфорда Вудраффа та Джорджа А. Сміта. Вони співали та молилися; в одному кутку ділянки було закладено великий камінь храму, який вони сподівалися збудувати. Невдовзі після цього вони вирушили на місію до Англії.

3. Проголошення світу

- Прочитайте з учнями УЗ 124:1–7. Що Господь наказав Джозефу Сміту написати?

Поясніть, що пророк Джозеф Сміт та інші працювали над цим проголошенням аж до мученицької смерті Пророка в 1844 році. Потім Кворум дванадцятьох завершив цей документ і надрукував його 6 квітня 1845 року.

Проголошення було адресоване королям і царям світу, президенту Сполучених Штатів і правителям та людям усіх країн. Провідники Церкви проголошували, що Бог знову говорив з небес і що царство Бога і святе священство відновлені, щоб підготувати шлях для Другого пришествя Спасителя. Вони також заявляли:

“Ми, маючи повноваження від небес, звертаємося цим до вас і вимагаємо від вас, щоб усі ви покалися і впокорилися, як малі діти, перед величчю

Святого; і прийшли до Ісуса зі скрушеним серцем і впокореним духом; і були охрищені в Його ім'я для відпущення гріхів..., і отримали дар Святого Духа, через рукопокладання апостолів і старійшин, в цьому великому й останньому розподілі милості до людини.

Цей Дух буде свідчити вам про істинність нашого свідчення, і просвітить ваш розум, і буде в вас як дух пророцтва і одкровення. І Він дасть вам розуміння минулого і пам'ять про нього; і покаже те, що настане.

Він також наділить вас багатьма великими і прекрасними дарами: даром зціляти хворих і бути зціленими через покладання рук в ім'я Ісуса; даром виганяти демонів; і навіть даром бачити видіння, прикликати ангелів та духів з невидимого світу.

Завдяки світлу Цього Духа, отриманому через виконання святих обрядів—силою і владою Святого Апостольства і Священства, ви матимете здатність розуміти і бути дітьми світла; і завдяки цьому ви станете підготовленими, щоб уникнути всього того, що йде на землю, і постати перед Сином Людським.

Ми свідчимо, що вищенаведена доктрина є вченням, або євангелією, Ісуса Христа, у всій її повноті; і що тільки вона є істинною, вічною та незмінною євангелією і єдиним планом, відкритим на землі, завдяки якому може спаситися людина" (in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. [1965–75], 1:252–54).

У 1975 році, служачи в Кворумі дванадцятьох, Президент Езра Тефт Бенсон процитував частину цього документа на генеральній конференції і заявив, що Церква знову проголошує ці істини світу. Він сказав:

“Як смиренні слуги Господа, ми закликаємо керівників народів, щоб вони упокорили себе перед Богом, шукали Його натхнення і проводу. Так само ми закликаємо правителів і народ покаятися у своїх злих справах. Поверніться до Господа, прагніть Його прощення й об'єднайтеся у смиренні з Його царством. Іншого шляху немає. Якщо ви зробите так, ваші гріхи буде знято з вас, до вас прийде мир і залишатиметься з вами, і ви станете частиною Божого царства у підготовці до Другого пришествя Христа. Але якщо ви відмовитеся покаятися або прийняти свідчення Його натхнених посланців і не об'єднаєтеся з Божим царством, тоді жажливі присуди і біди, обіцяні нечестивим, придуть на вас” (in Conference Report, Oct. 1975, 48; or *Ensign*, Nov. 1975, 34).

4. Відеофільм “Серце і небайдужий розум”

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), ви можете показати фільм “Серце і небайдужий розум” (8 хвилин). У ньому розказано про готовність старійшини Гебера Ч. Кімбола служити Господу, проповідуючи євангелію. Також показано відданість його дружини та дітей, яку вони виявили, коли він залишав Кертленд і Наву, щоб служити Господу в Англії.

Ви можете показати цей фільм у другій частині уроку. Поставте наступні запитання, щоб обговорити цей фільм з учнями:

- Прочитайте з учнями УЗ 64:33–34. Чим старійшина Кімбол показав, що він віддає своє серце Господній роботі? Чим він довів, що має “небайдужий розум”? Яка різниця між простою слухняністю і слухняністю з бажанням?

- Старійшина Кімбол і його сім'я довели, що вони готові були на жертви, щоб просувати далі справу Сіону. На які жертви потрібно йти сьогодні нам, щоб служити у Господній роботі? Чим наші жертви відрізняються від їхніх? У чому наші жертви подібні до їхніх?

5. Червоноцегляна крамниця пророка Джозефа Сміта

Скажіть, що червоноцегляна крамниця пророка Джозефа Сміта була однією з найважливіших споруд Церкви у період Наву (див. фотографію далі). Вона була не лише універсальною крамницею, але й центром релігійного, соціального та громадського життя людей. У ній знаходилась середня школа, заснована святими. Вони також використовували її для проведення церковних і громадських зборів та молодіжних зустрічей. Тут 17 березня 1842 року було організовано Товариство допомоги. Доки не був збудований храм, верхній поверх використовувався як приміщення для проведення обрядів. Перші обряди ендаументу у цьому розподілі були виконані там.

Червоноцегляна крамниця пророка Джозефа Сміта. Це була важлива споруда Церкви у період Наву.

Мета Допомогти учням відчутися радість завдяки можливості виконувати обряди для мертвих.

- Підготовка**
1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали.
 - а. Учення і Завіти 2; 124:25–55; 127; 128; Джозеф Сміт—Історія 1:36–39.
 - б. *Наш спадок*, сс. 58–61, уривок “Храм у Наву”.
 2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
 3. Заздалегідь роздайте такі завдання:
 - а. Попросіть когось із учнів підготувати розповідь про будівництво храму в Наву. Основою для такої розповіді мають стати перші чотири абзаци з уривку “Храм у Наву”, що на сс. 58–61 у книзі *Наш спадок*.
 - б. Попросіть двох учнів підготуватися, щоб коротко розповісти про свій досвід, пов’язаний з виконанням хрищення за мертвих. Попросіть їх розказати, що вони відчувають, знаючи, що через хрищення за померлих вони можуть допомогти іншим одержати спасіння. Якщо вони виконували хрищення за своїх померлих предків, попросіть їх розказати, як цей досвід допоміг їм повернути свої серця до своїх предків.
 - в. Попросіть одного або більше навернених підготуватися і розказати, що вони відчували, коли вперше дізналися про можливість бути охрищеними за своїх покійних членів сім’ї.
 4. Якщо у вас є вказані далі ілюстрації, використайте їх під час уроку: Храм Наву, шт. Іллінойс (62432; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві, 501) і Христильна купіль у храмі (62031; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 504).

Примітка для вчителя: В учнів можуть виникнути запитання стосовно того, як дізнатися про предків, що померли, так і не отримавши євангелії. Порадьте їм звернутися до консультанта із сімейної історії й отримати від нього примірник *A Member’s Guide to Temple and Family History Work* (34697). А ще вони можуть звернутися в один із церковних центрів сімейної історії. Також ви можете зазначити, що на уроці 40 буде розглядатися, як конкретно члени Церкви можуть брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Прочитайте, як описував пророк Джозеф Сміт свого старшого брата Алвіна: “Він був... найблагороднішим у сім’ї мого батька. Він був одним з найблагородніших людських синів. ... У ньому не було підступності. ... Він був одним

з найрозсудливіших людей, і в останні миті перед смертю його відвідав ангел Господній” (*History of the Church*, 5:126–27).

Поясніть, що Алвін помер у 1823 році, через три роки після того, як прийняв свідчення Джозефа про Перше видіння, але за п’ять років до відновлення священства.

- Хто з ваших родичів та родичок помер, так і не отримавши повноти євангелії? Що ви знаєте про цих родичів?

Зазначте, що ми, члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, маємо повноту євангелії і спасительні обряди священства. Виконуючи храмову роботу за мертвих, ми можемо здійснити ці обряди для мільярдів чоловіків і жінок, які не отримали їх за життя на землі.

Скажіть, що на цьому уроці мова йтиме про викупительну роботу для мертвих. Перш за все буде обговорюватися хрищення за мертвих.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть уривки з Писань, питання та інший матеріал уроку, що найкраще відповідають потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Через пророка Джозефа Сміта Господь відкрив учення про обряди священства, що мають виконуватися для померлих.

- Чому ми виконуємо обряди для мертвих? (Поясніть, що у всіх людей повинна бути можливість почути євангелію й отримати спасительні обряди священства. Люди, які не отримали ці благословення в земному житті, матимуть нагоду отримати їх у духовному світі. Оскільки у духовному світі вони не мають фізичного тіла, то й не можуть отримати ці обряди самі для себе. Однак ми можемо отримати ці обряди замість них. Потім люди у духовному світі вибирають, прийняти їм чи ні виконані для них обряди).

Зазначте, що Господь почав навчати Джозефа Сміта про роботу за мертвих ще на самому початку служіння Пророка (Джозеф Сміт—Історія 1:36–39; заголовки до УЗ 2; УЗ 2:1–3). Президент Гордон Б. Хінклі так сказав про це навчання:

“Для мене надзвичайно важливо, ... що дивовижні слова Малахії стосовно роботи за мертвих неодноразово були повторені юнаку Джозефу ще за чотири роки до того, як йому було дозволено взяти пластини з пагорба. Тоді він ще не мав ні Ааронового, ні Мелхиседекового священства, він ще не був охрищений і до організації Церкви було ще так далеко. Це багато говорить про пріоритет цієї роботи у плані Господа” (“A Century of Family History Service,” *Ensign*, Mar. 1995, 61).

Поясніть, що 15 серпня 1840 року пророк Джозеф Сміт виступив з проповіддю на похороні члена Церкви на ім’я Сімор Брансон. У проповіді він процитував великий уривок з 1 Коринтянам 15, де згадується хрищення за мертвих (вірш 29). Потім він проголосив, що святі можуть бути охрищені за своїх друзів та родичів, які померли, не отримавши євангелії. Він заявив, що план спасіння призначено для спасіння кожного, хто хоче підкорятися вимогам Божого закону. Після цієї проповіді члени Церкви почали виконувати хрищення за мертвих у ріці Міссісіпі, що була неподалік. (Див. *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 15 Aug. 1840.)

2. Господь наказав святим збудувати храм у Наву.

- 19 січня 1841 році, через кілька місяців після того, як святі почали виконувати хрищення за мертвих, Господь наказав їм побудувати храм у Наву (УЗ 124:25–27). З яких причин Господь дав цей наказ? (Прочитайте з класом наведені далі уривки з Писань, щоб знайти відповідь на це запитання. Можливі відповіді також подано далі).

а. УЗ 124:28, 40–41. (Щоб відкрити додаткові обряди священства).

в. УЗ 124:55. (Щоб святі довели свою вірність у виконанні Його заповідей, аби Він міг благословити їх шанобою, безсмертям і вічним життям).

Зазначте, що храм Наву був другим храмом, збудованим у цьому розподілі. Одне з найважливіших призначень цього храму—стати місцем, де б святі виконували такі обряди, як хрищення і конфірмація для мертвих, ендаумент та храмовий шлюб. Ці обряди у Кертлендському храмі не виконувались.

Покажіть ілюстрацію “Храм в Наву”. Поясніть, що святі принесли великі жертви, щоб виконати повеління побудувати цей храм. Попросіть призначеного учня розповісти про будівництво храму в Наву, як це подано в книзі *Наш спадок* (сс. 58–60, перші чотири абзаци з уривка “Храм у Наву”).

- Що вас вражає, коли ви дізнаєтесь про жертви, принесені ранніми святими для побудови храму Наву?

Храм у Наву. Ця модель показує, якою прекрасною була первинна споруда до того, як вона згоріла в 1848 році.

Поясніть, що на короткий час Господь дозволив святим і далі виконувати хрищення за померлих у ріці Міссісіпі (УЗ 124:31–32; *History of the Church*, 4:xx-xviii). Але 3 жовтня 1841 року пророк Дожеф оголосив, що “більше хрищень за померлих не буде, аж поки цей обряд не буде виконуватися у Господньому

Домі” (*History of the Church*, 4:426). 8 листопада 1841 року Бригам Янг освятив тимчасову, але ретельно зроблену дерев'яну купіль у цокольному приміщенні ще не добудованого храму (*History of the Church*, 4:446–47). Сьогодні всі обряди для померлих повинні виконуватися в храмах.

- Чого ми можемо навчитися з рішучості святих зробити христильну купіль у ще не добудованому храмі? (Під час обговорення цього питання попросіть учнів пригадати свої почуття стосовно викуплення мертвих. Запропонуйте їм запитати самих себе, чи з таким же запалом вони ставляться до цієї роботи, як це робили ранні святи?)

3. Нам слід з ентузіазмом і радістю виконувати хрищення за померлих.

Поясніть, що хрищення за мертвих виконувалися у новозавітні часи, після Воскресіння Христа (1 Коринтянам 15:29). Однак грандіозна робота з виконання спасительних обрядів для мертвих у цьому розподілі є тепер відповідальністю членів Церкви. Покажіть ілюстрацію з храмовою купільлю для хрищення.

Наголосіть, що члени Церкви, яким 12 років і більше, у тому числі й ново-навернені, можуть бути охрищені за мертвих. Щоб бути охрищеним за мертвих, член Церкви повинен мати дійсну храмову рекомендацію. Члени Церкви чоловічої статі повинні мати священство.

- Прочитайте з учнями УЗ 128:15. У чому саме спасіння померлих залежить від нас? У чому саме наше спасіння залежить від спасіння померлих? (Див. УЗ 128:17–18 і наступні цитати).

Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Те, що відбувається в Домі Господа, ... більше відповідає духу Господньої жертви, ніж будь-яка інша відома мені діяльність. Чому? Тому що все це здійснюється тими, хто щедро віддає свій час і майно, не отримуючи ніякої дяки чи винагороди, роблячи для інших те, що вони не можуть зробити самі за себе” (*Ensign*, Mar. 1995, 62–63).

Старійшина Джон А. Уїдтсоу, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “У своєму передземному стані, у день Великої наради, ми уклали певну угоду зі Всемогутнім. Господь запропонував складений Ним план. Ми прийняли його. Оскільки план призначається для всіх людей, ми за ним стаємо учасниками у спасінні кожної людини. Ми погодилися, прямо тоді і прямо там, стати спасителями не лише для самих себе, але й... спасителями для всієї людської сім'ї. Ми вступили у партнерство з Господом. І тоді здійснення плану стало не лише справою Батька і справою Спасителя, а також і нашою справою. Найменший з нас, найпокірніший, є у партнерстві з Усемогутнім, щоб досягнути мети вічного плану спасіння” (“The Worth of Souls,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Oct. 1934, 189).

- Прочитайте з учнями УЗ 2. Як може виконання хрищень за мертвих допомогти нам повернути свої серця до наших предків?

Попросіть призначених учнів коротко розказати про те, що вони відчувають, знаючи, що завдяки хрищенню за мертвих вони допоможуть іншим отримати спасіння (див. “Підготовка”, пункт 3б).

Якщо ви навчаєте молодь, можете також розповісти наведену далі історію про молодих жінок, які розшукували імена людей, померлих без знання євангелії:

“Розшукавши більше 400 імен, як чоловіків, так і жінок, члени Товариства молодих жінок з 15-го приходу Мередіан, Айдахо, запросили членів Товариства молодих чоловіків поїхати разом з ними в храм Бойсі, [Айдахо], щоб виконати хрищення. У храмі ці імена були підготовлені для виконання роботи їхнім приходом. Хізер Беннетт, якій 15 років, сказала: “Найкращим з усього було христитися за них. Імена звучали як знайомі мені. Це було найвражаюче в усьому цьому проєкті. Ми виконували роботу за людей, яку інакше виконати не можливо. Їх могли б забути”.

Корі Крістенсен, ще одна представниця цієї групи, сказала: “Поки ми сиділи у христильні храму, ми були сповнені чудовим почуттям. Це було почуття перемоги. Ми ж дали їм шанс” (“Names and Faces,” *New Era*, Feb. 1994, 32).

- Прочитайте з учнями УЗ 128:19, 22–24. Відповідно до цих віршів, як ми маємо ставитися до євангелії і виконання хрищень за мертвих? Чому хрищення за мертвих приносить таку радість і живим, і мертвим?

Попросіть призначених учнів розказати, що вони відчували, коли вперше дізналися, що можуть бути охрищеними за своїх померлих родичів (див. “Підготовка”, пункт 3в).

Завершення

Прочитайте з учнями УЗ 128:17. Підкресліть, що пророк Джозеф Сміт називав роботу з викуплення мертвих “найславетнішою справою з усіх, що стосуються вічної євангелії”. Заохотіть учнів робити все можливе, щоб виконувати хрищення за мертвих. За підказкою Духа свідчіть про істини, що обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наступними ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Передісторія появи Учення і Завітів 127 та 128.

Скористайтеся поданою далі інформацією, щоб окреслити історичні передумови появи Учення і Завітів 127 та 128:

Улітку 1842 року група чоловіків намагалася безпідставно ув’язнити пророка Джозефа Сміта. Через це переслідування Пророк залишив Наву. Він сказав: “Я думаю, що мені доцільно і мудро буде залишити це місце на короткий час заради своєї власної безпеки і заради безпеки цього народу” (УЗ 127:1). Незважаючи на такі важкі обставини, він написав радісного листа святим.

- У цей час переслідувань чим були зайняті думки Пророка і що його турбувало найбільше? (Див. УЗ 128:1).

2. Важливість ведення записів

Поясніть, що через пророка Джозефа Сміта Господь наказав святим ретельно вести записи про хрищення мертвих (УЗ 127:5–9; 128:1–9). Тепер ці записи зберігаються у комп’ютерах.

- Чому ми повинні вести записи про хрищення мертвих? (Див. УЗ 128:6–8, 24. Ці записи, зроблені на землі, також записані на небесах, і мертві будуть суджені за цими книгами. У час Другого пришествя ми будемо подавати ці записи Господу як підношення Йому).

Мета Допомогти учням зрозуміти, що шлюб на вічність є невід’ємною частиною плану Небесного Батька; допомогти молоді підготуватися до шлюбу на вічність; заохотити подружні пари дотримуватися шлюбного завіту.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть Учення і Завіти 131:1–4; 132:4–33 та інші матеріали з цього уроку.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви навчаєте молодь, принесіть у клас одну чи більше брошур *Заради зміцнення молоді* (36550 192). Можете принести по брошурі для кожного учня або попросити їх прийти на урок зі своїми.
4. Якщо будете проводити вправу на увагу, зв’яжіться з кимось із членів Церкви, які були одружені у храмі. Попросіть цю людину підготуватися, щоб за чотири—п’ять хвилин на початку уроку розказати про день укладання шлюбу в храмі. Можна попросити її принести фотографію або те, що нагадує про це весілля. Запропонуйте їй, готуючись, поміркувати над такими питаннями:
 - Що ви робили, аби підготуватися до храмового шлюбу?
 - До чого зобов’язує шлюб у храмі?
 - Яку корисну пораду дали б ви учням у класі, які ще не одружені у храмі, щоб допомогти їм підготуватися до цього?

Примітка для вчителя: Проводячи цей урок, будьте делікатними і зважайте на почуття самотніх батьків і матерів, а також інших людей, ситуація в сім’ї яких не є простою (див. першу додаткову ідею для навчання). Якщо учні ставлять запитання про розлучення чи інші дражливі теми, порадьте їм приватно звернутися до єпископа, а не обговорювати ці питання у класі.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Запросіть призначеного члена приходу розповісти про день свого одруження в храмі (“Підготовка”, пункт 4). Після його виступу коротко прокоментуйте сказане. Поясніть, що цей урок присвячений шлюбу на вічність.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Шлюб на вічність є невід’ємною частиною плану Небесного Батька.

Дослідіть та обговоріть УЗ 131:1–4; 132:4–33. Поясніть, що ці уривки містять одкровення від Господа, дані пророку Джозефу Сміту про шлюб на вічність. Старійшина Парлі П. Пратт, один з перших членів Кворуму дванадцятьох у цьому розподілі, пригадував, які в нього виникли почуття, коли він уперше почув, як пророк Джозеф навчає цим доктринам:

“Я любив і раніше, але не знав чому. Але тепер я любив—з чистотою—з силою високого, піднесеного почуття, яке піднімало мою душу. ... Я відчув, що Бог і справді був моїм Небесним Батьком; що Ісус був моїм братом і що дружина мого серця була моїм безсмертним, вічним супутником. ... Одним словом, тепер я міг любити з цим духом і також з цим розумінням” (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1975], 298).

- Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів заявили, що “шлюб між чоловіком і жінкою є невід’ємною частиною [Божого] вічного плану” (“Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовт. 2004 р., с. 49; див. також УЗ 49:15). Чому шлюб є невід’ємною частиною Божого вічного плану? (Див. УЗ 131:1–4; 1 Коринтянам 11:11).

Наведіть одне або більше з наведених далі висловлювань. Прочитавши висловлювання, запрошуйте учнів обговорити, що воно означає і як його застосовувати до себе.

Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Солодкий союз у вічному шлюбі—це одне з найбільших благословень, які Бог дарував Своїм дітям. З упевненістю можу сказати, що багато років, які я прожив зі своєю прекрасною супутницею, принесли мені найбільшу радість у житті. Від самого початку часу шлюбний союз чоловіка і дружини був основою величного плану щастя, складеного нашим Небесним Батьком. Наше життя змінюється на краще, ми обоє вчимося і облагороджуємося, коли втішаємося солодкими благословеннями, які отримуємо від спілкування з дорогими нам членами сім’ї” (Джозеф Б. Віртлін, “Друзі, яких ми цінуємо”, *Ліягона*, січ. 1998 р. с. 33).

Президент Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, навчав: “Кінцева мета всього, чого ми навчаємо,—це об’єднати батьків і дітей у вірі в Господа Ісуса Христа, щоб вони були щасливі вдома, запечатані у вічному шлюбі, поєднані зі своїми попередніми поколіннями та впевнені, що будуть піднесені у присутність нашого Небесного Батька” (in *Conference Report*, Apr. 1995, 8; or *Ensign*, May 1995, 8).

Президент Джозеф Філдінг Сміт сказав: “Шлюб, як його розуміють святі останніх днів,—це завіт, призначений бути вічним. Він—основа для вічного піднесення, бо без нього неможливий вічний розвиток у царстві Бога” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:58).

- Якщо чоловік і дружина не одружені в храмі на час і на вічність, яким буде статус їхнього шлюбу, коли хтось із них помирає? (Див. УЗ 132:7, 15–18. Їхній шлюб не буде “мати сили”, навіть якщо вони поклялися бути вічно разом).
- Коли чоловік і жінка укладають шлюб на час і на вічність у храмі, вони вступають у завіт з Господом. Які вони отримують благословення, якщо

залишатимуться вірними своєму завіту? (Див. УЗ 131:1–4; 132:19–24, 30–31. Серед відповідей можуть бути і вказані далі).

- а. Вони будуть разом “на час і на всю вічність” (УЗ 132:19). Їхні діти також можуть бути частиною їхньої вічної сім’ї. (Можете пояснити, що Святий Дух Обіцяння—це Святий Дух, Який підтверджує, що обряди священства, які ви отримали, і завіти, які ви уклали, є прийнятними для Бога. Це підтвердження залежить від нашої вірності).
 - б. Вони будуть піднесені до найвищого ступеня целестіального царства, щоб перебувати з Небесним Батьком і Ісусом Христом (УЗ 131:1–3; 132:23–24).
 - в. Вони “успадкують престоли, царства, панування ... влади [і] владарювання” (УЗ 132:19).
 - г. Їхня сім’я продовжуватиметься, тобто вони матимуть духовних дітей, упродовж вічності (УЗ 132:19, 30–31; див. також УЗ 131:4).
 - д. “Вони будуть богами, тому що матимуть усю владу” (УЗ 132:20–21).
- Які благословення приносить храмовий шлюб у земному житті? (Запросіть учнів поділитися почуттями стосовно свого храмового шлюбу. Якщо ви ще не прочитали учням висловлювання старійшини Джозефа Б. Віртліна, що на с. 177, можете зробити це зараз).

2. Молодь має зараз готуватися до шлюбу на вічність.

Якщо ви навчаєте молодь, використайте цю частину уроку, щоб заохотити їх готуватися до храмового шлюбу. Якщо ви навчаєте дорослих, можете пропустити цю частину або ж використати невелику його частину.

- Чому, на вашу думку, увагу молоді в Церкві весь час привертають до важливості храмового шлюбу? (Допоможіть учням зрозуміти, що рішення одружитися в храмі є серед найважливіших, які приймає людина. Члени Церкви мають розпочати підготовку до шлюбу на вічність ще в юності).
Президент Спенсер В. Кімбол говорив: “Шлюб, можливо, є найважливішим з усіх рішень у житті і має найдалекосяжніші наслідки, бо пов’язаний не лише з теперішнім щастям, але й з вічними радіощами. Воно позначається не лише на тих двох людях, які його приймали, але й на їхніх сім’ях, особливо на дітях і дітях їхніх дітей—і так упродовж багатьох поколінь” (“Oneness in Marriage,” *Ensign*, Mar. 1977, 3).
- Що саме можуть робити молоді чоловіки і жінки, щоб підготуватися до шлюбу у храмі?
- Як побачення у підлітковому віці позначаються потім на шлюбі? (Якщо ви принесли брошури *Заради зміцнення молоді*, нехай учні прочитають розділ “Побачення”, сс. 24–25).
- З якою людиною ви хотіли б одного дня взяти шлюб? (Можете попросити кожного учня назвати якусь одну рису такої людини і сказати, чому ця риса важлива. Напишіть відповіді на дошці. Інші ідеї можна знайти в наведених далі цитатах). Як ви повинні жити, щоб підготуватися до шлюбу з такою людиною? (Попросіть учнів поміркувати над цим питанням подумки, а не відповідати вголос).

Президент Гордон Б. Хінклі радив: “Вибирайте собі супутника життя однієї з вами віри. Тоді є більша вірогідність, що ви будете щасливі. Вибирайте собі у супутники того, кого б ви могли завжди шанувати, кого б ви могли завжди поважати, хто доповнював би вас у житті, кому б ви віддали все своє серце, усю вашу любов, усю вашу прихильність, усю вашу відданість” (“Life’s Obligations,” *Ensign*, Feb. 1999, 2).

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Для основи вічного шлюбу потрібно більше, ніж гарненьке личко або красива фігура. Потрібно більше вдумливості, а не популярності чи шарму. Якщо ви прагнете знайти собі вічного супутника життя, шукайте ту людину, яка розвиває у собі ті надзвичайно важливі риси, що принесуть щастя: глибоку любов до Господа та Його заповідей, рішучість жити за ними; людину, яка добра і може розуміти, прощати інших і готова поступитися своїм, яка бажає мати сім’ю, увінчану прекрасними дітьми, і зобов’язується навчати їх в сім’ї принципам істини.

Основний пріоритет майбутньої супутниці життя—її бажання бути дружиною і матір’ю. Вона має розвивати у собі священні якості, які Бог дав Своїм дочкам, щоб стати прекрасною дружиною і матір’ю: терпіння, доброту, любов до дітей і бажання піклуватися про них, а не прагнути професійних досягнень. Вона має бути добре освіченою, щоб підготуватися до вимог материнства.

Майбутній чоловік також має шанувати своє священство і використовувати його для служінні іншим. Шукайте чоловіка, який бере на себе відповідальність забезпечувати сім’ю всім необхідним для життя, який здатний робити це і старається підготуватися до виконання цих обов’язків” (Річард Г. Скотт, “Отримуючи храмові благословення”, *Ліягона*, лип. 1999 р., с. 29).

- Як можуть батькі та інші дорослі допомогти молоді підготуватися до шлюбу на вічність? Як вони можуть допомагати малим дітям змалку готуватися до шлюбу на вічність?

3. Щоб отримати обіцяні благословення, чоловік і дружина, які запечатані у храмі, повинні залишатися вірними завіту.

Нехай призначена учениця прочитає вказану далі цитату. Потім попросить учнів відгадати, кому належать ці слова.

“Я була просто впевнена, що перші десять років будуть блаженством. Але вже у перший рік нашого подружнього життя я виявила ... багато чого, що вимагало змін. Звичайно ж, не таких, щоб вже треба було бігти додому до мами. Але я нерідко плакала у подушку. Майже завжди проблеми виникали через те, що необхідно було вчитися жити за чийсь розкладом і робити щось так, як це робить інший. Ми любили одне одного, у цьому сумніву не було. Але нам також необхідно було призвичаїтися одне до одного. Вважаю, кожній подружній парі необхідно призвичаїтися одне до одного”.

Скажіть учням, що це слова сестри Марджорі П. Хінклі, дружини Президента Гордона Б. Хінклі (in Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* [1996], 118). Наголосіть, що щаслива сім’я будується любов’ю, працею і відданістю. Якщо чоловік і жінка запечатуються у храмі, вони отримують обіцяні благословення за умови, що вони “додержуються... завіту”

(УЗ 132:19). Скористайтеся запитаннями, уривками з Писань і цитатами, вказаними в цій частині уроку, щоб допомогти учням зрозуміти, що конкретно повинні робити чоловік і дружина, аби “додержуватися... завіту”.

- Прочитайте з учнями УЗ 42:22. Поясніть, що ця заповідь стосується однаковою мірою і чоловіків і жінок. Що означає любити свого чоловіка або свою дружину усім своїм серцем? Що означає припадати до чоловіка чи дружини і більше ні до кого?

Президент Спенсер В. Кімбол пояснював:

“Коли Господь каже: усім своїм серцем, то це означає неподільно, невіддільно, невід’ємно. ...

Слова *більше ні до кого* виключають всіх і все. Тоді чоловік для дружини, а дружина для чоловіка стають найголовнішими в їхньому житті; і ні соціальне життя, ні професійні справи, ні політичне життя, ні будь-який інший інтерес чи будь-яка інша людина або річ ніколи не стануть важливішими за супутника життя. ...

Шлюб передбачає цілковиту вірність і відданість. Кожен з подружжя бере собі супутника, розуміючи, що він чи вона повністю віддає їй чи йому все своє серце, силу, вірність, шану і ніжність, і робить це з усією гідністю. Усе, що не відповідає цьому, є гріхом; будь-яке роздвоєння серця є переступом. Як ми повинні мати “око, єдиноспрямоване до слави Бога”, так ми повинні й мати око, вухо, серце, яке було б єдиноспрямованим на шлюб, на подружжя і сім’ю” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 142–43).

Президент Гордон Б. Хінклі дав таку просту пораду подружнім парам: “Будьте палко відданими одне одному” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 142–43).

- Якщо чоловік і жінка беруть шлюб у храмі, вони вступають у завіт бути вірними одне одному і бути вірними Господу. Що саме можуть робити подружні пари, щоб зміцнити свою любов одне до одного і до Господа? (Відповіді учнів напишіть на дошці. Серед них можуть бути: разом молитися і вивчати Писання, разом шукати проводу Духа, проводити домашні сімейні вечори, влаштовувати собі побачення, знаходити час поговорити одне з одним, допомагати одне одному по господарству, разом відвідувати храм. Можете використати другу додаткову ідею для навчання, щоб провести обговорення).

Завершення

Якщо ви навчаєте молодь або інших, хто ще не одружений у храмі, закликайте їх готуватися до шлюбу на вічність. Закличте тих учнів, які вже одружені в храмі, дотримуватися шлюбного завіту.

За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Вірним святим не буде відмовлено в благословеннях вічності

Прочитайте наступні висловлювання, що стосуються неодружених.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, радив:

“Ми знаємо, що багато гідних і чудових святих останніх днів у даний час не мають ідеальних можливостей і необхідних умов для свого прогресу. Самотність, бездітність, смерть і розлучення роблять марними ідеали і заважають виповненню обіцяних благословень. Крім того, дехто із жінок, які хочуть цілком присвятити себе дітям і сім’ї, змушені у буквальному розумінні цілком віддавати свій час роботі. Але ці перепони лише тимчасові. Господь пообіцяв, що у вічностях не буде відмовлено в жодному благословенні синам і дочкам, які виконують заповіді, вірні завітам і бажають того, що є правильним.

Багато з найважливіших втрат земного життя будуть відшкодовані під час Тисячоліття, яке є часом для виповнення всього, що є незавершеним у великому плані щастя для всіх гідних дітей нашого Батька. Ми знаємо, що так буде й з храмовими обрядами. Я вірю, що так само буде і з сімейними стосунками і досвідом сімейного життя” (in Conference Report, Oct. 1993, 101; от *Ensign*, Nov. 1993, 75).

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму дванадцятьох, радив: “Якщо ви ще самотні і ще не знайшли собі надійного супутника чи супутницю для целепільного шлюбу, живіть заради цього. Моліться про це. Чекайте, коли це станеться за Господнім розкладом. Жодним чином не зраджуйте своїм моральним нормам, бо це може відвернути від вас благословення по цей чи той бік завіси. Господь знає наміри вашого серця. Його пророки стверджували, що ви матимете те благословення, якщо будете постійно жити так, щоб заслужити його. Ми не знаємо, відбудеться це по цей чи той бік завіси. Але живіть заради цього. Моліться про це” (Річард Г. Скотт, “Отримуючи храмові благословення”, *Ліягона*, лип. 1999 р., с. 31).

2. Приклади щасливих храмових шлюбів, які пройшли всі випробування.

Помолившись, виберіть у приході чоловіка і жінку, які є чудовим прикладом успішного храмового шлюбу. Попросіть кожного з них підготуватися, щоб на уроці за дві—три хвилини розказати, як створити щасливу сім’ю, яка може подолати всі труднощі.

Після їхнього виступу можете дати можливість учням назвати й інші пропозиції.

3. Завдання для молоді та молодих неодружених

Якщо ви навчаєте молодь або молодих неодружених, заохотьте кожного учня, прийшовши додому, написати листа, висловлюючи любов до його чи її майбутньої пари. Скажіть учням, щоб вони зберігали цей лист аж до свого одруження, а потім могли б прочитати його своїй парі.

4. Уникайте тенденцій, що панують у світі

- Які з тенденцій вказують на те, що люди зневажають Божі норми стосовно шлюбу? Що ми можемо робити, аби й надалі дотримуватися Господніх норм?

5. Відеофільм “Temples and Families (Храми і сім'ї)”

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912 192), ви можете показати відеофільм “Temples and Families” (9 хвилин).

6. Множинний шлюб

Наведена далі інформація надається, щоб допомогти вам, якщо учні матимуть питання стосовно практикування множинного шлюбу. Урок на цьому зосереджувати не слід.

З якою метою Господь наказав Своєму народу практикувати множинний шлюб

У Книзі Мормона пророк Яків навчав: “Бо жоден з чоловіків серед вас не буде мати більше однієї жони... [Але] якщо Я, каже Господь Саваот, вирощу сім'я для Себе, Я заповім Моєму народові; інакше вони будуть прислухатися до цього” (Книга Якова 2:27, 30). У різні часи впродовж біблійної історії Господь наказував народу практикувати множинний шлюб. Наприклад, Він давав цю заповідь Аврааму, Ісаку, Якову, Мойсею, Давиду і Соломону (УЗ 132:1).

Одкровення стосовно практикування множинного шлюбу у цьому розподілі

У цьому розподілі Господь наказав кільком раннім святим практикувати множинний шлюб. Для пророка Джозефа Сміта і тих, хто були найближчими йому, у тому числі для Бригама Янга і Гебера Ч. Кімбола, цей наказ постав як виклик, однак вони все ж підкорилися йому. Церковні провідники регламентували це практикування. Ті, хто входив у множинний шлюб, повинні були мати дозвіл для цього, і шлюби мали укладатися запечатувальною силою священства.

Позиція Церкви стосовно множинного шлюбу сьогодні

У 1890 році Президент Уілфорд Вудрафф отримав одкровення, за яким провідники Церкви вже не повинні були дотримуватися вчення про практикування множинного шлюбу (Офіційна декларація—1, сс. 344–346 в Ученні і Завітах; див. також уривки із звернень Президента Уілфорда Вудраффа, які вміщені відразу після Офіційної декларації—1).

У 1998 році Президент Гордон Б. Хінклі зробив наступну заяву стосовно позиції Церкви у питанні множинного шлюбу: “Церква не має нічого спільного з тими, хто практикує полігамію. Вони—не члени цієї Церкви. ... Якщо з'ясується, що хтось із членів Церкви практикує полігамію, то такого відлучають від Церкви, а це є найсерйозішим покаранням, яке Церква може застосувати. Такі люди прямо порушують не тільки цивільний закон, вони порушують закон цієї Церкви” (Гордон Б. Хінклі, “Що люди питають про нас?”, *Ліягона*, січ. 1999 р., с. 84).

Мета	Дати учням дізнатися про мученицьку смерть пророка Джозефа Сміта і зміцнити їхнє свідчення про його покликання як пророка.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none">Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:<ol style="list-style-type: none">Учення і Завіти 135.<i>Наш спадок</i>, сс. 62–66.Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.Попросіть когось із учнів підготуватися, щоб коротко розповісти зміст перших п'яти абзаців з уривка “Мученицька смерть” з книги <i>Наш спадок</i> (сс. 62–63).Якщо у вас є вказані далі ілюстрації, використайте їх під час уроку: Пророк Джозеф Сміт (62002; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 401) і Брат Джозеф (62161).Якщо ви будете проводити вправу на увагу, підготуйтеся, щоб використати наступні ілюстрації на додаток до вже вказаних вище: Іван проповідує у пустині (62132; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 207) і Авінадій перед царем Ноем (62042; Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 308).
Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Покажіть ілюстрації, зазначені в розділі “Підготовка”, пункти 4 і 5. Попросіть учнів подумати, що спільного між чоловіками, зображеними на них. Через якусь мить скажіть, що всіх їх спіткала мученицька смерть через їхню відданість істині.</p> <p>Попросіть учнів назвати, хто ще із згаданих у Писаннях та в історії Церкви людей загинув мученицькою смертю. Серед відповідей можуть бути: Захарія (Матвій 23:35), Степан (Дії 7:56–60) та Гайрум Сміт (УЗ 135:1).</p> <p>Поясніть, що на цьому уроці мова йтиме про мученицьку смерть пророка Джозефа Сміта та його брата Гайрума. Також буде розглянуто, який внесок зробив пророк Джозеф.</p>
Обговорення і застосування	Помолившись виберіть матеріал, що найбільше відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, уміщених в цих уривках.

1. Пророк Джозеф Сміт запечатав своє свідчення власною кров'ю.

Поясніть, що святі в Наву процвітали впродовж кількох років. Церква і місто стрімко зростали, йшло далі будівництво храму, і пророк Джозеф Сміт отримував багато одкровень. Але в 1843 та 1844 роках ворожість до Церкви посилювалась. Вороги Церкви—як внутрішні, так і зовнішні—почали домагатися її знищення. 27 червня 1844 року у цьому протистоянні настала кульмінація.

Попросіть призначеного учня розповісти зміст перших п'яти абзаців з уривка “Мученицька смерть” з книги *Наш спадок*, сс. 62–63. Також прочитайте з учнями УЗ 135:4–5. Поясніть, що УЗ 135 написав старійшина Джон Тейлор, який був поранений під час нападу на пророка Джозефа.

- Чому, на вашу думку, Джозеф Сміт міг бути “спокійним, наче літній ранок”, хоч і знав, що в Картеджі його можуть убити? Яке, на вашу думку, втішення могли отримати Джозеф і Гайрум з Етер 12:36–38?

Прочитайте з учнями УЗ 135:1–2. Також прочитайте самі наведену далі розповідь про цю мученицьку смерть, розказану старійшиною Уільямом Річардсом, або попросіть зробити це когось із учнів. Поясніть, що старійшина Річардс був другом пророка і членом Кворуму дванадцятьох. Він був у в'язниці в Картеджі, коли там загинув Пророк. Його розповідь починається з того моменту, коли десь після 5-ї години дня 27 червня 1844 року бандити прибули до в'язниці.

Пророк Джозеф Сміт

По дірках на його [одязі] можна було зрозуміти, що куля повинна була летіти знадвору, через вікно; вона ввійшла йому у спину, з правого боку, і, пройшовши наскрізь, засіла в його кишеньковому годиннику. ... І в цю ж мить куля, що влетіла через двері, поранила йому ніс.

Падаючи на підлогу, він виразно промовив: “Я помираю!” Джозеф глянув на нього і вигукнув: “О любий брате Гайруме!” і, прочинивши лівою рукою двері на два чи три дюйми, не цілячись випустив усі шість куль зі свого револьвера у бік входу. ... Куля [з мушкета одного з нападників] черкнувши по грудях Гайрума і пройшовши через горло, увійшла в його голову; на нього були націлені й інші мушкети, декілька куль вціпили в нього.

“Потім почулися швидкі кроки багатьох ніг, і кулі з мушкетів градом полетіли з боку сходів у двері в'язниці на другому поверсі ...

“... Куля, пробивши двері, пролетіла між нами, і, як видно, наші вороги були справжніми головорізами. ...

“... Джозеф Сміт, містер Тейлор і я відскочили назад, у глиб кімнати, а... Гайрум Сміт відбіг назад приблизно на дві третини кімнати і став прямо обличчям до дверей.

Куля пробила двері і черкнула по носу Гайрума, він впав навznak, виставившись, навіть не поворухнувши ногами.

Джозеф продовжував, не цілячись, стріляти зі свого револьвера через щілину в дверях, як і перед цим..., а містер Тейлор стояв поряд з ним і своєю пащецею бив по штиках і мушкетях, які постійно просувалися через двері. ...

Коли кулі в револьвері закінчилися, у нас вже не залишалось вогнепальної зброї і ми чекали, що зловмисники зараз же кинуться на нас, і ось у дверях з'явилося багато мушкетів, вони були вже майже в кімнаті, надії не було, залишалось лише померти в ній.

Містер Тейлор кинувся до вікна, яке було на п'ятнадцять чи двадцять футів від землі. Він вже готовий був вистрибнути, аж тут куля з боку дверей поранила його в ногу, а куля з вулиці потрапила в його годинник..., що знаходився у лівій нагрудній кишені його жилетки, ... від сили удару він впав навзнич, на підлогу камери; а потім перекотився під ліжку, що стояло поруч. ...

Джозеф спробував останній для себе засіб спастися—виплигнути з того ж самого вікна, з якого впав містер Тейлор, але тут в нього влучили дві кулі з боку дверей, а ще одна увійшла у груди зліва, і він випав з вікна, вигукнувши: “О Господи, Боже мій!”... Він впав на лівий бік вже мертвий” (*History of the Church*, 6:619–20).

Старійшина Джон Тейлор отримав чотири кульові поранення, але видужав. Виповнилося пророцтво, яке Пророк дав старійшині Уілларду Річардсу більш як за рік до цього, що його не буде навіть поранено. Старійшина Річардс пригадував, що у цьому пророцтві Пророк сказав йому, що “настане час, коли кулі сипатимуться навколо нього, як град, і він побачить своїх друзів, що падатимуть праворуч і ліворуч від нього, а у нього й дірочки не буде на одязі” (*History of the Church*, 6:619–20).

- Прочитайте з учнями УЗ 135:6. Що ви відчуваєте, думаючи про жертви, принесені Пророком і його братом Гайрумом заради свідчення про євангелію?

В'язниця в Картеджі. Тут 27 червня 1844 року загинули мученицькою смертю пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум.

Поясніть, що Джозеф Сміт ст. перед своєю смертю, даючи Пророку благословення, сказав йому: “Ти житимеш доти, поки не завершиш свою роботу. ... Ти житимеш, щоб завершити усю ту роботу, яку Бог доручив тобі виконати” (quoted in Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], 309–10). Джозеф Сміт доблесно завершив свою місію, виконавши все, що Бог просив його зробити.

- Що з того, що ви знаєте про життя пророка Джозефа Сміта, найбільше вражає вас?

2. Пророк Джозеф Сміт зробив більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, окрім Самого Ісуса.

- Прочитайте з учнями УЗ 135:3. За цим віршем, якими найвизначнішими були досягнення пророка Джозефа Сміта? Яким чином він зробив “більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, що будь-коли жила на світі, окрім Самого Ісуса”?

Серед відповідей може бути: його праця благословила не лише святих цього розподілу, але й мільярди людей, які жили в усі інші часи і не отримали благословень євангелії або спасительних обрядів священства.

Скористайтеся наступним матеріалом, щоб детальніше обговорити зроблене ним. Напишіть заголовки на дошці. Поясніть, що ми зможемо більше цінувати життя і місію Пророка, розглянувши, як багато із зробленого ним, благословляє наше життя щодня і буде благословляти нас вічно.

Істини про Божество

- Які істини про Божество були відновлені через пророка Джозефа Сміта? (Див. УЗ 130:22–23; Джозеф Сміт—Історія 1:17; наступна цитата).

У проповіді на похороні старійшини Кінга Фоллетта 7 квітня 1844 року пророк Джозеф Сміт навчав: “Бог Сам був колись Таким, якими ми є тепер, і є піднесеним чоловіком, і сидить на троні он там, на небесах! Це велика таємниця. Якби зараз було розірвано завісу і Великий Бог, Який тримає цей світ на його орбіті і Який підтримує всі світи і все Своєю силою, зробився б видимим, я кажу вам: якби ви побачили Його сьогодні, ви б побачили Його в людській подобі, схожого на вас у всьому: у зовнішності, образі і подобі, як людина зовні, бо Адам був створений за виглядом, образом і за подобою Бога, і отримав настанови від Нього і ходив з Ним, і розмовляв і спілкувався з Ним, як одна людина розмовляє і спілкується з іншою” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 345).

- Чому ці істини про Божество, відновлені через Джозефа Сміта, є важливими для нас?

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Знання про Бога є найбільшою істиною в усій вічності. ... Джозеф Сміт прийшов до розуміння, Хто є Бог, у день майже цілковитої духовної темряви, у день, коли люди більше не знали про природу і суть Істоти, Якій вони мали поклонятися” (“This Generation Shall Have My Word through You,” *Ensign*, June 1980, 55).

Повноваження священства

Зазначте, що через Джозефа Сміта небесні посланці відновили Ааронове священство, Мелхиседекове священство і ключі священства (УЗ 13; 110:11–16). Коли Відновлення розпочалося, Господь дав одкровення про чини священства, організацію, завіти, обряди, обов'язки і благословення. Без цих одкровень ми не розуміли б, що є священство чи як воно діє.

- Які благословення ви маєте у своєму житті завдяки священству? Як ми можемо виявляти свою вдячність за благословення священства?

Більше інформації про священство ви можете знайти в уроках 8 та 25.

Істини про наше походження та стосунки з Богом

- Які істини про наше походження та стосунки з Богом були відновлені через пророка Джозефа Сміта? Серед відповідей може бути та, що ми є в буквальному розумінні духовними дітьми Бога і що ми жили з Ним до того, як народитися на землі. Див. УЗ 76:23–24; Авраам 3:22–28).
- Як знання того, що ви в буквальному розумінні є дітям Бога, благословляє ваше життя?

Писання

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі сказав, що пророк Джозеф Сміт “дав нашому сучасному світу більше Священних Писань, ніж будь-хто з пророків, які жили на землі” (in Conference Report, Apr. 1976, 142; or Ensign, May 1976, 95). У ці Писання входять: Книга Мормона, Учення і Завіти, Дорогоцінна Перлина і Переклад Біблії Джозефом Смітом.

Служачи у Кворумі дванадцятьох, старійшина Гордон Б. Хінклі сказав: “[Джозеф Сміт] переклав і видав Книгу Мормона—том, в якому 522 сторінки,—яка відтоді була перекладена [багатьма] мовами і яка сприймається мільйонами людей по всій землі як слово Бога. Для цих мільйонів одкровення, які він отримав, та інше, ним написане, є також Писаннями. Загальна кількість сторінок, якби їх зібрати в одну книгу, була б майже такою, що й у Старому Завіті в Біблії, і все це прийшло усього за кілька років через одну людину” (in Conference Report, Apr. 1977, 96; or Ensign, May 1977, 65).

- Як Писання, що прийшли через пророка Джозефа Сміта, стали благословенням у вашому житті?

Більше інформації про ці Писання можна знайти в уроках 1,4 та 13.

Істини про план спасіння

- Які істини про план спасіння були відновлені через пророка Джозефа Сміта? (Можете освітити дещо з матеріалу, вміщеного в уроках 19 та 20).
- Як знання про ці істини благословило ваше життя?

Істини про спасіння мертвих

- Які істини про спасіння мертвих були відновлені через пророка Джозефа Сміта? (Серед відповідей може бути: ми можемо виконувати вікарні хрищення у храмах для тих, хто помер, не отримавши цього обряду. Див. УЗ 128:18). Чому ці істини важливі?

Поясніть, що спасіння мертвих—це одне з найбільш доповнюючих і надихаючих вчень, відновлених через пророка Джозефа Сміта. Більше інформації можна знайти в уроках 29 та 39.

Будівництво храмів та виконання храмових обрядів

- Які благословення прийшли у ваше життя завдяки храмам і храмовим обрядам? (Ви можете, наприклад, розглянути благословення бути вічною сім'єю, яке є можливим завдяки обряду запечатування у храмі).

Інший вклад

Ви можете коротко згадати, що ще зробив пророк Джозеф Сміт і які благословення це принесло у наше життя:

- Через нього було відновлено Церкву (див. урок 9).
 - Він розпочав у цьому розподілі справу проповідування євангелії всім народам і збирання Ізраїля (див. урок 12).
 - Через нього було відновлено закон посвячення (див. урок 14).
 - Через нього було дано Слово мудрості (див. урок 22).
 - Через нього було дано інформацію про побудову Сіону останніх днів (див. уроки 27 та 46).
 - Він написав Уложення віри (див. першу додаткову ідею для навчання).
- Чому важливо, аби кожний з нас мав свідчення, що Джозеф Сміт був пророком Бога? Як зміцнювалося ваше свідчення про покликання Джозефа Сміта? Як вивчення в цьому році Учення і Завітів зміцнило ваше свідчення?
 - Як ми можемо виявляти свою вдячність за життя і місію пророка Джозефа Сміта?

Завершення

Підкресліть велику важливість всього, що зробив пророк Джозеф Сміт, для нашого життя. Можете самі свідчити про його покликання як Божого пророка.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Уложення віри

Поясніть, що в Уложеннях віри точно визначені багато основних вчень Церкви. Вони були написані пророком Джозефом Смітом як частина листа до Джона Уентворта, редактора газети в Чикаго, який попросив надати йому виклад вчень Церкви та її історії. З часом Уложення віри були канонізовані як Писання і увійшли в Дорогоцінну Перлину.

Президент Спенсер В. Кімбол запитував: “Чи багато з вас знає Уложення віри? ... Чи ви знаєте їх? Чи ви повторюєте їх? Ви завжди готові до проповіді, якщо знаєте Уложення віри. І вони є основоположними, чи не так? Мені здається, було б просто чудово, якби [ми] вивчили їх слово в слово.

Це означає, що ви нічого з них не пропускаєте і нічого не забуваєте” (in Conference Report, Oct. 1975, 119; or *Ensign*, Nov. 1975, 79).

- Чому так важливо для нас знати Уложення віри? Попросіть учнів розказати про випадки, коли їм допомогло знання Уложень віри.

2. “Слава людині, що чула Єгови”

Підготуйтеся класом проспівати гімн “Слава людині, що чула Єгови!” (Гімни, № 15). Або попросіть когось із учнів чи групу їх підготуватися і заспівати цей гімн. Поясніть, що Уільям У. Фелпс написав слова цього гімну на честь пророка Джозефа Сміта.

3. Відеофільм

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), можете показати відеофільм “Джозеф Сміт— Пророк відновлення” (13 хвилин).

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), можете показати фільм “The Martyrdom of Joseph Smith” (Мученицька смерть Джозефа Сміта), (2 хвилини).

Мета Допомогти учням зрозуміти порядок наступності у церковному керівництві та показати, як Бригам Янг розпочав підготовку святих до переходу на захід.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 107:22–24.
 - б. *Наш спадок*, сс. 66–71.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переказати зміст таких уривків з книги *Наш спадок*:
 - а. “Зміни в Президентстві” (сс. 66–67).
 - б. “Готуючись залишити Наву” та “Випробування зимової подорожі” (сс. 69–71).
4. Якщо у вас є вказані далі ілюстрації, підготуйтеся, щоб використати їх на уроці: Храм у Наву (62432; Набір “Євангелія в мистецтві, 501); Вихід з Наву, лютий—травень 1846 року (62493; Набір “Євангелія в мистецтві”, 410); Вихід з Наву (Набір “Євангелія в мистецтві”, 411).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Поясніть, що через смерть пророка Джозефа Сміта багато людей передрікали, що Церква перестане існувати.

- Що ці люди не розуміли стосовно керівництва в Церкві?

Прочитайте наступне висловлювання Президента Джозефа Філдінга Сміта:

“Жодна людина сама по собі не може вести цю Церкву. Це—Церква Господа Ісуса Христа; Він стоїть на чолі її. ...

Він вибирає людей і покликає їх бути знаряддям в Його руках у досягненні Його цілей, і Він направляє та скеровує їх у їхній роботі. Але люди—лише знаряддя у Господніх руках, а шана і слава за все, що вершать Його слуги, належить і має належати Йому навіки.

Якби це була робота людини, вона б зазнала невдачі, але це робота Господа, а у Нього невдачі не буває” (in *Conference Report*, Apr. 1970, 113; or *Improvement Era*, June 1970, 26).

Поясніть, що після мученицької смерті пророка Джозефа Сміта провідником Церкви став Бригам Янг. Це відбулося відповідно до відкритого Богом порядку наступності в провідництві, який існує в Церкві і по цей день. На цьому уроці буде обговорюватися принцип наступності у Президентстві Церкви, а також те, як Бригам Янг розпочав підготовку святих до переходу на захід—у долину Солоного озера.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, уміщених у цих уривках.

1. Пророк Джозеф Сміт дав Дванадцятьом ключі царства і навчив принципам наступництва у Президентстві.

Поясніть, що взимку 1843–1844 року в Наву пророк Джозеф Сміт упродовж кількох днів давав членам Кворуму дванадцятьох їхні ендаменти і навчав їх їхнім обов'язкам. Він розказав їм, що турбується через те, що скоро помре, а ключі царства ще не передав іншим. Уілфорд Вудрафф, який на той час був членом Кворуму дванадцятьох, згадував такі слова пророка Джозефа:

- Важливий принцип стосовно наступництва у Президентстві записано в УЗ 107:22–24. Прочитайте з учнями ці вірші. Що сказано в цих віршах про зв'язок між Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів? (Поясніть, що і Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів є окремими кворумами. Ці два кворуми є рівними за повноваженнями і владою, але Перше Президентство покликається головувати).
- Чому так важливо розуміти зв'язок між цими двома головуючими кворумами Церкви?

Президент Гарольд Б. Лі сказав: “Пророк Джозеф Сміт заявив: коли “немає Президента, немає і Першого Президентства”. Відразу ж після смерті Президента наступний по рангу орган, Кворум Дванадцятьох Апостолів, стає головуючою владою, а президент Кворуму дванадцятьох автоматично стає діючим Президентом Церкви до моменту, коли Президента Церкви буде висвячено і підтримано в цьому чині” (in Conference Report, Apr. 1970, 123; or *Improvement Era*, June 1970, 28).

Детальнішу інформацію про порядок наступництва ви знайдете у першій додатковій ідеї для навчання.

2. Після мученицької смерті Джозефа Сміта Дванадцяттеро головували у Церкві, поки Бригам Янг не був підтриманий як її Президент.

Поясніть, що коли Джозеф Сміт помер, Перше Президентство було розпущене, і Кворум дванадцятьох став головуючою владою у Церкві. Попросіть призначеного учня стисло переказати зміст уривку “Зміни в Президентстві” з книги *Наш спадок*, сс. 66–67.

Президент Бригам Янг

- Чого не зрозумів Сідні Рігдон стосовно провідництва в Церкві? Що з самого початку відповів Бригам Янг на запитання, хто буде вести Церкву? (Див. *Наш спадок*, с. 66. Він хотів знати волю Господа стосовно цього питання). Чого ми можемо навчитися з прикладу Бригама Янга?
- На післяобідній сесії тих зборів, говорячи про провідництво в Церкві, Бригам Янг пророкував, що ті, хто не підуть за Дванадцятьма Апостолами, зазнають невдачі і що лише апостоли зможуть розбудувати Боже царство (*Наш спадок*, с. 67). Як це підтвердилося в історії Церкви і в наші дні?

Поясніть, що наприкінці зборів святі одностайно підтримали Кворум дванадцятьох як провідників Церкви (*Наш спадок*, с. 67). Кворум дванадцятьох, з Бригамом Янгом в якості президента цього кворуму, головував над Церквою впродовж трьох з половиною років. 27 грудня 1847 року було офіційно сформовано Перше Президентство з Бригамом Янгом в якості Президента.

3. До того як залишити Наву, святі отримали храмові обряди.

Покажіть ілюстрацію храму в Наву. Скажіть, що в цей же час святі, готуючись залишити Наву, старанно працювали, щоб завершити будівництво храму. Як тільки храм був добудований, вони зібралися у великій кількості, щоб отримати свої храмові обряди. Наведений далі запис із щоденника Президента Бригама Янга показує, що святі мали величезне бажання отримати ці обряди:

“Цього ранку величезна кількість людей набилась у приймальню, очікуючи запрошення пройти далі. ... Обряди отримала сто двадцять одна людина” (*History of the Church*, 7:565).

“Святі виявляли таке палке бажання отримати обряди [храму], а ми, зі свого боку, так палко бажали служити їм, що я день і ніч цілковито віддавався цій Господній роботі в храмі, спав, у середньому, не більше чотирьох годин на добу і приходив додому лише раз на тиждень.

Старійшина Гебер Ч. Кімбол та інші Дванадцять Апостолів постійно були в храмі і лише після наполегливого прохання дехто з них залишав храм, щоб піти відпочити чи одужати” (*History of the Church*, 7:567)

Переслідування святих посилювалися у січні 1846 року. На початку лютого 1846 року Президент Янг оголосив, що обряди в храмі більше проводитися не будуть, тож святі можуть залишати Наву. Однак ті, хто ще не отримав обрядів, не бажали від'їжджати. 3 лютого 1846 року Президент Янг зробив такий запис:

“Незважаючи на моє оголошення, що ми вже не будемо проводити обряди, Дім Господа був увесь день переповнений; бажання пройти обряди було настільки жагучим, що браття, здавалося, хотіли, щоб ми залишилися тут і продовжували надання ендаументів аж доки наш шлях не буде перекрито і ми не потрапимо до рук ворогів. Однак я сказав братам, що це було б немудро і що ми збудуємо ще багато храмів і у нас і надалі буде можливість отримувати благословення Господа відразу ж, як тільки святі будуть готові до цього. У цьому храмі ми вже й так, як ніколи, були щедро винагороджені. Я також повідомив браттям, що збираюся сідати у свій фургон і вирушати. Я відійшов трохи від храму, сподіваючись, що натовп розійдеться, але, повернувшись, побачив, що дім був просто переповнений.

Дивлячись на таку величезну кількість людей і знаючи про їхнє палке бажання, про їхню спрагу і голод на слово, ми продовжили старанно працювати в Домі Господа. Обряди отримали двісті дев'яносто п'ять осіб” (*History of the Church*, 7:579).

- Чого ми можемо навчитися від святих, які так прагнули отримати храмові обряди? Чому, на ваш погляд, для святих було так важливо пройти через храмові обряди перед виїздом з Наву? (Серед відповідей може бути: додаткове знання і сила допомогли б їм вистояти у випробуваннях, які чекали на них попереду). Як саме храм стає для вас джерелом сили і спрямування?

Поясніть, що робота в храмі тривала до кінця тижня, після цього храм було зачинено. Загальна кількість святих, які отримали свій ендаумент перед виїздом на захід, сягала майже 6000 осіб.

4. Святі на початку своєї подорожі на захід зустрічалися з важкими випробуваннями і ставали свідками чудес.

Покажіть ілюстрацію виходу з Наву. Скажіть, що дехто із святих почали залишати Наву 4 лютого 1846 року. Попросіть призначеного учня стисло переказати зміст уривків “Готуючись залишити Наву” та “Випробування зимової подорожі” з книги *Наш спадок*, сс. 69–71.

Оскільки святі почали залишати Наву взимку і змушені були збиратися до від'їзду поспіхом, їхня подорож виявилася дуже важкою. Помітний випадок стався на початку лютого біля Шугер-Крік, приблизно за десять кілометрів від Наву на березі ріки Міссісіпі з боку штату Айова. У першу ніч, коли святі отаборилися біля Шугер-Крік, народилося дев'ять немовлят. Погода була надзвичайно холодною, а у святих не було надійного даху над головою. Елайза Р. Сноу записала:

“Матері народжували дітей в найрізноманітніших і найнеймовірніших умовах, тільки не в тих, які були б нормальними для цього; одні в наметах, інші у фургонах—і в дощ і в заметіль. Я чула, що одні пологи відбувалися у нашвидкоруч стуленій халабуді, стінами якої були ковдри, прив'язані до жердин, увіткнутих в землю, а дахом слугувала кора, через яку протікала дощова вода. Добросердні сестри стояли, тримаючи наготові миски, щоб в них капала вода. Так вони захищали новонароджену дитину та її матір від дощового душу...

І слід пам'яти, що матері тих народжених у пустині дітей не були... звикли мандрувати лісами і не боялися ні грози, ні бурі. ... Більшість з них народилися й отримали освіту у східних штатах, там сприйняли євангелію такою, як їй навчав Ісус та Його апостоли, і заради своєї релігії вони приєдналися до святих, і під час випробувань вони силою віри, терпіння та волі допомагали зробити Наву таким, щоб виправдати свою назву—“прекрасний”. Там у них були затишні оселі, прикрашені навколо квітами та обсажені якнайкращими фруктовими деревами, які тільки-но стали рясно плодоносити.

Цим оселям... вони просто на прощання махнули рукою і, взявши з майна лише те, що могло вміститися в один, два і, в кількох випадках, у три візки, вирушили у напрямку пустині” (in Edward W. Tullidge, *The Women of Mormonism* [1877], 307–8).

- Що вразило вас у цій розповіді про святих?

Поясніть, що до вересня 1846 року більшість святих залишили Наву і розсіялися по штату Айова в поселеннях, де вони готувалися до наступної зими. Погромники, рішуче налаштовані вигнати з Наву святих, які ще там залишалися, грабували їхні домівки і гнали їх до ріки. Декому вдавалося втекти, переправившись через ріку, але вони не встигли захопити з собою харчів або якийсь запасний одяг. Тих, кому не вдалося втекти, зловмисники били або кидали у ріку.

Табори біженців, в яких нараховувалося по п'ять—шість сотень бездомних чоловіків, жінок і дітей, були розкидані вздовж більше двох миль по берегу ріки. Для більшості людей за дах правили лише ковдри або якісь куці, харчів було дуже мало. Багато хто з них надто ослаб у дорозі, дехто помер. Єпископ Ньюел К. Уїтні купив борошна і якнайретьельніше розподілив його, але такої кількості борошна було недостатньо, щоб підтримати людей. Тоді Господь допоміг їм дивовижним чином:

9 жовтня, коли їжі залишилося вже зовсім мало, у табір залетіло кілька великих зграй перепелиць; птахи сідали на землю і навіть на столи. Голодні святі зловили багато цих птахів, приготували їх і з'їли. Для вірних це було ознакою Божого милосердя, виявленого до сучасного Ізраїля, бо подібний випадок трапився і з давнім Ізраїлем. (Див. В. Н. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 3:135–36).

- Яке подібне диво учинив Господь для давнього Ізраїля? (Див. Вихід 16:12–15). Як Господь вам допоміг у тяжку годину?

Завершення

За підказкою Духа свідчіть про істини, що обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї
для навчання

Наведений далі матеріал доповнює запропонований план уроку. Одну чи більше з цих ідей можна використати під час уроку.

1. Додаткова інформація стосовно наступництва у Президентстві Церкви.

Процес наступництва у Президентстві Церкви багато разів відбувався і тепер відбувається за порядком, вказаним у загальних рисах на сторінці 191.

Якщо ви відчуваєте, що учням буде корисно більш детально ознайомитися з описом цього процесу, розгляньте разом з ними названі далі кроки.

1. Чоловік, якого було передвисвячено головувати одного дня над Церквою, покликається через одкровення стати членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів.
2. Він набуває досвіду для свого майбутнього покликання через співпрацю з членами Кворуму та Першого Президентства, а також завдяки своїм призначенням. Коли він стає найстаршим як апостол серед всіх членів Кворуму, до нього переходить старшинство і він стає президентом Кворуму дванадцятьох, а єдиною людиною, яка прослужила апостолом довше за нього, буде Президент Церкви.
3. Коли Президент Церкви помирає, Перше Президентство розпускається. Радники у Першому Президентстві повертаються на свої місця у Кворумі дванадцятьох (якщо вони були членами цього кворуму). Кворум дванадцятьох стає головуючим кворумом у Церкві. Президент Кворуму дванадцятьох стає головуючим у Церкві.
4. Члени Кворуму дванадцятьох збираються у храмі у дусі посту і молитви. Скеровувані одкровенням, вони одностайно приходять до рішення про реорганізацію Першого Президентства. Відповідно до цього рішення, вони підтримують найстаршого по членству у Кворумі дванадцятьох як Президента Церкви. Потім вони, поклавши свої руки йому на голову, висвячують його та рукопокладають як Президента Церкви.
5. Новий президент вибирає двох чоловіків (як правило, з членів Кворуму дванадцятьох) бути йому радниками.
6. Звільнені в результаті реорганізації Президентства місця у Кворумі дванадцятьох заповнюються.

Succession in the Presidency,' "by Brent L. Top and Lawrence R. Flake, *Ensign*, Aug. 1996, pages 22–35.

2. Супротивник протидіє храмовій роботі

Святі в Наву відчували неабияку протидію, коли завершували будівництво храму. Розповідаючи про переслідування, яких зазнавали святі кожного разу, коли намагалися будувати храм, старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Спротив чинився святим тому, що супротивник боявся храму. Він зробив би все, аби тільки завадити їм збудувати його” (*The Holy Temple* [1980], 175).

- Чому супротивник боїться храмів і храмової роботи? Що ми можемо зробити, аби зміцнитися у своєму бажанні відвідувати храм попри всі перепони на нашому шляху?

3. “Вперед, святі!”

Підготуйтеся класом проспівати гімн “Вперед, святі!” (*Гімни*, с. 17). Або ж попросіть когось із учнів чи групу їх підготуватися і проспівати його. Після гімну розкажіть про події, що надихнули Уільяма Клейтона написати цей гімн (*Наш спадок*, с. 71).

Мета Допомогти учням провести паралель між подорожжю піонерів у долину Солоного озера і нашою подорожжю назад до Небесного Батька, а також допомогти їм цінувати жертви, принесені піонерами.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уриви з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 136.
 - б. Наш спадок, сс. 71–77.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переказати зміст таких уривків з книги *Наш спадок*:
 - а. “Уінтер-Квортерз” (сс. 71–72).
 - б. “Бруклінські святі” (сс. 74–75).
 - в. “Збирання продовжується” (сс. 75–76).
 - г. “Ось це місце!” (сс. 76–77).
4. Якщо у вас є вказані далі ілюстрації, підготуйтеся показати їх під час уроку: Мері Філдінг та Джозеф Ф. Сміт перетинають рівнини (62608; Набір “Євангелія в мистецтві”, 412) та Піонери прибувають на судні у бухту Сан-Франциско (Набір “Євангелія в мистецтві”, 421).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Напишіть на дошці *Земля обіцяна*. Поясніть: у Писаннях неодноразово сказано, що Господь виводив групи людей звідти, де вони жили, до “землі обіцяної”. У Писаннях часто це місце називається вибраною землею, землею миру або землею успадкування (1 Нефій 2:20; УЗ 45:66; 103:11).

- Чи можете ви назвати з Писань, кого саме було виведено до землі обіцяної? (Відповіді учнів напишіть на дошці. Серед відповідей можуть бути: яредійці, сім’я Легія, діти Ізраїля у Старому Завіті, Бригам Янг та піонери).

Поясніть, що наше смертне життя є своєрідною подорожжю до “землі обіцяної” целестіального царства. Говорячи про піонерів, які заклали підвалини цього розподілу, старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Їхня подорож—паралель нашій. У кожному їхньому кроці є уроки для нас—уроки любові, сміливості, відданості, присвячення, терпіння до кінця і, більш усього,—віри” (in Conference Report, Apr. 1997, 81; or *Ensign*, May 1997, 59).

На цьому уроці мова піде про одну з найвизначніших подорожей в історії— про шлях піонерів до долини Солоного озера. Під час уроку просить учнів порівнювати подорож піонерів з їхньою подорожжю до вічного життя.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідає потребам учнів. Пропонуйте учням класу ділитися досвідом, що стосується принципів, вміщених у цих уривках.

1. Господь дав указівки святым стосовно матеріальної підготовки до подорожі.

Попросить призначеного учня стисло розказати про перебування святих в Уінтер-Квотерзі за матеріалом з книги *Наш спадок*, сс. 71–72.

- Святі в Уінтер-Квотерзі дуже потерпали від хвороб та інших негараздів, але все ж продовжували працювати і готуватися до своєї подорожі. Які благословення прийшли до них самих та інших людей завдяки їхній послідовній рішучості? (Серед відповідей може бути: ця підготовка полегшила їм подорож і допомогла тим, хто йшов за ними). Як ви були благословенні за те, що залишались наполегливими у важкі часи? Як наша наполегливість у тяжку годину допомагає тим, хто йде за нами?

Поясніть, що в Уінтер-Квотерзі Президент Бригам Янг отримав у січні 1847 року одкровення стосовно подорожі святих у західному напрямку. Це одкровення записано в УЗ 136.

- Які настанови дав святым Господь стосовно їхньої підготовки до подорожі? (Прочитайте з учнями вказані далі вірші і визначіть ці настанови в кожному з цих уривків. Виберіть кілька запитань, щоб сприяти обговоренню та застосуванню цих настанов).
 - а. УЗ 136:2. (Вступити у завіт і дати обіцяння “дотримуватися всіх заповідей та статутів Господа”). Чому ця настанова була такою важливою для святих? Як ми можемо застосувати цю настанову до нашої подорожі?
 - б. УЗ 136:3. (Організувати групи під керівництвом Кворуму дванадцятьох, з президентом і двома радниками, та із сотниками, п’ятдесятниками та десятниками). Чим ця організаційна структура нагадує організацію колів і приходів?
 - в. УЗ 136:5. (“Нехай кожна група забезпечить себе” всім, чим тільки вони зможуть). Чому важливо, щоб ми старалися покладатися самі на себе?
 - г. УЗ 136:6. (“Щосили торувати шлях, аби підготувати його для тих, хто має затриматися”). Які приготування зробили святі для тих, хто мав залишитися після них? (Див. УЗ 136:7, 9). Як ця настанова стосується нас?
 - д. УЗ 136:8. (Турбуватися про “бідних, удів [і] безбатченків”). Як ці обов’язки ми можемо виконувати у наш час?
 - е. УЗ 136:10. (“Нехай кожна людина використає весь свій вплив і майно, щоб переселити цих людей [у]...кіл Сіону”). Як може стосуватися нас це повеління?

2. Господь настановляв святих стосовно їхнього поведіння.

Прочитайте й обговоріть УЗ 136:17–33. Поясніть, що Господь, окрім настанов стосовно матеріальної підготовки, дав також святым настанови стосовно духовних питань та їхньої поведінки між собою.

- Які настанови дав Господь святим стосовно того, як вони мають поводити себе? (Прочитайте з учнями вказані далі вірші і визначіть ці настанови у кожному з уривків. Виберіть кілька запитань, щоб допомогти учням обговорити та застосувати ці настанови).
 - а. УЗ 136:19. (“І якщо хто-небудь шукатиме собі величі й не шукатиме Моєї поради, він не матиме сили”). Чому святим у їхній подорожі необхідно було бути смиренними? Як іноді люди шукають можливості звеличитись? Як нам більше шукати Господньої, а не своєї слави?
 - УЗ 136:21. (“Утримуйтеся від зла призивати ім’я Господа надаремно”. Див. також Вихід 20:7). Чому так важливо, щоб ми ставилися до імені Господа з благоговінням?
 - в. УЗ 136:23–24. (“Припиніть сперечатися один з одним; припиніть говорити зле один про одного. ... нехай слова ваші вестимуть до наставлення один одного”). Як суперечки і недобрі слова заважають нам як народу? Як нам позбутися суперечок між собою? Що ми можемо зробити, щоб напучувати одне одного?
 - г. УЗ 136:25–26. (Повертати позичене чи кимось загублене).
 - д. УЗ 136:27. (“Будь старанним у збереженні того, що маєш”). Що, на вашу думку, означає бути “мудрим управителем”? Як наше управительство матеріальним майном впливає на наше духовне благополуччя?

В УЗ 136:28 Господь дає настанову стосовно належного відпочинку. Говорячи на цю тему, старійшина Девід О. Мак-Кей навчав:

“На рівнинах, після денного маршу, фургони зіставлялися в коло, чоловік зі скрипкою займав своє місце біля багаття, і там, у прерії, після вступної молитви, ці незламні піонери з’єднували свої руки в танці і брали участь у розвагах, що зміцнювали їх у душі євангелії. ... З цього приводу Президент Бригам Янг... одного разу сказав: “Атмосфера на танцях мала бути такою, що якби когось із старійшин покликали з цієї вечірки благословити хворого, він міг би піти звідти з тим же духом, з яким би вийшов зі зборів свого кворуму старійшин”(in Conference Report, Apr. 1920, 117)

- Як ми можемо застосовувати цей принцип?
- Що казав Господь робити святим, аби набути мудрості? (Див. УЗ 136:32–33). Що саме у вашому житті переконало вас в істинності цих настанов?

3. Під керівництвом Президента Бригама Янга святі приходять в долину Солоного озера.

Розгляньте карту 3, що на сторінці 276 у цьому посібнику, та на сторінці 31 у *Посібнику для учнів*. Поясніть, що за два роки до своєї смерті пророк Джозеф Сміт пророкував, що “святим доведеться пережити ще багато лиха і їх буде вигнано до Скелястих гір” і що дехто з них “доживе до того дня, коли вони підуть і допомагатимуть у заснуванні поселень та будівництві міст, і побачать, як святі стануть могутнім народом посеред Скелястих гір” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 255). І як здійснення цього пророцтва—у період з 1847 по 1869 рік 70000 членів Церкви з усього світу пройшли шлях до Юти.

Покажіть ілюстрації, де зображені Мері Філдінг та Джозеф Ф. Сміт і момент, коли святі прибувають у Сан-Франциско. Скажіть, що є дуже багато історій про віру і сміливість, які виявляли святі дорогою до Юти.

Вихід на захід. 4 лютого 1846 року перші фуртони переправилися через ріку Міссісіпі, щоб розпочати історичний шлях на захід.

Попросіть призначених учнів стисло переказати зміст таких уривків з книги *Наш спадок*: “Бруклінські святі” (сс. 74–75), “Збирання продовжується” (сс. 75–76), “Ось це місце!” (сс. 76–77). Якщо дозволяє час, можете розповісти ще й інші надихаючі історії про піонерів (див., наприклад, першу додаткову ідею для навчання). Також ви можете запросити учнів розказати ті історії про піонерів, які надихнули їх. Ці історії можуть стосуватися інших періодів історії Церкви та інших країн, де встановлена Церква.

- Що ви відчуваєте, думаючи про спадок віри і жертвування, який піонери та інші святі передали нам? Хто є піонерами Церкви у вашій місцевості? Як нам передати такий же спадок тим, хто йтиме за нами?
- Які уроки ми можемо засвоїти з подорожі піонерів, які допомогли б нам повернутися назад у Божу присутність? (Після того, як учні дадуть відповіді, прочитайте наведене далі висловлювання старійшини М. Рассела Балларда).

“Життя не завжди легке. У якийсь момент нашої подорожі ми можемо відчути те саме, що й піонери, коли вони перетинали Айову,—по коліна в багні, вимушені попрощатися у цій дорозі з певними своїми мріями. Усім нам перегороджують шлях гірські хребти, де вітер дме в обличчя і де зима настає надто швидко. Іноді здається, що нема кінця й краю цій пилюці, яка ріже очі і заважає нам бачити. Гострі хребти безнадії і відчаю постають із землі, щоб уповільнити нашу подорож. ... Іноді, як і ті піонери, ми досягаємо самого піку якоїсь вершини в житті лише для того, щоб з неї побачити попереду ще більше гірських вершин, ще вищих і небезпечніших за ту,

яку ми тільки-но подолали. Використовуючи свої невидимі резервуари віри і готовності терпіти до кінця, ми, як і наші прабабки, нехай і потрошку, але просуваємося вперед до того дня, коли наші голоси зіллються з голосами всіх тих піонерів, які витерпіли до кінця у вірі, співаючи “Все гаразд! Все гаразд!” (in Conference Report, Apr. 1997, 82; or *Ensign*, May 1997, 61)

Завершення

Наголосіть, що багато в чому наша подорож до вічного життя схожа на подорож піонерів через Америку. Піонери перейшли рівнини завдяки величезним особистим жертвам і часто у надзвичайно тяжких умовах. Виявляючи велику віру, сміливість і терплячі до кінця, вони подали нам приклад, який ми маємо наслідувати.

Скажіть, що сьогодні—наш день в історії царства Божого на землі. Піонери заклали фундамент, а тепер наша черга довершувати цю роботу. Як свідчив президент Джеймс Е. Фауст: “Віра у кожному наступному кроці здійснить пророче видіння про славетну долю цієї Церкви” (in Conference Report, Oct. 1997, 58; or *Ensign*, Nov. 1997, 42).

Старійшина М. Рассел Баллард сказав: “Ми—спадкоємці дивовижного спадку. Тепер це наш привілей і обов’язок—бути частиною драми Відновлення, яка продовжується, і є великі та героїчні історії про віру, які мають писатися у наші дні. Щоб подолати перепони, які постануть перед нами, необхідна буде кожна частка нашої сили, мудрості й енергії. Але й цього буде недостатньо. Ми навчимося, як і наші предки-піонери, що лише у вірі—*справжній* вірі—вірі всією душею, перевіреній та випробуваній—ми знайдемо безпеку й впевненість, простуючи своїми важкими стежками у житті” (in Conference Report, Apr. 1997, 83; or *Ensign*, May 1997, 61).

Свідчіть, що багато з порад, даних піонерам в УЗ 136, як їм підготуватися до своєї подорожі, стосуються і нашої подорожі також. Закличте учнів виявляти свою вдячність піонерам, додаючи й свій спадок віри.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Жертви, принесені піонерами

Крім пророкування про те, що багато святих доживуть і стануть великим народом у Скелястих горах, Джозеф Сміт також передрік і їхні страждання. Він сказав, що дехто з них “прийме смерть від руки наших переслідувачів або загине від холоду чи хвороб” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 255).

Прочитайте наведену далі історію, яку розповів старійшина Томас С. Монсон, коли він служив у Кворумі дванадцятьох:

“Сотні піонерів-мормонів страждали й помирали від хвороб, холоду або голоду. У декого не було ні воза, ні запряжки, і вони в буквальному розумінні пройшли 1300 миль рівнинами й горами, штовхаючи перед собою чи тягнучи за собою ручні візки. У цих групах загинув кожний шостий.

Для багатьох ця подорож розпочалася не в Наву, Кертленді, Фар-Уесті чи Нью-Йорку, а ще в далекій Англії, Шотландії, Скандинавії і Німеччині. ... Між затишною домівкою і обіцяним Сіоном пролягли штормові й ненадійні води могутньої Атлантики. Хто може оцінити страх, який стискав людське серце під час того ризикованого переправлення морем? Вони, чуючи тихі підказки Духа, підтримувані простою, але непохитною вірою, довірялися своєму Богові і вирушали у плавання. ...

На одному з тих переповнених і скрипучих суден минулого знаходилися і мій прадід та прабабуся, їхня маленька сім'я, з убогим скарбом. Хвилі були такими високими, подорож—такою довгою, каюти—такими тісними. Крихітна Мері [їхня донечка]завжди була слабенькою, але тепер її стурбована мама бачила, що вона з кожним днем все більше й більше слабне. Вона тяжко захворіла. ... День у день розтривожені батьки тільки те й робили, що виглядали, чи не з'явиться на горизонті земля,— та вона не з'являлась. Мері вже не могла встояти на ногах. ... Скоро мав настати кінець. Маленька Мері тихо пройшла над цією завісою сліз.

Коли сім'я і їхні друзі зібралися на верхній палубі, капітан судна провів поховальну службу і це безцінне, таке маленьке тіло, ніжно загорнуте у зрошене сльозами полотно, було віддано бурхливому морю. Мужній батько, голосом, що зривався від почуттів, заспокоював убиту горем матір, повторюючи: "Господь дав, Господь забрав; нехай благословенним буде ім'я Господа. Ми побачимо нашу Мері знову!" (in *Conference Report*, Apr. 1967, 55–56; or *Improvement Era*, June 1967, 55).

2. Відеофільм "Віра у кожному кроці"

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), можете показати відеофільм "Віра у кожному кроці" (16 хвилин).

Мета	Ознайомити з тим, як були врятовані загони з ручними візками, які йшли під проводом Мартіна та Уїллі; показати, що євангелія Ісуса Христа—це послання про рятування; заохотити клас допомагати у рятуванні тим, хто цього потребує.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none"> 1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали. <ol style="list-style-type: none"> а. Учення і Завіти 4:3–7; 18:10–16; 52:40; 81:5–6; 138:58. б. 3 Нефій 18:31–32; Мороній 7:45–48 (додаткові уривки з Писань). в. Цитати до цього уроку. г. <i>Наш спадок</i>, сс. 77–80. 2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті. 3. Якщо у вас є вказані далі ілюстрації, підготуйтеся використати їх на уроці: Загін з ручними візками Мартіна; Бітгер-Крік, Вайомінг, 1856 рік (62554; Набір “Євангелія в мистецтві, 414) і Троє молодих чоловіків рятують загін з ручними візками Мартіна (Набір “Євангелія в мистецтві”, 415). 4. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, крім вказаних вище ілюстрацій, підготуйте також і наступні: Вихід з Наву (62493; Набір “Євангелія в мистецтві, 411); Загін з ручними візками (62528); Мері Філдінг та Джозеф Ф. Сміт перетинають рівнини (62608).
Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <p>Покажіть ілюстрації, вказані в “Підготовці”, пункти 3 й 4.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Чому важливо знову й знову згадувати історії про пережите ранніми піонерами-святими останніх днів? <p>Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Історії про святих, яких переслідували, і їхні страждання та смерть будуть розповідатися знову й знову. ... Історії про їхній порятунок також треба повторювати знову й знову. Вони говорять про саму суть євангелії Ісуса Христа” (in Conference Report, Oct. 1996, 118; or <i>Ensign</i>, Nov. 1996, 86).</p> <p>Говорячи про піонерів, Президент Хінклі також сказав: “Я ніколи не перестану бути вдячним їм; сподіваюсь, ви теж ніколи не перестанете бути вдячними їм. ... Я маю надію, що ми завжди будемо пам’ятати їх. ... Давайте знову й знову читати розповіді про тих, хто так багато пере-страждав, і читати про них нашим дітям або дітям наших дітей ...” (<i>Church News</i>, 31 July 1999, 5).</p>

Поясніть, що на цьому уроці мова йтиме про історію страждань, смерті і врятування— історія про загони з ручними візками Мартіна та Уїллі.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, яких ви навчаєте.

1. Президент Бригам Янг керує рятуванням загонів з ручними візками Мартіна та Уїллі.

Покажіть ілюстрацію із зображенням загону з ручними візками Мартіна. Стисло перекажіть зміст першого абзацу з уривку “Піонери з ручними візками”, що на с. 77 книги *Наш спадок*. Потім наведіть розповідь Президента Гордона Б. Хінклі:

“Я поверну вас назад, на генеральну конференцію, що відбувалася в жовтні 1856 року. У суботу, коли проходила конференція, у долину прибув Франклін Д. Річардс з небагатьма своїми товаришами. Вони виїхали з Уінтер-Квотерза у легких фургонах, що були запряжені сильними волами, тому їм неважко було дістатися місця. Брат Річардс негайно відшукав Президента Янга. Він повідомив йому, що по всьому цьому довгому шляху [до долини] йдуть сотні чоловіків, жінок та дітей. ... Вони знаходяться у надзвичайно важких умовах. Зима розпочалася рано. У гірській місцевості лютують снігові бурі. ... Наші люди потерпають від голоду; їхні ручні візки й фургони зламалися; їхні воли помирають. Помирають і самі люди. Якщо їх не врятувати, усі вони можуть загинути.

Думаю, у ту ніч Президент Янг не спав. Думаю, в його уяві поставали безпомічні, замерзлі, помираючі люди. Наступного ранку він прийшов у стару Скинью, що стояла тоді на цій площі. Він сказав людям:

“Зараз я дам цьому народу завдання, а старійшинам—слова, які вони можуть казати. ... Ось завдання. ... Багато наших братів і сестер знаходяться з ручними візками на рівнинах, і, можливо, багато з них зараз за сімсот миль звідси, але їх необхідно привести сюди; ми повинні послати їм підмогу. А слова будуть такі: “Треба привезти їх сюди”...

Це моя релігія; це наказ Святого Духа, який я отримав. Треба врятувати цих людей. ...

Сьогодні ж я звернуся до єпископів. Я не збираюся чекати ні до завтра, ні до післязавтра, щоб знайти 60 сильних запрягів мулів і 12 чи 15 фургонів. Я не хочу посилати туди волів. Я хочу послати хороших коней і мулів. Такі у нашій місцевості є, і ми повинні зібрати їх. А також 12 тонн борошна і 40 вправних погоничів, окрім тих, хто будуть правити запрягами. ...

Я скажу вам усім, що ні ваша віра, ні ваша релігія, ні ваше сповідання релігії ніколи не спасе жодної душі з-поміж вас у Целестіальному Царстві нашого Бога, якщо ви не вчините за тими принципами, яких я вас зараз навчаю. *Ідіть і приведіть сюди тих людей, що зараз на рівнинах*” (in LeRoy R. Hafen and Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion* [1960], 120–121).

Уже того ж дня жінки зібрали велику кількість харчів, постільних речей та одягу. Наступного ранку готували коней, лагодили фургони і завантажували їх. А вже наступного ранку... 16 запрягів мулів поїхали на схід. На кінець

жовтня на допомогу поспішало вже 250 запрягів” (in Conference Report, Oct. 1996, 117–18; or *Ensign*, Nov. 1996, 85–86).

Зазначте, що загони з ручними візками Мартіна та Уіллі зробили все, що було в їхній силі, аби дістатися долини Солоного озера, але далі вони вже не могли йти. Їх треба було рятувати. Без допомоги рятувальних загонів вони б усі загинули.

- В яких ситуаціях доводилося рятувати вас? Що ви відчували, коли вам потрібна була допомога? Що ви відчували, коли хтось приходив вам на допомогу?
- Що могли відчувати святі із загонів з ручними візками, коли рятувальні групи знайшли їх?

Президент Хінклі розповів про те врятування:

“Безнадійність і жахливі обставини—голод, виснаження, зношені одяг і взуття—ось в якому стані знайшла рятувальна група [ці загони з ручними візками]. Коли рятувальники з’явилися на західному небокраї, пробиваючись через сніги, вони здалися милосердними ангелами. Вони ними й були. Дехто із загнаних у безвихідь переселенців закричали від радості. Інші ж, надто слабкі, щоб кричати, просто плакали, плакали і плакали.

Тепер у них було що їсти і було в що тепліше одягтися. Та страждання не скінчилось і не скінчиться аж до кінця їхнього земного життя. Кінцівки були обморожені, гангрена вразила тіло і воно відставало від кісток.

Ручні візки покинули на місці, уцілілих святих тісно повсажували у фургони рятувальників. Через снігові бурі довга нерівна дорога, довжиною триста, чотириста, а то й усі п’ятсот миль до цієї долини, була особливо повільною і виснажливою. 30 листопада 104 фургони зі страждаючими людьми в’їхали в долину Солоного озера. Звістка про їхнє прибуття випередила їх. Була неділя, і святі знову зібралися у Скинії. Бригам Янг став перед зібранням і сказав:

“Я хочу, щоб відразу ж після закінчення цих зборів брати і сестри повернулися додому. ...

Післяобідні збори буде скасовано, бо я хотів би, щоб сестри підготувалися і їм було чим погодувати тільки-но прибулих, обмити і доглянути їх. ...

Ви побачите, що у когось з них ноги обморожені до щиколоток; у когось—до колін, у когось обморожені руки... ; ми хочемо, щоб ви прийняли їх, як своїх дітей, і виявили до них такі ж почуття” (процитовано в Hafen, *Handcarts to Zion*, p. 139)” (in Conference Report, Oct. 1991, 76–77; or *Ensign*, Nov. 1991, 54).

- Що вразило вас у стараннях рятувати піонерів з ручними візками?

2. Спаситель рятує нас через Свою спокутуючу жертву.

Зазначте, що євангелія Ісуса Христа є посланням порятунку. У своєму виступі на конференції Президент Гордон Б. Хінклі, розповівши цю історію про врятування загонів з ручними візками, свідчив про рятувальну місію Спасителя:

“Саме завдяки жертвовному викупленню, здійсненому Спасителем світу, грандіозний план вічної євангелії є доступним для нас; за цим планом ті, хто помирає в Господі, не відчують смаку смерті, а отримують можливість переходу в целестіальну і вічну славу.

У нашій безпомічності Він стає для нас рятівником, спасаючи нас від вічних мук і приводячи нас до вічного життя.

У часи відчаю, у години самотності і страху Він там, на небокраї, щоб надати підтримку, принести втішення і впевненість, і віру. Він—наш Цар, наш Спаситель, наш Викупитель, наш Господь і наш Бог” (in Conference Report, Oct. 1991, 78; or *Ensign*, Nov. 1991, 54)

- У чому саме нам потрібно, щоб Спаситель врятував нас? Чому Спаситель здатен врятувати нас? (Див. Алма 7:11–13; D&C 18:11–12). Що ми повинні робити, аби повною мірою отримати запропоноване Ним врятування?

3. Ми, святі останніх днів, повинні рятувати тих, хто цього потребує.

Покажіть ілюстрацію, на якій зображено трьох молодих чоловіків, які рятують піонерів з ручними візками. Потім прочитайте наведену далі історію, яку розповів Президент Томас С. Монсон:

“Приєднаймося на якийсь момент до керівника Едварда Мартіна і загону з ручними візками, який він вів. І хоч ми й не відчуємо мук від голоду, яких зазнавали вони, і не здригатимемося від лютого холоду, що пронизував їхні стомлені тіла, усе ж знання про це дозволить нам бути більш вдячними за перенесені ними нещастя, за виявлену сміливість і за справджену віру. Зі слізьми на очах ми побачимо вражаючу відповідь на запитання: “Чи я сторож брата свого?”

Піонери з ручними візками вирушили в дорогу 3 листопада і дійшли до річки [Суїтвотер], на якій вже скрізь плавав лід. Щоб переправитися через неї, здавалося, потрібна була надлюдська мужність і сила духу. Жінки відступали назад, чоловіки плакали. Дехто таки переправлявся, але іншим було не під силу це суворе випробування.

На допомогу прийшли троє вісімнадцятирічних юнаків з рятувальної групи; і на подив усіх, хто це бачив, вони перенесли через крижаний потік майже кожного з учасників того нещасного загону з ручними візками. Вони настільки перевтомились і так застудились, що через це в наступні кілька років усі ці юнаки померли. Коли Президент Бригам Янг почув про цей героїчний вчинок, він ридав як дитина, а потім привселюдно заявив: “Один цей вчинок забезпечить С. Аллену Хантінгтону, Джорджу У. Гранту і Девіду П. Кімболу вічне спасіння в Целестіальному Царстві Бога, світи без кінця” (LeRoy R. Hafen and Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion* [Glendale, California: The Arthur H. Clark Company, 1960], pp. 132–133).

“Наше служіння іншим може й не бути таким вражаючим, але ми можемо підтримати людські душі, одягнути замерзлі тіла, нагодувати голодних людей, втішити страждаючі від горя серця і підняти до нових висот безцінні душі” (in Conference Report, Apr. 1990, 61–62; or *Ensign*, May 1990, 46–47).

Наголосіть, що як члени Церкви Ісуса Христа, ми маємо місію рятувати. “У нас, як послідовників Господа Ісуса Христа, місією життя—сказав Президент Гордон Б. Хінклі,—повинна бути місія рятування” (in Conference Report, Oct. 1991, 78; or *Ensign*, Nov. 1991, 59). За словами Президента Монсона, наше служіння може й не бути таким вражаючим, як жертви трьох юнаків у тій історії. Однак ми можемо допомогти врятувати когось із членів сім’ї, друзів та інших людей завдяки простим щоденним старанням любити, служити і навчати їх.

- Що конкретно ми можемо робити, щоб врятувати тих, хто цього потребує? (Відповіді учнів напишіть на дошці. Під час обговорення наведіть вказану далі цитату).

Говорячи про страждання загонів з ручними візками Мартіна та Уїллі, Президент Хінклі сказав:

“Я вдячний, що ті дні піонерства залишилися позаду. Я вдячний за те, що нашим братам і сестрам не потрібно в’язнути у снігу, замерзати й гинути, намагаючись дістатися до цього, їхнього, Сіону у горах. Але є люди, і їх немало, чії обставини є безнадійними, і вони волають про допомогу й полегшення.

Так багато голодних і безпомічних по цьому світу, яким потрібна допомога. ... Наш великий і врочистий обов’язок—протягнути їм руку і допомогти, підняти, нагодувати їх, якщо вони голодні, насичувати їхній дух, якщо вони спрагли за істиною й праведністю.

Скільки молодих людей безцільно блукає і стає на трагічний шлях наркоманії, бандитизму, аморальності і всього набору хвороб, якими усе це супроводжується. Є вдови, яким так хочеться почути дружні голоси і відчутти дух щирої турботи, який свідчить про любов. Є й ті, чия віра колись була теплою, але потім охолола. Багато з них хочуть повернутися, та не знають, як це зробити. Їм потрібні дружні руки, простягнуті до них. Якщо докласти трохи зусиль, то багато кого з них можна було б повернути, щоб вони знову бенкетували за столом Господа.

Мої брати і сестри, я буду сподіватися, я буду молитися, щоб кожен з нас... прийняв для себе рішення шукати тих, кому потрібна допомога, хто втратив надію й опинився у важкому становищі, щоб підняти їх у душі любові і привести в лоно Церкви, де сильні руки і люблячі серця зігріють їх, заспокоять, підтримають і поставлять на шлях щасливого і плідного життя” (in Conference Report, Oct. 1996, 118; or *Ensign*, Nov. 1996, 86).

Нехай учні прочитають вказані далі уривки з Писань, шукаючи поради стосовно того, як вони можуть рятувати тих, хто цього потребує. Використайте запитання, щоб заохотити до обговорення та застосування цих уривків.

- УЗ 4:3–7; Мороній 7:45–48. Як нам допоможуть перелічені далі якості рятувати тих, хто цього потребує?
- УЗ 18:10–16. Які у нас є можливості навчати інших євангелії та вести їх до покаяння?
- УЗ 52:40. Чим ми можемо домогтися “бідним і нужденним, хворим і страждальцям”? Чому ми не можемо вважатися послідовниками Спасителя, якщо не допомагаємо тим, хто цього потребує?
- УЗ 81:5–6. Що означає “піднімати руки, що опустилися, і зміцнювати ослаблі коліна”? Як ця заповідь може стосуватися і духовних і матеріальних потреб?
- УЗ 138:58. Як ми рятуємо людей через храмову роботу?
- 3 Нефій 18:31–32. Що ми можемо робити, аби “продовжувати проповідувати” тим, хто відпав від Церкви?

- Попросіть учнів подумати про врятування загонів Мартіна та Уіллі. Коли ми намагаємося врятувати інших, чого ми маємо навчитися з прикладу Президента Бригама Янга та святих, які врятували загони з ручними візками, що опинилися у дуже тяжких обставинах? (Серед відповідей може бути: ми не повинні відкладати свою допомогу на пізніше; часто нам потрібно залишити свої справи, щоб задовольнити потреби інших; ми маємо виявляти віру).

Завершення

Заохотіть учнів шукати, як застосувати принципи, що обговорювалися на уроці. Підкресліть, що намагаючись допомогти тим, кого треба врятувати, ми ніколи не повинні втрачати надію. Ми повинні виявляти самовідданість і простягати руку допомоги з любов'ю. За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. “Ми ближче [Бога] пізнали у наших найважчих випробуваннях”

Попросіть когось із учнів підготуватися, щоб розказати про Неллі П'юселл, про яку написано в книзі *Наш спадок*, сс. 77–78. Іншого учня попросіть підготуватися, щоб розповісти про чоловіка, який свідчив, що він та інші піонери із загону з ручними візками “ближче [Бога] пізнали у [їхніх] найважчих випробуваннях” (*Наш спадок*, с. 78).

- Чого ми можемо навчитися з цих історій? Як ви переконалися, що ми можемо ближче пізнавати Бога під час випробувань?

Під час обговорення учні можуть прочитати УЗ 122:5–8.

2. “Якщо світ має бути спасенним, ми повинні допомогти йому в цьому”

Аби підкреслити нашу відповідальність за врятування тих, хто цього потребує, прочитайте наведені далі слова Президента Гордона Б. Хінклі:

“Наше послання не терпить відкладання, якщо ми хоч на мить задумуємося над тим, що спасіння, вічне спасіння світу лежить обов'язком на плечах цієї Церкви. Зрештою, після всього сказаного і зробленого, якщо світ має бути спасенним, ми повинні спасти його. Тут нікуди не дінешся. Ще жоден народ за всю історію світу не отримував такого мандату, який отримали ми. Ми відповідальні за всіх, хто жив на землі. Тому нам потрібно вести сімейно-історичну і храмову роботу. Ми відповідальні за всіх, хто живе зараз на землі, тому потрібно виконувати місіонерську роботу. Також ми збираємося нести відповідальність і за всіх, хто ще буде жити на землі” (*Church News*, 3 July 1999, 3).

3. Відеофільм “Випробувані у всьому”

Якщо у вас є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), можете показати відеофільм “Випробувані у всьому” (4 хвилини).

“Звеселиться пустиня та пуща, і радітиме степ, і зацвіте, мов троянда”

Мета	Допомогти учням зрозуміти, наскільки вони благословенні завдяки жертвам ранніх святих у долині Солоного озера, і заохотити їх наслідувати приклад тих вірних членів Церкви.
Підготовка	<ol style="list-style-type: none">1. Помолитись, уважно прочитайте сс. 81–96 з книги <i>Наш спадок</i>.2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переповісти зміст таких уривків з книги <i>Наш спадок</i>:<ol style="list-style-type: none">а. “Перший рік у долині” та “Проведення досліджень” (сс. 82–84).б. “Заснування поселень” (сс. 86–89).в. “Місіонери відгукуються на заклик” (сс. 84–86).г. “Місіонерська робота” (сс. 93–96).4. Якщо є вказані далі ілюстрації, підготуйтеся використати їх на уроці: Солт-Лейкський храм (62433; Набір “Євангелія в мистецтві”, 502; сторінка 210 у цьому посібнику); Бригам Янг (Набір “Євангелія в мистецтві”, 507); Джон Тейлор (Набір “Євангелія в мистецтві”, 508).
Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <p>Покажіть ілюстрацію із Солт-Лейкським храмом. Поясніть, що глибоко в землі під храмом є міцний фундамент із кам’яних блоків. На цьому фундаменті ось вже більше 150 років стоїть величний храм.</p> <ul style="list-style-type: none">• Чому важливо, щоб фундамент будівлі був міцним і входив глибоко в ґрунт? <p>Поясніть, що наше життя, як і будівля, потребує міцного фундаменту. На цьому уроці буде розглянуто, як будувався Солт-Лейкський храм, а також яких зусиль докладали піонери, щоб поселитися на новому місці і поширювати далі євангелію. Також будуть обговорюватися деякі з основних принципів, на яких ранні святи будували своє життя, і чого ми можемо навчитися з їхнього прикладу.</p>
Обговорення і застосування	Помолитись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується обговорюваних принципів.

1. “Ось тут стоятиме храм нашого Бога”

Поясніть, що 28 липня 1847 року, через чотири дні після прибуття в долину Солоного озера, Президент Бригам Янг стояв на тому місці, де зараз знаходиться Солт-Лейкський храм. Він ударив своєю палицею по землі і сказав: “Ось тут стоятиме храм нашого Бога” (in Wilford Woodruff, *Deseret Evening News*, 25 July 1888, 2). Так і розпочалися жертви і благословення, якими супроводжувалося будівництво ще одного храму.

Старійшина Джон А. Уідтсоу, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Піонери були голодні і виморені; їм потрібні були їжа та відпочинок; непривітна пустиня дивилася їм в обличчя; і все ж вони, так обмежені у всьому матеріальному, перш за все взяли за будівництво храмів і прагнули духовної їжі та сили, які надає храм” (in Conference Report, Apr. 1943, 38).

Уже через тиждень після того як Президент Янг визначив місце для храму, святі розпочали геодезичні роботи, щоб збудувати місто, у центрі якого мав бути храм. План міста зосереджував людей на храмі.

- Чому храм має бути у центрі нашого життя сьогодні? (Див. наведену далі цитату). Як нам зробити храм більш важливою частиною свого життя?

Президент Говард В. Хантер навчав:

“Ми... звертаємо вашу увагу на особисті благословення, що приходять через храмові поклоніння, а також на святість і захищеність, які надаються у цих святих стінах. Це—Дім Господа, місце одкровення і миру. Відвідуючи храм, ми більше й глибше пізнаємо мету життя та важливість спокутуючої жертви Господа Ісуса Христа. Давайте ж зробимо храм—з храмовим поклонінням, храмовими завітами, храмовим шлюбом—найвищою земною метою та найважливішим досвідом цього життя. ...

Дозвольте значенню, і красі, і миру храму повніше увійти у ваше повсякденне життя” (in Conference Report, Oct. 1994, 118; or *Ensign*, Nov. 1994, 87–88).

Покажіть зображення Солт-Лейкського храму. Скажіть, що котлован для такого великого фундаменту був викопаний вручну, на це пішло тисячі годин праці. Наріжний камінь було закладено 6 квітня 1853 року. Після кількох років роботи над фундаментом святим довелося її призупинити, оскільки у них виникли складнощі з урядом Сполучених Штатів. До президента Сполучених Штатів дійшли неправдиві чутки, що святі протидіють уряду, тому він послав у долину Солоного озера військо. У відповідь на це Президент Бригам Янг наказав святим засипати фундамент землею, аби це місце мало вигляд звичайного поля.

Потім, коли пройшов час і святі розкопали цей фундамент із пісковика, вони помітили, що у ньому є тріщини. Вони повітягали пісковик і замінили його міцними гранітними блоками. Президент Бригам Янг наполіг, щоб лише найкращі матеріали і найдосконаліша майстерність були використані при спорудженні храму. Він сказав:

“Я хочу побачити храм, збудований так, щоб він простояв усе Тисячоліття. Ми побудуємо не один храм; сотні їх буде побудовано і освячено для Господа. ... І коли Тисячоліття закінчиться, ... я хочу, щоб цей храм все ще стояв як видатний монумент віри, стійкості і працелюбності Божих святих у горах у дев'ятнадцятому столітті” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 395).

У святих пішли роки на те, щоб видобути, перевезти й обтесати камінні брили для зведення храму. У цей час вони ледь виживали, оскільки у них пропадав урожай, доводилося служити на місії в далеких краях, приймати покликання залишити свої оселі й засновувати поселення у віддалених районах. Але попри всі ці труднощі святі наполегливо працювали і з Господньою допомогою досягали своєї мети. Солт-Лейкський храм було освячено в 1893 році, через 40 років після закладання наріжного каменя.

- Чого ми можемо навчитися з наполегливості святих, яку вони виявили під час будівництва Солт-Лейкського храму? Як допомагає нам приклад наполегливості, поданий святими?

Бувши президентом Університету Бригама Янга, Джеффри Р. Холланд так порівняв будівництво нашого життя з будівництвом Солт-Лейкського храму:

“Престижний журнал *Scientific American* назвав [Солт-Лейкський храм] “монументом мормонській наполегливості”. Так воно і є. Кров, тяжка праця, сльози і піт. Найкраще завжди варте того, щоб бути завершеним. “Чи не знаєте ви, що ви—Божий храм?” (1 Коринтянам 3:16). Це якнайточніше стосується нас. Як би довго й важко не доводилося нам працювати над собою, ми все ж повинні й далі витесувати і встановлювати ті камені, які зроблять *наші* досягнення “величним і вражаючим видовищем”. Ми повинні скористатися кожною нагодою, щоб учитися й зростати, мати мрії та бачити видіння, працювати над їх втіленням, терпеливо чекати, якщо немає іншого вибору, опертися на свого меча і перепочити, а потім піднятися і знову боротися. ... Ми закладаємо фундамент великої роботи—нашого безцінного майбутнього” (*However Long and Hard the Road* [1985], 127).

Солт-Лейкський храм. Освячений у 1893 році; цей храм будувався 40 років.

2. Оселяючись в долині Солоного озера й освоюючи навколишню місцевість, святі виявляли послух.

Поясніть, що святі зіткнулися з неабиякими труднощами, коли почали оселятися в долині Солоного озера і навколишній місцевості. Попросіть призначеного учня стисло переказати зміст уривків “Перший рік у долині” та “Проведення досліджень” з книги *Наш спадок*, сс. 82–84.

- Які якості допомогли святим витримати великі труднощі, з якими вони зіткнулися у перший рік перебування в долині Солоного озера? В яких ситуаціях нашого життя нам, можливо, потрібно мати такі ж якості?
- Які благословення прийшли до святих у годину їхніх бідувань? Як Господь благословив вас у годину ваших бідувань?

Попросіть призначеного учня стисло переказати зміст уривка “Заснування поселень” з книги *Наш спадок*, сс. 86–89.

- Які почуття у вас викликали історії про Чарльза Лоуелла Уокера та Чарльза С. Річа?

Поясніть, що двоє цих братів та їхні сім'ї подали великий приклад послушності. Одним з найцінніших уроків, які можна засвоїти з історії Церкви, є те, що ми будемо благословенні, якщо слухаємося Господа і йдемо за Його пророками. В Ученні і Завітах також багато сказано про благословення, що приходять через послух. Прочитайте з учнями вказані далі уривки з Писань. Обговоріть, що саме сказано в кожному з цих уривків про послух, як рекомендується далі.

- УЗ 58:2–4. (Якщо ми виконуємо заповіді і є “вірними у знегоді”, ми будемо “увінчані великою славою”).
 - УЗ 64:33–34. (Ті, хто небайдужі і слухняні, будуть благословенні в землі Сіон в останні дні).
 - УЗ 82:10. (Господь зобов'язаний перед нами, якщо ми робимо те, що Він каже. Він благословлятиме нас, якщо ми будемо виконувати Його заповіді).
 - УЗ 93:1. (Ті, хто каються, ідуть до Спасителя і виконують Його заповіді, побачать Його обличчя).
 - УЗ 130:19–21. (Той, хто здобуває більше знання й розуму завдяки стараності і послуху у цьому житті, матиме переваги у світі прийдешньому. Ми отримуємо благословення завдяки слухняності Божим законам).
- Що у вашому житті навчило вас важливості послуху? Нас не покликають освоювати нові землі, але в чому нас просять бути слухняними пророку сьогодні? Які у вас виникають почуття, коли ви виконуєте Божу волю?

3. Місіонери багато чим жертвували, аби навчати євангелії по всьому світу.

Поясніть, що у той час, коли святі оселялися в долині Солоного озера, Президент Бригам Янг покликав багатьох місіонерів служити по всьому світу. Попросіть призначеного учня стисло переказати зміст уривка “Місіонери відгукуються на заклик” з книги *Наш спадок*, сс. 84–86.

- Де у світі святі проповідували євангелію у період, коли Церкву вів Президент Бригам Янг? Які жертви довелося принести тим раннім святым, аби ділитися євангелією з людьми по всьому світу?

- Як віра та молитви старійшини Лоренцо Сноу допомогли відкрити серця людей для послання євангелії в Італії?
- Чого ми можемо навчитися з прикладу старійшини Едварда Стівенсона? Елізабет і Чарльза Вудів? Старійшини Джозефа Ф. Сміта?

Президент Бригам Янг вів Церкву 33 роки. Після того як Президент Янг помер у 1877 році, Церкву три роки вів Джон Тейлор як президент Кворуму дванадцятьох, а потім, 10 жовтня 1880 року, він був підтриманий як Президент Церкви (*Наш спадок*, с. 93).

Скажіть, що під керівництвом Президента Тейлора святі продовжували проповідувати євангелію по всьому світу. Попросіть призначеного учня стисло переказати зміст уривка “Місіонерська робота” з книги *Наш спадок*, сс. 93–96.

- Де у світі святі проповідували євангелію у період, коли Церкву вів Президент Джон Тейлор?
- Як спрямовував своє життя Мільтон Трехо, щоб бути здатним взяти участь у побудові Божого царства? Як нам краще підготуватися, щоб будувати Боже царство?
- Чого ми можемо навчитися з історії про старійшину Томаса Байзінгера? Старійшин Кімо Пелію та Самуеля Маноа? Старійшину і сестру Дін? Джонатана і Кітті Напела?

Завершення

Зазначте, що в долині Солоного озера святі збудували міцний фундамент для Господнього храму і свого життя. Заохотьте учнів наслідувати приклад віри, наполегливості, послуху і бажання ділитися євангелією, який подали ранні святі. За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці.

“Ми вдячні, о Боже Всевишній”

Урок
37

Мета	Допомогти учням усвідомити, що нам потрібен живий пророк, зрозуміти його роль і відданише виконувати його пораду.
-------------	---

Підготовка	<ol style="list-style-type: none">1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань, вказані в цьому уроці, та матеріал з книги <i>Наш спадок</i>, що на с. 131.2. Продивіться матеріал на цей урок у <i>Посібнику для учнів</i> (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.3. Попросіть когось із учнів підготуватися і розповісти, як старійшина Спенсер В. Кімбол допоміг одній матері з дітьми в аеропорту (<i>Наш спадок</i>, с. 131).4. Підготуйтеся класом заспівати “Ми вдячні, о Боже Всевишній” (<i>Гімни</i>, с. 10), якщо ви плануєте проспівати цей гімн на завершення уроку. Або ж попросіть когось із учнів чи групу їх підготуватися, щоб заспівати його.
-------------------	--

Запропонований хід уроку	
Вправа на увагу	<p>На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.</p> <p>Розкажіть наведену далі історію, яку розповідав Х'ю Б. Браун, з Першого Президентства:</p> <p>Перед тим як президента Брауна покликали служити генеральним авторитетом, він певний час жив в Англії, працюючи адвокатом. Він товаришував з одним відомим англійцем, членом палати громад і колишнім суддею Верховного суду Великої Британії. Удвох вони часто говорили на різні теми, у тому числі й про релігію.</p> <p>У 1939 році, коли стало ясно, що невдовзі розпочнеться Друга світова війна, цей джентльмен покликав брата Брауна у свій офіс. Він попросив брата Брауна захищати свої релігійні переконання так, як би він вів захист будь-якого правового питання. Виступаючи на генеральній конференції, президент Браун навів частину з їхньої розмови:</p> <p>“Я почав з того, що запитав: “Якщо я не помиляюсь, сер, ви християнин?”</p> <p>“Так”.</p> <p>“Я припускаю, що ви вірите в Біблію—Старий і Новий Завіт?”</p> <p>“Так!”</p> <p>Англієць сказав, що він вірить в біблійні оповіді про Господа, Який розмовляв з пророками. Однак він дотримується думки, що невдовзі після Воскресіння Христа таке спілкування припинилося. Тоді брат Браун поставив ще одне запитання: “А чому воно, на вашу думку, припинилося?”</p>

“Я не можу сказати”

“Ви вважаєте, що з того часу Бог так нічого й не казав людям?”

“Цього я не знаю”.

“Дозвольте мені назвати кілька ймовірних причин, чому Він не розмовляв з ними. Можливо тому, що Він не може. Він втратив силу”.

На це він сказав: “Звичайно ж, сказати так було б богохульством”.

“Добре, якщо це є для вас неприйнятним, тоді, можливо, Він не промовляє до людей тому, що більше нас не любить. Його більше не цікавлять справи людей”.

“Ні, сказав він,—Бог любить усіх людей, і Він не дивиться на обличчя”.

“Добре,... тоді залишається єдина, на мій погляд, можлива відповідь—Він нам не потрібний. Ми зробили такий стрімкий поступ в освіті та науці, що Бог вже нам більше не потрібний”.

І тоді він сказав, і голос його тремтів, як це бувало, коли він розмірковував про навісну загрозу війни: “Містере Браун, ще ніколи в історії світу не було часу, коли б голос Бога був таким потрібним, як тепер. Можливо, ви можете сказати мені, чому Він не промовляє до нас”.

На це я відповів: “Він промовляє, Він промовляв; але щоб Його почути, людям потрібна віра” (in Conference Report, Oct. 1967, 117–18; or *Improvement Era*, Dec. 1967, 36–37).

Наголосіть, що Господь і сьогодні промовляє через живого пророка. На цьому уроці мова йтиме про благословення, яке ми маємо від того, що нас веде живий пророк, а також про нашу відповідальність іти за ним.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, які обговорюються на уроці.

1. Нам потрібен живий пророк

- Чому нам сьогодні потрібен живий пророк? (Можна зазначити, що порада живого пророка допомагає нам правильно ставитися до всіх важливих проблем та потреб сьогодення).

Служачи президентом Кворуму дванадцятьох, Президент Езра Тефт Бенсон сказав: “Найважливішим пророком, якщо вас це так цікавить, є той, який живе в наші дні цього століття. Саме цей пророк має від Бога сьогоднішні Його настанови для нас сьогодні. Господнє одкровення Адаму не наставляло Ноя, як йому будувати ковчег. Кожне покоління має потребу в давніх Писаннях, а також у сучасних Писаннях від живого пророка. Отже, для вас найважливіше читати й роздумувати над найпізнішими натхненними словами, сказаними Господнім глашатаєм” (in Conference Report, Korea Area Conference 1975, 52).

- Які благословення маєте ви завдяки тому, що на землі сьогодні є живий пророк?

2. Роль нашого живого пророка

Поясніть, що члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів є пророками, провидцями і одкровителями. Однак лише Президент Церкви вповноважений отримувати одкровення для всієї Церкви і застосовувати всі ключі священства, необхідні, щоб вести Церкву.

Учення і Завіти містять важливу інформацію стосовно того, яку роль відіграє наш живий пророк. Нехай учні прочитають уривки з Писань, виділені курсивом. Потім нехай вони визначать, що сказано в цих уривках про роль живого пророка (запропоновані відповіді подано в дужках). Узагальніть відповіді на дошці. Тоді обговоріть відповіді.

А. Учення і Завіти 1:38; 21:4–5; 43:2; 68:3–4. (Пророк говорить від Господа і відкриває Господню волю).

- Стосовно чого ми отримали настанови від пророків, що жили недавно? (Серед відповідей може бути: зміцнювати сім'ї, виконувати храмову роботу, допомагати новим членам Церкви, утримуватися від боргу, читати Книгу Мормона).

Б. Учення і Завіти 20:21–26; Мосія 13:33. (Пророк свідчить про Ісуса Христа і навчає євангелії).

- Як було зміцнено ваше свідчення про Спасителя словами живого пророка?

В. Учення і Завіти 21:1; Мосія 8:13–18. (Пророк є провидцем).

- Хто такий провидець? (Провидець—це пророк, якому Бог надав велику силу знати минуле й майбутнє. Він може знати те, що є невідомим або прихованим. Він також може мати силу перекладати давні записи).
- Прочитайте з учнями УЗ 101:43–54. За цією притчею, яку заповідь не виконали слуги? (Див. УЗ 101:46–50). Чого б можна було уникнути, якби слуги збудували башту? (Див. УЗ 101:51–54). Як це стосується уваги, з якою ми маємо ставитися до Президента Церкви?
- Президент Церкви може бачити ворога, “коли той [є] ще далеко” (УЗ 101:54). Які загрози побачили пророки останніх днів і проти чого вони нас застерігали?

Г. Учення і Завіти 107:91–92. (Пророк головує над Церквою).

- Які ми отримуємо благословення завдяки тому, що істинну Церкву завжди веде пророк, якого вибирає і наставляє Бог?
- Як ми можемо підтримати пророка у його ролі Президента Церкви? (Див. УЗ 107:22).

3. Прислухаймося до слів живого пророка

- Прочитайте з учнями УЗ 21:4–6. Чого ці вірші навчають стосовно нашої відповідальності прислухатися до пророка? Що нам обіцяє Господь, якщо ми слухаємося поради пророка?

Президент Гарольд Б. Лі навчав: “Єдине, що гарантує нам, членам цієї Церкви, безпеку—це в точності виконувати те, що Господь наказав Церкві у

день її організації [див. УЗ 21:4–5]. ... Буде ще всього, що вимагатиме терпіння й віри. Вам може й не подобатися те, що казатимуть авторитети Церкви. Це може не співпадати з вашими політичними поглядами. Це може не співпадати з вашими суспільними поглядами. Це може перешкоджати вам в якихось аспектах вашого суспільного життя. Але якщо ви прислухаєтеся до цих слів так, наче вони йдуть із вуст Самого Господа, з терпінням і вірою, то дається обіцяння, що “ворота пекла не переможуть вас” (in Conference Report, Oct. 1970, 152; or *Improvement Era*, Dec. 1970, 126).

- Як нам дізнатися, якою є натхненна порада пророка? (Вивчаючи виступи на генеральних конференціях, послання Першого Президентства та інші статті в церковних журналах, а також слухаючи звернення Першого Президентства, які зачитуються на церковних зборах).

На завершення однієї з генеральних конференцій Президент Езра Теффт Бенсон сказав: “У наступні шість місяців номер *Ensign* з матеріалами конференції має стояти у вас поряд з Головними трудами і вам слід часто в нього заглядати” (in Conference Report, Apr. 1988, 97; or *Ensign*, May 1988, 84).

Служачи у Кворумі дванадцятьох, старійшина Гарольд Б. Лі звернувся на генеральній конференції з подібним посланням. Він сказав, що звіт з конференції повинен “у наступні шість місяців стати для [нас] путівником у справах і словах” (in Conference Report, Apr. 1946, 68).

- Як нам краще вивчати і застосовувати особисто і в сім’ї звернення пророка на генеральних конференціях?
- Які ви мали благословення через те, що дослухалися до поради пророка?

Прочитайте історію, яку розповів старійшина Брюс Д. Портер, сімдесятник:

“Ми з дружиною, коли були ще молодим подружжям, поїхали жити в Бостон, де я навчався. Невдовзі після нас туди переїхало ще одне молоде подружжя. Вони були наверненими приблизно два роки. ... Я турбувався, як і що з ними буде, ... тому із задоволенням прийняв покликання бути їхнім домашнім учителем. Я сподівався допомогти їм зміцнитися у свідченні про євангелію.

Одного вечора ми з напарником прийшли у їхнє скромне помешкання, щоб навчати їх. Вони тільки-но закінчили домашній сімейний вечір, який проводили зі своєю маленькою дитиною. У мене промайнула думка, що добре було б нам з дружиною почати й собі проводити домашній сімейний вечір, щоб... коли народиться у нас дитина, ми вже мали цю звичку. Потім вони з великим захопленням показали нам Пам’ятну книгу, в якій вони вже назбирали багато імен своїх предків з його і її боку. Я згадав, що давно вже не заглядав у свою Пам’ятну книгу.

Після нашого уроку вони вивели нас на закриту веранду, де на полицях стояло багато ємностей з-під морозива, наповнених крупами, цукром, борошном та іншими продуктами—повний річний запас харчів. А я чомусь вважав, що ця порада нас, студентів, не стосується! Тепер я відчув себе доволі сконфуженим. Я прийшов навчати їх, але це вони навчили мене в кожному з питань. Залишаючи їхню маленьку квартиру, я помітив зображення храму, що висіло біля їхніх дверей. Я пригадав, що Президент Спенсер В. Кімбол сказав, що кожна сім’я святих останніх днів повинна мати у своєму домі на видному місці зображення храму, і я пригадав, що в нашому домі його немає. ...

Я повернувся додому повний розкаяння і знайшов невелике зображення швейцарського храму у місіонерській брошурі. Я вирізав його і наклеїв на стіну. Відтоді у нашому домі завжди є зображення храму. Щоразу, коли я дивлюся на нього, воно нагадує мені молоде подружжя навернених, яке навчило нас, що означає “йти за пророком” (з виступу на конференції колу Баунтіфул Муеллер-Парк, 17 січня 1999 року).

4. Пророки останніх днів подають приклад Христової любові

Зазначте, що Президенти Церкви служили віддано і з великою любов'ю іншим людам. Ми багато можемо навчитися з їхнього прикладу.

Розкажіть наступну історію із життя пророка Джозефа Сміта:

Джон Лайман Сміт із сім'єю прибув у Наву, коли там тільки почали оселятися святі. Єдиним місцем, яке могла знайти собі ця сім'я, щоб попервах там притулитися, була дерев'яна стайня. Усі в сім'ї, крім матері, невдовзі почали страждати від лихоманки, якою хворіли люди у тій заболоченій місцевості. Джон Лайман Сміт так розповідав про пережите тоді:

“Пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум провідали і благословили всіх нас на зцілення; у батька тоді була дуже висока температура і він марив. Коли вони сказали в ім'я Господа “з вами знову все буде гаразд”, їхні слова великою мірою заспокоїли нас. Виходячи із того сараю, Джозеф надів свої черевики на ноги мого батька і, прямо з порогу скочивши на свого коня, поскакав додому босий. Наступного дня Джозеф перевіз батька до себе додому і турбувався про нього, аж поки той не одужав” (процитовано в *Stories about Joseph Smith the Prophet: A Collection of Incidents Related by Friends Who Knew Him*, comp. Edwin F. Parry [1934], 33–34).

Попросіть призначеного учня розказати, як Президент Спенсер В. Кімбол допоміг матері з дітьми в аеропорту (*Наш спадок*, с. 131).

Після цієї розповіді розкажіть наведену далі історію про Президента Гордона Б. Хінклі:

У 1998 році спустошуючий ураган спричинив великі руйнування у Центральній Америці. Церква направила туди як допомогу велику кількість продуктів харчування та обладнання. Президент Гордон Б. Хінклі відчув, що він має відправитися в Гондурас та Нікарагуа, щоб зустрітися там з людьми і підбадьорити їх. Пізніше, на Різдвяному вечорі, Президент Хінклі розповів про дворічну дівчинку, яку він зустрів під час тієї подорожі; вона залишилася круглою сиротою внаслідок цього стихійного лиха. Її мати померла за кілька місяців до цього урагану. Коли ураган набрав повної сили, її батько звалив у купу всі меблі, що були в їхньому домі, аби не дати воді залити оселю.

Президент Хінклі розповів, що цей батько “взяв маленький матрац, поклав його на самий верх складених у купу меблів, а на нього поклав [свою донечку]. У цій відчайдушності їй безвиході його серце не витримало, стався серцевий напад і він помер. ... Ніхто нічого про дівчинку не знав, аж поки через два дні випадково один молодий чоловік заглянув у той покинутий дім і побачив її, все ще живу. Він обережно зняв звідти дитя і відніс до єпископа та його дружини. Ось там ми й побачили її. ...

Я сподіваюся, що цього Різдва, коли у тих позбавлених усього людей нічого буде дарувати одне одному, ця маленька сирітка таки отримає бодай маленьку цукерку, щось солодке й смачне. Я повинен побачити, що це так.

Нехай Бог благословить людей скрізь,... щоб їхні серця могли відкритися і їхні руки надали допомогу нужденним” (*Church News*, 12 Dec. 1998, 4).

- Яке враження справили на вас вчинки цих пророків? Чого ми можемо навчитися з їхнього прикладу?

Завершення

Підкресліть, що нас веде слово Бога, яке дається через Його пророка. Якщо ми прислухаємося до поради пророка і діємо за його настановами, ми отримуємо спрямування і силу, потрібні, щоб здолати труднощі сьогодення. За підказкою Духа свідчіть про істини, що обговорювалися на уроці.

Можете запропонувати учням заспівати “Ми вдячні, о Боже Всевишній” (*Гімни*, с. 10). Або попросіть когось із учнів чи групу їх проспівати цей гімн.

Додаткові ідеї для навчання

1. Пророк ніколи не поведе нас на манівці

Наголосіть, що ми можемо бути цілковито впевнені, що пророк, призначений Богом, завжди буде вести нас правильним шляхом.

Старійшина Езра Тефт Бенсон, служачи в Кворумі дванадцятьох, навчав: “Не спускайте очей з пророка, бо Господь ніколи не дозволить Своєму пророку вести цю Церкву на манівці” (in *Conference Report*, Oct. 1966, 123; or *Improvement Era*, Dec. 1966, 1145).

Президент Джозеф Ф. Сміт, служачи радником у Першому Президентстві, навчав: “Якби [Президент Церкви] перестав бути вірним, Бог змістив би його. Я свідчу в ім’я Бога Ізраїлевого, що Він не потерпить, щоб голова Церкви, той, кого Він вибрав стати на чолі її, переступив би Його закони і впав у відступництво; як тільки він стане на той шлях, що з часом привів би до цього, Бог прибере його. Чому? Тому що дозволити нечестивому чоловіку зайняти ту посаду означало б те саме, що дозволити джерелу закаламутитися, а тако-го Він ніколи не допустить” (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 44–45).

2. Пророцтва і одкровення стосовно війни

Обговорюючи, якою є роль пророка, ви можете з учнями прочитати УЗ 87. Це одкровення було дано через Джозефа Сміта в 1832 році. У ньому було передвіщено громадянську війну у Сполучених Штатах, яка розпочалася в 1861 році.

3. Відеофільм “Вартовий на башті”

Якщо є відеокасета *Учення з книги Учення і Завіти та Історія Церкви* (53933 192), покажіть відеофільм “Вартовий на башті” (4 хвилини).

4. Внесок Президентів Церкви

Покажіть портрети Президентів Церкви (62575; Набір “Євангелія в мистецтві”, 401, 507–520; див. також сторінку 219). Якщо ви будете використовувати ілюстрації з бібліотеки дому зборів або набору “Євангелія в мистецтві”, можете помістити біля кожної ілюстрації ім’я цього пророка та дати, коли він служив Президентом Церкви, як це показано на сторінці 219.

Попросіть учнів подивитися на “Хронологію подій в історії Церкви” (сс. 272–273 цього підручника і сс. 26–27 у *Посібнику для учнів*). Поясніть, що це є дуже корисним допоміжним матеріалом для визначення основного внеску кожного із Президентів Церкви.

Джозеф Сміт
1830–1844 рр.

Бригам Янг
1847–1877 рр.

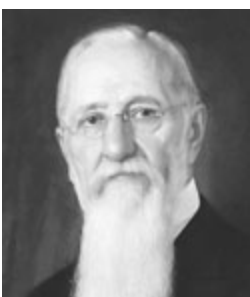
Джон Тейлор
1880–1887 рр.

Уілфорд Вудраф
1889–1898 рр.

Лоренцо Сноу
1898–1901 рр.

Джордж Альберт Сміт
1901–1918 рр.

Гебер Дж. Грант
1918–1945 рр.

Джордж Альберт Сміт
1945–1951 рр.

Девід О. Мак-Кей
1951–1970 рр.

Джозеф Філдінг Сміт
1970–1972 рр.

Гарольд Б. Лі
1972–1973 рр.

Спенсер В. Кімбол
1973–1985 рр.

Езра Тефт Бенсон
1985–1994 рр.

Говард В. Хантер
1994–1995 рр.

Гордон Б. Хінклі
1995–2008 рр.

Мета

Допомогти учням зрозуміти принципи духовного і матеріального благополуччя і зобов'язатися більше покладатися на власні сили та краще служити бідним і нужденним.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 38:30; 42:30–31, 42; 58:26–28; 104:13–18 та інші уривки, вказані в уроці.
 - б. *Наш спадок*, сс. 107–109, 110–114.
 2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
 3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переказати зазначену далі інформацію з книги *Наш спадок*:
 - а. Запровадження програми благополуччя (сс. 108–109).
 - б. Допомога, надана людям в Європі після Другої світової війни завдяки програмі благополуччя (починаючи з першого абзацу на с. 112 і до передостаннього абзацу на с. 114).
 4. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, принесіть у клас рюкзак або мішок. Також принесіть кілька великих каменів, позначивши їх: *Слабка віра, Лінь, Відсутність освіти, Борг, Непідготовленість до майбутнього*.
-

**Запропонований
хід уроку**

Вправа на увагу

На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Попросіть когось із учнів надіти собі на спину рюкзак або підняти мішок, принесений вами в клас (Див. “Підготовка”, пункт 4). Поясніть, що багато хто з нас усе життя носить непотрібні важкі тягарі. Почніть класти в рюкзак (мішок) по одному ці камені, обговорюючи з учнями, чому кожен з них може бути тягарем. Поклавши останній камінь в рюкзак (мішок), дайте учням переконатися, яким важким він тепер став.

Тепер по одному каменю витягайте. Поясніть, що коли ми беремо на себе зобов'язання позбутися хоч деяких з цих тягарів, наше життя покращиться.

Поясніть, що пророки останніх днів завжди навчали тому, як важливо покладатися на власні сили і допомагати тим, хто в нужді. На цьому уроці будуть обговорюватися ці принципи, а також церковна програма благополуччя, яка заохочує членів Церкви жити за цими принципами.

Обговорення і
застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, які ви обговорюєте.

1. Розвивати в собі духовну впевненість

- Прочитайте з учнями УЗ 38:30. Що сказано в цьому уривку про те, як важливо бути впевненими у своїх силах? Чим підтвердилась у вашому житті справедливість цієї поради?
- Що означає бути духовно впевненими в собі? (Ми маємо старатися розвинути свою духовну міць, яка допомагатиме нам вирішувати складні проблеми в житті та зміцнювати інших, коли у них виникають духовні потреби. Чому важливо бути духовно впевненими в собі?)

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Нас навчають, що потрібно мати річний запас продуктів харчування, одягу і, якщо можливо, пального—*у себе вдома*. ... Чи не бачимо ми, що цей же принцип стосується також і отримання натхнення та одкровення, розв’язання проблем, одержання поради й спрямування? Нам потрібно, щоб запаси цього, *зберігалися у кожному домі*. ...

Якщо ми втратимо свою емоційну та духовну незалежність, упевненість в собі, ми можемо ослабнути настільки ж, як не більше, коли стаємо залежними матеріально” (in Conference Report, Apr. 1978, 136–37; or *Ensign*, May 1978, 91–92).

- Як нам стати більш впевненими в собі духовно?
- Як можуть батьки допомогти дітям навчитися бути духовно впевненими в собі?

2. Ставати матеріально незалежними

- Що означає бути матеріально незалежними? (Ми повинні користуватися благословеннями, які нам дав Господь, щоб турбуватися про себе і свою сім’ю. Якщо ми фізично й емоційно спроможні, нам не слід перекладати тягар турботи за себе чи свою сім’ю на когось). Чому так важливо бути матеріально незалежними?
- Як ми можемо стати більш незалежними в матеріальному? (Серед відповідей може бути: вчитися працювати продуктивніше, мати запас харчів та всього необхідного на чорний день, правильно розпоряджатися грошима і отримати хорошу освіту. Скористайтеся поданою далі інформацією для проведення обговорення або доповнення відповідей, даних учнями. Інформацію стосовно набуття хорошої освіти можна знайти в уроці 23).

Праця

Поясніть, що невдовзі після прибуття в долину Солоного озера Президент Бригам Янг назвав той регіон Дезерет, це слово з Книги Мормона і означає “медоносна бджола” (Етер 2:3). Президент Янг хотів, щоб святі були працелюбними у своєму новому домі і працювали разом для спільного блага, як ті медоносні бджоли. Нам слід мати таке ж ставлення до праці у своєму житті.

- Прочитайте з учнями УЗ 42:42 і 56:17. Яке застереження Господь дав тим, хто вибирає лінь? Яку цінність має праця у нашому житті? (Див. наведену далі цитату). Чому праця є благословенням у вашому житті? Як ви дізналися про важливість праці? Як можуть дорослі навчати дітей важливості праці?

“Щоб стати самостійною, особа повинна працювати. Праця—це фізична, розумова або духовна робота. Це основне джерело щастя, власної гідності і процвітання. Завдяки роботі, люди у своєму житті роблять багато добрих речей” (*Збірник інструкцій Церкви, Книга 2: Провідники священства й допоміжних організацій* [2000], с. 257).

- Старійшина Ніл А. Максвелл, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Праця завжди є духовною необхідністю, навіть якщо, для декого, вона й не є економічно необхідною” (in Conference Report, Apr. 1998, 50; or *Ensign*, May 1998, 38). Чому праця є для нас важливою як в духовному, так і в матеріальному?

Запас харчів та всього необхідного

Скажіть, що впродовж багатьох років пророки останніх днів казали нам, щоб ми, де це можливо, збирали річний запас харчів та всього необхідного. Якщо ми дослухаємося до цієї поради, то стаємо більш незалежними, оскільки можемо потурбуватися про себе у складні часи.

У Збірнику інструкцій Церкви дається пояснення:

“Провідники Церкви не дають чіткої формули, що зберігати. Але вони пропонують членам Церкви почати зберігання з того, що зберегло б їм життя, якщо в них не буде ніякої їжі. ...

Завдяки уважному плануванню, більшість членів Церкви може зберігати річний запас основних продуктів, необхідних, щоб підтримувати життєдіяльність. Однак не всі члени Церкви мають достатньо коштів або місця для такого зберігання, а іноді забороняється законом зберігання річного запасу продуктів. Тоді вони повинні зберігати стільки, скільки вони можуть, відповідно до обставин. Всі члени Церкви можуть більше захистити себе, навчившись виробляти і готувати основну їжу” (*Книга 2*, с. 258).

- Які життєво необхідні продукти харчування можна зберігати у вашій місцевості? Що зробили ви чи інші, щоб зібрати запас продуктів? Як може достатній запас продуктів стати як духовним, так і матеріальним благословенням?

Фінансова безпека

Щоб відчувати себе незалежними, нам дуже важливо знати, як розпоряджатися грошима. Неправильне розпорядження грошима може призвести до виникнення численних проблем в нашому особистому і сімейному житті.

- Як нам стати більш незалежними у своїх фінансах? Як батькам навчити дітей бути фінансово незалежними?

У Збірнику інструкцій Церкви пояснюється: “Щоб стати самостійними у розпорядженні ресурсами, члени Церкви повинні платити десятину і пожертвувати, уникати непотрібних боргів, заощаджувати гроші на майбутнє, і виконувати всі свої обіцяння. Члени Церкви повинні використовувати власні ресурси, включаючи свій час, економно і не марнувати їх” (*Книга 2*, с. 258).

- Як може сплата десятини допомогти нам краще розпоряджатися своїми ресурсами?

- Чому для нас важливо уникати зайвих боргів? Що саме допомогло вам уникати боргів або звільнитися від них?

Президент Гордон Б. Хінклі попереджав про те, як небезпечно мати борги:

“Я наполягаю на тому, щоб ви були скромні у своїх видатках; дисциплінують себе під час купівлі, аби уникати боргу наскільки це тільки можливо. Спачуйте борги відразу, як тільки зможете, і звільняйтеся від тягаря. ...

“... Якщо ви повернули борги, якщо у вас є якісь, нехай і незначні, заощадження, тоді коли бурі лютуватимуть над вашою головою, ви матимете притулок для своєї дружини і дітей, а також спокій у серці” (in Conference Report, Oct. 1998, 72; or *Ensign*, Nov. 1998, 54).

3. Піклування про нужденних

В Ученні і Завітах Господь неодноразово наголошує, як важливо турбуватися про нужденних. Прочитайте з учнями вказані далі вірші. Визначіть, чого саме навчає кожний уривок про наш обов'язок турбуватися про нужденних.

- УЗ 42:30–31. (Коли ми вділяємо щось від свого статку бідним, ми робимо це для Господа).
 - УЗ 44:6. (Ми маємо “відвідувати бідних і нужденних та надавати їм допомогу”).
 - УЗ 52:40. (Якщо ми не пам'ятаємо про бідних, нужденних, хворих і страждальців, ми не є учнями Спасителя).
 - УЗ 56:16. (Якщо ми багаті і не ділимося з бідними, наші багатства роз'їдають нашу душу).
 - УЗ 88:123. (Ми повинні любити інших людей і ділитися одне з одним, як того вимагає євангелія).
 - УЗ 104:18. (Якщо ми не вділяємо від свого статку бідним, ми будемо перебувати у муках серед нечестивих).
- В УЗ 104:13–18 Господь пояснює, яким є Його спосіб забезпечувати матеріальні потреби Його дітей. Який же це Господній “власний спосіб” забезпечувати бідних? Яким є наш обов'язок, коли ми отримуємо від Господньої рясноти? (Див. також Книга Якова 2:17–19).

Поясніть, що забезпечувати бідних і нужденних у Господній “власний спосіб” означає допомагати тим, хто в нужді, надаючи їм допомогу, співвідносно з тим, що ми отримали від Бога. Це означає давати щедро і з любов'ю, визнаючи, що Небесний Батько є джерелом усіх благословень і що ми зобов'язані використовувати їх, щоб допомагати іншим. Ті, хто отримують цю допомогу, мають приймати її з вдячністю. Вони повинні використати її на те, щоб звільнитися від обмежень, до яких призводить їхня нужда, і постаратися досягти свого повного потенціалу. Потім вони мають простягти руку допомоги іншим.

- Які ми маємо благословення, коли допомагаємо тим, хто цього потребує? Які благословення прийшли до вас, коли інші допомогли вам у скрутну годину?

Поясніть, що існує багато способів допомагати тим, хто в нужді. Церква надає організовану допомогу, в якій і ми можемо брати участь, також ми можемо індивідуально й посилено піклуватися про оточуючих нас людей.

- Один із способів надання допомоги нужденним є наші внески у вигляді пожертвувань від посту. Як використовуються пожертви від посту для піклування про бідних? (Єпископ використовує їх для забезпечення їжею, житлом, одягом та для надання іншої допомоги тим, хто опинився у скруті).
- Скільки ми маємо давати як пожертвування від посту? (Див. наведену далі цитату). Чому важливо давати пожертвування від посту?

“Церква призначає одну неділю кожного місяця як день посту. У цей день члени Церкви не вживають їжі й питва протягом двох послідовних прийомів їжі. Вони... віддають Церкві пожертвування від посту, як грошовий еквівалент їжі, яку вони мали б спожити. Якщо це можливо, члени Церкви мають бути щедрими і давати набагато більше, ніж вартість дворазового харчування” (*Збірник інструкцій Церкви, Книга 2, с. 256*).

Більше інформації про піст і пожертвування від посту можна знайти в уроці 17.

Церква дає нам ще один шлях допомагати нужденим—через участь в організованій гуманітарній допомозі. Упродовж уже багатьох років Церква залучається до надання гуманітарної допомоги та зусиль навчити людей бути матеріально самостійними по всьому світу. Ця допомога надається як членам, так і не членам Церкви, щоб полегшити їм гнітючі наслідки бідності, війни та стихійних лих.

- Як окремі члени Церкви можуть робити внески в церковний гуманітарний фонд? (Заповнивши відповідний рядок у квитанції про сплату десятини. Можете показати учням таку квитанцію). Як саме церковна гуманітарна допомога благословляла нужденних?

Президент Томас С. Монсон назвав деякі з результатів церковної гуманітарної допомоги:

“У 1992 році спустошуючий ураган... вразив східне узбережжя Флориди, залишаючи після себе руїни: зруйновані оселі, зірвані дахи та голодних людей. Члени нашої Церкви були там, щоб допомагати. Дім за домом вони прибирали і ремонтували—і все це робили без жодної платні. Не мали значення ні віра, ні колір шкіри людини, яка жила в цьому домі. ...

Далеко у передгір'ях на західних схилах гори Кенія по всій величезній гірській долині Ріфт біжить тепер до спраглих людей чиста вода. Проект “Питна вода” змінив життя більш як 1100 сімей. Коли ми вперше дізнались про потребу тих людей у чистій воді, то разом з приватною волонтерською організацією TechnoServe почали фінансувати цей проект. Селяни попрацювали, і питна вода тепер тече по трубах, загальна довжина яких 40 кілометрів, до осель, що чекають на неї в 15-ти селах тієї місцевості. Це просте благословення пити чисту воду нагадує слова Господа: “Я... прагнув—і ви напоїли Мене” [Матвій 25:35] (“Our Brothers’ Keepers,” *Ensign*, June 1998, 37).

- Крім можливостей надавати допомогу через Церкву, нам слід шукати ще й інших шляхів благословити людей, які перебувають у нужді навколо нас. Прочитайте з учнями УЗ 58:26–28. Як ми можемо керуватися цим уривком з Писань, щоб більше служити бідним та нужденним?
- Що може заважати нам турбуватися про бідних і нужденних? Як нам подолати ці перешкоди?

4. Церковна програма благополуччя

Поясніть, що в 1936 році, за натхненням від Господа, Перше Президентство започаткувало церковну програму благополуччя як організований спосіб заохотити до матеріальної незалежності та допомогти тим, хто в нужді. Попросіть призначеного учня розповісти, як була започаткована програма благополуччя, за матеріалом з книги *Наш спадок*, сс. 108–109.

Ви можете прочитати наведені далі слова Першого Президентства, щоб підкреслити цілі церковної програми благополуччя:

“Нашою головною метою, було, наскільки можливо, запровадити систему, завдяки якій можна було б покласти край такому недоліку, як лінь, усунути згубні наслідки від виплати допомоги по безробіттю і зміцнити серед людей незалежність, працелюбність, процвітання й самоповагу. Завдання Церкви— навчити людей допомагати самим собі. Труд як основний принцип повинен знову зайняти своє чільне місце в житті членів нашої Церкви” (in Conference Report, Oct. 1936, 3).

- Як церковна програма благополуччя допомагає у досягненні цих цілей?

Поясніть, що церковна допомога людям в Європі після Другої світової війни є надихаючим прикладом того, як церковна програма благополуччя може благословити багатьох людей. Попросіть призначеного учня розказати, як програма благополуччя благословила нужденних людей в Європі (за матеріалом, що вміщений, починаючи з першого абзацу на с. 112 і до кінця цього підрозділу на с. 114, в книзі *Наш спадок*).

- Яке враження справили на вас зусилля людей, які були задіяні у тих проєктах? Як ми можемо наслідувати їхній приклад?

Завершення

Наголосіть на тому, як важливо бути матеріально незалежними і турбуватися про бідних і нужденних. Можете свідчити, які благословення прийшли у ваше життя через послух цим принципам.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Освіта надзвичайно важлива для досягнення матеріальної незалежності

Вкажіть на те, що членам Церкви завжди радили здобувати для себе якнайкращу освіту. Ранні святі були дуже зацікавлені у поліпшенні своєї освіти. У перший рік перебування в долині Солоного озера школа для дітей знаходилась у наметі. Пізніше провідники Церкви розпорядилися, щоб кожний приход організував школу. Університет Дезерет був заснований у 1850 р. Більше інформації стосовно важливості освіти для набуття матеріальної незалежності можна знайти в уроці 23.

2. Відеофільм “Caring for the Needy” (Турбота про нужденних)

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), можна показати відеофільм “Caring for the Needy” (7 хвилин).

“Серця дітей повернуться до їхніх батьків”

Мета Допомогти учням зрозуміти, що їм потрібно шукати дані про своїх предків і виконати за них обряди священства.

- Підготовка**
1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 2; 110:13–16; 138; Джозеф Сміт—Історія 1:37–39.
 - б. *Наш спадок*, сторінки 98–99, 101–102, 105–107.
 2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
 3. Заздалегідь роздайте такі завдання:
 - а. Попросіть когось із учнів підготуватися, щоб стисло розказати вміщену в книзі *Наш спадок*, с. 99, історію про єпископа Генрі Балларда та його дочку.
 - б. Попросіть ще одного учня підготуватися і коротко розповісти про одкровення, отримане Президентом Уілфордом Вудраффом про записування нашої сімейної історії і запечатування дітей до їхніх батьків (див. другий абзац на с. 101 книги *Наш спадок*).
 - в. Попросіть одного чи двох учнів підготуватися, щоб стисло розповісти про їхній досвід виконання обрядів священства для мертвих. Запропонуйте цим учням розказати, які почуття у них виникали до тих, за кого вони виконували ці обряди.
 - г. Попросіть когось із учнів підготуватися, щоб коротко розповісти про пророцтво Президента Джозефа Ф. Сміта стосовно того, що настане час, коли ця земля буде “вкрита храмами” (див. весь останній абзац на с. 106 у книзі *Наш спадок*).
 4. Якщо у вас є вказані далі ілюстрації, підготуйтеся показати їх на уроці: Ілля відновлює силу запечатування сімей на вічність (Набір “Євангелія в мистецтві”, 417); Уілфорд Вудрафф (Набір “Євангелія в мистецтві”, 509); Джозеф Ф. Сміт (Набір “Євангелія в мистецтві”, 511) і Гордон Б. Хінклі (63001; Набір “Євангелія в мистецтві”, 520). Замість окремих портретів Президентів Вудраффа, Сміта та Хінклі краще буде використати ілюстрацію з портретами пророків останніх днів (62575; Набір “Євангелія в мистецтві”, 506).
-

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Фредерік Уільям Херст уперше почув місіонерів-святих останніх днів, що проповідували відновлену євангелію, коли працював на золотій копальні в Австралії. Він та його брат Чарльз були охрищені у січні 1854 року. Він

пробував допомогти іншим членам сім'ї стати наверненими, однак ті відмовилися слухати його і не прийняли істин, яких він навчав.

Через чотири роки після приєднання до Церкви Фред оселився в Солт-Лейк-Сіті, з часом віддано служив місіонером у кількох країнах. Також він працював художником, оздоблюючи Солт-Лейкський храм.

В одному з останніх записів у щоденнику він зазначив: “Ось недавно, 1-го березня 1893 року, я сам залишився в їдальні; усі вже полягали спати. Я сидів за столом, коли це, на мій превеликий подив, увійшов мій старший брат Альфред, він сів за стіл навпроти мене і посміхнувся. Я спитав його (він був як живий): “А коли це ти приїхав до Юти?”

Він сказав: “Я щойно з духовного світу, і те, що ти зараз бачиш—це не моє тіло, воно спочиває у могилі. Я хочу тобі сказати, що коли ти був на своїй місії, то багато чого розповідав мені про євангелію, і загробне життя, і духовний світ—що він такий же реальний і відчутний на дотик, як і все земне. Я не зміг тобі повірити, та коли я помер і опинився там, то сам переконався, що ти казав правду. Я ходив на збори мормонів”. Він підняв руку і сказав з надзвичайною теплотою: “Я вірю в Господа Ісуса Христа всім своїм серцем. Я вірю, що має бути віра, покаяння і хрищення на відпущення гріхів, але це все, що я можу. Я сподіваюсь на те, що ти виконаєш за мене роботу у храмі. ... За тобою пильно спостерігають. ... Ми дивимося на тебе як на нашого керівника у цій грандіозній роботі. Хочу сказати тобі, що є дуже багато духів, які плачуть і горюють, адже вони мають родичів у Церкві тут, які байдужі до них і нічого для них не роблять” (*Diary of Frederick William Hurst*, comp. Samuel H. and Ida Hurst [1961], 204).

Поясніть, що на цьому уроці мова йтиме про викуплення мертвих і основою для обговорення будуть слова чотирьох пророків: Іллі, Президента Уілфорда Вудраффа, Президента Джозефа Ф. Сміта і Президента Гордона Б. Хінклі. Мета цього уроку—глибше зрозуміти необхідність викуплення мертвих. На наступному уроці буде обговорюватися, як саме ми можемо брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом стосовно принципів, уміщених у цих уривках.

1. Ілля: “Ключі цього розподілу ввірено у ваші руки”.

Уважно прочитайте та обговоріть УЗ 2; 110:13–16; 138:47–48; Джозеф Сміт—Історія 1:37–39. Покажіть ілюстрацію із зображенням Іллі, який відновлює запечатувальну силу священства.

- Коли ангел Мороній приходив до Джозефа Сміта, він казав, що Ілля “посадить у серця дітей обіцяння, дані батькам” (УЗ 2:2; Джозеф Сміт—Історія 1:39). У цьому пророцтві під *батьками* розуміються наші предки. Які обіцяння були дані нашим предкам?

Президент Джозеф Філдінг Сміт навчав: “Які обіцяння, дані батькам, мають виконатися в останні дні завдяки тому, що серця дітей повернуться до їхніх батьків? Це було обіцяння Господа, дане через Еноха, Ісаю та інших пророків, народам землі, що *настане час, коли мертві мають бути викуплені*” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:154).

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Бог дав це обіцяння давнім патріархам: Адаму, Ною, Аврааму, Ісаку, Якову і так далі, і ми, безсумнівно, дали такі ж обіцяння нашим прямим прабатькам і праматерям, тим, хто прийшов на землю до того, як євангелію було відновлено, і яким ми пообіцяли виконати для них спасительні обряди” (*Christ and the New Covenant* [1997], 297).

- З квітня 1836 року в Кертлендському храмі пророк Ілля явився пророку Джозефу Сміту та Оліверу Каудері. З якою метою Ілля відвідав Джозефа та Олівера? (Див. УЗ 110:13–16; див. також УЗ 2; Джозеф Сміт—Історія 1:38–39. Він передав запечатувальну владу священства Джозефу Сміту. Ця влада робить можливими шлюб на вічність, запечатування дітей до батьків і храмову обрядову роботу для мертвих).
- Прочитайте з учнями Джозеф Сміт—Історія 1:37–39 і УЗ 138:47–48. Чому землю було б “повністю спустошено при [Господньому] пришестві”, якби у нас не було запечатувальної сили? (Однією з найважливіших цілей життя на землі є встановлення вічних сімейних стосунків. Без запечатувальної сили це було б неможливим).

Старійшина Джеффри Р. Холланд навчав, що без запечатувальної сили “жодні сімейні узи не існували б у вічностях, і дійсно людська сім’я залишалася б у вічності, не маючи ні “кореня [тобто предків]”, ні “галузки [тобто нащадків]”. А оскільки... сім’я Божа—запечатана, об’єднана, цілестіально спасенна—є остаточною метою смертного життя, то тут будь-яка невдача справді стала б прокляттям, що “повністю знищило” б план спасіння” (*Christ and the New Covenant*, 297–98).

2. Президент Уілфорд Вудрафф: “Хтось має викупити їх”.

Покажіть портрет Президента Уілфорда Вудраффа. Поясніть, що Президент Вудрафф був дуже відданим роботі з викуплення мертвих і запечатування сімей на вічність. Під час його служіння багато членів Церкви відслужили генеалогічну місію, а в 1894 році за вказівкою Першого Президентства було організовано Генеалогічне товариство (*Наш спадок*, с. 101). За словами старійшини Рассела М. Нельсона, з Кворуму дванадцятьох, “завдяки подіям того історичного року [1894] сімейно-історичні дослідження і храмові служіння стали *однією роботою* в Церкві” (in *Conference Report*, Oct. 1994, 114; or *Ensign*, Nov. 1994, 85).

За допомогою наведених далі історій навчайте про невідкладність храмової роботи задля мертвих та про необхідність для нас бути запечатаними до своїх батьків та предків.

Невідкладність храмової роботи задля мертвих

Попросіть призначеного учня стисло розповісти історію про єпископа Генрі Балларда та його дочку з книги *Наш спадок*, сс. 98–99.

Поясніть, що певний час Президент Вудрафф служив президентом храму Сент-Джордж, Юта. Саме в цьому храмі вперше у цьому розподілі були виконані обряди за мертвих (див. *Doctrines of Salvation*, 2:171). Поки Президент Вудрафф служив там, його відвідали духи багатьох вже померлих “видатних людей”. Запросіть учня прочитати наступну історію, яку розповів Президент Вудрафф:

“Навколо мене зібралися духи померлих, які хотіли знати, чому ми не викупили їх. Вони казали: “Ви вже кілька років використовуєте Ендаумент-хауз, але ще нічого не зроблено для нас. Ми заклали основи урядування, які ви зараз маєте, і ми... не відрікалися від них і залишалися вірними Богу”. То були підписанти Декларації Незалежності [Сполучених Штатів Америки], і вони чекали на мене два дні і дві ночі. ... Я негайно ввішов у христильну купіль і попросив брата Мак-Аллістера охристити мене за підписантів Декларації Незалежності, а також ще за п’ятдесятьох інших видатних людей, загальним числом сто осіб, включно з Джоном Уеслі, Колумбом та іншими” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham [1946], 160–61).

- Чого ми можемо навчитися з двох цих історій? (Серед відповідей може бути: ті, хто померли, дуже хочуть, щоб ми виконали для них обряди, і що ми повинні бути старанними у справі викуплення мертвих).

Служачи у Кворумі дванадцятьох, старійшина Уілфорд Вудраффт навчав: “Люди, які жили й помирили в останні вісімнадцять століть, ніколи не чули голосу натхненного чоловіка, ніколи не чули євангельської проповіді, аж поки вони не відходили в духовний світ. Хтось має викупити їх, виконуючи для них у тілі ті обряди, які вони не можуть виконати самі для себе у душі; а щоб ця робота могла бути виконана, ми повинні мати храми” (in *Journal of Discourses*, 19:228–29).

Нам потрібно бути запечатаними до своїх батьків і предків

Нехай призначений учень розповість про одкровення, яке Президент Вудраффт отримав стосовно ведення сімейної історії і запечаткування дітей до своїх батьків (Наш спадок, с. 101).

- Що в цьому одкровенні сказано про сім’ї? Як це одкровення сприяє виконанню пророцтва про повернення сердець дітей до їхніх батьків?

3. Президент Джозеф Ф. Сміт: “Очі мого розуміння було відкрито”.

Прочитайте наведені далі слова Президента Вудраффта або перекажіть їх:

“Президент [Бригам] Янг, який був наступником Президента Джозефа Сміта, ... заклав фундамент [Солт-Лейкського храму], а також й інших храмів у горах Ізраїля. Навіщо? Щоб ми могли втілити ці принципи викуплення мертвих. Він виконав усе, що Бог вимагав від нього. Однак він не отримав усіх одкровень стосовно цієї роботи; це можна сказати і про Президента [Джона] Тейлора, і Уілфорда Вудраффта” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, 153–154).

Покажіть портрет Президента Джозефа Ф. Сміта. Поясніть, що Президент Сміт, шостий Президент Церкви, отримав одкровення, яке сприяло розширенню роботи з викуплення мертвих. 4 жовтня 1918 року, усього за кілька тижнів до своєї смерті, він сказав на генеральній конференції:

“Останні п’ять місяців я був скутий дуже тяжкою хворобою. ... Та я не був самотнім ці п’ять місяців. Я перебував у душі молитви, благання, віри та рішучості; і я постійно перебував у спілкуванні з Духом Господа” (in *Conference Report*, Oct. 1918, 2).

Президент Сміт, за день до цього виступу, отримав одкровення, яке б розширило розуміння святих стосовно викуплення мертвих. Зараз це одкровення є

138 розділом Учення і Завітів. У ньому записано про відвідування Спасителем духовного світу, коли Його тіло перебувало в могилі.

- Що робив Президент Сміт, коли він отримав видіння викуплення мертвих? (Див. УЗ 138:1–11. Він розмірковував над Писаннями і Спокутою Ісуса Христа. Під час цих роздумів він почав читати 1 Петра 3 і 4, в яких міститься інформація про священнослужіння Ісуса у потойбічному духовному світі).
- Прочитайте з учнями УЗ 138:12–19. Кого відвідав Спаситель у духовному світі? (Серед відповідей мають бути і ті, що подані далі. Ви можете узагальнити їх на дошці).

Спаситель прийшов до духів, які:

- а. “Були вірними у свідченні про Ісуса за свого смертного життя” (УЗ 138:12).
 - б. “Прин[если] жертву за подобою великої жертви Сина Бога” (УЗ 138:13).
 - в. “Вистражда[ли] в ім’я свого Викупителя” (УЗ 138:13).
 - г. “Пішли із смертного життя, тверді в надії на славетне воскресіння через благодать Бога Батька та Його Єдинопородженого Сина, Ісуса Христа” (УЗ 138:14).
 - д. “Сповнені радістю та втіхою і звеселялись разом, тому що день їхнього визволення був поруч” (УЗ 138:15).
- До кого Спаситель *не* пішов? (Див. УЗ 138:20–21). Що зробив Спаситель, аби євангелія була проповідувана тим, “хто помер у своїх гріхах, не пізнавши істину”? (Див. УЗ 138:27–37. Він організував праведних духів і вповноважив їх навчати тих, хто ще не прийняв євангелію). Хто проповідує євангелію в духовному світі сьогодні? (Див. УЗ 138:57).
 - Прочитайте з учнями УЗ 138:22–24, 57–59. Попросіть їх знайти різницю між тими в духовному світі, хто були вірними у свідченні про Ісуса і хто такими не був. Чого навчають ці вірші про важливість навчання євангелії в духовному світі? Які почуття викликають у вас ці вірші стосовно вашого обов’язку виконувати обряди священства для мертвих?

Попросіть призначених учнів коротко розповісти про їхній досвід та почуття, пов’язані з виконанням обрядів для мертвих (див. “Підготовка”, пункт 3в).

4. Президент Гордон Б. Хінклі: “Ми вирішили... наблизити храми до людей”.

Нехай призначений учень розкаже про пророцтво Президента Джозефа Ф. Сміта стосовно того, що настане час, коли ця земля буде “вкрита храмами” (*Наш спадок*, с. 106).

Покажіть портрет Президента Гордона Б. Хінклі. Поясніть, що Президент Хінклі є ще одним пророком, який розширив наше розуміння храмової роботи. Коли він у 1995 році став Президентом Церкви, діяло 47 храмів.

Приблизно через два з половиною роки він оголосив:

“Є багато віддалених місць, де Церква існує, але членів Церкви там мало, і не схоже на те, щоб у найближчому майбутньому кількість їх дуже зросла. Чи ж людям, які живуть у цих місцях, назавжди відмовлено у благословеннях

храмових обрядів? Кілька місяців тому, перебуваючи в одному з таких місць, ми з молитвою роздумували над цим питанням. Відповідь, ми вважаємо, прийшла блискуча і ясна.

У деяких з цих місць ми побудуємо невеликі храми, це будуть споруди з усім необхідним для виконання всіх обрядів. Вони будуть будуватися за тими ж стандартами, що й храми, які набагато вищі за стандарти будинків зборів. Вони дадуть можливість виконувати хрищення за померлих, отримувати ендаумент, здійснювати запечатування, а також зроблять можливим проведення всіх інших обрядів, які даються в Господньому домі як для живих, так і для померлих. ...

“... Ми сповнені рішучості... наблизити храми до людей і надати їм кожен можливість одержати такі безцінні благословення, які приходять від храмового поклоніння” (in Conference Report, Oct. 1997, 68–69; or *Ensign*, Nov. 1997, 49–50).

У квітні 1998 року Президент Хінклі оголосив про ціль—до кінця цього століття мати 100 діючих храмів (див. Conference Report, Apr. 1998, 115; or *Ensign*, May 1998, 88).

- Як вплинуло на вас активне зведення храмів? Як це вплинуло на ваших знайомих? (Можете зазначити, що дуже багато людей не мали б благословень храму, якби Президент Хінклі не отримав одкровення про розширення будівництва храмів). Як активне будівництво храмів позначиться на тих, хто помер, не отримавши євангелії?

Завершення

Наголосіть на тому, що жодний народ в історії світу ніколи не мав такої можливості робити так багато для такої величезної кількості людей, як ми сьогодні. Скажіть, що на наступному уроці буде розглядатися, як конкретно ми можемо брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі. За підказкою Духа свідчіть про важливість храмової та сімейно-історичної роботи.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися наступною ідеєю, щоб доповнити запропонований хід уроку.

Участь молоді у храмовій роботі.

Якщо ви навчаєте молодь, заохотьте їх брати участь у храмовій роботі, виконуючи хрищення за померлих. Якщо ви навчаєте дорослих, запропонуйте батькам допомогти своїм дітям долучатися до храмової роботи. Можете розповісти наведену далі історію, розказану старійшиною Джі Баллардом Вошберном, сімдесятником:

“Після конференції колу я спілкувався з однією сім’єю, де були діти-підлітки. Я сказав їм: “Ви повинні жити праведно, аби одного дня піти зі своїми батьками у храм”. Їхня шістнадцятирічна дочка відповіла: “А ми майже щотижня ходимо з батьками у храм. Ми йдемо і христимося за нашу рідню, чий імена подані в храм”. Я подумав: “Як це чудово для сім’ї—разом ходити у храм” (in Conference Report, Apr. 1995, 12; or *Ensign*, May 1995, 11).

- Як саме молодь може допомагати в просуванні роботи, що виконується в храмі? (Серед відповідей можуть бути: вони можуть досліджувати історію сім’ї і підтримувати своїх батьків у їхньому старанні відвідувати храм).

Мета Допомогти учням побачити, як багато існує шляхів для їхньої участі в храмовій та сімейно-історичній роботі, а також заохотити їх, помолившись, визначити для себе, як долучитися до цієї роботи вже зараз.

- Підготовка**
1. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
 2. За тиждень до уроку попросіть двох учнів якимось чином на цьому тижні взяти участь у храмовій та сімейно-історичній роботі. Допоможіть їм зрозуміти, що є багато різних способів виконувати цю роботу. Наприклад, вони можуть складати записи сімейної групи, подавати імена предків для храмової роботи, відвідувати храм, вести щоденник чи писати персональну історію або розповідати дітям про їхніх предків. Попросіть їх підготуватися, щоб розповісти про свій досвід на уроці.
 3. Можна взяти примірники деяких церковних матеріалів, що стосуються виконання храмової та сімейно-історичної роботи, які ви можете показати у третій частині уроку (див. с. 236). Якщо у вашому приході чи філії є консультант з сімейної історії, можете запросити його чи її лаконічно розповісти про ці матеріали.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Напишіть у центрі дошки своє ім'я. Далі напишіть імена своїх батьків, кількох предків і, якщо у вас є діти, то імена своїх дітей. Стисло поясніть учням, хто з людей, імена яких ви написали, ким вам доводяться. Поясніть, чому деякі з цих людей тимчасово роз'єднані. Наприклад, когось роз'єднала смерть. Когось, можливо, роз'єднує відстань, бо вони живуть у різних місцях. Зазначте, що навіть якщо члени сім'ї роз'єднані тимчасово, вони можуть бути об'єднані навечно. Їхні серця можуть повернутися одне до одного (УЗ 110:14–15). Скажіть, що на цьому уроці буде розглядатися, як ми можемо долучитися до храмової та сімейно-історичної роботи. Беручи участь у цій роботі, ми здобуємо глибше розуміння того, що означає бути частиною вічної сім'ї. Наші серця повертаються до наших предків, їхні серця повертаються до нас, і серця батьків і дітей повертаються одне до одного.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідає потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, які ви обговорюєте.

Нагадайте учням, що цей урок—другий з двох уроків, присвячених храму та сімейно-історичній роботі. На уроці 39 обговорювалось, як важливо відвідувати храм і виконувати обряди священства для тих, хто помер, не отримавши їх. На цьому уроці обговорюється ще кілька шляхів, як ми можемо брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі.

1. Дух Іллі підказує людям повернути їхні серця до своїх предків.

Поясніть, що святі останніх днів часто говорять про дух Іллі. Цей вираз стосується бажання людей “повернути серця батьків до дітей, а дітей до батьків” (УЗ 110:15). Ми називаємо це “духом Іллі”, оскільки Ілля відновив через Джозефа Сміта ключі запечатувальної сили священства (УЗ 110:13–16). Завдяки цій силі можуть бути виконані обряди запечаткування, які об’єднують сім’ї навічно.

- Що дух Іллі спонукає робити членів Церкви? (Серед відповідей можуть бути: він підказує нам отримати храмові обряди для себе, досліджувати історію своєї сім’ї, відвідувати храм, щоб отримати обряди священства для померлих. Див. також наведену далі цитату). Як ви відчували на собі вплив духу Іллі?

Президент Гордон Б. Хінклі наголошував: “Усі наші величезні зусилля в сімейно-історичній роботі спрямовані на виконання храмової роботи. Ці зусилля спрямовані тільки на неї. Храмові обряди стають вінцевими благословеннями, які Церква може запропонувати” (in Conference Report, Apr. 1998, 115–16; or *Ensign*, May 1998, 88).

- Що дух Іллі підказує робити людям по всьому світі? (Серед відповідей можуть бути: генеалогія у світі стала поширеним захопленням, досягнення в технологіях роблять генеалогію заняттям легшим і доступнішим).

2. Кожний член Церкви може брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі.

Попросіть призначених учнів стисло розповісти про досвід, пов’язаний з храмовою та сімейно-історичною роботою, проведеною минулого тижня (Див. “Підготовка”, пункт 2).

Після їхньої розповіді прочитайте наведені далі слова президента Бойда К. Пекера, з Кворуму дванадцятьох:

“Жодна робота не захищає так Церкву, як храмова робота і генеалогічний пошук, що підтримує її. Жодна робота не дає більшого духовного очищення. Жодна з виконуваних нами робіт не дає нам більшої сили” (“The Holy Temple,” *Ensign*, Feb. 1995, 36).

- Як храмова та сімейно-історична робота допомогла вам відчути більшу духовну очищеність та силу?

Вкажіть, що всі ми можемо брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі тим чи іншим шляхом усе наше життя. Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “У роботі з викуплення мертвих є багато справ, які належить виконати, і... всі члени Церкви мають взятися до цієї роботи, з молитвою вибравши ті шляхи, які найбільше відповідають їхнім особистим обставинам на даний час. ... Наше завдання не в тому, щоб

примусити кожного робити все, а заохотити кожного щось зробити” (“Family History: ‘In Wisdom and Order,’ *Ensign*, June 1989, 6).

- Що ви вже зробили, аби долучитися до храмової та сімейно-історичної роботи? (Відповіді учнів напишіть на дошці. Використайте наведену далі інформацію для проведення обговорення або доповнення відповідей. Якщо ви навчаєте дорослих, можете запитати їх, як вони брали участь у храмовій та сімейно-історичній роботі на різних етапах свого життя).

Майте дійсну храмову рекомендацію і регулярно відвідуйте храм

Поясніть: один із шляхів, яким ми можемо брати участь в храмовій та сімейно-історичній роботі,—це мати діючу храмову рекомендацію і відвідувати храм настільки часто, наскільки нам дозволяють обставини. Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“З усією переконливістю, на яку я тільки здатен, я закликаю наших людедей повсюди жити гідно, щоб мати храмову рекомендацію, берегти її і ставитися до неї, як до скарбу, і більше прагнути ходити в дім Господа, щоб відчутти дух, що існує там, і отримати його благословення. Я запевняю, що кожний чоловік і кожна жінка, які входять у храм зі щирим серцем і вірою, виходять з дому Господа кращими. Нам усе життя потрібно постійно удосконалюватися. Нам треба час від часу залишати гамір та метушню світу і входити в стіни святого Божого дому і там, де панує святість і мир, відчутти Його Дух” (in Conference Report, Oct. 1995, 72; or *Ensign*, Nov. 1995, 53).

Зазначте, що навіть якщо обставини не дозволяють нам відвідувати храм регулярно, ми все ж повинні мати дійсну храмову рекомендацію. Президент Говард В. Хантер сказав: “Господу було б приємно, якби кожен дорослий член Церкви був гідним діючої храмової рекомендації і носив би її з собою. Те, що ми повинні робити, і те, що не повинні робити, щоб бути гідними храмової рекомендації, і визначає, чи будемо ми щасливі особисто і в сім’ї” (in Conference Report, Oct. 1994, 8; or *Ensign*, Nov. 1994, 8).

- Які благословення ми можемо отримати завдяки тому, що маємо храмову рекомендацію та відвідуємо храм?
- Як можуть батьки навчати своїх дітей важливості храму? (Серед відповідей можуть бути: батьки можуть регулярно відвідувати храм або активно прагнути цього; розповідати дітям про храм і свідчити про благословення, які ми отримуємо завдяки храмам, брати дітей, яким вже виповнилося 12 років і старших, у храм, щоб вони христилися за мертвих).

Підготуйтеся, щоб виконувати обряди для померлих родичів

Поясніть, що є ще один шлях, яким ми можемо брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі,—підготуватися до виконання обрядів за своїх померлих родичів. Навіть якщо інші члени нашої сім’ї працювали над сімейною історією, ми все одно можемо знайти померлих родичів, для яких ще не були виконані храмові обряди.

Для початку треба встановити імена наших померлих родичів. Ми можемо скласти список з тих, кого пам’ятаємо, продивитися сімейні записи, попросити батьків, бабусь з дідусями, а також іншу рідню розказати про наших інших предків. Можна також скористатися церковними комп’ютерними програмами у себе вдома і в центрах сімейної історії, які допоможуть нам у наших стараннях.

Підкресліть, що могутній вплив Духа буде сприяти нам у пошуках інформації про предків. Якщо ми діємо з вірою, імена та інша інформація може прийти до нас самим несподіваним чином і в несподіваному місці.

Дізнавшись про своїх предків, ми повинні записати знайдену інформацію у формах сімейної історії, наприклад, у карті родоводу і записі сімейної групи. Якщо хтось із предків отримав якісь обряди священства до смерті, буде корисно записати дати, коли ці обряди були виконані, щоб знати, які обряди ще треба виконати.

Консультанти з сімейної історії у приходах, філіях або колах можуть допомогти нам у підготовці інформації, яка потрібна буде храму перед тим, як виконувати ці обряди для наших предків. Такі настанови також можна отримати з церковних публікацій, що стосуються сімейної історії, у провідників священства, у храмах.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму дванадцятьох, порадив: “Запишіться на виконання запечатування та інших обрядів для своїх померлих родичів. ... Я дійшов висновку, що корисно, проходячи обряди за іншого чоловіка, намагатися відчувати і сприймати так, як би це робив цей конкретний чоловік. Я думаю про нього і молюся, щоб він прийняв цей обряд і мав користь від цього. Робіть це з молитвою у серці, аби Святий Дух розширив ваше розуміння і збагатив ваше життя. На ті гідні молитви відповідь прийде” (in Conference Report, Apr. 1999, 33; or *Ensign*, May 1999, 27).

Дізнавайтесь про життя своїх предків

- Як ви дізналися про життя своїх предків? Як вам допомогло знання про життя своїх предків?
- Як батьки можуть навчати своїх дітей про їхніх предків?

Старійшина Денніс Б. Ноеншвандер, сімдесятник, розповів, як він виконує обов'язок навчати своїх дітей та онуків історії їхньої сім'ї:

“Ні в кого з моїх дітей немає жодних спогадів про моїх діда та бабусю. Якщо я хочу, щоб мої діти та онуки знали про тих, хто все ще живий у моїй пам'яті, я повинен збудувати між ними міст. Я—єдина ланка до поколінь, що стоять по цей і той бік від мене. Це мій обов'язок—з'єднати їхні серця разом через любов і повагу, навіть якщо вони особисто ніколи й не знали одне одного. Мої онуки ніколи не матимуть уявлення про історію їхньої сім'ї, якщо я нічого не зроблю, аби зберегти її для них. Те, що я якось не запишу, буде після моєї смерті втрачено, і те, що я не передам моїм нащадкам, вони ніколи не матимуть. Збирати вічну сімейну спадщину і ділитися нею—це особиста відповідальність кожного. Її не можна проігнорувати чи перекласти на когось” (in Conference Report, Apr. 1999, 109; or *Ensign*, May 1999, 83–84).

Ведіть щоденник або пишіть персональну історію чи історію сім'ї

- Як ведення щоденника чи писання особистої історії допомагає нам брати участь в сімейно-історичній роботі? Які приходять благословення від ведення щоденника чи написання історії? (Запропонуйте класу обговорити, які благословення отримали особисто вони і які благословення можуть отримати їхні нащадки).
- Як писання історії сім'ї допомагає повернути наші серця до членів нашої сім'ї?

3. Церква пропонує багато джерел, корисних у храмовій та сімейно-історичній роботі.

Скажіть, що Церква пропонує багато джерел, що допоможуть нам у храмовій та сімейно-історичній роботі. Серед них:

- а. *A Member's Guide to Temple and Family History Work* (34697).
- б. Форми для запису сімейно-історичної інформації (наприклад, карта родоводу та запис сімейної групи).
- в. Комп'ютерні програми.
- г. Інформація в Інтернеті.
- д. Центри сімейно-історичної роботи (можна знайти, де знаходиться найближчий до вас).

Покажіть примірник *A Member's Guide to Temple and Family History Work* та форми для запису сімейно-історичної інформації і поясніть, як учні можуть отримати їх. Якщо ви попросили консультанта з сімейної історії приходу чи філії розказати учням про ці матеріали, нехай він чи вона це зробить зараз (див. "Підготовка", пункт 3). Переконайтесь, що учні розуміють, що вони можуть брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі, навіть якщо у них і немає доступу до цих матеріалів.

Завершення

Поділіться своїми почуттями стосовно того, як важливо брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі. Закличте учнів, помолившись, визначити, як саме вони будуть брати участь у цій роботі вже зараз. За підказкою Духа свідчіть про істини, які обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися наведеною далі ідеєю, щоб доповнити запропонований хід уроку.

Вправи для учнів

Принесіть на урок достатню кількість форм для запису сімейно-історичної інформації, наприклад, карта родоводу або запис сімейної групи, щоб по одній роздати всім учням. Ви можете отримати ці форми через провідників священства або консультанта з сімейної історії.

Під час уроку дайте кожному учню по формі. Якщо дозволяє час, можна роздати ручки або олівці і попросити, щоб вони почали заповнювати цю форму в класі. Якщо часу не вистачає, попросіть їх попрацювати над цим завданням вдома.

“Кожний член Церкви— місіонер”

Урок
41

Мета Надихнути учнів, щоб вони брали участь у поширенні євангелії по всьому світу та зміцнювали новонавернених.

Підготовка

1. Помолитись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 1:4–5, 30; 65; 88:81; 109:72–74.
 - б. *Наш спадок*, сс. 116–117, 124–125.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло подати таку інформацію з книги *Наш спадок*:
 - а. Місіонерська робота у період головування в Церкві Президента Девіда О. Мак-Кея (сс. 116–117).
 - б. Звернення Президента Спенсера В. Кімбола до регіональних представників Церкви (перші три абзаци на с. 125).
4. Можете попросити одного чи двох учнів з числа навернених коротко поділитися почуттями, які вони мали як нові члени Церкви. Попросіть їх розказати, як інші члени Церкви допомагали їм; вони також можуть підказати, в чому саме інші члени Церкви можуть допомагати більше.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх:
Перед уроком напишіть на дошці:

Англія	Тонга	Нова Зеландія
Австралія	Турція	Південна Америка
Ісландія	Мексика	Таїті
Італія	Чехословаччина	Франція
Швейцарія	Китай	Гаваї
Німеччина	Самоа	

- В яких з цих країв, на вашу думку, побували місіонери у перші двадцять років після організації Церкви?

Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Читаючи історію Церкви, я просто вражаюся сміливістю тих братів, які в ранній період Церкви вирушили у світ. Вони, здавалося, шукали шлях. ... Уже в 1837 році Дванадцятро були

на битві із Сатаною в Англії, на Таїті в 1844 році, в Австралії в 1851 році, в Ісландії [в] 1853 році, [в] Італії 1850 році, а також у Швейцарії, Німеччині, Тонга, Туреччині, Мексиці, Чехословаччині, Китаї, Самоа, Новій Зеландії, Південній Америці, Франції та на Гаваях у 1850 році. ... Значною мірою ця робота з навернення у той ранній період виконувалася, коли провідники освоювали Скелясті гори, обробляли землю та будували свої оселі. Це—віра і надвіра” (“When the World Will Be Converted,” *Ensign*, Oct. 1974, 6).

Наголосіть на тому, що з найперших днів відновлення церковні провідники прагнули виконати наказ—принести євангелію всьому світу. Президент Кімбол висловив свою впевненість у тому, що ми можемо продовжувати цю роботу: “Чомусь... я відчуваю, що коли ми зробимо все, що в наших силах, Господь знайде, як відчинити двері. Я вірю в це” (*Ensign*, Oct. 1974, 7).

Скажіть, що на цьому уроці буде обговорюватися, як саме євангелія поширюється по всьому світу.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, уміщених у цих уривках.

1. Церква виходить з мороку.

У цьогорічному курсі навчання було показано, що Церква почала своє існування як невелика група людей, про яку мало хто знав. Тепер же Церква настільки виросла, що її члени є майже в кожній країні світу. У ранні дні існування Церкви, позначені спротивом, переслідуваннями та бідністю, важко було уявити таке вражаюче зростання кількості її членів та її дедалі помітніше становище. Але Господь відкрив через пророка Джозефа Сміта, якою дивовижною є доля Його Церкви.

Попросіть учнів прочитати наведені далі уривки з Писань і обговорити, що в кожному сказано про долю Церкви.

- a. УЗ 1:30. (Ті, кого Бог покликав вести Свою Церкву, матимуть силу вивести її з темряви).
- b. УЗ 65:1–6. (Євангелія “покотиться аж до кінців землі”, доки не заповнить усю землю”. Ті, хто отримують її, будуть готові до Другого пришестя Спасителя).
- v. УЗ 109:72–74. (Церква буде існувати по всій землі. Вона вийде з пустині і “засяє повсюди... ясна, як сонце”).

Пророк Джозеф Сміт заявив: “Жодна нечиста рука не зможе зупинити розвиток цієї роботи; нехай бушують переслідування, нехай гуртується чернь, нехай збираються армії, нехай поширюються наклепи, а істина Божа буде крокувати сміливо, благородно і незалежно, аж поки не проникне на кожний континент, не відвідає кожний край, не охопить кожну країну і не пролунає в кожному вусі, аж поки цілі Бога не будуть досягнені і поки Великий Єгова не скаже, що роботу завершено” (*History of the Church*, 4:540).

- Як саме Церква виходить з мороку по всьому світу?

2. Пророки останніх днів закликають нас нести євангелію усьому світу.

Скажіть, що один із важливих засобів сприяти розвитку Церкви по всьому світі—це місіонерські зусилля кожного з членів Церкви. Пророки останніх

днів закликали нас, членів Церкви-місіонерів і місіонерів повного дня, старанніше проповідувати євангелію.

Президент Девід О. Мак-Кей відомий своїм виразом: “Кожний член Церкви—місіонер”. Попросіть призначеного учня розповісти про розмах місіонерської роботи, що проводилась під керівництвом Президента Мак-Кея (*Наш спадок*, сс. 116–118).

Пізніше Президент Спенсер В. Кімбол закликав членів Церкви “ширше крокувати” у місіонерському служінні. Він попросив членів Церкви молитися, щоб відчинилися двері в різні країни для проповідування євангелії і щоб зроста кількість підготовлених місіонерів, аби нам у ті двері увійти. Попросіть призначеного учня розповісти про звернення Президента Кімбола до регіональних представників (*Наш спадок*, с. 125, другий і третій абзаци). Скажіть, що бачення Президента Кімбола того, як місіонерська робота буде поширюватися на землі, здійснюється зараз.

Президент Гордон Б. Хінклі навчав, що кожен з нас має відповідальність—здійснювати це бачення, допомагаючи євангелії заповнювати землю:

“То яким же буде майбутнє? Якими ж будуть роки, що попереду? Вони справді видаються багатообіцяючими. Люди починають бачити нас, якими ми є, і ті цінності, в які ми віримо і які цінуємо. ...

Якщо ми будемо йти вперед, ніколи не випускаючи з поля зору нашої мети, не говорячи нічого поганого ні про кого, живучи за великими принципами, які, як ми знаємо, є істинними, то ця справа у величчї й силі заповнить землю. Двері, що нині зачинені для проповідування євангелії, відкриються. Усемогутньому, в разі необхідності, можливо, доведеться стрясати народи, щоб упокорити їх і змусити прислухатися до слуг живого Бога. Відбудеться все, що потрібно.

Ключем до подолання великих труднощів, з якими ми стикаємося, та до успіху цієї роботи буде віра всіх тих, хто називає себе святими останніх днів” (in Conference Report, Oct. 1997, 92; or *Ensign*, Nov. 1997, 68).

- Як здійснюються ці пророцтва про поширення євангелії у світі?

3. “Кожний член Церкви—місіонер”.

- Прочитайте з учнями УЗ 1:4–5 та 88:81. Що сказано в цих уривках про нашу відповідальність ділитися євангелією?
- Як кожен з нас може сприяти місіонерській роботі? (Скористайтеся наведеною далі інформацією для проведення обговорення або доповнення учнівських відповідей. Пишіть на дошці заголовки тем, які починаєте обговорювати).

Підготовка до служіння місіонером повного дня

- Як ми можемо підготуватися до служіння на місії повного дня? Чому так важливо підготуватися ще до покликання на місію?

Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Коли я прошу про більшу кількість місіонерів, я прошу не про місіонерів, що не мають свідчення або гідності. Я прошу, щоб ми почали навчати наших місіонерів раніше і навчали б їх краще у кожній філії і кожному приході по світу. ... Молодим людям слід розуміти, що це великий привілей відправитися на місію, і вони повинні

бути фізично, розумово і духовно здоровими і що Господь не може “дивитися на гріх з найменшою мірою допущення” [УЗ 1:31] (“When the World Will Be Converted,” *Ensign*, Oct. 1974, 7).

- Як можуть батьки та інші дорослі допомагати молоді готуватися, щоб бути місіонерами повного дня? (Серед відповідей можуть бути: навчати їх бути гідними і готовими до місіонерського покликання, коли для цього настане час; ділитися з ними місіонерським досвідом; розповідати їм про радість і благословення місіонерської роботи; розказувати про свою історію навернення або когось із предків; започаткувати для них місіонерський фонд і навчати старанно трудитися).
- З якими труднощами стикається молодь, готуючись до служіння на місії повного дня? Як їм долати ці труднощі? Які труднощі мають старші члени Церкви, коли вони готуються до служіння на місії повного дня? Як вони можуть подолати ці труднощі?

Служіння на місії повного дня

- Хто має служити на місії повного дня?

Усі гідні, здатні до служіння молоді чоловіки віком від 19 до 25 років мають відслужити місію повного дня. Для цих молодих чоловіків служіння на місії повного дня є відповідальністю священства. Жінки віком від 21 року також можуть бути рекомендовані служити на місії повного дня, якщо у них є таке бажання. Подружні пари старшого віку також заохочуються до служіння на місії, якщо вони здатні до цього. Усі місіонери мають бути гідними людьми.

Старійшина Девід Б. Хейт, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Метою для кожної фізично спроможної подружньої пари в Церкві, так само як і для кожного дев’ятнадцятирічного молодого чоловіка в Церкві, має бути служіння на місії. Батькам не вдасться подати дітям і онукам кращий приклад, принести краще свідчення, ніж вони це зроблять через місіонерське служіння у свої зрілі роки” (in Conference Report, Apr. 1987, 73; or *Ensign*, May 1987, 61).

Підтримка місіонерів повного дня

- Як ми можемо підтримувати місіонерів повного дня, які служать сьогодні? (Серед відповідей можуть бути: згадувати їх у молитвах; писати підбадьорливі листи; робити внески в місіонерський фонд приходу чи філії або в Головний місіонерський фонд. Ми можемо підтримувати місіонерів, які служать у нашій місцевості, допомагаючи їм знаходити і навчати зацікавлених Церквою та надаючи іншу допомогу).

Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Мої брати і сестри, ми можемо залишити місіонерів наодинці з цією роботою або можемо допомагати їм. Якщо вони будуть працювати самотужки, то їм доведеться стукати у двері день за днем і врожай не буде рясним. Або ж ми, члени Церкви, можемо допомагати їм знаходити і навчати тих, хто цікавиться Церквою” (Гордон Б. Хінклі, “Шукайте ягнят, годуйте овець”, *Ліягона*, лип. 1999 р., с. 120).

Упродовж всього життя ділитися євангелією

- Чому важливо, щоб ми ділилися євангелією з іншими упродовж усього життя? Який був ваш досвід у поширенні євангелії серед інших людей?
- Чому нам іноді буває страшно ділитися євангелією? Як нам подолати ці страхи?

- Чи вплинули приклад або дружба якогось члена Церкви на рішення когось із вас приєднатися до Церкви? Як вчинки цього члена Церкви подіяли на вас?
- Як саме ми можемо ділитися євангелією з іншими у повсякденному житті? (Серед відповідей можуть бути наведені далі).
 - а. Подавати хороший приклад членам сім'ї, сусідам та друзям.
 - б. Дарувати примірники Книги Мормона.
 - в. Передавати імена зацікавлених людей місіонерам.
 - г. Ділитися своїми почуттями стосовно євангелії з іншими людьми.
 - д. Запрошувати людей на церковні заходи, збори та духовні вечори.
 - е. Запрошувати людей на домашні сімейні вечори та інші заходи.
 - є. Запрошувати людей, що зацікавилися генеалогією, у центри сімейної історії.
 - ж. Запрошувати людей на служби хрищення.

Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Мені здається, що Господь добирав Свої слова, коли казав, [що євангелія повинна дійти до] “кожного народу”, “кожного краю”, “найвіддаленіших частин землі”, “кожного язика”, “всіх людей”, “кожної душі”, “цілого світу”, “багатьох земель”. Справді, ці слова сповнені значення!.. Цікаво, чи робимо ми все, що можемо? Чи задоволені ми своїм підходом до того, як навчаємо весь світ? ... Чи готові ми крокувати ширше? Розширити своє бачення?” (*Ensign*, Oct. 1974, 5).

- Як саме кожний з нас може “крокувати ширше”, шукаючи можливостей ділитися євангелією у своєму повсякденному житті?

Президент Кімбол також сказав: “Наша велика потреба і наш потужний заклик—принести народам цього світу світильник розуміння, щоб освітити їхній шлях із мороку і темряви до радості, миру та істини євангелії. Я переконаний, що ми не повинні втомлюватися у своїх добрих справах. Я вірю, що зараз настав час знову спитати себе: “Що я можу зробити, аби допомогти принести євангелію іншим людям, а також людям по всьому світу?” (“Are We Doing All We Can?” *Ensign*, Feb. 1983, 5).

Ліягона, лип. 1999 р., с. 120). (Див. Гордон Б. Хінклі, “Шукайте ягнят, пасіть овець”, «Він також просив, щоб на зборах священства, Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Початкового товариства, ради приходу і ради колу складався план, як знаходити зацікавлених Церквою і товаришувати з ними. Він просив, щоб про це час від часу говорили на причасних зборах. Президент Хінклі вимагав, щоб кожний провідник священства взяв на себе обов'язок і був прикладом того, як знаходити зацікавлених Церквою і товаришувати з ними.

4. Підтримка ново навернених—наш постійний обов'язок.

Напишіть на дошці таку фразу: “Кожна зацікавлена Церквою людина, яка гідна хрищення, стає наверненою людиною, яка гідна спасіння” (Гордон Б. Хінклі, “Шукайте ягнят, пасіть овець”, *Ліягона*, лип. 1999 р., с. 123). Скажіть, що кожного року до Церкви приводять сотні тисяч навернених. Ці нові члени Церкви потребують від усіх нас підтримки і зміцнення.

- Чому іноді для нових членів Церкви буває важко залишатися активними в Церкві?

Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Нелегко стати членом цієї Церкви. У більшості випадків це означає відмовитися від старих звичок, залишити старих друзів та знайомих і увійти у нову спільноту, яка є іншою і ставить певні вимоги” (in Conference Report, Apr. 1997, 66; or *Ensign*, May 1997, 47).

- Що можуть робити ново навернені, щоб зміцнювати самих себе? Що можуть робити інші члени Церкви, щоб зміцнювати ново навернених? Як, за вашими спостереженнями, це вдавалося результативно робити членам Церкви?

Президент Хінклі навчав, що “кожному ново наверненому потрібно три речі:

“1. Друг у Церкві, до якого він може будь-коли звернутися, який буде йти поруч з ним, який відповідатиме на його запитання, який розумітиме його труднощі.

“2. Доручення. Діяльність є особливою характеристикою цієї Церкви. Це процес, завдяки якому ми зростаємо. Віру в Господа і любов до Нього можна порівняти з м’язами моєї руки. Якщо я постійно напружую їх, вони міцнішають. Якщо я покладу їх у перев’язь, то вони слабшатимуть. Кожний навернений гідний, щоб йому дали якийсь обов’язок. ...

“3. Кожний навернений повинен бути “насичений добрим словом Бога” (Мороній 6:4). Необхідно, щоб він чи вона приєдналися до кворуму священства чи до Товариства допомоги, до Товариства молодих жінок чи Товариства молодих чоловіків, до Недільної школи чи Початкового товариства. Його чи її необхідно заохочувати приходити на причасні збори” (*Ліягона*, лип. 1999 р., с. 122–123).

Якщо ви просили учнів поділитися почуттями, які у них як нових членів Церкви виникали, запропонуйте їм зробити це зараз (див. “Підготовка”, пункт 4).

Завершення

Наголосіть, що Господь направляє Свою Церкву і відкриває шлях, щоб євангелія поширилася по всій землі. Закличте учнів “ширше крокувати” у своїй підготовці до місії повного дня і ділитися євангелією з тими, хто навколо них. Також заохотьте їх підтримувати й зміцнювати нових членів Церкви. За підказкою Духа свідчать про істини, які обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися наведеною далі ідеєю, щоб доповнити запропонований хід уроку.

Відеофільм “Прапор народам”

Якщо у вас є відеокасети “Прапор народам” (53980 192), можете показати на уроці фрагмент з нього. У цьому фільмі є багато надихаючих історій про зростання Церкви в Європі, на Тихоокеанських островах, у Латинській Америці, Азії та Африці. Він закінчується показом храмів, а також людей зі всього світу, які співають гімн “Faith in Every Footstep”.

Оскільки цей відеофільм довгий (60 хвилин), у вас не буде можливості показати його повністю на уроці. Однак, переглянувши його, ви зможете знайти уривок, який би став особливо надихаючим для тих, кого ви навчаєте.

Безперервне одкровення пророкам останніх днів

Урок
42

Мета Показати учням, що Господь і далі продовжує направляти Церкву через одкровення пророкам, провидцям і одкровителям останніх днів.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 1:38; 68:1–4; 84:109–110; 107:25, 34, 93–98; 132:8.
 - б. Офіційна Декларація—2 (сс. 347–348 в книзі Учення і Завіти).
 - в. *Наш спадок*, сс. 118–119, 125–127.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переказати вказану далі інформацію з книги *Наш спадок*:
 - а. Інформація про координацію церковних програм (сс. 118–119).
 - б. Розповідь про одкровення, за яким благословення священства мають поширюватися на кожного гідного члена Церкви чоловічої статі (сс. 125–127).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Розкажіть історію, якою поділився Президент Гарольд Б. Лі:

“Старійшина Джон А. Уїдтсоу, з Ради дванадцятьох, колись розказав про одну свою бесіду з групою провідників колу. Під час цієї бесіди хтось запитав його: “Брате Уїдтсоу, а коли востаннє Церква отримувала одкровення?” Брат Уїдтсоу замислено потер своє підборіддя і відповів: “Та, мабуть, у минулий четвер” (“*Stand Ye in Holy Places* [1974], 132–33).

Президент Спенсер В. Кімбол, заявив, що Церква і далі скеровується через одкровення:

“Ми свідчимо світу, що одкровення і далі приходять і ці одкровення, що приходять місяць за місяцем, день за днем, зберігаються у сховищах та архівах Церкви. Ми також свідчимо, що починаючи з 1830 року, коли було організовано Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів, є і, скільки триватиме час, буде пророк, визнаний Богом і його народом, який і надалі передаватиме задуми і волю Господа. ...

Очікуючи вражаючих видовищ, людина може й не бути цілком уважною до постійного потоку послань, що даються через одкровення. З найглибшим смиренням, але й з усією силою та могуттю палаючого в моїй душі свідчення, я кажу, що від пророка Відновлення до пророка нашого часу ланка зв'язку діє безперервно, повноваження залишаються в силі, світло,

яскраве і проникливе, продовжує сяяти. Звучання Господнього голосу—це постійна мелодія і грізний заклик. Майже півтора століття цей голос не переривався” (in Conference Report, Apr. 1977, 115; or *Ensign*, May 1977, 78)

Наголосіть, що ці слова Президента Кімбола правдиві й сьогодні. Небеса відкриті, і Господь продовжує відкривати Свою волю пророкам останніх днів.

Обговорення і застосування.

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що відповідає принципам, які ви обговорюєте.

Прочитайте з учнями УЗ 1:38 і 68:1–4. Скажіть, що члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів є пророками, провидцями й одкровителями останніх днів. Вони продовжують отримувати одкровення, щоб направляти Церкву. І те, що вони говорять нам, є “волею Господа, ... думкою Господа, ... словом Господа, ... голосом Господа і силою Бога на спасіння” (УЗ 68:4). Скажіть, що на цьому уроці будуть розглядатися кілька прикладів одкровень, що продовжують надходити для керування Церквою.

1. Церковна програма координації

Попросіть призначеного учня стисло розповісти про координацію церковних програм (за матеріалом з книги *Наш спадок*, сс. 118–119). Наголосіть, що координація церковних програм започаткована та продовжується й сьогодні завдяки одкровенню, даному від Господа Його пророкам.

Поясніть, що мета цієї координації—зберегти “правильний шлях Бога” (Книга Якова 7:7). За своєю суттю вона спрямована на виконання місії Церкви, а місія ця—запросити всіх людей “прийти до Христа” і вдосконалюватися в Ньому (Мороній 10:32; див. також УЗ 20:59).

Перше Президентство і Кворум дванадцятьох спостерігають за координацією в Церкві. Під координацією розуміється:

- а. Підтримання чистоти вчення.
- б. Наголошення на важливості сім’ї та дому.
- в. Проведення всієї церковної роботи під керівництвом священства.
- г. Встановлення належної взаємодії між організаціями Церкви.
- д. Досягнення єдності та порядку в Церкві.
- е. Забезпечення простоти в церковних програмах та матеріалах.

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі, з Кворуму дванадцятьох, сказав, що координація—це процес, “в якому ми беремо всі програми Церкви, зводимо їх до одного знаменника, вкладаємо в один пакет, користуємося ними як однією програмою, залучаємо до них всіх членів Церкви— і все це робимо під керівництвом священства” (*Let Every Man Learn His Duty* [pamphlet, 1976], 2).

Використайте наведений далі матеріал, щоб обговорити, як завдяки цій координації благословляється наше життя. Заголовки теми записуйте на дошці, коли приступаєте до її обговорення.

Важливість сім'ї

Завдяки координації багатьма способами було наголошено на важливості сім'ї. Один з них—запровадження програми домашнього сімейного вечора. Батьки мають проводити щотижня домашній сімейний вечір, щоб навчати і зміцнювати свою сім'ю. Вечір понеділка по всій Церкві відводиться виключно для проведення домашнього сімейного вечора і в цей час не проводиться жодних церковних зборів і заходів.

- Як вплинули домашні сімейні вечори на ваше життя? Що ви робили, для успішного проведення домашніх сімейних вечорів?

Завдяки координації також було наголошено на важливості самої сім'ї завдяки уточненню ролі церковних організацій, програм і заходів стосовно сім'ї. У *Збірнику інструкцій Церкви* сказано:

“Найважливішим місцем навчання євангелії і провідництва є сім'я і дім (див. Мосія 4:14–15; УЗ 68:25–28). ... Кворуми, допоміжні організації, програми та заходи в Церкві повинні зміцнювати і підтримувати сім'ї. Вони повинні збагачувати заходи, зосереджені на сім'ї, а не конкурувати з ними” (*Книга 2: Провідники священства й допоміжних організацій* [2000], с. 299).

- Чому так важливо розуміти, що церковні допоміжні організації, програми та заходи існують, аби підтримувати сім'ю? Як церковні організації та заходи зміцнили вас і вашу сім'ю?

Завдяки координації також було підкреслено, що церковні програми і заходи не повинні вимагати надмір зусиль, часу або інших ресурсів членів Церкви.

Діяльність допоміжних організацій Церкви

Одне з важливих завдань координації—об'єднати і скоординувати роботу допоміжних організацій Церкви: Товариства допомоги, Товариства молодих чоловіків, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи. Упродовж багатьох років ці організації діяли певною мірою незалежно. На загальноцерковному рівні деякі з них мали свої журнали, фонди і конференції. У міру зростання ці організації ставали дедалі складнішими і часто в них відбувалося непотрібне дублювання їхніх програм та матеріалів.

У процесі координації ці складність і дублювання були зменшені. Завдяки координації було також наголошено на тому, що допоміжні організації мають працювати під керівництвом провідників священства. Наприклад, у приходах усі ці організації мали функціонувати під керівництвом єпископату.

- Чому важливо об'єднати і скоординувати зусилля допоміжних організацій у приході? Як цим організаціям, за вашими спостереженнями, вдається працювати ефективніше саме завдяки координації їхніх зусиль?

Підготовка церковних видань

Поясніть, що церковні видання, такі як посібники для проведення уроків та церковні журнали, видаються, щоб допомогти членам Церкви вивчати євангелію Ісуса Христа і жити за нею. Процес координації допомагає гарантувати, що ці матеріали ґрунтуються на Писаннях, доктринально точні і придатні для широкого загалу. Усі церковні видання плануються, готуються, переглядаються і видаються під керівництвом Першого Президентства і Кворуму дванадцятьох.

Одним з результатів координації церковних видань є те, що на заняттях з Євангельського вчення для дорослих та молоді і більшості уроків Початкового товариства упродовж року вивчається та сама книга Писань. Це може заохочувати і сприяти до обговорення цих Писань вдома.

- Як уроки, що проводяться в Церкві, допомагають батькам навчати своїх дітей вдома?

Домашнє вчителювання

Прочитайте з учнями УЗ 20:53–55. Поясніть, що відвідування сімей носіями священства практикувалося в Церкві ще з часів пророка Джозефа Сміта. У 1960 році, завдяки координації, знову було наголошено на важливості таких відвідувань і вони дістали назву “домашнє вчителювання”. Домашнє вчителювання і надалі залишається надзвичайно важливим обов’язком учителів, священників і носіїв Мелхиседекового священства.

- Які цілі домашнього вчителювання? Що саме вказало вам на важливість домашнього вчителювання?

Щоб завершити обговорення стосовно церковної координації, прочитайте з учнями УЗ 84:109–110 і 132:8.

- Як саме церковна координація допомагає нам виконувати ці слова?
- Що ми можемо зробити особисто і у своїх церковних покликаннях, щоб застосовувати принципи церковної координації?

2. Одкровення, за яким благословення священства поширюються на кожного гідного члена Церкви чоловічої статі

Поясніть, що у червні 1978 року Президент Спенсер В. Кімбол оголосив про одкровення, за яким благословення священства поширюються на кожного гідного члена Церкви чоловічої статі. Попросіть призначеного учня стисло розповісти про це одкровення за матеріалом з книги *Наш спадок*, сс. 125–127.

- Прочитайте з учнями Офіційну Декларацію—2. В якому розумінні це одкровення стало благословенням для Церкви?
- Чого ми навчилися з процесу, завдяки якому Президент Кімбол отримав це одкровення? (Див. *Наш спадок*, с. 126).

3. Вихід у світ нових видань Писань, здійснених святими останніх днів

Поясніть, що в 1979 році, після років ретельної праці під керівництвом Першого Президентства та Кворуму дванадцятьох, було випущено церковне видання Біблії англійською мовою. Це видання Біблії має той самий текст, що й англійська Біблія Короля Джеймса, але воно також містить додаткові навчальні матеріали, такі як *Topical Guide* [Тематичний путівник], *Bible Dictionary* [Біблійний словник], виноски з посиланнями на уривки в інших книгах Писань, а також уривки з перекладу англійської Біблії, зробленого Джозефом Смітом.

У 1981 році Церква випустила у світ нове видання—трикнижне видання англійською мовою (Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина, об’єднані в одному томі), де збільшилася кількість виносок з посиланнями, а також був ще й алфавітний покажчик.

- Прочитайте з учнями Єзекіїль 37:15–19. Поясніть, що “дерево Юди”—це Біблія, а “дерево Єфрема”—це Книга Мормона. Як це нове видання Писань допомагає Біблії та Книзі Мормона стати “за одне [у вашій] руці”?

Поясніть, що багато виносок в англійській Біблії вказують на уривки з Книги Мормона і багато виносок у Книзі Мормона вказують на уривки з Біблії. Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, зауважив: “Кусок дерева”, тобто писання, Юди—Старий Заповіт і Новий Заповіт—і “кусок дерева”, тобто писання, Єфрема—Книга Мормона, яка є ще одним свідченням про Ісуса Христа,—тепер так з’єднані разом, що коли ви зосереджено досліджуєте одне з цих Писань, воно наближує вас до другого Писання, а коли ви вивчаєте це друге, то краще розумієте перше. Вони й справді є одним у ваших руках” (in Conference Report, Oct. 1982, 75; or *Ensign*, Nov. 1982, 53).

Виділіть кілька хвилин, щоб показати учням навчальні матеріали у церковних виданнях Писань (можете скористатися другою додатковою ідеєю для навчання). Потім поставте такі запитання:

- Як ви використовуєте навчальні матеріали, уміщені в Писаннях? Як ці матеріали допомагали вам у вивченні Писань? Які благословення, на вашу думку, прийшли до Церкви завдяки цим церковним виданням Писань?

Невдовзі по тому, як ці Писання вийшли друком, старійшина Бойд К. Пекер пророкував: “З плином часу ці Писання виховують успішні покоління вірних християн, які знатимуть Господа Ісуса Христа і виявлятимуть бажання виконувати Його волю. ... Ці одкровення будуть відкриті для них так, як не були відкриті жодному іншому [поколінню] в історії світу. Тепер у їхні руки дано “дерева” Йосипа і Юди. Вони пізнають євангелію значно глибше, ніж це могли зробити їхні прабабки. Вони матимуть свідчення, що Ісус є Христос, і будуть здатні свідчити про Нього і захищати Його” (in Conference Report, Oct. 1982, 75; or *Ensign*, Nov. 1982, 53).

На генеральній конференції, що відбулася у квітні 1995 року, Президент Гордон Б. Хінклі сказав, що слова старійшини Пекера збуваються: “Я згадую свою молодість. У той час і молоді чоловіки, і молоді жінки не дуже багато читали Писання. Яка відбулася дивовижна зміна! Зростає нове покоління, яке вже знайоме зі словом Господа” (in Conference Report, Apr. 1995, 117; or *Ensign*, May 1995, 87).

4. Додаткові кворуми сімдесятників

Поясніть, що оскільки Церква значно зросла, Господь відкрив, як треба змінити загальноцерковне адміністрування, аби задовольнити потреби членів Церкви по всьому світі. Ці зміни особливо виявилися в тому, що були організовані додаткові кворуми сімдесятників.

- Прочитайте з учнями УЗ 107:25, 34. Які обов’язки мають сімдесятники?

Поясніть, що впродовж багатьох років було лише сім генеральних авторитетів Церкви, які служили сімдесятниками. Вони склали Перший кворум сімдесятників. У 1975 році в сімдесятники покликали ще й інших; вони служили у Першому кворумі сімдесятників. Наступне розширення відбулося в 1989 році, коли був доданий ще й другий кворум сімдесятників.

У квітні 1995 року Президент Гордон Б. Хінклі оголосив про покликання нових місцевих служителів, названих територіальними авторитетами, які мали служити приблизно шість років. (See Conference Report, Apr. 1995, 71–72; or *Ensign*, May 1995, 52).

У 1997 році Президент Хінклі оголосив, що територіальні авторитети мають бути висвячені в сімдесятники і з них має організуватися третій, четвертий і п'ятий кворуми сімдесятників. На відміну від сімдесятників, які служать генеральними авторитетами, сімдесятники-територіальні авторитети служать у тих краях, де вони живуть, і продовжують працювати за місцем своєї роботи. (See Conference Report, Apr. 1997, 4–5; or *Ensign*, May 1997, 5–6).

- Прочитайте з учнями УЗ 107:93–97. Як створення додаткових кворумів сімдесятників віддповідає настановам цього одкровення?
- На вашу думку, як покликання сімдесятників—територіальних авторитетів допомагатиме Церкві в її зростанні?

Стосовно створення додаткових кворумів сімдесятників Президент Хінклі сказав: “Маючи ці відповідні кворуми на місцях, ми встановили схему, за якою Церква може зростати й зростати, оскільки є організація територіальних президентств та сімдесятників—територіальних авторитетів, які вибрані і працюють по всьому світу відповідно до потреб. Тож Господь наглядає за Своїм царством. Він надихає провідників у ньому піклуватися про дедалі більш зростаючу кількість членів Церкви” (in Conference Report, Apr. 1997, 5; or *Ensign*, May 1997, 6).

Завершення

Якщо ви не проводите вправу на увагу, прочитайте слова Президента Спенсера В. Кімбола, вміщені на сс. 243–244. Особливо приверніть увагу до свідчення Президента Кімбола про те, що “звучання Господнього голосу [до Його пророків]—це постійна мелодія і грізний заклик”. Висловіть свою вдячність за те, що Господь направляє пророків останніх днів.

За підказкою Духа, свідчіть про істини, що обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи обома наведеними далі ідеями, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Відеофільм “Revelation on Priesthood” (Одкровення стосовно священства)

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), покажіть у другій частині уроку відеофільм “Revelation on Priesthood” (7 хвилин).

2. Вправа, щоб заохотити до використання Путівника по Писаннях

Проведіть наступну вправу, аби допомогти учням навчитися, як користуватися Путівником по Писаннях.

Попросіть учнів закрити їхні примірники Писань. Потім попросіть назвати з пам'яті якомога більше посилань на Писання стосовно двох чи трьох різних євангельських тем, на які у Путівнику по Писаннях дано найбільше посилань.

Наприклад, ви можете попросити їх скласти список посилань стосовно тем смирення, послушності і дару Святого Духа. Після того, як вони складуть вичерпний для себе список посилань, нехай вони знайдуть ці ж теми в Путівнику по Писаннях. Прочитайте кілька уривків із Писань, на які є посилання під цими темами.

По завершенню цієї справи нехай учні продивляться сторінки 80–84 у Путівнику по Писаннях, щоб побачити, як багато вказано там посилань на уривки, що стосуються Спасителя. Коли вони будуть переглядати ці посилання, ви можете прочитати їм слова Президента Бойда К. Пекера, з Кворуму дванадцятьох. Він називає ці сторінки “найвичерпнішою підбіркою посилань на Писання, в яких мова йде про Ісуса Христа, з усіх, що будь-коли робилася в історії світу” (“The Peaceable Followers of Christ,” *Ensign*, Apr. 1998, 64).

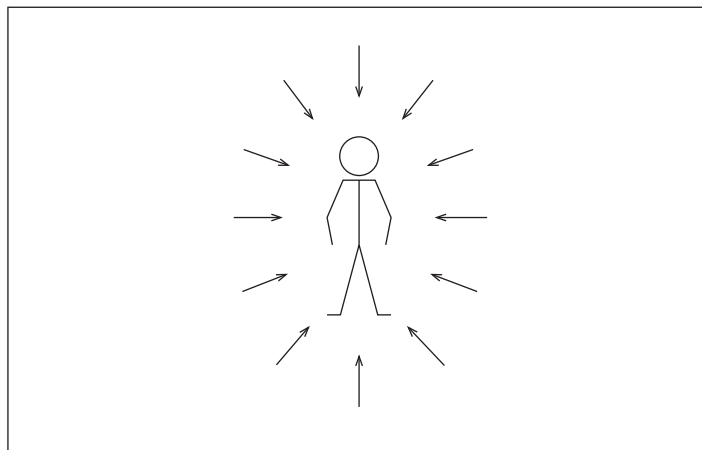
Мета Допомогти учням “зодягнутися у повну зброю” Бога, щоб захищатися у битві проти зла.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть уривки з Писань, указані в цьому уроці.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви навчаєте молодь, попросіть учнів підготуватися, щоб стисло переказати деякі або всі розділи брошури *Заради зміцнення молоді* (36550 192).
 - а. “Статева чистота” (сс. 26–28).
 - б. “Одяг і зовнішність” (сс. 14–16).
 - в. “Розваги та медіа” (сс. 17–19).
 - г. “Музика і танці” (сс. 20–21).
 - д. “Чесність” (сс. 31).
 - е. “Мова” (сс. 22–23).

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Намалюйте на дошці схематичну фігурку людини, як це показано нижче. Потім намалюйте кілька дротиків чи стріл, націлених на цю фігурку з різних сторін.

Скажіть, що в Писаннях спокуси іноді називаються “вогненними стрілами супротивника” (УЗ 3:8; див. також Ефесянам 6:16; 1 Нефій 15:24; УЗ 27:17). На цьому уроці йтиметься про деякі із спокус і про “зброю”, якою ми можемо захиститися від них.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Запропонуйте учням обговорити, як застосовувати ці принципи у їхньому житті.

1. Зодягніться в повну Божу зброю

- Прочитайте з учнями УЗ 76:25–28 та Мойсей 4:3. Хто очолював ті дві сили, що вступили у війну на небесах, і якими були у них цілі? Як ми долучені до подібної боротьби на землі в наші дні? (Див. УЗ 76:29; Мойсей 4:4).
- Наголосіть, що Господь не залишив нас незахищеними у битві проти зла. Прочитайте з учнями УЗ 27:15–18. Яка у цих віршах описана Господня зброя? (Напишіть на дошці вказані далі пункти. Якщо ви проводите вправу на увагу, то напишіть їх біля фігурки людини, яку ви намалювали).

Стегна, підперезані істиною

Нагрудник праведності

Ноги, взуті в готовність до євангелії миру

Щит віри

Шолом спасіння

Меч Божого Духа і Його слова через одкровення

- Як нам зодягнутися в “повну Божу зброю”? Чи відчували ви себе більш захищеними проти спокуси завдяки молитві? вивченню Писань? дотриманню у святості Суботнього дня? відвідуванню храму? шануванню священства?
- Які можуть бути наслідки, якщо зодягатися у Господню зброю лише частково або відмовлятися від неї бодай на короткий час?

Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму дванадцятьох, попереджав, що Сатана “прагне знайти хоч якусь шпаринку у броні кожної людини. Він знає наші слабкості і знає, як зіграти на них, якщо тільки ми це йому дозволяємо. Ми можемо захиститися від його атак і обманів лише за умови, що будемо розуміти заповіді та щоденно зміцнювати себе молячись, вивчаючи Писання та прислухаючись до поради Господніх помазаників” (in Conference Report, Oct. 1988, 44; or *Ensign*, Nov. 1988, 35).

Поясніть, що решта цього уроку буде зосереджена на трьох сферах, в яких Сатана намагається знайти слабкості в нашій броні сьогодні: цнотливості, чесності та мові.

2. Живіть за законом цнотливості

- Що це за закон—закон цнотливості? (Див. УЗ 42:22–24; 59:6; 63:16; також наступні цитати).

Перше Президентство заявило: “Господній закон моральної поведінки—це утримання від статевих стосунків до законного шлюбу та вірність у шлюбі. Статеві стосунки є допустимими лише між чоловіком і дружиною, які перебувають у шлюбному союзі. Будь-які інші статеві контакти, у тому числі й блуд, перелюб, гомосексуалізм і лесбійство, є гріховними” (First Presidency letter, 14 Nov. 1991).

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму дванадцятьох, навчав: “Будь-яка ставева інтимність поза шлюбними узами—я маю на увазі будь-який умисний контакт зі священними, інтимними частинами тіла іншої людини, в одязі чи без нього—є гріхом і забороняється Богом. Гріховним є також навмисне стимулювання цих почуттів у власному тілі” (in Conference Report, Oct. 1994, 51; or *Ensign*, Nov. 1994, 38).

Якщо ви просили когось із учнів стисло переказати розділ “Ставева чистота” з брошури *Заради зміцнення молоді*, можете надати йому чи їй слово зараз.

- Які є наслідки порушення закону цнотливості? (Обговоріть наслідки, які є духовними і фізичними, негайними і довгостроковими). Як порушення закону цнотливості однією людиною впливає на інших?

Старійшина Джозеф Б. Віртлін навчав: “Одним з найпоширеніших в останні дні облудних переконань є уявлення, що аморальність—це нормальне і прийнятне явище, яке не призводить до негативних наслідків. У дійсності ж аморальність—це основна причина великих страждань та багатьох інших проблем, якими переповнений світ сьогодні, серед них: стрімко поширювані захворювання, аборти, розбиті сім’ї, сім’ї без батьків, матері, які самі ще є дітьми” (in Conference Report, Oct. 1994, 100; or *Ensign*, Nov. 1994, 76).

- Які благословення приходять до нас, якщо ми живемо за законом цнотливості? (Див. УЗ 121:45–46. Серед відповідей може бути: ми сильніше відчуваємо мир і радість, любов до свого пожружжя та інших членів сім’ї, повагу до себе та інших. Жити за законом цнотливості нам також необхідно, щоб відчувати вплив Святого Духа, отримати обряди священства, гідно причащатися). Як наше дотримання закону цнотливості може впливати на інших?
- Як Сатана спокушає людей порушувати закон цнотливості? Як люди намагаються виправдати порушення цього закону?

Якщо ви просили учнів стисло переказати розділи з брошури *Заради зміцнення молоді*, нехай вони перекажуть зараз такі розділи: “Одяг і зовнішність”, “Розваги та медіа” і “Музика і танці”.

Президент Гордон Б. Хінклі застерігав: “Ви не повинні гратися з Інтернетом, розшукуючи порнографію. Ви не повинні набирати міжміський телефонний номер, щоб послухати непристойності. Ви не повинні брати на прокат відеофільми з будь-якою порнографією. Це непристойне сміття просто не для вас. Уникайте порнографії, як би ви уникали тяжкої хвороби. Вона руйнівна. Вона може стати звичкою, і ті, хто втягнувся в неї, самотужки вже від неї не звільняться. Це згубна звичка” (in Conference Report, Apr. 1998, 66–67; or *Ensign*, May 1998, 49).

- Як нам уберегтися від спокус порушити закон цнотливості? Що ми можемо робити у своїх сім’ях, щоб уникати аморальних впливів?
- Закон цнотливості стосується чистоти як думок, так і вчинків. Якщо наші думки не є чистими, то як це позначається на нашій духовності? (Див. УЗ 63:16). Як ми можемо позбутися нечистих думок?

Старійшина Бойд К. Пекер, з Кворуму дванадцятьох, порадив нам звільнити свій розум від нечистих думок, “заміщаючи їх чимось напутливим” (in Conference Report, Oct. 1977, 90; or *Ensign*, Nov. 1977, 60). Обговоріть,

як виконувати цю пораду. Серед пропозицій можуть бути: молитися про зміцнення, співати улюблений гімн чи подумки повторювати улюблений уривок із Писань, думати про свою любов до членів сім'ї.

3. Бути чесним

- Що означає бути чесним?

Президент Джеймс Е. Фауст навчав: “Бути чесним—це більше, ніж просто не брехати. Це говорити правду, усвідомлювати правду, жити за правдою і любити правду” (in Conference Report, Oct. 1996, 57; or *Ensign*, Nov. 1996, 41).

Якщо ви призначили учня стисло переказати розділ “Чесність” з брошури *Заради зміцнення молоді*, то це можна зробити зараз.

- Прочитайте з учнями УЗ 42:21, 51:9 і 97:8. Чому важливо бути чесними у всіх аспектах нашого життя? Якими є наслідки нечесності? Які благословення приносить нам чесність?
- Як саме нас спокушають стати нечесними? Як те, що ми піддаємося незначним спокусам і стаємо нечесними, робить нас більш вразливими до інших спокус? Як ми можемо долати спокуси, що підбивають нас до нечесності?
- Що означає бути чесним з Господом? (Серед відповідей може бути: триматися заповітів та інших обіцянь, даних Господу, виконувати церковні доручення, гідно причащатися, платити десятину і пожертвування).
- Що означає бути чесним із собою? (Одне із значень—не виправдовуватися за гріх або прощати собі його).
- Як ми можемо результативніше навчати чесності у своїх сім'ях? (Вислухавши відповіді учнів, можете запропонувати їм звернутися до *Family Home Evening Resource Book* [31106], сс. 194–196, щоб допомогти їм навчати чесності у своїх сім'ях).

Запросіть учнів розповісти про випадки, коли вони залишалися чесними, навіть якщо це було й нелегко. Або попросіть їх навести приклади чесності, які вони спостерігали на роботі, у школі, у спільноті або вдома.

4. Говоріть мовою, яка є шанобливою для Бога і є напутливою

- Прочитайте з учнями УЗ 63:60–62 та 136:21. Що сказано в Господній заповіді стосовно того, як вживати Його ім'я? Як саме люди вживають Господнє ім'я надаремно? (Серед відповідей може бути: вживати його без поваги, вживати його звично або легковажно, вживати його при непристойних думках чи поганих вчинках).
- Крім вживання Господнього імені надаремно, якої ще мови ми повинні уникати? (Серед відповідей може бути названа вульгарна, непристойна, груба або принизлива мова).

Президент Хінклі сказав: “Не лайтеся. Не хулїть Бога. Уникайте так званих брудних жартів. Тримайтеся осторонь розмов, де чуються гидкі й бридкі слова. Роблячи так, ви будете щасливіші, а ваш приклад надасть сили іншим” (in Conference Report, Oct. 1987, 59; or *Ensign*, Nov. 1987, 48).

Якщо ви давали комусь із учнів завдання стисло переказати розділ “Мова” з брошури *Заради зміцнення молоді*, він чи вона може зробити це зараз.

- До чого призводить вживання непристойної мови? (Серед відповідей може бути: ображення Бога, ображення інших, приниження себе і втрата напарництва Святого Духа).

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Богохульство і вульгарність...—це гріхи, які відділяють нас від Бога і рушають наш захист, через них Святий Дух полишає нас” (in Conference Report, Apr. 1986, 69; or *Ensign*, May 1986, 52).

- Як Сатана спокушає людей хулити Бога, послуговуватися вульгарною чи непристойною мовою? Як нам не піддаватися спокусі вживати непристойну мову? (Можете обговорити, як позбутися звички вживати непристойну мову).
- Чому вміння спідкувати за своїми словами є дуже важливим для нашого духовного зростання? Як це вміння допомагає нам уникати інших спокус?
- Як нам слід реагувати у випадках, коли ми знаходимося серед людей, що послуговуються непристойною мовою, або коли вона звучить в кінофільмах, на телебаченні чи зустрічається в книгах? (Коли це можливо, нам слід залишати місця, де вживається непристойна мова. Ми також можемо протестувати проти такої мови).
- Як батьки можуть навчати дітей не вживати непристойну мову? (Вислухавши відповіді учнів, можете запропонувати їм звернутися до посібника *Family Home Evening Resource Book*, сс. 215–216; там є підказки, як навчати дітей не вживати непристойну мову).
- Яку мову хотів би чути від нас Господь? (Див. УЗ 52:16; 136:24; Ефесеянам 4:29). Як саме наші слова можуть напучувати інших? Як ми можемо заохочувати інших говорити мовою, що вшановує Бога і напучує?

Завершення

Наголосіть, що Небесний Батько любить нас і хоче, щоб ми зодягнулися у “всю Його зброю”, аби захиститися від спокуси. Заохотьте учнів жити за законом цнотливості, бути чесними і послуговуватися мовою, яка напучує. За спонуканням Духа, свідчіть про істини, що обговорювалися протягом уроку

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Божа броня—це та зброя, що є в нашому розпорядженні

Служачи в Кворумі дванадцятьох, старійшина Гарольд Б. Лі пояснював, що під Божою бронєю слід розуміти не лише оборонний захист, але й зброю, якою ми можемо активно розпоряджатися:

“Озброєний чоловік в одній своїй руці тримає щит, а в іншій—меч. ... Цей щит—щит віри, а меч—меч духовний, тобто Слово Бога. Я не можу собі уявити зброю, могутнішу за віру і знання Писань, ... які містять Слово Бога. Той, хто так озброєний, і той, хто так підсилений цією зброєю, готовий виступити вперед проти ворога” (*Feet Shod with the Preparation of the Gospel of Peace*,” Brigham Young University Speeches of the Year [9 Nov. 1954], 7).

2. Вправа з використанням брошури *Заради зміцнення молоді*

Поясніть: якщо жити за нормами, описаними в брошурі *Заради зміцнення молоді*, це допоможе нам мати броню—міцну й надійну. Розділіть учнів на групи і призначте кожній для розгляду певну тему з брошури *Заради зміцнення молоді*.

Виділіть групам п'ять хвилин для обговорення їхніх тем і визначення ідей, якими вони будуть ділитися з класом. Потім нехай кожна група зробить коротку презентацію. Можете запропонувати, щоб у своїй презентації групи скористалися однією чи більше з наведених далі пропозицій:

- а. Наведіть конкретні приклади ситуацій, де ця норма має застосовуватися.
- б. Поділіться відповідним досвідом, який був у вас особисто чи у когось із ваших друзів.
- в. Вдайтеся до рольової гри, щоб проілюструвати, як поводитися у відповідній реальній ситуації.
- г. Розкажіть, що вам допомогло особисто дотриматися цієї норми.
- д. Поділіться ідеями, як допомогти іншим триматися цієї норми.
- е. Обговоріть, що робити, якщо життя за цією нормою призводить до конфлікту з групою однолітків чи з кимось окремо.

3. Підтримка молоді

Якщо ви навчаєте дорослих, запросіть когось із батьків або провідника Товариства молодих чоловіків або Товариства молодих жінок коротко описати виклики і успіхи, які є у молоді.

Попросіть учнів уважно поміркувати над почутим. Попросіть їх подумати, як вони можуть краще підтримувати молодь. Відповіді узагальніть на дошці. Деякі з пропозицій наведено далі:

- а. Знати і пам'ятати їхні імена.
- б. По-справжньому цікавитися ними і давати їм відчути вашу турботу про них.
- в. Визначити їхні конкретні потреби і проявити ініціативу, щоб задовольнити їх.
- г. Шукати можливості ділитися талантами, особистими історіями, досвідом своєї юності та знаннями, що зміцнюють свідчення.
- д. Продовжувати й далі дружні стосунки з молоддю після звільнення від церковних покликань, в яких ви навчали молодь чи працювали з нею.
- е. Подавати гарний приклад, наслідуючи в житті Христа.
- є. Прощати минулі помилки і утримуватися від негативних ярликів для людей.

4. Відеокасета “The Whole Armor of God” (Повна Божя зброя)

Якщо є відеокасета *New Testament Video Presentations* (53914), можна показати відеофільм “The Whole Armor of God” (13 хвилин).

Мета Заохотити членів Церкви бути добропорядними громадянами, беручи участь в урядуванні, дотримуючись законів і зміцнюючи громаду.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 58:21–22, 26–28; 98:4–10; 134; Уложення віри 1:12.
 - б. *Наш спадок*, сс. 133–134; зосередити увагу на служінні старійшини Езри Тефта Бенсона міністром сільського господарства Сполучених Штатів Америки.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як будете звертатися до цього матеріалу на занятті.

Примітка для вчителя: Форми урядування і закони у різних країнах і культурах різні. Враховуйте місцеві умови, вибираючи що саме обговорювати на цьому уроці. На деяких територіях найкраще було б відвести більшу частину уроку для обговорення третьої частини уроку. Уникайте обговорень, що призводять до суперечки або критики. Пам'ятайте, що церковні провідники завжди радили нам працювати в межах закону, пропонуючи проведення потрібних змін.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх.

Поясніть, що в 1952 році, коли старійшина Езра Тефт Бенсон служив у Кворумі Дванадцятьох Апостолів, президент Сполучених Штатів Америки Дуайд Д. Ейзенхауер попросив його стати міністром сільського господарства країни. Старійшина Бенсон, за порадою Президента Церкви Девіда О. Мак-Кея, погодився на це призначення і добре справлявся зі своїми обов'язками. Виступаючи на першій генеральній конференції, що відбулася після того, як він став міністром сільського господарства, він сказав:

“Я маю щасливий привілей служити, бодай найменшою мірою, цій великій країні й уряду, під правлінням якого ми живемо. Я вдячний Першому Президентству і моїм братам за те, що вони не лише з готовністю дали свою згоду на це, але й своє благословення, коли я погодився на пропозицію нашого президента” (in Conference Report, Apr. 1953, 40).

- Чому, на вашу думку, старійшину Бенсона було підтримано у рішенні прийняти таку відповідальність?

Поясніть, що церковні провідники заохочують нас бути добропорядними громадянами і зміцнювати свою громаду й країну. Є багато шляхів стати хорошими громадянами. Серед них: брати участь в урядуванні чи політичних

процесах, дотримуватися закону і служити у своїй громаді. На цьому уроці буде обговорюватися Господнє вчення стосовно уряду і того, як бути хоршими громадянами.

Обговорення і застосування

Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, уміщених у цих уривках.

1. Участь в урядуванні

Скажіть, що у серпні 1835 року на загальних зборах Церкви у Кертленді, Огайо, було одностайно схвалено декларацію віросповідування стосовно уряду. Ця декларація записана в УЗ 134.

- Для чого існують цивільні уряди? (Див. УЗ 134:1, 6–8, 11. Можливі відповіді наведено далі).
 - а. “Заради блага і безпеки суспільства” (УЗ 134:1).
 - б. “Для захисту безвинних і покарання винних” (УЗ 134:6).
 - в. “Для захисту всіх громадян у їхньому вільному сповідуванні своїх релігійних вірувань” (УЗ 134:7).
 - г. “Для відшкодування за всі несправедливості й образи” (УЗ 134:11).
- Що ми як громадяни можемо робити, аби допомагати уряду виконувати ці завдання?

Прочитайте наведені далі слова старійшини Л. Тома Перрі, з Кворуму дванадцятьох:

“Ми, члени Церкви, живемо під багатьма різними прапорами. Це дуже важливо—розуміти, яке місце і яку позицію ми займаємо в тій країні, де живемо! Нам слід знати історію, спадок і закони країни, до якої належимо. У тих країнах, де нам надано право брати участь в справах уряду, ми повинні користуватися своєю свободою волі й активно залучатися до підтримки та захисту принципів істини, правди і свободи” (in Conference Report, Oct. 1987, 87; or *Ensign*, Nov. 1987, 72).

- Як ми можемо підтримувати і захищати істину, правду і свободу через участь у справах уряду?
- В Ученні і Завітах сказано, що ми повинні шукати і підтримувати керівників, які “будуть виконувати закон у рівноправності й справедливості” (вірш 3). Які ще якості повинні мати ті, кого ми збираємося вибрати собі в керівники? (Див., наприклад, УЗ 98:10). Як ми можемо підготуватися, щоб з мудрістю обирати собі керівників?

Поясніть, що беручи участь в урядових та політичних процесах, ми повинні робити це з розумінням, що “Церква політично нейтральна. Вона не підтримує політичні партії, платформи або кандидатів. Кандидати не повинні натякати, що їх підтримує Церква або її провідники. Провідники і члени Церкви повинні уникати стверджень або поведінок, яка може тлумачитися як підтримка Церквою політичних партій або кандидатів” (*Збірник інструкцій Церкви, Книга 2: Провідники священства й допоміжних організацій* [2000], с. 325).

2. Виконання законів країни

- (УЗ 58:21–22; 98:4–6; 134:5–6; Уложення віри 1:12). Як можуть батьки, вчителі та провідники навчати дітей дотримуватися законів країни?
- Як нам слід ставитися до службовців правоохоронних органів та інших цивільних посадовців? (Див. УЗ 134:3, 6). Як ми можемо виявляти свою вдячність за їхню роботу?
- Які відносини мають існувати між релігією та громадянськими урядами? (Див. УЗ 134:4, 9. У цих віршах нам сказано, що уряд не повинен видавати обмежувальних законів стосовно релігії, якщо тільки релігійна діяльність не порушує права і свободи інших людей). Як релігія може зміцнювати уряд?

3. Зміцнення громади

Прочитайте вказане далі положення зі *Збірника інструкцій Церкви*:

“Члени Церкви повинні виконувати свій громадянський обов’язок, підтримуючи заходи, що зміцнюють суспільство морально, економічно і культурно. Членів Церкви спонукають брати активну участь у гідних справах, щоб покращити свої громади і зробити їх безпечними місцями, в яких можуть жити й виховуватися сім’ї” (*Книга 2*, с. 325).

Напишіть на дошці *Зміцнювати громаду*.

- Як саме ми можемо зміцнювати свою громаду? (Скористайтеся наведеною далі інформацією для обговорення чи доповнення відповідей учнів. Записуйте на дошці заголовки тем, до обговорення яких приступаєте).

Служити іншим людям

- Чому важливо, щоб члени Церкви служили у своїх громадах?
- В яких проектах служіння громаді брали участь ви або інші члени Церкви? (Запросіть учнів розповісти про це). Як ви дізналися про те, що десь потрібно допомогти? Що було зроблено для успішного виконання проекту?
- Як ви чи інші члени Церкви служили громаді індивідуально, неофіційно?
- Які можливості для служіння існують у нашій громаді сьогодні? (Див. другу додаткову ідею для навчання, де подано кілька з таких пропозицій). Як ми можемо більше дізнатися про можливості служити громаді? (Серед відповідей може бути: з газет, при обговоренні потреб громади на зборах церковних провідників, а також на зустрічах з державними чиновниками, які проводяться, щоб визначити, яку допомогу ми можемо надати).
- Яку користь приносить громадське служіння громаді? Які благословення приходять до нас завдяки цьому служінню?

Служіння на виборних чи призначуваних громадських посадах

Прочитайте слова Першого Президентства, звернені до членів Церкви:

“Ми наполегливо радимо чоловікам і жінкам бути готовими до служіння у шкільних батьківських комітетах, у міських та окружних радах та комісіях, у законодавчих органах штатів та інших високих виборних чи призначуваних посадах” (First Presidency letter, 15 Jan. 1998).

- Які є посади в органах громадської діяльності у нашій громаді? Як люди, що займають ці посади, можуть робити добро в громаді?

Підтримка гідних справ чи заходів

- Прочитайте з учнями УЗ 58:27. Як ми можемо “завзято займатися” добримися справами у громаді?

Розкажіть наведену далі історію про одну святу останніх днів, яка зробила дуже помітний внесок у життя своєї громади і країни, підтримуючи гідну справу:

“Доліна Сміт у 1986 році, служачи президентом Товариства молодих жінок в колі Торонто, провінція Онтаріо, попросила одного експерта розповісти на духовному вечорі про проблему порнографії, яка дедалі більше загострюється. Пізніше вона долучилася до загальнонародної групи, що називається “Канадці за пристойність”, яка мобілізує тисячі канадців—противників порнографії, щоб ті зверталися до своїх виборних властей, заявляючи про своє велике занепокоєння поширенням порнографії. ...

“... У 1990 році, коли Доліна Сміт стала головою руху “Канадці за пристойність”, її участь у цьому русі посилилась. У цій новій ролі вона неодноразово виступала перед властями провінції та країни, які видають і змінюють закони стосовно порнографії. Вона також проводила бесіди з багатьма групами співгромадян, які вимагають від місцевих властей заборонити поширення порнографії в їхніх громадах” (Donald S. Conkey, “Together We Can Make a Difference,” *Ensign*, Feb. 1996, 68).

- Які гідні справи ми можемо підтримати у громаді? Як ми можемо належним чином боротися з негативними впливами у нашій громаді?
- Що може заважати служінню в громаді? Як нам з цим справлятися? (Одна з можливих труднощів—визначити час, потрібний нам для служіння. Один із способів вирішити цю проблему—служити всією сім’єю або всім приходом, коли випадає для цього нагода. Це дозволить сім’ї під час служіння бути разом, а не окремо).

Завершення

Прочитайте наведені далі слова старійшини М. Рассела Балларда, з Кворуму дванадцятьох:

“У Церкві ми часто повторюємо вислів: “Будьте у світі, але не від світу”. ... Можливо, нам слід розглядати цей вислів як дві окремі настанови. По-перше, “*Будьте у світі*”. Будьте залученими; будьте інформованими. Намагайтеся бути людьми розуміючими і толерантними, цінуйте різноманітність. Робіть вагомий внесок в суспільство через служіння й участь у його житті. По-друге, “*Будьте не від світу*”. Не йдіть хибними стежками, не нагинайтесь, аби пристосуватися до неправильного чи прийняти його. ...

Потрібно, щоб члени Церкви більше самі впливали, а не піддавалися впливу. Ми повинні стримувати хвилю гріха та зла, а не дозволити їй знести нас. Кожному з нас потрібно допомагати в усуненні проблеми, а не уникати чи ігнорувати її” (in Conference Report, Apr. 1989, 100–101; or *Ensign*, May 1989, 80).

Наголосіть, що ми, святі останніх днів, повинні бути хорошими громадянами, де б ми не жили. Заохотьте учнів робити все для них можливе, щоб підтримувати хороший уряд і зміцнювати свою громаду.

Наведений далі матеріал доповнює запропонований план уроку. Одну чи більше з цих ідей можна використати під час уроку.

1. Розповідь про волонтерське служіння у громаді

Заздалегідь призначте когось із членів приходу або філії розповісти про організовані волонтерські служби у вашій громаді і те, як можна брати участь у їхній роботі. Або попросіть когось із учнів, хто займається якимсь видом громадського служіння, розповісти, що він чи вона робить.

Під час обговорення наголосіть, що нам не потрібно чекати, поки церковні провідники покличуть чи призначать нас особисто чи в групі служити громаді.

2. Ідеї для служіння громаді

Якщо учням важко придумати, яке саме проводити служіння у громаді, можна запропонувати деякі з наведених далі ідей. Під час обговорення нехай учні прочитають Матвії 25:34–40.

Допомога службам здоров'я: Зібрати одяг та їжу для хворих людей; потурбуватися про хворих дітей у лікарнях чи по сусідству; принести квіти хворим, у яких немає сім'ї; не забувати про хворих на свята.

Допомога соціальним службам: Допомогти в організації чи проведенні занять, на яких би молодь набувала трудових навичок; навчати шиттю, кулінарії чи іншому ремеслу у дитячих будинках і комунальних школах або людей з особливими потребами; читати літнім людям у будинках для людей похилого віку; навчити когось своїй мові; почитати незрячим; відвідати людей похилого віку із числа родичів чи сусідів і поговорити з ними.

3. Зміцнення громади своєю люб'язністю

Прочитайте наведені далі слова Президента Гордона Б. Хінклі:

“Просто дивовижно, чого може досягнути люб'язність. Просто дивовижно, до чого може призвести відсутність люб'язності. Ми спостерігаємо це щодня під час дорожнього руху в містах, де живемо. Мить, витрачена на те, щоб дати проїхати іншому, піде на користь і тому, кому поступаються, і тому, хто поступається. Щось відбувається в нас, коли ми люб'язні і поштиві до інших. Це—частина очищувального процесу і якщо його продовжувати, він змінить сам наш характер” (in Conference Report, Apr. 1996, 70; or *Ensign*, May 1996, 49).

- Які можливості виявляти люб'язність випадають нам щодня? (Серед відповідей може бути: коли ми працюємо, керуємо авто, робимо покупки або просто йдемо вулицею). Як завдяки люб'язності можна зміцнювати громаду?

Мета Допомогти учням зрозуміти вічну важливість сім’ї і надихнути їх на зміцнення своїх сімей.

Підготовка

1. Помолившись, уважно прочитайте “Сім’я: Проголошення світові” (*Ліягона*, жовт. 2004р., с. 49). У кожного учня має бути свій примірник цього Проголошення, щоб вони могли до нього звертатися під час уроку. Проголошення наведено на с. 265 цього посібника, а також на сс. 25–26 *Посібника для учнів* (35686 192). Також воно видано й окремо (35602 192 і 35538).
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів*. Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, підготуйтеся класом проспівати пісню “Може сім’я святих жити вічно” (*Гімни*, с. 187; *Збірник дитячих пісень*, с. 98). Або можна запросити невелику групу з початкового товариства прийти на ваш урок і заспівати цю пісню.

Примітка для вчителя: В учнів можуть бути різні сімейні обставини. Будьте чутливими до цього і підкресліть, що кожна людина є частиною своєї сім’ї і має як земних, так і небесних батьків.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Нехай учні заспівають “Може сім’я святих жити вічно” або попросить її заспівати групу дітей з Початкового товариства (див. “Підготовка”, пункт 3). Після співу пісні нагадайте учням слова з приспіву до неї: “Я хочу, щоб сім’я разом була моя. / Шлях до цього нам Господь вказав”.

Поясніть, що на цьому уроці буде обговорюватися документ “Сім’я: Проголошення світові”, що містить в собі Господні вчення стосовно сім’ї, дані через Перше Президентство та Кворум дванадцятьох. Дотримуючись цих учень, ми можемо зміцнювати і єднати наші сім’ї зараз і готуватися, щоб жити вічними сім’ями.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, які ви обговорюєте.

1. Сім’я займає центральне місце у Божому плані.

Поясніть, що звернення “Сім’я: Проголошення світові” було оприлюднено Президентом Гордоном Б. Хінклі на генеральних зборах Товариства допомоги

у вересні 1995 року. Відтоді воно було надруковано багатьма мовами для членів Церкви та інших людей по всьому світу. Воно також було передано керівникам урядів багатьох країн.

Попросіть когось із учнів прочитати заголовок, підзаголовок і перші два абзаци Проголошення про сім'ю.

- Що в наших сім'ях, громадах та країні вказує на необхідність цієї поради та застереження Божих пророків?

Президент Гордон Б. Хінклі навчав: “Чому це Проголошення стосовно сім'ї з'явилося саме тепер? Тому, що на сім'ю чиниться агресивний тиск. По всьому світу сім'ї розпадаються. Дім—ось те місце, де слід починати удосконалювати суспільство. Діти переважно роблять те, чого їх навчають. Ми намагаємося поліпшити світ, зміцнюючи сім'ю” (“Inspirational Thoughts,” *Ensign*, Aug. 1997, 5).

- У Проголошенні стверджується, що шлюб і сім'я “встановлен[і] Богом” і є “центральною частиною [Його] плану для вічної долі Його дітей”. Чому сім'я є центральною частиною Божого плану, що стосується вічної долі Його дітей? (Див. УЗ 131:1–4; 1 Коринтянам 11:11).
- У Проголошенні сказано, що всі ми—духовні діти Бога, створені за його подобою (див. також Вихід 1:26–27). Що ми дізнаємося з цього вчення про свій потенціал? Як знання про те, що ми—члени сім'ї Небесного Батька позначається на наших почуттях до своїх земних сімей? Як це вчення може зміцнити нас?

2. Священні обряди дають можливість сім'ям бути разом вічно.

Попросіть когось із учнів прочитати третій абзац Проголошення.

- Що сказано в цьому абзаці про мету земного життя? Як земний досвід може допомогти у нашому вічному розвитку?
- Що необхідно для шлюбу та сім'ї, аби їм бути вічними? (Подружня пара повинна пройти обряд запечатування у храмі і дотримуватися завітів, пов'язаних з цим обрядом).
- Як ми можемо зміцнювати своє зобов'язання дотримуватися храмових завітів? Як саме батьки можуть допомагати дітям підготуватися, щоб увійти у храм?
- Як обіцяння того, що ми можемо жити вічно з нашими сім'ями, впливає зараз на наші стосунки з членами сім'ї?

3. Сила давати життя є священною.

Попросіть когось із учнів прочитати четвертий і п'ятий абзаци Проголошення.

- Що заповів Бог стосовно використання сили, якою зароджується нове життя? Чому так важливо виконувати цю заповідь?

Старійшина Генрі Б. Айрінг, з Кворуму дванадцятьох, навчав:

“Діти—це спадщина Господня для нас у цьому житті, а також у вічності. Вічне життя не тільки для того, щоб ми навічно мали нащадків з цього життя. Воно також для того, щоб мати вічне продовження. ...

Ми можемо зрозуміти, чому Небесний Батько наказує нам шанувати життя, а також оберігати і вважати священними сили, які його дають. Якщо у нас не буде таких благоговійних почуттів у цьому житті, то як Батько може дати нам їх у вічностях?" (Генрі Б. Айрінг, "Сім'я", *Ліягона*, жов. 1998, сс. 17–18).

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму дванадцятьох, навчав: "*Тіло є важливою частиною душі. ... Ми проголошуємо, що кожен, хто використовує Богом надане тіло іншої людини без божественного дозволу, ганьбить душу тієї людини, зневажає головну мету і процеси життя. ... Коли людина чинить сексуальний гріх, її душа у небезпеці—і тіло, і дух*" (Джеффри Р. Холланд, "Особиста чистота", *Ліягона*, січ. 1999, с. 91).

- Що можуть зробити батьки, аби допомогти дітям зрозуміти, як важливо бути морально чистими? (Можете запропонувати батькам обговорювати зі своїми дітьми вчення про моральну чистоту, що знаходяться в брошурі *Заради зміцнення молоді* [36550 192] або *A Parent's Guide* [31125].)

4. Батьки мають священний обов'язок піклуватися одне про одного та навчати своїх дітей.

Попросіть когось із учнів прочитати шостий абзац Проголошення.

- Як можуть чоловік і дружина зміцнювати свою любов одне до одного?

Президент Гордон Б. Хінклі навчав: "У шлюбі будьте палко відданими одне одному. Егоїзм—великий руйнівник щасливого сімейного життя. Якщо ви перш за все будете турбуватися про спокій, благополуччя і щастя свого супутника життя, підпорядкувавши всі особисті турботи для досягнення цієї вищої цілі, ви будете щасливі і ваш шлюб триватиме вічно" ("Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley," *Ensign*, Dec. 1995, 67).

- Які благословення мають діти, якщо їхні батьки живуть у любові і піклуються одне про одного?
- (Див. Мосія 4:14–15; УЗ 68:25–28; 93:40). Які є ефективні способи навчання дітей цим принципом? Яку користь від батьківського навчання мали ви?
- Які є у батьків нагоди навчати своїх дітей? (Серед відповідей можуть бути: домашній сімейний вечір, сімейна молитва, під час їди, перед сном, під час спільної подорожі і праці). Попросіть учнів розповісти про деякі випадки, коли вони навчали своїх дітей (або їхні батьки навчали їх), скориставшись однією з цих нагод.
- Яка роль Церкви у навчанні дітей? (Див. наведену далі цитату). Як можуть батьки співпрацювати з Церквою, щоб навчати своїх дітей?

Президент Спенсер В. Кімбол сказав: "Навчання дітей—це обов'язок їхніх батьків. Недільна школа, Початкове товариство, [Товариства взаємного вдосконалення] та інші організації Церкви відіграють у цьому другорядну роль" (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 332).

5. Благополучні шлюби та сім'ї засновано на принципах праведності.

Запросіть когось із учнів прочитати сьомий абзац Проголошення.

- У Проголошенні сказано, що "щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа". Як учення Христа принесло щастя у ваш дім?

- У Проголошенні стверджується, що “щасливі шлюби й сім’ї засновуються та зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку”. Який з цих принципів був особливо важливим у вашому шлюбі та сім’ї? Які ефективні способи навчання цим принципам ви знайшли у своїй сім’ї? (За підказкою Духа можете зосередити увагу лише на одному чи двох таких принципах. Якщо ви хочете приділити більше часу цій частині Проголошення, зверніться до четвертої додаткової ідеї для навчання).
- Відповідно до Проголошення, якими є першорядні обов’язки батьків? Що означає “головувати... в любові й праведності”? (Див. УЗ 121:41–46).
- Як можуть хлопчики та юнаки вже зараз готуватися, щоб запезпечувати свої майбутні сім’ї? Як можуть батьки заохочувати молодь здобувати формальну освіту і набувати корисних навичок?
- Які обов’язки матерів названо в Проголошенні першочерговими? Як можуть дівчатка вже зараз готуватися до виконання цього обов’язку?

Президент Гордон Б. Хінклі навчав:

“Якщо потрібно повернутися до старих і святих цінностей, то це має починатися з дому. Саме тут навчаються істині, тут розвивають чесність, тут прищеплюється самодисципліна, тут плекається любов. ...

Сестри, захищайте своїх дітей. ... Для вас, матері, немає нічого дорогоціннішого за них, абсолютно нічого. Ваші діти найцінніші за все, що ви матимете на землі або у всій вічності. Ви будете по-справжньому щасливі, якщо на схилі літ дивитиметеся на тих, кого привели в цей світ, і бачитимете, що вони чесні й моральні в житті і бездоганні в поведінці” (“Walking in the Light of the Lord,” *Ensign*, Nov. 1998, 99).

- Як можуть батьки допомагати одне одному у вихованні своїх дітей? Чому важливо, щоб батьки допомагали одне одному як рівні партнери?

6. Зміцнення сім’ї—обов’язок кожного.

Проголошення завершується попередженням про серйозні наслідки, якими загрожує розпад сімей, і закликом до всіх людей зміцнювати сім’ю. Запросіть когось із учнів прочитати останні два абзаци Проголошення.

- Що ви самі зробили для того, аби допомогти своїй сім’ї стати міцнішою і згуртованішою?
- Що можемо зробити ми особисто і своїми сім’ями, щоб сім’ї в нашій громаді ставали міцнішими?

На зборах мерів та інших державних посадовців Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Вам, дуже впливовим чоловікам і жінкам, тим, хто очолює міста країни, вам я кажу: набагато дешевше обійдеться реформування наших шкіл, де б навчали, як бути добропорядними громадянами, ніж будівництво й утримання в’язниць і тюрем, що обходяться у кругленьку суму. ... Але є ще й інша інституція, навіть важливіша за школи. Це дім. Я вважаю, що жодній країні не під силу піднятися вище рівня, на якому знаходяться її сім’ї” (“U.S. Conference of Mayors,” *Ensign*, Nov. 1998, 109).

- Чому для виживання націй необхідно, щоб сім’ї були міцними?

Завершення

Попросіть учнів подумати про свої сім'ї і поміркувати над такими питаннями: Чи всі члени моєї сім'ї відчують мою любов до них? Чи стараємося ми жити як вічна сім'я? Як я можу зміцнити свою сім'ю?

Свідчіть про істинність принципів, уміщених у цьому Проголошенні, і заохочуйте учнів продовжувати вивчати та застосовувати вчення, які там висвітлені.

Додаткові ідеї
для навчання

Ви можете скористатися однією чи більше з наступних ідей, щоб доповнити запропонований хід уроку.

1. Розпізнавання жорстокості й уникання її

Це Проголошення застерігає, що люди, які “жорстоко поведуться зі своїми дружинами або з дітьми... одного дня будуть відповідати за це перед Богом”. Церковні провідники виступають проти будь-якого вияву жорстокості. Наведена далі цитата із звернення Президента Гордона Б. Хінклі до братів-носіїв священства може стосуватися як чоловіків, так і жінок:

“Не ображайте ніколи своїх дружин. Не ображайте ніколи своїх дітей. А зберіть їх у свої обійми і дайте відчути вашу любов, і вашу вдячність, і вашу повагу. Будьте хорошими чоловіками. Будьте хорошими батьками” (“Inspirational Thoughts,” *Ensign*, June 1999, 2).

2. Відеофільм “Responsibility of Parents” (Відповідальність батьків)

Якщо у вас є відеокасета *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), можна показати відеофільм “Responsibility of Parents” (7 хвилин). Попросіть учнів під час його перегляду подумати над такими питаннями:

- Які до вас прийшли благословення завдяки тому, що вас навчали ваші батьки? Чого б ви хотіли, щоб ваші діти навчилися від вас?

3. Додаткове висловлювання стосовно сім'ї

Можете прочитати наведене далі висловлювання старійшини Роберта Д. Хейлза, з Кворуму дванадцятьох:

“За планом Батька, любов і партнерство в сім'ї будуть продовжуватися у вічності. Життя в сім'ї приносить нам велику відповідальність—турбуватися, любити, надихати і зміцнювати кожного члена сім'ї, щоб усі могли у праведності витерпіти до кінця земного життя і перебувати разом у вічності. Недостатньо спасти лише самих себе. Так само важливо, щоб у наших сім'ях спаслися батьки, брати і сестри. Якщо ми повернемося самі до Небесного Батька, нас спитують: “А де решта твоєї сім'ї?” “(in Conference Report, Oct. 1996, 88; or *Ensign*, Nov. 1996, 65).

4. Обговорення в групах

Напишіть на дошці дев'ять принципів, важливих для щастя у шлюбі і сім'ї, які вміщені у сьомому абзаці Проголошення (після слів “щасливі шлюби і сім'ї”). Розділіть клас на групи і дайте кожній для розгляду по одному або більше принципів. Попросіть групи поміркувати, як саме вони

можуть запроваджувати ці принципи і дотримуватися їх у своїх сім'ях. Після кількох хвилин обговорення у групах нехай представник кожної поділиться ідеями своєї групи.

5. Обговорення Проголошення про сім'ю на домашньому сімейному вечорі

Запропонуйте учням обговорити Проголошення про сім'ю на домашньому сімейному вечорі найближчого тижня. Попросіть їх підготуватися, щоб розповісти про цей досвід на початку уроку наступного тижня.

СІМ'Я ПРОГОЛОШЕННЯ СВІТОВІ

Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

*М*И, ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім'я є центральною частиною Творчого плану для вічної долі Його дітей.

Усі люди—чоловіки й жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю. Стать є невід'ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

У доземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли Його план, за яким Його діти могли отримувати фізичні тіла й набувати земного досвіду, щоб розвинути в досконалість і зрештою реалізувати свою божественну долю спадкоємців вічного життя. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім'ям—об'єднатися навічно.

ПЕРША ЗАПОВІДЬ, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали як чоловік і дружина. Ми проголошуємо, що Божа заповідь Його дітям,—розмножуватися і наповнювати землю—залишається в силі. Більш того, ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина.

Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані.

Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити одне одного і своїх дітей і піклуватися одне про одного, а також про своїх дітей. "Діти—спадщина Господня" (Псалми 127:3). "Батьки мають священний обов'язок

виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби і вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері й батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

Сім'ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці. Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Шасливі шлюби й сім'ї засновуються й зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання їхніх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків. Недієздатність, смерть чи інші обставини можуть викликати необхідність індивідуальної адаптації. Близькі родичі мають надавати підтримку, якщо в цьому виникатиме необхідність.

Ми попереджаємо, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поводяться зі своїм подружжям або дітьми, які не виконують своїх сімейних обов'язків, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Більш того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе окремим людям, суспільствам і народам біди, які провіщали давні й сучасні пророки.

Ми закликаємо свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усього світу сприяти заходам, спрямованим на збереження і зміцнення сім'ї як фундаментальної сполуки суспільства.

Це проголошення було зачитано Президентом Гордоном Б. Хінклі, як частину його звернення на генеральних зборах Товариства допомоги, які відбулися 23 вересня 1995 року у Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США.

“Чисті серцем—це і є Сіон”

Урок
46

Мета Допомогти учням зрозуміти, що Писання навчають про Сіон, і надихнути їх прагнути встановлювати Сіон.

Підготовка

1. Помолившись, вивчіть наступні уривки з Писань та інші матеріали:
 - а. Учення і Завіти 57:1–3; 64:33–43; 82:14–15; 97:8–28; 105:1–12; Мойсей 7:12–19, 61–63, 68–69; Уложення віри 1:10.
 - б. *Наш спадок*, сс. 37–38, 145–146.
2. Продивіться матеріал на цей урок у *Посібнику для учнів* (35686 192). Сплануйте, як саме будете звертатися до цього матеріалу на занятті.
3. Попросіть когось із учнів підготуватися, щоб стисло розповісти про місто Еноха, як про нього написано в Мойсей 7:12–19, 68–69.
4. Якщо ви будете проводити вправу на увагу, то принесіть для кожного учня аркуш паперу й олівець або ручку.

Запропонований хід уроку

Вправа на увагу На початку уроку, якщо доречно, проведіть наступну вправу або одну зі своїх. Дайте кожному учню аркуш паперу і ручку чи олівець. Попросіть їх написати п'ять важливих цілей, яких би вони хотіли досягнути в житті. Після того, як вони напишуть, прочитайте наведені далі слова пророка Джозефа Сміта: “Для нас побудова Сіону повинна бути найважливішою метою. ... Скоро настане час, коли жодна людина не знаходитиме ніякого миру ніде, крім Сіону та його копів” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 160–161).

Попросіть учнів поміркувати над вказаними далі питаннями, не висловлюючись уголос:

- Якщо ви поглянете у свій список, то скільки з цих пунктів допомогли б збудувати Сіон? Що б ви змінили у своєму списку, якби взяли до уваги ці слова пророка Джозефа Сміта?

Одкровення, записані в Ученні і Завітах, містять багато настанов стосовно побудови Сіону. На цьому уроці буде обговорюватися, що таке Сіон і що від нас вимагається, щоб допомагати у його будівництві.

Обговорення і застосування Помолившись, виберіть матеріал уроку, що найкраще відповідатиме потребам учнів. Пропонуйте учням ділитися досвідом, що стосується принципів, уміщених у цих уривках з Писань.

1. Слово *Сіон* має кілька значень.

Поясніть, що слово *Сіон* вживається в Писаннях у різних значеннях. Прочитайте з учнями вказані далі уривки з Писань. Встановіть, що саме означає *Сіон* у кожному з цих уривків, і запишіть ці значення на дошці.

- а. УЗ 97:21. (Чисті серцем).
- б. УЗ 82:14. (Церква та її коли).
- в. Мойсей 7:19. (Місто Еноха).
- г. 2 Самуїла 5:6–7; 1 Царів 8:1. (Давнє місто Єрусалим).
- д. УЗ 45:66–67; 57:1–2; Уложення віри 1:10. (Новий Єрусалим, який буде збудовано в Міссурі).
- е. Євреям 12:22–23. (Місце перебування тих, кого було піднесено).

Поясніть, що у Писаннях *Сіон* може означати Господній народ (чисті серцем), особливе місце або те й інше. У цьому уроці, говорячи про побудову Сіону в наші дні, ми будемо розуміти це як очищення нашого серця до такої міри, щоб місце, де ми живемо, можна було назвати Сіоном.

2. Сіон існував у попередні розподіли.

Поясніть, що в минулих розподілах було кілька періодів, коли Сіон існував серед Божого народу. Місто Еноха—один із прикладів такого народу, який встановив Сіон. Попросіть призначеного учня стисло розповісти про події, записані в Мойсей 7:12–19, 68–69.

- Що характеризувало Сіон у часи Еноха? (Див. Мойсей 7:12–19). Чому їхнє місто було названо Сіон? (Див. Мойсей 7: 18). Що означає бути “одного серця і одного розуму”?
- Що станеться з містом Еноха під час Тисячоліття? (Див. Мойсей 7:61–63. Воно повернеться на землю і стане частиною Нового Єрусалима). Чому історія Еноха і його народу є важливою для нас сьогодні? (Ця історія не лише допомагає нам зрозуміти долю міста Еноха, але й допомагає зрозуміти, що ми повинні робити, аби побудувати Сіон).

3. Святим нашого розподілу наказано побудувати Сіон.

Одна з найчастіше згадуваних в Ученні і Завітах тем—побудова Сіону в останні дні. У цих одкровеннях є більше 200 згадувань про Сіон. Одні з них стосуються фізичного місцезнаходження, інші—стану серця, а ще інші—побудови Господньої Церкви. Навіть ще до офіційної організації Церкви Господь наказав кільком братам “прагнут[и] розпочати й зміцнювати справу Сіону” (УЗ 6:6; 11:6; 12:6; 14:6).

Для перших святих установа Сіону означало не лише те, що вони мають стати чистими серцем і жити у єдності. Це також означало й побудову Сіону, або Нового Єрусалима. У липні 1831 року Господь відкрив пророку Джозефу Сміту, що місто Сіон має бути збудованим в Міссурі, а центром його стане Індепенденс (УЗ 57:1–3). Після цього одкровення багато святих з’їхалося в Міссурі. Певний час вони процвітали, але невдовзі серед них розпочалися суперечки та розбрат. Виникло також напруження у стосунках з іншими жителями того краю. У листопаді 1833 року зловмисники вигнали святих з їхніх осель. Через кілька місяців, у липні 1834 року, Господь відкрив, що святі мають “почекати викуплення Сіону короткий час” (УЗ 57:1–3). (Більше інформації стосовно встановлення міста Сіон в Міссурі також див. в уроках 12 та 27).

- Чому першим святим не вдалося побудувати місто Сіон? (Див. УЗ 101:6–8; 105:1–12). Чого ми можемо навчитися з їхнього досвіду, що допомогло б нам у побудові Сіону сьогодні? (Поясніть: щоб побудувати Сіон чи то у місті, чи в колі, чи вдома, ми повинні розвивати в собі якості народу Еноха: бути чистими серцем, об'єднаними і безкорисливими).

Поясніть, що хоч побудову міста Сіон було відкладено, пророки останніх днів закликали нас і далі докладати зусилля, щоб збудувати Сіон у наших серцях, колах і домах. Президент Гарольд Б. Лі сказав:

“Необхідно вже зараз розпочати розширяти межі Сіону, де б могли перебувати праведні і чисті серцем. Коли Сіону повинні бути зміцнені. І все це для того, щоб Сіон міг звестися і засяяти, стаючи дедалі стараннішим у розповсюдженні плану спасіння по всьому світу” (in Conference Report, Apr. 1973, 5; or *Ensign*, July 1973, 3).

- Прочитайте з учнями УЗ 82:14–15. Що наказав Господь у цих віршах? Що конкретно ми маємо робити, щоб побудувати Сіон? (Нехай учні прочитають вказані далі уривки з Писань і визначать, що в них сказано про побудову Сіону. Підсумуйте інформацію, записану на дошці. Щоб заохотити до обговорення, виберіть кілька із запропонованих далі запитань).
 - а. УЗ 97:21. (Старайтеся бути чистими серцем). Найпростіше визначення Сіону, дане Господом,—це “чисті серцем” (УЗ 97:21). Що ми можемо робити, аби стати чистими серцем? (Див. Мороній 7:47–48; 10:32).
 - б. УЗ 38:27. (Ставайте об'єднаними). Народ у місті Еноха був, як написано, “одного серця і одного розуму” (Мойсей 7:18). Саме відсутність єдності стала однією з причин того, що перші святі не змогли побудувати місто Сіон (УЗ 101:6; 105:4). Які існують ефективні шляхи, щоб посилити єдність у сім'ях? Як ми можемо стати більш об'єднаними в нашому приході?
 - в. УЗ 64:34–35; 105:3, 5–6. (Будьте слухняними). В УЗ 105 Господь назвав неслухняність однією з причин, чому місто Сіон не було збудоване у той час. Як саме зміцнилися ви і ваша сім'я завдяки послуху євангельським принципам? Як зміцнився ваш приход чи кіл завдяки послушності його членів євангельським принципам?
 - г. УЗ 105:3. (Гурбуйтеся про бідних та нужденних). Господь дорікав Святим, які намагалися встановити Сіон в Міссурі, за те, що вони не піклувалися про “бідни[х] і нужденни[х] серед них” (УЗ 105:3). Чому піклування про бідних та нужденних є частиною побудови Сіону? Які у нас є можливості потурбуватися про тих, хто в нужді?
 - д. УЗ 97:10–16. (Будуйте храми і отримуйте благословення храму). Чому храми є важливими для побудови Сіону? (Див. УЗ 97:13–16; 105:9–12).
 - е. УЗ 105:10. (Навчайте одне одного і більш досконало дізнавайтеся про свої обов'язки). Як нам поліпшити навчання у своїх сім'ях і на формальних церковних зборах? В яких саме випадках нам потрібно більш досконало знати свої обов'язки?
 - є. УЗ 133:8–9. (Проповідуйте євангелію світу). Господь направляв старійшин Церкви кликати людей із Вавилону (світу) у Сіон. Як проповідання євангелії зміцнює коли Сіону?

4. У Писаннях вміщено чудові обіцяння стосовно майбутнього, що чекає на Сіон.

В Ученні і Завітах Господь каже про численні благословення, які прийдуть до Сіону в останні дні. Щоб дізнатися про такі благословення, нехай учні прочитають УЗ 97:18–25; попросіть їх визначити конкретні благословення, обіцяні Сіону. Див. також наведений далі їх перелік.

- а. Сіон поширюватиметься і ставатиме прославленим і великим (УЗ 97:18).
- б. Сіон будуть шанувати народи землі (УЗ 97:19).
- в. Господь буде спасінням Сіону (УЗ 97:20).
- г. Сіон радітиме (УЗ 97:21).
- д. Сіон уникне Господньої помсти (УЗ 97:22–25).

- Що ми повинні робити, аби мати ці благословення? (Див. УЗ 97:25).
- Що ви відчуваєте, думаючи про майбутнє Сіону?

Пророк Джозеф Сміт навчав: “Побудова Сіону—це справа, якою був зацікавлений Божий народ у всі віки; це те, над чим пророки, священики і царі замислювалися з особливим захватом; вони передчували з радісним нетерпінням той день, в який ми живемо; і в запалі небесного і радісного очікування вони співали, і писали, і пророкували про цей наш день; ... ми—привілейований народ, який Бог [обрав], щоб здійснити славу останніх днів” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 231).

Завершення

Прочитайте наведені далі слова Президента Годона Б. Хінклі:

“Чудове майбутнє я бачу саме у цьому непевному світі. Якщо ми будемо триматися своїх цінностей, якщо ми будемо будувати на тому, що дісталось нам у спадок, якщо ми будемо ходити у слухняності перед Господом, якщо ми просто будемо жити за євангелією, то будемо благословенні в дивовижний і чудовий спосіб. На нас будуть дивитися як на особливий народ, який знайшов ключ до надзвичайного щастя.

“І підуть численні народи та й скажуть: “Ходіть та зберімося на гору Господню. ... Бо вийде з Сіону Закон, і слово Господнє—з Єрусалима” (Ісаїя 2:3).

Величним було наше минуле, чудовим є наше теперішнє, славетним може бути наше майбутнє” (Гордон Б. Хінклі, “Погляд у майбутнє”, *Ліягона*, січ. 1998, с.71).

Закличте учнів будувати Сіон у їхніх серцях, сім'ях і колах. За підказкою Духа свідчіть про істини, що обговорювалися на уроці.

Додаткові ідеї для навчання

Ви можете скористатися наведеною далі ідеєю, щоб доповнити запропонований хід уроку.

Гімни Сіону

Підготуйтеся класом заспівати чи прочитати слова до одного з таких гімнів: “Стоїть гора Сіон!” (*Гімни*, № 4); “Був, Ізраїль, ти в полоні” (*Гімни*, № 6). Або попросіть когось одного з учнів чи невелику групу їх заспівати один з цих гімнів. Обговоріть, як цей гімн оспівує будівництво Сіону.

Хронологія подій в історії Церкви та карти

Хронологія подій в історії Церкви

23 грудня 1805 р.

У місті Шерон, шт. Вермонт, у сім'ї Джозефа Сміта ст. та Люсі Мак Сміт народився Джозеф Сміт (див. Джозеф Сміт—Історія 1:3–4).

Рання весна 1820 р.

У гаю поблизу свого дому у шт. Нью-Йорк, Джозеф Сміт мав Перше видіння (див. Джозеф Сміт—Історія 1:15–20).

21–22 вересня 1823 р.

Ангел Мороній явився Джозефу Сміту і розповів йому про літопис, що містив Книгу Мормона. Джозеф побачив золоті пластини, заховані на розташованому неподалік пагорбі (Кумора) (див. Джозеф Сміт—Історія 1:27–54)

22 вересня 1827 р.

Джозеф Сміт отримав золоті пластини від Моронія на пагорбі Кумора (див. Джозеф Сміт—Історія 1:59).

15 травня 1829 р.

У Гармоні, шт. Пенсільванія, Іван Христитель передав Ааронове священство Джозефу Сміту та Оліверу Каудері (див. Джозеф Сміт—Історія 1:71–72).

Травень 1829 р.

Біля річки Сасквеганна між Гармоні, шт. Пенсільванія, і Коулсвіллем, шт. Нью-Йорк, Джозеф Сміт і Олівер Каудері отримали Мелхиседекове священство від Петра, Якова та Івана.

Червень 1829 р.

Закінчено переклад Книги Мормона. Трьом свідкам і Восьми свідкам показано золоті пластини (див. 2 Нефій 11:3; 27:12–13; УЗ 17).

26 березня 1830 р.

У Пальмірі, шт. Нью-Йорк, вийшли перші примірники Книги Мормона.

6 квітня 1830 р.

У містечку Фейетт, шт. Нью-Йорк, організовано Церкву.

Вересень—жовтень 1830 р.

Покликано перших місіонерів проповідувати ламанійцям (корінним жителям Америки) (див. УЗ 28; 30; 32).

Грудень 1830 р.—січень 1831 р.

Господь наказав святим збиратися у шт. Огайо (див. УЗ 37; 38:31–32).

20 липня 1831 р.

Через одкровення пророку Джозефу Сміту було вказано місце для міста Сіон (Новий Єрусалим)—в Індепенденсі, шт. Міссурі, (див. УЗ 57; Уложення віри 1:10).

18 березня 1833 р.

Сідні Рігдон та Фредерік Г. Уільямс рукопокладені як радники у Президентстві Церкви і їм було дано ключі царства (див. вступ до УЗ 81 і 90; див. також 90:6).

7 листопада 1833 р.

Святі почали втікати від погромників з округи Джексон, шт. Міссурі. Вони перетнули ріку Міссурі і прибули в округу Клей, шт. Міссурі.

5 травня 1834 р.

Джозеф Сміт залишив Кертленд, шт. Огайо, і вирушив у шт. Міссурі як провідник Табору Сіону, щоб надати допомогу святим, вигнаним з округи Джексон.

14 лютого 1835 р.

У Кертленді, шт. Огайо, організовано Кворум Дванадцятьох Апостолів (див. УЗ 107:23–24).

28 лютого 1835 р.

У Кертленді, шт. Огайо, почалася організація Першого кворуму сімдесятиників.

17 серпня 1835 р.

У Кертленді, шт. Огайо, книгу Учення і Завіти прийнято як один із Головних трудів Церкви.

27 березня 1836 р.

Освячено Кертлендський храм (УЗ 109).

3 квітня 1836 р.

Ісус Христос явився Джозефу Сміту та Оліверу Каудері в Кертлендському храмі (див. УЗ 110:1–10). Явилися також Мойсей, Еліас та Ілля і передали ключі священства (див. УЗ 110:11–16).

19 липня 1837 р.

Старійшина Гебер Ч. Кімбол та шестеро інших братів прибули в Ліверпуль, Англія, на першу закордонну місію.

26 квітня 1838 р.

Через одкровення вказано назву Церкви (див. УЗ 115:4).

1 грудня 1838 р.—16 квітня 1839 р.

Пророк Джозеф Сміт разом з іншими братами перебував у в'язниці в Ліберті, шт. Міссурі (див. УЗ 121–123).

15 серпня 1840 р.

Пророк Джозеф Сміт публічно оголосив про хрищення за померлих.

24 жовтня 1841 р.

Старійшина Орсон Хайд освятив Палестину для повернення туди Авраамових дітей.

17 березня 1842 р.

У Наву, шт. Іллінойс, створено жіноче Товариство допомоги.

4 травня 1842 р.

У Наву, шт. Іллінойс, проведено перші повні храмові ендаументи.

27 червня 1844 р.

Джозеф і Гайрум Сміт прийняли мученицьку смерть у в'язниці Картеджа, шт. Іллінойс (див. УЗ 135).

4 лютого 1846 р.

Святі з Наву почали перетинати ріку Міссісіпі, прямуючи на захід. Частина святих вирушила морем з Нью-Йорка до Каліфорнії на кораблі *Бруклін*.

16 липня 1846 р.

Зібрано Мормонський батальйон, щоб служити Сполученим Штатам в шт. Айова.

Квітень 1847 р.

Загін піонерів під керівництвом Президента Бригама Янга залишив Уінтер-Квотерз і попрямував на захід (див. УЗ 136).

24 липня 1847 р.

Президент Бригам Янг прибув у долину Солоного озера.

27 грудня 1847 р.

Бригам Янг підтриманий як Президент Церкви.

травень—червень 1848 р.

Сарана в долині Солоного озера знищувала врожай. Поля від повного спустошення були врятовані зграями чайок, які поїдали сарану.

9 грудня 1849 р.

Річард Беллентайн організував Недільну школу.

15 червня 1850 р.

У Солт-Лей-Сіті почала виходити газета *Deseret News*.

Жовтень 1856 р.

Загони з ручними візками, очолювані Уїллі та Мартіном, були затримані в дорозі ранніми снігами. Їх знайшла група рятувальників, відправлених з долини Солоного озера.

28 листопада 1869 р.

Організовано Спілку молодих жінок з економічного ведення господарства, яка стала попередницею програми Товариства молодих жінок.

10 червня 1875 р.

Організовано Спілку взаємного вдосконалення молодих чоловіків, яка стала попередницею програми Товариства молодих чоловіків.

6 квітня 1877 р.

Освячено храм у Сент-Джорджі, шт. Юта. Президент Бригам Янг отримав одкровення щодо впорядкування організації священства і колів Сіону.

25 серпня 1878 р.

Аурелія Спенсер Роджерс провела перші збори Початкового товариства у Фармінгтоні, шт. Юта.

10 жовтня 1880 р.

Джон Тейлор був підтриманий як Президент Церкви. Книга Дорогоцінна Перлина прийнята як один із Головних трудів Церкви.

14 квітня 1883 р.

Президент Джон Тейлор отримав одкровення про організацію сімдесятиників.

7 квітня 1889 р.

Уїлфорд Вудрафф був підтриманий як Президент Церкви.

6 жовтня 1890 р.

На генеральній конференції було підтримано "Маніфест", чим оголошувалося припинення практики множинного шлюбу (див. Офіційна Декларація—1).

6 квітня 1893 р.

Президент Уїлфорд Вудрафф освятив Солт-Лейкський храм, який будувався 40 років.

13 вересня 1898 р.

Лоренцо Сноу став Президентом Церкви.

17 травня 1899 р.

Президент Лоренцо Сноу отримав у Сент-Джорджі, шт. Юта, одкровення, яке спонукало його наголошувати на важливості десятини.

17 жовтня 1901 р.

Джозеф Ф. Сміт став Президентом Церкви.

3 жовтня 1918 р.

Президент Джозеф Ф. Сміт мав видіння про викуплення мертвих (див. УЗ 138).

23 листопада 1918 р.

Гебер Дж. Грант став Президентом Церкви.

Квітень 1936 р.

Запроваджено церковну програму стабільності, щоб допомогти бідним у часи Великої депресії. Згодом вона переросла в церковну програму благополуччя. В основі цієї програми було одкровення, отримане раніше Президентом Гебером Дж. Грантом.

6 квітня 1941 р.

Уперше були покликані помічники Дванадцятьох.

21 травня 1945 р.

Джордж Альберт Сміт став Президентом Церкви.

9 квітня 1951 р.

Девіда О. Мак-Кея підтримано як Президента Церкви.

30 вересня 1961 р.

Під керівництвом Першого Президентства старійшина Гарольд Б. Лі, оголосив, що всі церковні програми повинні координуватися через священство, щоб зміцнювати сім'ї та кожного окремо.

Жовтень 1964 р.

Наголошено на важливості проведення домашнього сімейного вечора.

23 січня 1970 р.

Джозеф Філдінг Сміт став Президентом Церкви.

Січень 1971 р.

Почали видаватися нові церковні журнали— *Ensign*, *New Era* і *Friend*.

7 липня 1972 р.

Гарольд Б. Лі став Президентом Церкви.

30 грудня 1973 р.

Спенсер В. Кімбол став Президентом Церкви.

3 жовтня 1975 р.

Президент Спенсер В. Кімбол оголосив про реорганізацію Першого кворуму сімдесятиників.

3 квітня 1976 р.

До книги Дорогоцінна Перлина було додано два одкровення. У 1981 р. їх було перенесено до Учення і Завітів як 137 і 138 розділи.

30 вересня 1978 р.

Церква підтримала одкровення, за яким священство давалося кожному гідному члену Церкви чоловічої статі незалежно від раси чи кольору шкіри (див. Офіційна Декларація—2).

Вересень 1979 р.

Вийшло церковне видання Біблії Короля Джеймса з допоміжними навчальними матеріалами.

Вересень 1981 р.

Вийшли нові видання Книги Мормона, Учення і Завітів та Дорогоцінної Перлини.

Червень 1984 р.

Введено президентства територій, члени яких покликалися з числа сімдесятиників.

10 листопада 1985 р.

Езра Тефт Бенсон став Президентом Церкви.

1 квітня 1989 р.

Реорганізовано Другий кворум сімдесятиників.

5 червня 1994 р.

Говард В. Хантер став Президентом Церкви.

12 березня 1995 р.

Гордон Б. Хінклі став Президентом Церкви.

1 квітня 1995 р.

Оголошено про нову посаду провідника під назвою сімдесятик-територіальний авторитет.

23 вересня 1995 р.

На генеральних зборах Товариства допомоги Президент Гордон Б. Хінклі зачитав документ "Сім'я: Проголошення світові", виданий Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів.

5 квітня 1997 р.

Територіальні авторитети висвячені на сімдесятиників. Організовано третій, четвертий та п'ятий кворуми сімдесятиників.

4 жовтня 1997 р.

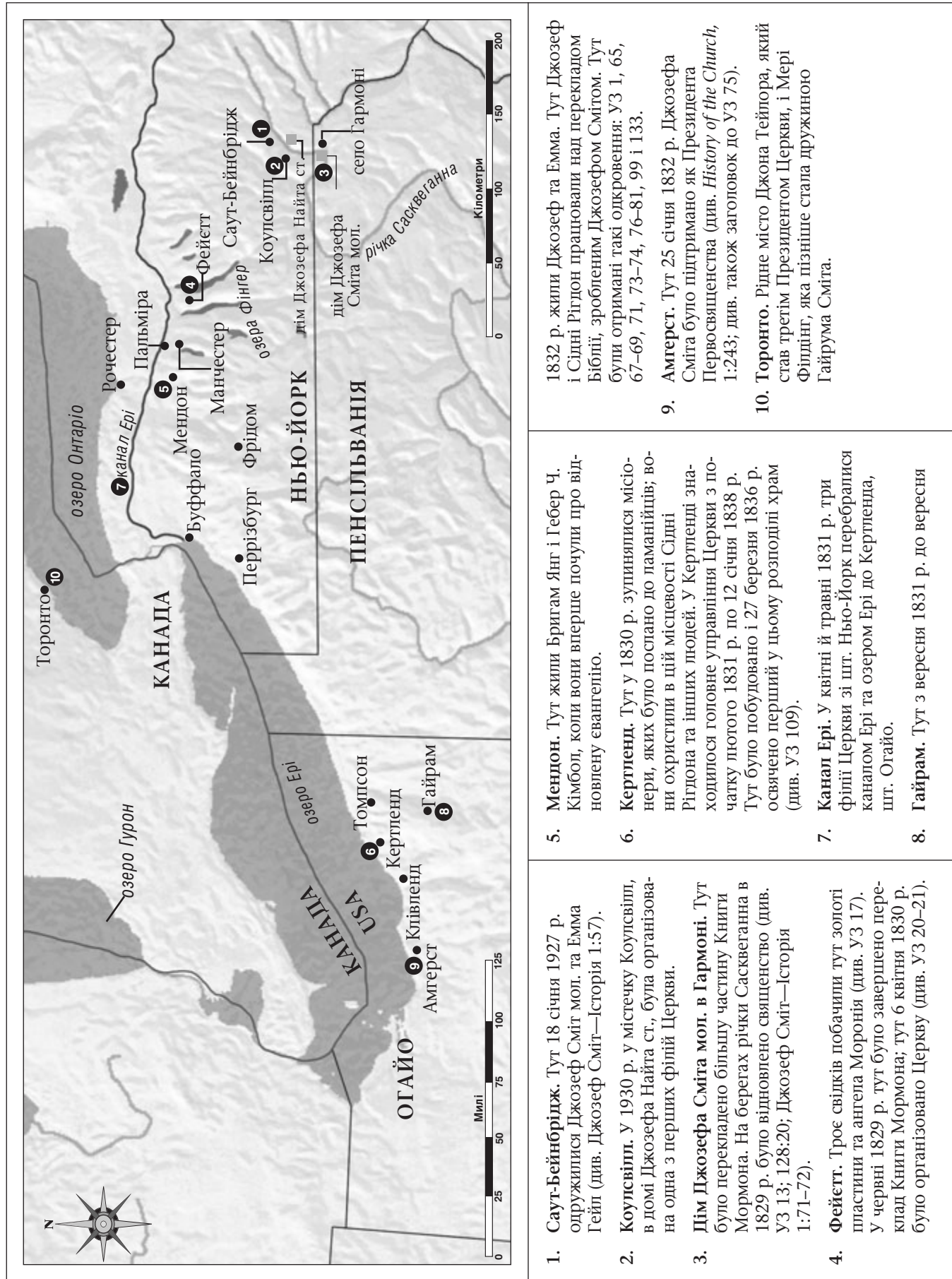
Президент Гордон Б. Хінклі оголосив про план будівництва менших храмів.

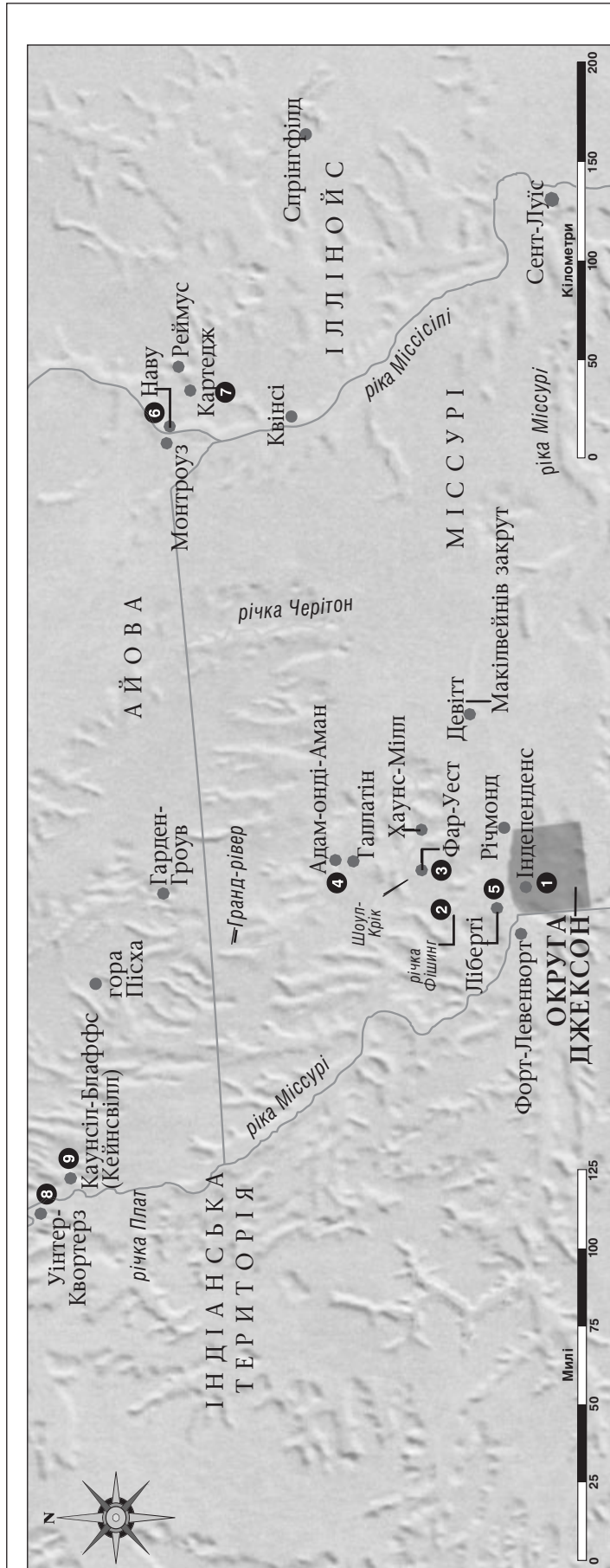
Листопад 1997 р.

Число членів Церкви сягло 10 мільйонів.

5 квітня 1998 р.

Президент Гордон Б. Хінклі поставив мету—мати до 2000 р. 100 діючих храмів.

1. **Індепенденс.** У липні 1831 р. Господь визначив Індепенденс як центральне місце для Сіону (див. УЗ 57:2-3). Місце побудови храму було освячено 3 серпня 1831 р. Погромники змусили святих залишити Індепенденс та окрину Джексон у листопаді 1833 р.

2. **Річка Фішинг.** У 1834 р. Джозеф Сміт разом з Табором Сіону вирушив з Керпленда, шт. Огайо, до шт. Міссурі, щоб повернути святим з округи Джексон їхні землі. Одкровення, записане в УЗ 105, було отримано на берегах цієї річки.

3. **Фар-Уест.** Тут з 1836 по 1838 р. святі знайшли для себе притулок. Тут у 1838 р. певний час знаходилося головне управління Церкви. Тут було освячено ділянку для храму (див. УЗ 115). 8 липня 1838 р. члени Кворуму дванадцятих отримали покликання від Господа служити на місці за кордоном (див. УЗ 118).

У 1838–1839 рр. святих змусили тікати до шт. Іллінойс.

4. **Адам-онді-Аман.** Тут за три роки до своєї смерті Адам благословив своїх праведних нащадків (див. УЗ 107:53–57). У цьому місці відбудеться велике збирання перед самим Другим пришестям Спасителя (див. Даниїл 7:9–14; УЗ 78:15; 116; *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 157).

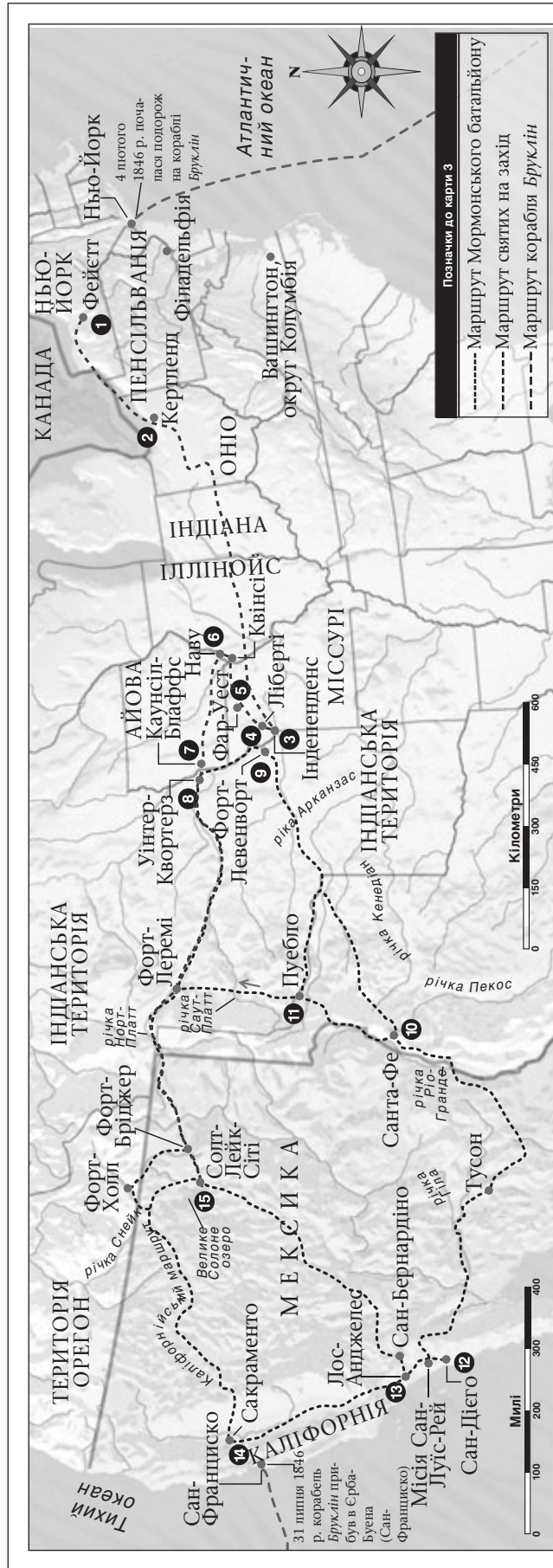
5. **Ліберті.** З 1833 по 1836 р. у цій місцевості збиралися Святі з округи Джексон, поки їм не довелося залишити той край. Джозефа Сміта та інших братів безпідставно тримали тут у в'язниці з грудня 1838 р. по квітень 1839 р. У ці неспокійні для Церкви часи Джозеф звернувся до Господа за настановами і отримав одкровення, вміщені в УЗ 121–123.

6. **Наву.** У цьому краї, розташованому на березі ріки Міссісіпі, з 1839 по 1846 р. знаходилося головне управління Церкви. Тут було побудовано храм і почали виконуватися такі обряди, як: хрищення за мертвих, ендаумент та запечатування сімей. Тут у 1842 р. було організовано Товариство допомоги. Отримані тут одкровення записані в УЗ 124–129.

7. **Картедж.** Тут 27 червня 1844 р. пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум прийняли мученицьку смерть (див. УЗ 135).

8. **Уінтер-Квортерз.** Поселення, де знаходилося Головне управління Церкви, у період переходу святих до долини Солоного озера (1846–1848). Тут було організовано Табір Ізраїля для подорожі на захід (УЗ 136).

9. **Каунсілл-Блаффс (Кейнсвілл).** Тут 27 грудня 1847 р. було підтримано Перше Президентство і Бригама Янга як Президента.

1. **Фейетт.** У січні 1831 р. пророк Джозеф Сміт поїхав із Фейетта до Кертленда, Огайо. Після нього, у квітні й травні 1831 р., за Господнім повелінням збиратися там, туди вирушили три філії з Нью-Йорку (див. УЗ 37–38).

2. **Кертленд.** Тут знаходилося головне управління Церкви з початку лютого 1831 по 12 січня 1838 року, коли Пророк переїхав у Фар-Уест, Міссурі.

3. **Індепенденс.** У липні 1831 р. Господь визначив Індепенденс як центральне місце Сіону (див. УЗ 57:2–3). У листопаді 1833 р. погромники змусили святих залишити той край.

4. **Ліберті.** З 1833 по 1836 р. у цій місцевості збиралися святі з округи Джексон, поки їх не змусили залишити той край.

5. **Фар-Уест.** Тут святі з 1836 по 1838 р. знайшли для себе прихисток. Тут у 1838 році певний час знаходилося головне управління Церкви. У 1838–1839 рр. святі були змушені рятуватися втечею до шт. Іллінойс.

6. **Наву.** З 1839 по 1846 р.—місцезаходження головного управління Церкви. Приблизно через два роки пісія мученицької смерті Пророка і його брата Гайрума святі вирушили на захід.

7. **Каунсіл-Блаффс (Кейнсвилл).** Сюди у червні 1846 р. прибули піонери. Звідси 21 липня 1846 р. Мормонський батальйон вирушив в похід під командуванням підполковника Джеймса Аллена.

8. **Уінтер-Квортерз.** Поселення, де знаходилося головне управління для святих на їхньому шляху до долини Солоного озера (1846–1848 рр.). Головний заїгн під проводом Президента Бригама Янга, вирушив на захід у квітні 1847 р.

9. **Форт Левенворт.** Тут у серпні 1846 р. перед виступом у похід на захід був екіпірований Мормонський батальйон.

10. **Санта-Фе.** Підполковник Філіп Кук командував мормонським батальйоном, коли вони

вирушили звідси 19 жовтня 1846 р.

11. **Пуебло.** Три підрозділи хворих з Мормонського батальйону отримали наказ залишитися для одужання у Пуебло, де вони провели зиму 1846–1847 р. разом зі святими з Міссісіпі. Ці загопи увійшли в долину Солоного озера у липні 1847 р.

12. **Сан-Дієго.** Тут 29 січня 1847 р. Мормонський батальйон завершив свій 3200-кілометровий марш.

13. **Лос-Анджелес.** 16 липня 1847 р. тут був розформований Мормонський батальйон.

14. **Сакраменто.** Дехто з розформованого батальйону працював тут і в Саттерс-Мілл, що далі на схід від Американ-Рівер, де вони допомагали шукати поклади золота.

15. **Солт-Лейк-Сіті.** 24 липня 1847 р. Президент Бригам Янг прибув у долину Солоного озера.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN

4 02356 85192 1

35685 192